

Giả Vờ

Contents

Giả Vờ	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	9
4. Chương 4	13
5. Chương 5	16
6. Chương 6	22
7. Chương 7	27
8. Chương 8	32
9. Chương 9	37
10. Chương 10	42
11. Chương 11	47
12. Chương 12	53
13. Chương 13	59
14. Chương 14	64
15. Chương 15	68
16. Chương 16	72
17. Chương 17	76
18. Chương 18	81
19. Chương 19	85
20. Chương 20	90
21. Chương 21	94
22. Chương 22	99
23. Chương 23	104
24. Chương 24	108
25. Chương 25	113
26. Chương 26	118
27. Chương 27	124
28. Chương 28	130

Giả Vờ

Giới thiệu

Đôi khi bạn phải vờ như mình mạnh mẽ lắm trong khi điều đó thực sự khó khăn. Đôi khi bạn muốn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-vo>

1. Chương 1

- Xem nào, quần áo này giày dép này, thuốc và một số vật dụng cần thiết....Huh. Khá ổn rồi. Không biết còn thiếu gì ko nhỉ....

Để nghĩ xem đã. Chắc là không rồi....

.Ariel đóng nhẹ chiếc va li xuống, và bắt đầu suy nghĩ miên man....

Ngày mai thôi mọi thứ sẽ khác với những gì của ngày hôm nay. Nó nhắm mắt cố tìm giấc ngủ...

Nhưng lạ thay nó trở mình bên nọ rồi bên kia nữa....mà không tài nào ngủ được...

3 Am: Trời ạ....Rốt cuộc có chịu ngủ không đây...

Nó bật đèn soi gương thấy gương mặt của nó sao mà khủng khiếp thế không biết.

Vốn thương hoa tiếc ngọc cho cái nhan sắc mỹ miều của mình....Nó lại đặt lưng xuống và cố nhắm mắt.....Và cuối cùng thì nó cũng ngủ thật

8 am. Sân bay quốc tế.

Giờ ọ!!!!Đúng là rùa cái....8.10 am phải vào phòng làm thủ tục rồi mà tới giờ vẫn chưa thềm đến. Con Rainne này.....La cả quá.....Tỷ nữa sẽ cho nó một trận. Con này ko cứng rắn ko được...

-Hello Ariel....Bồ đến lâu chưa???Rainne tỷ tổn

-Dạ thưa nàng. Từ bình minh rồi nàng ạ...

-Sorry nhá. Mình có lý do chính đáng mà...Là do Kent đấy. Ảnh khóc và giữ không ỉnh đi. Mình cũng đã thề non hẹn biển là nhứt định mình sẽ về rồi, mà anh ấy vẫn không chịu....Mình thương ảnh quá...Thực sự mình không muốn ra đi như thế này....

-Thôi xin cô. Máy cái cuộc tình dăm bữa nửa tháng của cô tôi nghe nhieu quá rồi. Nhanh lên. papa và mama đang đứng đợi tụi mình đó....Cố nhanh lên không???Còn nhìn cái gì đó???

-Ko chỉ là....Ariel coi kia. Cái anh chàng kia trông quen quá. không biết gặp ở đâu rồi thì phải...

-Đâu đâu nào????Ar ngoái đầu lại....Một khuôn mặt dẹt thẳng vào đôi mắt tròn xoe của nó.

Quay ngoắt. Nó kéo Rainne đi thẳng....

Giới thiệu nhân vật:

RAINNE AS RAINNE

ARIEL AS ARIEL

-Nghe má nói đây.Bà Lâm nhìn hai đứa âu yếm.

-Qua đó hai chị em nhớ bảo ban nhau,phải đoàn kết giúp đỡ nhau,đừng gây chuyện khực khặc nhau như ở nhà nghe chưa?

-Còn nữa,ôm đau gì phải khám bệnh uống thuốc ngay nhé....Ariel còn khỏe nhưng Rainne thì hay ốm hay đau...Học hành hay làm jì thì cũng đừng quá sức...Sức khỏe là quý nhất nghe chưa???Hai đứa con gái.. Qua nơi đất khách quê người,mẹ lo lắm.....

-Bà này....làm jì mà dặn dò kĩ thế???Con nó cũng ko con nhỏ nhít gì nữa.AR nay RAI này....Hai đứa cố gắng....Học xong sớm rồi về đoàn tụ với gia đình.

RAINNE,ARIEL và cả bà Lâm nữa òa lên khóc...Ông Lâm quay mặt đi chỗ khác ,dụi lại kính mà thấy khoe mắt cay cay.....

Ngồi trên máy bay.....Mọi thứ hiện lên mồn một trong đầu nó.

Hình ảnh của ba má lúc tiễn nó,những tháng ngày tuổi thơ....Những kỉ niệm tuyệt vời....

Nghĩ đến đó thôi mà nước mắt trực trào trên khoe mắt nó...>Gật đi tất cả,Nó tự nhủ bản thân mình phải cố gắng nhieu hơn nữa....mạnh mẽ lên,Vì đây chính là con đường nó đã chọn....ĐẾN MỸ để thực hiện giấc mơ của nó....

Nó tự nhủ:“Phải rồi ARIEL à.Đây là giấc mơ của mình....Nhìn coi,nền trời đẹp quá!!!Mây nữa...Tất cả đều đẹp.Lâu lắm rồi mới có cái cảm giác tuyệt vời thế này...”

Nó quay sang RAINNE.Trời ạ...Con bé đã ngủ lâu rồi.Vừa cười vừa ngủ nữa chứ.Trong rõ ghét....

Rồi nó cũng kéo chăn.....Ngủ thôi.Đêm qua chẳng ngủ được tý nào rùi.....Và nó chìm vào giấc ngủ.Trong giấc ngủ ấy nó thấy một gương mặt thật dịu dàng,nói đúng hơn là rất dễ thương...Hơi phúng phính.Nhìn nó mỉm cười thật tươi....

Gương mặt ấy ám ảnh nó nhieu năm trời.Nhiều lúc đã làm nó quẩn quại đau khổ.Lắm khi khiến nó cảm thấy thật hạnh phúc.

Nhưng cuối cùng....Gương mặt ấy vẫn là điều khiến nó muốn quên đi nhiều nhất.

Cho dù ý chí nó mách bảo vậy nhưng trái tim nó vẫn thổn thức....ĐỪNG ARIEL ...HÃY QUÊN ĐI....Trong giấc mơ ,nó khóc.....

Chuyến bay kéo dài hơn 24 h...Rồi cũng tới nơi.

SAu khi làm thủ tục lấy hành lý,Hai đứa đứng trước cổng sân bay ngó tới ngó lui....

-RAINNE rên rĩ.:Này đáng lẽ giờ này anh ấy phải đến đón rồi chứ nhở???

-Để mình gọi điện cho anh ý.Bồ để ý hành lý nhé,ở đây không cẩn thận có kẻ tắt mắt ,bọn mình mà mất đồ là đứng đường ngay....

-Uhm yên tâm.kẻ nào kẻ nào dám....

Chưa kịp mở nắp cái di động ra thì có một tấm biển chìa ra trước mặt hai đứa:WE E TO AMERICA,RAINNE AND ARIEL....

nói là tấm biển cho oách chứ thực ra chỉ là một tờ giấy khổ A4 có đánh máy.

Dòng chữ thì nhỏ xíu có căng cả mắt ra cũng chẳng thấy.Vấn đề là ở chỗ người cầm cái biển ấy có một khuôn mặt khả ái đến bất ngờ.Đúng hơn là giống một con khỉ tới lạ...(vì là nhân vật phụ nên mình hông giới thiệu)

-ARIEL quay sang hỏi RAINNE.....:Này bồ có wen tên này ko?

RAINNE nói nhỏ“Hông wen”

Thế thì đi.....

Toan định đi thì con khỉ đó lao ra trước chặn hai đứa lại.

-Khoan đi đã....Đúng là hai cô rồi.Đi theo tôi.

-Đi gì mà đi.Tôi không quen biết anh.Mà má tôi cũng dặn ra đường không được nói chuyện với người lạ.Rannie cự lại

-Gì mà người lạ.Tôi là người mà anh Jack nhờ tới pick up hai cô mà.Tôi bit hai cô mà...Cô là Rainne(quay ra ARIEL),, còn cô là ARIEL(quay sang Rainne)...

hai đứa xịu mặt xuống.Xời thế mà cũng đòi đi đón người khác....

Rainne quay sang bảo Ariel:Tính sao giờ???

-Thôi cứ đi chứ biết sao???hay để mình gọi cho anh ấy đã.....Nhấc điện thoại và bấm nút.ariel nhận được một tràng....thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được.

Con khỉ quay sang bảo hai đứa:Giờ này anh ấy đang họp nên tắt máy...Mà mấy người không tin tôi sao....????Đây nè...Đây là ID của tôi....

Nhìn cái ID đúng là mặt hấn nên hai đứa bình tâm hơn,thôi mình đi nhé.Trên đường đi anh ta va phải hai cô gái và bị lườm một quả rách mắt.Rainne hỏi:Sao mà họ nhìn anh dữ vậy???

-À không có gì.Chẳng qua lúc này tôi tưởng nhầm hai cô nên cứ đi theo hai cô ấy.Làm họ tưởng tôi có ý đồ xấu.mà hai cô cứ nhìn mà xem.mặt tôi ngời ngời hai chữ bảo đảm nhĩ???

Ariel nghĩ thầm trong đầu rồi cười:Có mà hai chữ gian tà thì có....Nhưng không dám cười to....

Rồi nó lại nghĩ miên man:Sao anh ấy lại không ra đón mình nhĩ???Buổi đầu đến Mỹ,lạ nước lạ cái...thế mà anh ấy cũng không ra đón.Để người khác ra.Thế mà hôm qua trong điện thoại nói chuyện với má mình ông ấy còn ngọt xớt:Rồi,bác cứ yên tâm,con nhất định đón hai em cẩn thận.....Nó nghĩ rồi nó lại j nghĩ.ngĩ tới nghĩ lui,tự dưng nó thấy lo lắng quá.Quay ra thấy Rainne vẫn hồn nhiên cười đùa với tay lái xe...Nhỏ này vô tư thật...

2. Chương 2

Nó nhăn mũi,tự dưng thấy khó ở quá.....

Và quả nhiên điều nó tiên đoán cũng xảy ra.Chiếc xe đỗ phịch trước cửa nhà ông anh họ của hai đứa.Chủ nhà đi vắng.

Cửa đóng then cài nghiêm ngặt.Nó quay sang hỏi anh chàng tài xế:

-Cho em hỏi chút,anh ấy có biết giờ bọn em về tới nơi không???

-À có!Nhưng hôm nay anh ấy bận cả ngày.Hai em cứ đứng đợi.Chỉ lát nữa anh ấy về ấy mà...Xem nào.khoảng 12 h thì phải....bây giờ đã 11.30 rồi.Cố gắng đợi nhé.Giờ anh đi có chút việc bí giờ.Bibi các em nhé.

-Vâng cảm ơn anh.Hôm nay anh cũng vất vả rồi.

-Không có gì.Đưa đón hai cô bé dễ thương như hai emAnh lúc nào chuẩn sẵn lòng.Giờ anh đi nhé.

Hai đứa thẩn thờ nhìn chiếc xe đi khuất.....Để lại một làn khói nhè nhẹ.

Rainne hỏi”Giờ làm sao???

-Đành đợi thôi.Ariel đáp.Mặt ngệt ra như cái bơm...

-Nhưng mình đói quá rồi.....sáng tới giờ chưa ăn gì...

-Uhm...Biết thế.Nhưng bọn mình làm gì có biết đường.Lỡ ra ấy lạc đường thì mệt lắm.

Vả lại mình thà nhịn đói còn hơn vác cả đồng hành lý thế này vào cửa hàng người ta.Mà anh ấy cũng sắp về rồi con ji.

-Uhm....Nói rồi Rainne xoa xoa cái bụng.....Ngồi một lúc cô nàng mới nghĩ ra trò nhắn tin cho anh iu ở we nhà.Tách tách tách.....Rainne mãi miết nhắn rồi cười một mình....

Trong khi đó Ariel liếc mắt nhìn đường phố.Đường phố lúc này thật đông đúc.Giữa mùa thu mà vẫn thấy nóng....Còi xe cứ kêu toe toe làm nó đau cả đầu.....

Rainne vươn vai ngáp:-mấy h rồi vậy???

-Ariel ngóng cái đồng hồ mà sốt ruột.“Đã hơn 4 h chiều rồi..”

-hả ?????Sao anh làm ji mà h này chưa về.Định để người ta chờ tới bao giờ nữa????Cổ bằng con hươu rồi nè.

_mình biết mình biết mà.mình đã gọi cho anh ấy mấy lần nhưng không được.Mình đã để lại tin nhắn rồi.Khi bật máy chắc anh ấy sẽ gọi lại ngay...

Tên tên ten

Chuông điện thoại của Ariel đổ chuông.Ariel mừng rỡ nhắc máy:

-Anh đấy à???

-Anh nào???Má đây.Hai đứa đã gặp Jack chưa???Ariel quay ra thăm thì với Rainne:Má gọi....Rainne lúc này tai cũng đang áp sát cái điện thoại,mắt mở to thô lỗ hóng hớt xem có chuyện gì.

-Rainne định nhõng nhẽo”Má à anh ấy cho bọn con leo cây thì Ariel bùm miệng nó lại.

-Vâng.Bọn con vẫn ổn.Má nhớ giữ gìn sức khỏe nha.....

-Gì chứ ??Sao không á biết ông cho bọn mình đợ nửa ngày rồi?

- á biết cũng chẳng giải quyết gì.Chỉ làm má thêm lo.Bọn mình lớn tồ cả rồi.Không thể chuyện nào cũng nhờ má giải quyết.Đứng không???

-Đúng đúng,Chị ARIEL nói ji chẳng đúng.Em nghe chị mà....

-Ai chị em ji với cô.??Ariel cười.

Nghì lại tình cảm của nó với Rainne chẳng khác gì hai chị em ruột.Thậm chí con hơn thế....Nó quay sang Rainne cười.cảm giác thật mãn nguyện.

Rainne là bạn thân của nó từ nhỏ.Phải gọi là bạn nối khố mới đúng.Hồi ấy nhà Rainne giàu có lắm.Nhưng tình Rainne rất hòa đồng,và cũng rất thân với nó.

Nhớ lại chuyện xưa Ariel cứ cười một mình.Hồi ấy nhà Ariel nghèo lắm.bà lại bị bệnh nặng nằm liệt giường nữa...thế nên gia cảnh nó càng thêm khốn đốn.Má bán hàng đến gầy cả người đi.Ba thì chẳng bao giờ dám la cà ,sau giờ làm là lại tắt bật về nhà kiếm việc làm thêm.Tuy hồi ấy nó còn nhỏ lắm nhưng cũng đã đủ biết cuộc đời khó khăn đến thế nào....Hồi đó má không muốn nó chơi với Rainne vì mặc cảm gia đình mình nghèo khó.Nhưng vượt qua tất cả hai đứa vẫn thân nhau....Phải nói là trên cả thân nữa.Tình bạn của hai đứa như đã định từ kiếp trước....

Rồi tai nạn máy bay cướp đi sinh mạng của Ba mẹ Rainne.....Mình vẫn còn nhớ....Ngày ấy trời mưa to lắm....ào ạt...Dữ dội....Rainne cũng đã khóc như mưa....Và hai đứa ôm nhau giữa trời mưa mà khóc.....

sau tai nạn thảm khốc ấy,Rainne bị hất ra đường như một con ***** hoang,chẳng ai quan tâm.người bà kon nhận nuôi Rainne hóa ra chỉ hong vơ vét tài sản của ba mẹ Rainne để lại.Tài sản thì phân tán.Rainne trở thành đứa trẻ cô cút....Gia đình Ariel nhận nuôi Rainne.....Và từ đó đến nay.....vẫn là một gia đình vô cùng hạnh phúc....

Ariel mỉm cười.Quay ra thấy Rannie cũng đang mỉm cười.Nó bèn hỏi:Bồ cười ji vậy?

-À đang nhớ lại chuyện xưa....

-Chuyện gì???

-À chuyện anh Jack ấy.Hồi xưa chuyên trị đái dầm,suốt ngày đòi chụp ảnh với tụi mình rồi đem đến trường khoe tán lạn....

-À ông mang bán ấy mà.Ai biểu hồi xưa bọn mình nổi tiếng quá mà chi????Hehe

-Uh có lần ảnh vô duyên nhỉ?Đương ngủ,Xông thẳng vào phòng bắt bọn mình lôi váy ra mặc .Lần ấy vội quá mình quên không mặt quần nhíp.Cứ tổng ngồng thế mà chụp ảnh....

-hé hé .thế á???Thiệt không???bay giờ mới biết đấy.....

Rồi tụi nó cười hả hê.

8.pm

Một chiếc xe đen lầy đờ kịch trước mặt hai đứa.Hai đứa mắt tròn mắt dẹt thì cửa xe mở ra.....Anh Jack....bước ra khuôn mặt rang rỡ:

__hai đứa đến lâu chưa???Cho anh xin lỗi nhé....Hôm nay anh không về sớm được

Hai đứa tươi tỉnh hẳn....

Rainne phụng phịu :Anh làm bon em đợi cả buổi rồi đó.Nửa ngày trời.bắt đền em gì đi chứ?

-Ngoan nào.Anh đã xin lỗi rồi mà.Đừng xỉ mặt ra như thế chứ???Trông em xấu đi bao nhiêu..

Một tiếng E Hèm khá to phía sau.Một quý bà đứng đó...ngghiêm nghị.

-Mấy người nói đủ chưa???Ồn ào quá đấy.không định cho tôi vào nhà à???

-À quên xin giới thiệu với các em đây là Jenny vợ anh....

-Còn đây là Rainne va Ariel àm anh đã nói với em đó....

-chúng em chào chị j

-Uhm!!!Chào các cô...Thôi vào nhà nhanh lên định đứng đây đến bao giờ???Để này giờ người qua kẻ lại nhìn không biết xấu hổ sao???

Jack chạy ra mở cửa.Chị ta xông thẳng vào nhà.

hai đứa nhìn nhau....“Đụng phải chần ăn rồi...!!!!”

hai đứa lịch kịch xách hành lý vào nhà.

Jack dẫn hai đứa lên phòng rồi rang rỡ:“Cứ tự nhiên như ở nhà nghe 2 đứa!!!”Rồi hai đứa nó cười tươi.“Dạ vâng”

Kì cạch kéo cái vali vào tới nơi,nhìn lên đồng hồ thấy kim giờ đã chỉ số 10.ARIEL nghĩ thầm trong đầu :Giờ này ở nhà đã về chuồng lâu rồi.Thôi đi ngủ.

Quay sang RAINNE:Nào ngủ thôi còn đứng đó làm gì thế???

-Không có gì.Chỉ vì mình hơi bị sốc trước vẻ ngoài của bà Jenny đó.Trông chị ta đẹp kinh khủng nhỉ???lại ăn vận rất thời trang nữa.Ồi ước gì mình được như chị ấy.

Rồi nó mơ mộng thần thơ.

-Thôi tỉnh lại đi pà.thời nào rồi hử.Sống thực tế tí đi.ăn vận hay đom

dáng quá chỉ là thú vui của bọn con gái tầm thường hử không?Chúng ta-những cô gái sống có ích cho đời,cho người thì phải khác chứ....Phải hông Rainne???Mà mình biểu thật nhé.Bồ không trang điểm cũng đẹp chán so với chị ta mờ.

-Thiệt hả???Rainne reo lên.

-Thôi !!!Đánh răng đi ngủ khẩn trương....mai còn dậy sớm.

Hai đứa lút cút chạy vào toilet, chen chúc nhau, hực hặc một lúc rồi leo lên giường đi ngủ.

11.00

Đang ngủ đột nhiên Rainne bật thẳng tung người dậy

.

-Chuyện gì vậy???Uhm

-Khẩn cấp đây???

-Sao???

-Uhm Uhm ...uuuuuuuuu.....Đói quá. Bùng sôi lên.

-uh nhỉ mình cũng đói quá.

Xem còn gì ăn khôngHình như trong vali còn mấy gói bim bim đó. Nói rồi hai đứa lũn cũn mở mở bóc bóc..Nhai rộp rộp rộp với nhau.....

ARIEL 's diary: Ngày đầu sang Mỹ. Đứng đường gần nửa ngày, ...Cả ngày chỉ có bim bim lót dạ...Khổ quá má ơi.....Nhưng nó lại viết: Vạn sự khởi đầu nan....Thôi thì cố gắng. Ăn để sống chứ không phai sống để ăn.....

Gấp lại nó đi ngủ.

12.00 chuông điện thoại Rainne reo....Hum ai gọi h này nhỉ???

-Rainne à???ba đây. Ngủ chưa con???

-Dạ con đang ngủ mà....

-à thế à?Ba xin lỗi nha cưng. Chúc con ngủ ngon nhé....Thôi ba cúp máy đây.

Một lúc sau chuông điện thoại reo tiếp.-Lúc này ba quên ,nhớ chúc ARIEL ngủ ngon nữa nhé....

-Bạn ấy ngủ rồi mà ba

Thực ra lúc ấy nó chưa có ngủ. Lạ giường mà...quay maet vào tường nó nghĩ.“Ba thật là, con gái mà ba cũng quên”

Sáng hôm sau, hai đứa dậy sớm. Vì cả đêm qua ngủng ngoàng không ngủ được. Cái giường của tụi nó cứng quá thể...Gọi là cái giường cho sang chứ thực chất của nó cũng chỉ là một cái chấn rộng trải trên sàn nhà.....Phòng hai đứa bé khủng khiếp.....Va bức xúc nhất là chỉ có 1 bóng đèn ở giữa phòng. Thành thử ra muốn đi vệ sinh vào ban đêm mà không muốn làm phiền người khác chỉ còn cách là ra đi im lặng trong bóng tối.....Sợ ma chết lun....

Bước xuống nhà thấy anh jack đã chuẩn bị đi làm.

Thấy hai đứa anh nháy mắt. Thức ăn sáng trong tủ lạnh. Khi nào đói nhớ lấy mà ăn nhé.

Rainne cười rõ tươi...

ARIEL thì chẳng nói gì.

-Bồ sao vậy ??thấy thái độ của bồ không thoải mái lắm.

-Uhm thì cũng chẳng có gì. Chỉ là ngày xưa có chut hiểu lầm với anh ấy. Giờ vẫn chưa có quên. thế thôi.

Rainne lại thắc mắc: Sạo lạ dợ???hồi rày tới h có bao giờ thấy anh Jack làm gì khiến ai phật ý đâu???chẳng nhẽ..

_chẳng nhẽ gì

-À không có gì. thôi bọn mình ăn sáng đi. Ăn không nhanh con mụ kia dậy ăn mất cả ngon...

Rồi hai đứa kì cạch vào bếp chuẩn bị bữa sáng. Rainne vừa làm vừa hát thật hồn nhiên.

Ariel nghĩ thầm trong đầu.Rainne này còn ngây thơ lắm.Lúc nào cũng nghĩ người khác lun đối tốt với mình.thực tế đã chứng minh rồi.Không phải lúc nào cũng vậy đâu.Sau này.Lỡ có ai làm con bé tổn thương thì sẽ khổ nó lắm đây.Phải rồi

Rồi nó nghĩ lại những chuyện ngay trước....Cái thời còn trẻ con.....Nó và anh Jack thân thiết biết chừng nào.Không có gì hai anh em không tâm sự.Nhiều khi ba mẹ nó sợ giữa hai anh em có gì vượt quá mức quan hệ thì chết....ba mẹ thật kì,anh em là anh em chứ....Vả lại lúc ấy nó đã để ý tới một người khác rồi.....Một người thật tốt.

khi anh jack sang Mỹ rồi trở về.Tính tình thay đổi nhều lắm.Thực tế hơn hẳn...và cũng khác xa ngày trước.Còn nhớ ngày anh ấy về,nó chạy ra cửa đón.....

-Quà của em đâu???

-Quà nào????À mà anh quên rồi....Anh bận nhều việc lắm.....

-ừ....em đi xa có khi nào wen quà của anh đâu.

mà đúng thế thật....Sinh nhật ông anh,nó cất công lặn lội đi mua cho bằng được một chiếc khuyên tai đúng như anh ấy thích.hồi đó ông ý thích khác người mừ....

Nhưng sinh nhật nó,một cú điện thoại hỏi thăm cũng không có....Nó có cảm giác hai đứa xa nhau dần....

kì ấy anh ấy về,nó cố gắng gần gũi để nối lại mối quan hệ tốt đẹp ngày trước...Nhưng anh ấy cũng phớt tỉnh nó.Vì giờ đây anh đã có người yêu rồi.Nghe đồn là một chị bằng tuổi,con nhà giàu lắm...hiện ở Mỹ....

Có lần xe nó đang đi thì thùng một lỗ rỗ to,nó hốt hả dất xe vào bên đường....Sờ vào túi thấy còn ít tiền quá không đủ để sửa xe,nó lo lắng....nhìn quanh quất.

ba nó giờ đang đi công tác....Rainne thì đang ở trường.

Má nó giờ này đang bán hàng,chẳng nhẽ lại bắt bà đến tận đây để đón nó...

-Nó nhìn bác sửa xe bằng ánh mắt van xin:

-bác bớt cho con một chút được không???thực sự con không đủ tiền.hay là mai con sẽ mang tiền trả cho bác.Con hứa mà....

bác thợ nhìn nó.Một thoáng do dự."Không được con à.con mang ít tiền quá,như vậy vốn còn chưa đủ.bác xin lỗi...con xem có vay được ai....

Rồi nghĩ ra anh Jack..nó chạy sang bên đường gọi nhờ điện

thoại.....Một hồi chuông dài anh Jack nhắc máy....

-ARIEL à??Có chuyện gì thế??anh đang bận quá...Sao xe em hỏng à..Tìm một quán sửa là xong chứ gì...thôi anh phải đi bây giờ....Chuyện ấy dễ không,em tự xử nhé.....tút tut tut....

nó vừa bực vừa tức lại nghĩ:Ai chẳng biết là dễ không,nhưng vấn đề em không mang tiền.....Nhục quá cơ....đúng đợt mình nhẵn túi...con nhà nghèo khổ quá thế.....

Nó lại nhìn quanh quất,và cứu tinh của nó xuất hiện:một anh chàng học cùng lớp....Hắn đang đi tung tăng.....

Nó.Chưa kịp hỏi Jimmy đã tiến lại gần:Jimmy hồi còn trẻ)

-Bạn bị sao thế??Xe bị hỏng à???

-Uhm....khó nói quá,chẳng biết mở miệng thế nào...thì bác thợ đã xen vào:

-Cháu có tiền không cho cô ấy vay,bạn cháu mang ít tiền quá....

Jimmy quay sang cười với nó

-Bao nhiêu vậy bác???

Thế thế thế rồi thế thế.....Xe sửa xong Ariel dất xe đi,Jimmy cũng đi cùng.....

-Phiền bạn quá.mai đến lớp mình sẽ trả lại cho bạn.

-thôi.Không cần đâu.Bạn bè mấy kh giúp đỡ nhau.Với lại số tiền cũng chẳng lớn lắm...

hả???Không lớn lắm.Với mình là cả một quá trình đấy.Con nhà giàu có khác....Tiền đối với họ chẳng là gì.....

Rồi hai đứa đi về.Ariel thấy lòng ấm áp lạ....

Lại lan man rồi...Đang nói vụ ông Jack mà....lần đấy ARIEL bực ổng lắm.Bực thật sự đấy.Nó gặp ông rồi ột bài.....Anh Jack tỉnh bơ đáp lại....

-Thôi xin cô.Cô tưởng ai cũng là người yêu cô chắc....Hơi tý thì yêu sách này yêu sách nọ....

Hả ????????nó yêu sách???Bao giờ???Khi nào????Ở đâu???

Anh Jack nói có thể ngàn lần không đúng về nó nhưng có một điều thì đúng.....ĐÓ là bấy lâu nay nó mắc bệnh tưởng quá nặng rồi.....tưởng giữa nó và anh ta là tình huynh muội ,hết lòng vì nhau.....làm gì có chứ.....

Anh ta bỏ rơi nó trong khi nó cần anh ta....Đổi vào hoàn cảnh của nó chắc chẳng khi nào nó làm vậy....Vì nó luôn hết mình với mọi người.Giờ thì nó hiểu rồi....lau đi những giọt nước mắt....Nó bước ra khỏi nhà người ông anh họ đáng kính mà có cảm giác một thứ gì đó đang đổ vỡ trong lòng.....

—NÀY...LÀM JI MÀ THẦN THỜ CẢ NGƯỜI RA THẾ???—Tiếng Rainne làm nó giật cà nẩy.....

-A không co chi,ăn sang thôi.....

Đang định ăn sáng thì tụi nó nghe thấy tiếng bước chân...Không nghi ngờ gì nữa Mụ yêu quái đã thức dậy đứng chồm hồm ở cầu thang.....

Một ngày đẹp giờ đây mà....hai đứa nhìn nhau.....chung một ý nghĩ..

3. Chương 3

Cái kiếp người ăn nhờ ở đậu thật khốn khổ quá đi.Mọi việc nhà hai chị em nó phải gánh hết.Chưa được *****ng đũa,hay chính xác hơn là một thìa cơm nào,con mu chần ăn đã đánh mặt lại:

-Có time mà ngồi 88888 thì tốt nhất lên giặt cho tôi cái đồng đồ trên kia đi.

-Ồ em tưởng nhà mình có giúp việc rồi mù.Rainne hồn nhiên đáp.

-Uh....Đúng là trước thì cóNhưng hôm qua tôi cho nó nghỉ rồi.Nhà mà lắm kẻ ra vào phức tạp lắm...Mà sao hai cô còn đứng đó làm j????

Rồi chị ta kéo hai đứa ra khỏi ghế và ngồi vào bàn.....kèm theo mộ cái chỉ tay thẳng lên tầng thượng.....

TRỜI ĐẤT OI!!!!Quần áo gì mà lắm thế này????/Chị ta một tuần chưa giặt rồi chắc???Rainne gào rú...

-Không nghi ngờ gì nữa...Đây là món quà chào mừng bọn mình tới đây.....Nói cho bồ nghe nhé.Ngay từ đầu mình đã nhìn thấu tâm địa mụ này rồi.Làm gì có chuyện cho giúp việc nghỉ ngay khi bọn mình đến.Mục đích chỉ có thể là...Thế Thế Thế Hiểu chưa???

Hiểu rồi.Muốn biến bọn mình thành giúp việc không công đây mà,Không được.Mình phải cho ba má biết chuyện này mới được..

-Ấy khoan ...ARIEL ngăn....Để xem tình hình thế nào đã.....Mình ở nhờ nhà họ cũng phải biết điều chứ??Bình tĩnh đi.Đến đâu hay đến đó.

Rồi nó ra sức nhét đồng quần áo to đoành vào máy giặt.....Rainne đổ xà phòng vô đó....hai đứa tựa lưng vào máy giặt ngồi chờ.....

Trên thành máy giặt hiện thù lù dòng chữ:

VÌ ĐẠI NGHIỆP LỚN,TA THA CHO MỤ.NHƯNG NHẤT ĐỊNH CÓ NGÀY TA CHO MỤ NÉM MÙI KHỔ ĐAU CỦA KẺ CHUYỀN BỨC HIẾP KẺ KHÁC....ĐỒ XẤU XA....

Kèm theo đó là hình một con quạ bị bút hết lông,mồm thì kêu quang quác..Trên mình con quạ có ghi chú rất hồn nhiên :mụ chủ jenny(ko thêm viết hoa).....hai đứa ôm bụng cười...Đây đích thị là bút tích của chị giúp việc trước....Ariel ngoay ngoáy thêm mấy dòng mà chính xác hơn là một hình vẽ....Một cọng mụ tóc tai dựng ngược cau có khó chịu...

bên dưới là một dòng chữ:MẾN TẶNG JENNY rồi ngồi cười hí hả...

Giữa trưa,đánh vạtj xong với đồng quần áo hai đứa tởn xuống nhà.Chị chủ ngồi đó,đương sơn sửa móng tay....Trên bàn,dưới thảm mọi thứ ngổn ngang...Bữa sáng của hai đứa chị ta chén hết....lại còn cố tình bày bữa thêm ra cho có việc mà làm....

Rainne nhăn mũi lại....:Chúng em dọn chưa đủ một sao mà chị bày gớm thế???

-Thì càng có việc cho tụi bây làm chứ sao.....Ăn không ngồi rồi một chỗ thì tao trông ngựa mất lắm,liệu mà nhanh nhanh biến khỏi nhà tao ghen chưa.....Chả hiểu làm sao mà gà rừng ở đâu kéo về lắm thế?Rõ mệt.....Rồi mụ nguẩy đuôi lên gác....

Rainne tức trào nước mắt...Từ bé tới giờ hai đứa chưa khi nào bị coi thường tới như thế.

Ariel thì bình tĩnh hơn một chút,nó khuyên Rainne ngồi đi...Rồi hai đứa lại hí hụi dọn...

Dọn xong gần chiều,đôi xanh mắt mèo,Rainne mở tủ lạnh lôi ra một gói bắp to va bắt đầu cho lấy cho để vào miệng.....Quay sang ARIEL:Này ăn đi mà,dọn này giờ mà không đói à???

ARIEL chưa kịp đỡ lấy nắm bắp thì chị chủ lại lần nữa xuất hiện.....lần này thì chẳng thèm đếm xỉa tới sĩ diện của tụi nó quát:

-này mấy người tự tiện nó vừa vừa thôi nhớ.nhà của mình đầy mà thích ăn jì thì ăn,làm jì thì làm???Trông cái mặt thế mà tính cách ti tiện chẳng khác jì ăn xin....Ăn xin thì nói là ăn xin người ta còn thương.Còn cái loại tự tiện lấy đồ của người khác thì chỉ đáng làm cái quân ăn cắp.Nhà này không chứa chấp cái quân ăn cắp nhè.Liệu mà cút sớm đi...

Rainne nước mắt lưng tròng.

ARIEL không nhìn nổi cơn giận :

-Tôi nói cho chị biết nhé.chúng tôi không phải là quân ăn cắp.Đừng thích thì chụp mũ cho người khác như vậy.Ở đây là Nước Mỹ chứ không phải Đài Loan mà chị thích nói jì thì nói nghe chưa???

-Chị thích tôi kiện chị ra tòa vì lăng mạ người khác không.Có Rainne làm chứng,tôi dám chắc mức phạt của chị không dưới \$10 000 đâu.Thế chị thích thế nào???

-Tao kệ bọn bây.Có giỏi thì kiện đi.tao thách tụi bây đấy.

-Chị đừng có mà thách....ARIEL gân lên....

thấy vậy mụ ta chùn lại một chut rồi vênh cái ,mặt đóng rằm cái cửa tội nghiệp.

Rainne vẫn chưa thôi khóc,trông mặt đáng thương quá làm ARIEL cũng tủi thân.....

Bữa tối nếu không kể tới chuyện hai cái bát bị vỡ do cố ý,cộng với việc trong bữa cơm hai đứa bị sai tới sai lui thì nhìn chung mọi chuyện vẫn bình thườnggg.....

Đóng cửa phòng cái rằm....Rainne bắt đầu ỷ ôi:

-Mụ ta thiệt quá đáng,cứ vẽ việc cho tụi mình làm....à sao anh Jack ấy.Không nói jì nhi??Chẳng nhẽ anh ấy không nhận ra???

-Thôi nhắc làm jì .Thế bỏ nghĩ vì sao mà ổng lấy cái thứ chần lữa này?/Chẳng phải vì tiền thì vì jì????

-Sao bỏ nghĩ thế???chắc lúc ấy ảnh bị che mắt thui.

-Thui không nói chuyện này nữa....Mình có chuyện quan trọng hơn....Ariel lấy bộ mặt nghiêm nghị.

-Rainne này....Bồ có mún học hành tử tế không???

-hỏi vợ vln quá.Đương nhiên mún rồi.

-Nếu với tình trạng này thì không thể nào học nổi với mẹ ấy.mình định thế này.ở đây khoảng một tháng thì bọn mình sẽ chuyển ra chỗ khác.Thế được không???

-Được quá đi.nhưng còn anh jack ?Và liệu ba mẹ có cho không???

-mình bảo anh Jack giữ bí mật,Bọn mình cũng giữ bí mật với ba mẹ lun.okie???

-okie.mình không có ý kiến gì

-tuy nhiên ,như vậy sẽ phát sinh nhiều vấn đề lắm,tiền thuê nhà và sắm sửa đồ đạc nữa.Bọn mình phải tự lực cánh sinh hết.và cũng để tỏ rõ quyết tâm.Mình yêu cầu bọn mình cùng phải tuyên thệ những điều sau đây.:::

Ariel chia ra mảnh giấy(chẳng rõ đã soạn khi nào)

trên đó có ghi rất rõ ràng mạch lạc rằng:

Thứ 1:phải tự lực cánh sinh toàn bộ,không được phép ngửa tay xin bố mẹ một hào nào dù là muốn hay không muốn.....

Thứ nhì:Ko được phép ôn nghèo kể khổ với bất kì ai(ngoài hai đứa ra),đặc biệt là với ba mẹ.Khó khăn nào cũng phải tự vượt qua.kẻ thù nào cũng đánh thắng.

Thứ 3:Kì này nhất định đạt học bổng để đỡ tốn tiền học,

Thứ nữa:Không quan hệ yêu đương trai gái trong thời kì còn học ở đây.Đảm bảo không bị phân tán tư tưởng.

Thứ nữa:Tuyệt đối không mất đoàn kết nội bộ.

nếu đứa nào phạm luật sẽ tùy quyền đứa kia quyết định.trước mắt sẽ đánh vào kinh tế.Mức phạt là \$2000.Nếu không có tiền sẽ quyết toán bằng hiện vật.

Đồng ý không????Ariel hỏi nhỏ

-Đồng ý.nhưng mà quen sơ sơ thì không tính là yêu đương vợ vln nhé.Rainne khề khàng

-uhm.nhưng không đc tiến xa qua

.

thế thì kí tên đi.

hai đứa kí tên vào tờ giấy.Khí thế và lòng quyết tâm ngút trời.

Ngày thứ 2

,Rainne thì bị hành hạ theo cái kiểu là vô tình làm rớt thứ này thứ kia xuống của con mẹ yêu tinh.

Khi đang lau chùi những vệt nước sơn móng tay dưới sàn,Rainne ỷ ôi:Con mẹ này chơi ác quá,nước sơn móng tay mà cứ làm như nước canh không bằng.

Cứ tưởng thích là đổ ra và bắt người ta chùi à???Nhưng rồi nó lại nghĩ:Không sao trò này dù sao cũng cũ rồi.Mà suy cho cùng mẹ ta cũng chỉ nghĩ được ra có nhiều đấy.mình không gì phải bực tức...Mình thông minh hơn mẹ ta mà.hehe....

.Vừa nói nó vừa giả vờ vô tình đổ hết lọ thuốc tẩy trắng vào cái váy đỏ choét của chị chủ.

-Người gì mà đồng bóng.Lòe loẹt...Thế này cho hết diêm dúa.....

Cùng lúc đó,ARIEL thì bị hành hạ theo kiểu cọ đi cọ lại cái toilet đến 6 lần mà vẫn chưa đúng ý mẹ ta.ARIEL làm gì mẹ cũng canh từng bước.....Vì theo mẹ,đối phó với ARIEL xem chừng nan giải hơn.

Con bé này dù sao cũng được xếp vào loại ghê gớm.

Lau giọt mồ hôi trên trán.ARIEL thầm nghĩ”Cố lên dù sao cũng chỉ còn 28.5 ngày nữa là hết khổ rùi.....và nó lại tự tin như thường:Không gì dẻo dai bằng sức chịu đựng của nó...

Chiều hai đứa bắt xe buýt đến trường.Vật vã....mất hơn 45 phút.....

trường học là nơi tuyệt vời nhất.....

hai đứa tung tăng nhìn nhìn ngó ngó hết như nhà quê ra tỉnh.....

Và nơi chúng nó muốn đến nhất lúc này....không phải thư viện,.....ko phải lớp học mà là khu kí túc.....

hai đứa hi vọng tràn trề bước vào....vì nếu được vào kí túc và được vào ban quản lý kí túc thì sẽ được miễn tiền phòng..

Hai đứa thất vọng tràn trề bước ra:HẾT PHÒNG

Ngày thứ hai trôi qua thế cũng được tính là êm đềm rồi.Đêm đến hai chị em đắp búp cho nhau.....Khổ cái thân...cả ngày hì hụi lau dọn.....ê ả hết cả....Trưa nay đang ăn dở thì bị nghe tình ca của chị chủ vì cái tội lồi tày trời của Rainne trong việc hành xác cái áo đầm mà chị ta thích....Trông bây giờ chẳng khác cại giẻ lau nhà là mấy.....Màu mè loang lổ....

Ariel quay ra Rainne nghĩ”nhỏ này bạo gớm....

Rồi nó trách Rainne:Lần sau ko được phép làm “trò” trẻ con như vậy nữa....Nhưng thực chất trong lòng thì hả hê lắm”””””Cho Đáng Đời Con Mụ Đáng ghét””””””””

Đang bốp lưng cho Ariel,Rainne quay sang hỏi:Này,chị ta mà thôi son phấn trông khiếp nhĩ????

-uhm.Nhìn kĩ trông cứ như người đàn ông có bộ mặt cười.mình đã bảo mà.Xinh đẹp jì đâu.Chỉ giỏi nguy trang thui.....

.

Rồi hai đứa cười rụng rốn....tý nữa thì xoắn rốn vào nhau....

-này Rainne.Dạo này không thấy bồ trang điểm?

-uh thì.....Chẳng phải bồ bảo mình để mặt mộc cũng đẹp rồi đó sao????

-uhm ,thì vẫn đẹp nhưng mà.....

-mà sao????

-Không có jì,ngủ sớm đi.....Ariel quay lưng vào tường “Mới có mấy ngày mà Rainne tiều tụy đi nhiều quá....mình phải nghĩ ra cách jì mới được....”

Rainne chưa ngủ,nằm nghĩ:ẢIEL trưa nay chẳng ăn được jì,cũng là lỗi tại mình cả.....Phải làm sao để thoát khỏi tình huống hiểm nghèo này.....

Cùng lúc đó,tại một căn phòng khác,có một con mụ phù thủy đang nghiền răng ken két:cứ lặp đi lặp lại một câu nói:”Để rồi xem”

Sáng ngày thứ 3...Một tiếng thúc như động đất cấp độ 8...DẬY(hiển nhiên là của chị chủ)

DẬY NGAY!!!!XUỐNG NHÀ!!!Có chuyện muốn bảo hai cô.

Từ ngày đến đây hai đứa cũng quen rồi....mà sao hôm nay “nàng” dậy sớm thế.Mọi ngày phải giữa trưa.....Nhưng list các việc mà tụi nó phải làm thì đã lên từ trước.Cứ thế mà tiến hành...Trưa mụ kiểm.Nhưng hôm nay thì khác.....Ariel nhìn Rainne còn đang ngơ ngác”Thôi xuống đi”

Hai đứa bước xuống.Anh Jack thì đã ngồi đấy.thấy 2 đứa xuống,anh nhìn hai đứa rồi nhìn vợ bảo:

-Thôi.Có việc jì mấy chị em bàn với nhau....Anh đi trước....Có việc

-Chị ta dẫn mặt:Việc jì thì việc cùng phải ngồi xuống đã.Chuyện của hai đứa em thân quý của anh mà anh cũng không quan tâm sao???

Thấy vậy anh Jack ngồi xuống gần cả mặt lại.....

Rồi chị ta lên tiếng.

-hôm qua đứa nào dọn phòng tao???À quên chị thế???

Suy nghĩ một lúc....Hôm qua dọn biết bao nhiêu phòng.Ai biết phòng nào với phòng nào.

Rainne hỏi lại....:Có phải phòng chị là phòng treo nhiều tóc giả không???

-Không đây là phòng hóa trang.Phòng tao...à quên phòng chị là phòng có nhiều đồ nhất ấy,Có cái gương lớn nhất ấy....

Ở đây mình phải mở ngoặc là chị chủ có rất nhiều phòng.phòng nào cũng to rộng để thỏa mãn cái sở thích ích kỷ của chị talà mỗi khi tức giận hay vui mừng thì vào đây gào rú....

_Là em dọn...Rainne nói dứt khoát....

-Thế à????Thế có thấy cái dây chuyền mặt trái tim màu xanh lam của chị không????

-Có ạ...Em thấy chị để trên mặt bàn trang điểm.

-Cô có thấy nó à???

-Dạ vâng.

-thế sau khi dọn xong cô thấy nó ở đâu????

-vẫn ở chỗ cũ....trên mặt bàn ấy.....

-Thế sao bây giờ tôi không thấy nữa???

-Chị nói sao????Rõ ràng nó vẫn ở đây mà.Không tin chị theo em.....

cả nhà 4 người kéo nhau lên gác.Rainne hết tìm bên này rồi kiểm bên kia.....

-Rõ ràng nó ở đây mà.....Rainne méo mào...

4. Chương 4

Kết quả chung cuộc,hệt như nó dự đoán....Cái dây chuyền không cánh mà bay.....

-Thế bây giờ hai cô định tính sao???Chị chủ nói giọng mỉa mai thấy ghét...

-tính sao là tính sao ạ???Rainne đáp...

-Xin cô đừng có hồn nhiên thế nhé.Dây chuyền mất....Ở nhà này xưa nay chưa bao giờ có chuyện mất mát gì.Chẳng các cô lấy thì thần thánh phương nào???

-Ariel lên tiếng:Chị nói vậy là có ý gì???Chị ám chỉ điều gì???Chị muốn nói chúng tôi ăn cắp dây chuyền của chị????

-là cô tự nói đấy nhé.

-Này chị đừng ngậm máu phun người nhé.trò này cũ rồi,....Chị có tận mắt thấy Rainne ăn cắp dây chuyền của chị ko?Không có đúng không???Thế thì căn cứ vào đâu mà bảo chúng tôi lấy cắp???nếu nói vậy ai trong nhà này cũng đáng nghi cả,kể cả chị nữa....chị có 25 % khả năng lấy cắp nó.

-Cô bị thần kinh à???Ở đâu có chuyện lạ đời tôi lấy dây chuyền của tôi làm gì???

-Thường thì ko.Nhưng lấy rồi vu oan cho kẻ khác thì ở nhà này có đấy.

Mụ ta quay sang hích chồng một cái rõ đau:-Đấy anh xem đã ăn cắp lại còn già mồm....ai bảo anh tha lỗi cái thứ này về nhà làm gì để khiến tôi đau đầu???Mấy hôm nay ăn không ăn được ngủ không ngủ được....Rồi bây giờ lại còn sinh ra cái trò trộm cắp vặt....Hôm nay là dây chuyền rồi sau này không biết là cái gì nữa....Ôi cái dây chuyền yêu quý của tôi.

Anh Jack có vẻ mặt khó xử quay sang hai đứa.Chị ấy không khi nào làm vậy đâu.Với lại chị ấy rất quý cái dây chuyền ấy.Đó là vật đính ước mà....Hai em nếu đùa thì trả lại cho chị ấy đi.Anh không tin là hai em lấy nó đâu.Được không ARIEL???

Ariel nghĩ lại trong đầu?Tại sao lại hỏi mình???chẳng nhẽ ổng vẫn nghĩ là mình vì thù hận ông mà lấy trộm dây chuyền để xả hận???Quá đáng quá...Không thể chịu nổi.....

Rainne lên tiếng(nãy giờ mới thấy nói):thực sự bọn em không lấy mà.Anh không tin sao????

Jack ậm ừ....Nhưng mà nhà chỉ có 4 người.Không có người ngoài.....

-Ai nói ko có người ngoài???Cô ta chính là người ngoài đó thôi.cái giọng chua loét của chị chủ một lần nữa vang lên.....

Thôi đủ rồi.Rainne theo mình.....Ariel đứng dậy kéo Rainne vào phòng đóng chặt cửa.....Phía ngoài có hai kẻ đang trở mắt nhìn.....

-Này bồ tính sao mà lôi mình vào đây???giống làm chuyện mờ ám quá.....Mình đâu có lấy mà trả????Rainne thê thọt

-Bồ điên à??Ái chẳng biết là bồ không lấy.Theo mình...thu xếp hành lí...

cánh cửa mở ra mộ lần nữa.....hai đứa bước ra.....

jack nhìn hai đứa một lượt.Ánh mắt ấy bao hàm một ý nghiã là hy vọng chúng nó trả lại cái dây chuyền.....Sao ghét thế không biết.....Quen biết nhau đã lâu vậy mà anh ta lại không tin hai đứa bằng con vợ chằn ăn của mình.....Phải thôi...Vợ mà...Phải khác chứ...

Ariel nhìn thẳng vào mắt Jack mà nói:

Chúng em sẽ đi khỏi đây....anh đừng nói với ba má emCòn nữa sợi dây chuyền ai thích hiểu thế nào thì hiểu.Em không quan tâm...

Hai đứa bước ra,trông mong một điều gì đó hơn thế.....nhưng hi vọng lắm thất vọng nhieu....Anh Jack nói:thế hai đứa ở đâu????

-ở kí túc.Nó đáp trống không.....

Bước ra khỏi nhà nó vẫn còn nghe thấy tiếng mẹ Jenny gào lên..:Thế còn dây chuyền của tôi????Đừng tưởng đi là xong....nhé....

jack quay lại...mặt đanh lại vì giận:Thôi đủ rồi.....

Hai đứa lắt léo trên đường....Rainne tức trào nước mắt:

-thật không công bằng....mình không thể ra đi thế này được...thế khác nào nhận mình là ăn cắp????Mình phải giải thích cho Anh Jack hiểu.

-Bồ định giải thích gì????Không phải những lời cần nói đã chẳng nói cả rồi sao????mà bồ muốn ai hiểu.Mình hiểu mà....Với những người không cần phải giải thích.....thì tốn lời làm gì????

-Nhưng.....

- không nhưng nhị gì hết....Phải vui lên mới đúng.thoát khỏi địa ngục mà ủ rũ vậ sao?????

-Phải rồi,tự do tự do muôn năm.....

hai đứa nhảy tưng tưng.....yêu đời hết biết..

Được mỗi lúc ấy...sau hai đứa lại thất thểu tìm nhà.....Vừa nãy nói oai như cóc là ở kí túc xá chứ nó thừa biết là kí túc đã hết chỗ rồi....Quanh quẩn một lúc.....nó thấy dòng chữ house for rent.....mừng rơi nước mắt...Hai đứa vào gặp chủ nhà.....Chủ nhà là một bà béo bự....trông không có vẻ gì hiền lành cả....

Sau 30 phút đàm đạo hai đứa đứng lên về phòng nghỉ....nội dung của cuộc hội thoại cũng chỉ bao hàm đôi điều về nội quy và tiền thuê nhà hàng tháng....

Trời ơi....căn phòng tồi tàn thế này mà lấy người ta \$800 một tháng....Giết người a???Rainne thẳng thốt.....

-Ờ...bị chém rồi.....Ariel đồng tình.....

-Làm sao cho căn nhà đẹp lên đi.dán poster nhé.

_thôi thôi...tường thế kia mà dán diếc nổi ji....chỉ thêm xấu hử hoại.....Rainne ngược nhìn lên...Tường vừa loang lổ lại ẩm mốc,đôi chỗ nước còn nhỏ giọt..

-Bỏ ngủ chưa????hai đứa đồng thanh hỏi....

Rồi lại một lần nữa đồng thanh trả lời“Chưa”

Thế à????Nghe mình kể chuyện nhé.....Anh Kent ấy kêu là mấy bữa nay không ngủ được vì nhớ mình.....

-kent à????trong óc Ar hiện lên một nhân vật X không nhớ mặt .chỉ nhớ là giới tính nam thôi....

Uhm sao????

-Ảnh ấy ngày trước theo mình như hình với bóng...Ảnh hiền lắm....Lúc nào cũng chiều mình.....Anh ấy bảo mình là mẫu con gái cá tính mà ảnh thích nhất....

-Nhất a???Thế còn nhì ba thì sao???AR đùa....

-Làm ji có nhì ba chứ...Anh nói sẽ đợi mình...dù có thành một ông già...

-này Rainne.....Bồ cẩn thận đấy.Những lời có cánh đôi khi che giấu những sự thật không hay ho chút nào phía sau.....này,đừng trách mình nói thẳng nhé...kent ấy theo mình chẳng hợp với bồ đâu.con trai ji mà thiếu cá tính.Gió chiều nào theo chiều ấy....

-uhm thì sau này ảnh sẽ thay đổi mà...vì mình....

-Ariel chẳng nói ji....nó nghĩ miên man....có thể....Nhưng chưa chắc đã vì mình mà thay đổi.....

Rồi nó bỗng bèn nhớ lại chuyện ngày trước.....chuyện tình đầu đời của nó với anh chàng Jimmy ấy....

jimmy là người đầu tiên dịu dàng với nó,cho nó có cảm giác thực sự là một nàng công chúa,,Ariel là một cô gái phải nói là rất ít khi để lộ tình cảm thực của mình...cương nghị cứng rắn và vô cùng mạnh mẽ...Hoàn cảnh đã tạo cho nó tính cách như thế rồi.Đôi khi nó nghĩ mình sinh ra phải là một người đàn ông mới đúng....

Lại kể chuyện ngày xưa....nó vẫn nhớ mồn một...

Sau cái lần hỏng xe ấy.Sáng hôm sau tới lớp.ARIEL đưa cho Jimmy chỗ tiền sửa xe ngày hôm qua....

-Tiền ji thế???Jimmy hỏi

-À thì tiền hôm qua mình mượn bạn...

-quên rồi...

-hả quên ư????Jimmy vốn là một người vô tư lự như thế.....

-nhưng mà tôi vẫn nhớ.....

-bạn kì quá.chẳng có ji đâu.....Mà nếu bạn không muốn nhận sự giúp đỡ của tôi thì hôm nay bạn trực nhật thay cho tôi....được không????

-Uhm được....nó trả lời...trực nhật.....chuyện nhỏ....

buổi chiều hôm ấy sau khi tan học...nó ở lại lớp trực nhật một mình.....Nhoảng một cái trời đã nhá nhem tối....Nó vội vàng đóng cửa lớp thì thấy Jimmy đã đứng đó từ bao giờ...

-Sao giờ này bạn còn chưa về?????

-À thì...đợi bạn cùng về....

-hả???nhưng nhà mình đâu có cùng đường???

-Về thôi muộn rồi....

Rồi từ ấy Jimmy và Ariel hay đi cùng một con đường....cho dù đó không phải là con đường mà mọi người vẫn về.....Lúc đầu thì còn ngại lắm.Nhưng sau rồi Ariel cũng thấy quen...ARIEL cảm nhận rõ sự quan tâm của Jimmy và cô cũng vui vẻ đáp trả lại sự quan tâm ấy....

rồi hai đứa thân nhau....(Bạn ngồi cùng một bàn mà)Lại cùng học thêm một nhóm nữa...lên thân lại càng thân....

Rồi trong lớp xuất hiện những lời bàn ra tán vào về hai đứa.Bóng gió có những lời gán ghép....Đến tai hai đứa...Phản ứng lúc đầu của hai đứa :Tức giận....tìm mọi cách ngăn chặn lời đồn thổi...

sau đó(vẫn tiếp tục bị gán ghép)

ARIEL phớt lờ bởi nó quen quá rồi...thực chất...lắm lúc nó lại còn thấy vui nữa(dở hơi>>>))))

Còn Jimmy thì tỏ rõ thái độ ko thích.....Bức xúc ra mặt....

ARIEL tức lắm.thể khác nào nó nhận mà đương sự thì chối biến chối bay.....thành thử nó nghĩ mình là thứ con gái vô duyên...tự ái dồn dập.....

Người tưởng bỏ là người có tội _người trông đưa bỏ càng có tội hơn.....

Lần ấy lấy hết quyết tâm.Nó gấp và hỏi thẳng Jimmy nghĩ sao về tình cảm hai đứa.Jimmy chưa kịp nói gì thì trống báo tiết học....Jimmy bỏ vào lớp,để nó đứng đó..... chờ đợi.....

Tháng sau Jimmy chuyển trường.....Không nói với nó một câu.....Với cả lớp...thì đó là thằng phản bộiVới ARIEL thì đó là một cảm giác thất vọng...Nó kinh khủng hơn cả khi bạn căm ghét một ai đó...Bởi khi bạn ghét người đó nghĩa là đầu đó trong bạn còn có một sự quan tâm.....Còn khi bạn thất vọng rồi thì không một điều gì có thể kéo bạn lại gần người ấy.....

Dòng suy nghĩ của ARIEL bị ngắt quãng bởi cái nắm tay của Rainne...QUay sang...Rainne nói khẽ:"Bỏ có nghe thấy tiếng gì ở cửa không???"

Dừng tai lên nghe.....thì đầu đó ngoài cửa có tiếng lách chách rất khẽ.

Hai đứa nín thở.....Một cảm giác sợ hãi dâng lên nén chặt trong lồng ngực...

5. Chương 5

Sáng dậy...hai đứa thấy xung quanh cửa toàn là tàn thuốc lá.Khiếp wa!!!!!!!!!!!!!!

đêm qua nhất định có kẻ nào đứng rình rập gì ở đây

.Chỉ nghĩ tới đó thôi mà một cảm giác lạnh buốt chạy dọc sống lưng.....Hai đứa thực sự sợ....an ninh ở chỗ này chẳng có vẻ gì tốt như lời bà chủ nhà quảng cáo...Tối trường...hai đứa thấy đỡ sợ hơn một chút...

Không khí ở trường thật là thoải mái.Có bạn có bè...Lớp mới thật là tốt mọi người hòa vui vẻ hòa đồng.....

.Nói thì vậy nhưng vì cách thức giáo dục của hai nước có nhiều nét ko giống nhau ...ví như chủ yếu là tự học và học sinh tự chọn môn mình....vì thế một lớp thực ra chưa chắc đã là một lớp...chẳng qua chỉ là một lớp với các môn bắt buộc thôi.....Dù sao thế cũng tốt....

-Đi.....

-Ở.....

-Ởhayđi đây.....hai đứa nhăn trán suy nghĩ.....Vì chiều nay phải chồng tiền đặt cọc cho bà chủ rồi.....

ARIEL đưa ra quyết định cuối cùng.....Không thể ở lại đó được...Không an toàn tý nào....ở đây thần kinh cứ phải căng lên một mối lo.....ĐI Rainne....mình đi tìm chỗ khác thuê....

Tìm tới tìm lui.....Trên bảng tin chình ình một dòng chữ to khủng bố:

Cần người thuê chung nhà để share...

yêu cầu....Là nữ,xinh xắn dễ thương....chưa từng có tiền án tiền sự....người Trung Quốc...

contact ss ELLA ..số phone là

Khiếp...ji mà như tuyển người yêu vậy...hai đứa nhìn nhau cười...

SS Ella là một người rất dễ mến...dễ mến ngay từ đầu....hai đứa cảm thấy rất yên tâm khi ở chung với SS.....

Ở cùng nhà với SS là một cô bé nữa..bằng tuổi hai đứa(hay quá rồi,có chị có em))....Lý do vì ss Ella hay phải đi suốt nên muốn nhà đông người cho đỡ buồn.....

-vậy chiều nay bọn em chuyển tới...Chào chị ạ....hai đứa vui vẻ ra về.....

Ra tới cổng,hai đứa bị chặn ngay lại bởi một anh chàng.....trước đây cũng là chỗ thân cũ của hai đứa....

Anh Chunnnnn.....!!!!phải anh không????Thiệt hay mơ đây???Rainne hò lên....

uhm.bắt được hai cô rồi.....tôi có chuyện muốn nói đây....Ariel mở điện thoại ra thì biết....

Ariel!!!!!!Sao con dám cùng Rainne dọn ra ngoài mà không thèm nói với má hả?con với cả cái.....Má không biết...Để hai đứa ở ngoài má không yên tâm...con và Rainne có hai lựa chọn.

1. Dọn ngay và nhà anh Jack

2. dọn đến ở gần Chun...có nó bảo vệ ba má yên tâm hơn...

Rainne quay sang hỏi.....Làm sao giờ???

Ariel quay sang Chun.....Cám ơn lòng tốt của anh nhưng chỗ em ở bị giờ tốt lắm:rộng rãi thoáng mát nè....an ninh cũng tốt nữa.Anh không cần lo lắng đâu.khi nào rồi nhớ qua chỗ em chơi nhe....

Nói rồi hai đứa quần đùi chạy.....

Chun nhanh nhẩu giữ hai đứa lại:

-Giờ đang rồi nè.....

Đi một đoạn khá xa...Ariel quay lại bảo Chun:

-Đi bộ này giờ anh không mệt sao???hay để hôm khác tới được không anh???Bọn em mới chuyển về còn nhiều thứ bẽ bộn

-Đúng vậy hay hôm khác anh ghé nhé...Rainne hòa theo...

-không sao anh cũng đang rảnh mà....Mấy khi có dịp giúp hai em.....Rồi anh Chun nhanh nhẩu bước.

-Anh ấy nhiệt tình quá....Uhm

Nhưng không đúng lúc ji cả.....

Rainne bất chợt nghĩ....Giá như Jack cũng có một phần nhiệt tình này thì tốt biết mấy....Anh Chun tuy chỉ là người ngoài...nhưng anh ấy còn quan tâm bọn mình hơn cả người nhà.....

.

—————hả

????????????????????????????????????//—————

Nhà của các cô đây sao???

Rộng rãi.....>10 m2

thoáng mát.....>không có lấy một cái cửa sổ.

An ninh.....>cửa thì lỏng lẻo,xung quanh lắm người qua lại.

-không đượcĐi theo anh mau.....chuyển ngay ra khỏi đây....Chun quả quyết lôi 2 đứa đi bằng được....

-nhưng đi đâu??????

thôi để tao tuyên bố lý do cuối cùng:

-Không đi mày sẽ tiếc cả đời đấy.ở đó có ít nhất 2 em vừa xinh vừa dễ thương...thế nèo????

-Thật không???ĐI chứ.....đi chứ.....

Joe vừa tắm xong bước ra :Đi đâu???

_Chuyển nhà chứ đi đâu???hai kẻ kia đồng thanh đáp...

Dọn nhà thôi...Dọn nhà thôi.....Hai kẻ kia vừa dọn nhà vừa reo vang....

Đêm hôm ấy mỗi người một tâm trạng

kẻ ngủ say như chết(Số lượng 3)

Kẻ lảm nhảm suốt đêm(số lượng 2)

2 kẻ thì thụt tâm sự....

Một kẻ cầu trời khấn Phật để ngày mai sắp đến.

Ngày mai là một cuộc hội ngộ bất ngờ.....

Chào hỏi

-này nhanh chut đi mừ.....Ariel giục con rùa cái Rainne.

-Nhanh hồng nổi...Rainne rên rĩ...

.

-Phải rồi.....ai biểu mặc váy đi giày cao gót mà chi....

..(Con này điệu quá thể quá đáng.....).Bình thường thì có thể đâu...Hôm qua nghe phong thanh giang hồ đồn thổi là có mấy anh cùng phòng Chun đẹp trai cao ráo sáng sủa lắm nên sáng nay nó mới dậy sớm để thực hiện cái công cuộc đổi mới toàn diện triệt để.....

Ariel vẫn như ngày thường...thậm chí còn hơn thế nữa.....biết hôm nay phải dọn nhà tóe khói nó ăn mặc giản dị vô cùng.....Áo thun quần xả lỏng.....ý quên quần Jean.....

-Mày không nhanh tao bỏ mày lại.....Ariel tuyên bố. ối xe bus.....bác tài ơi

-Mày ơi....đợi tao tý....

Nhanh đưa đồ tao xách cho.....

.

Cuối cùng thì hai đứa cũng tút lên xe.....Tới màn thanh toán vé xe bus....hai con dò tới dò lui chẳng còn tiền lẻ...

May quá bác tài thông cảm nên miễn vé cho hai đứa.....Khỏi phải nói cũng biết chúng nó cảm ơn rồi rít...Người Mỹ là như vậy..Thực tế nhưng cũng rất sẵn lòng giúp đỡ kẻ khác....Yêu đời quá.....từ hồi tới Mỹ tới rày.....Đây là lần đầu tiên gặp may đến thế.....Hai đứa có linh cảm là mọi chuyện sẽ tốt đẹp từ đây.....

Oa.....(Rainne)

-Đúng địa chỉ chưa mà Oa????

-Số 61 Pa 1074....Đúng rồi mà....

-Oaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa.

Hai đứa cùng la

Lâu dài đẹp hết xảy...ý quên..thực ra chỉ là một căn biệt thự thui....nhưng với chúng nó(những đứa con nhà nghèo)thì đó là một lâu đài rồi.....

Toàn bộ biệt thự sơn màu trắng.....Nhìn từ góc độ nào cũng đẹp....lại còn có cả vườn tược....Mơ cũng chẳng thấy.....

Óe..nhưng lỗ như tiền thuê đất quá thì sao...Ariel lúc này đã kíp định thần

-Ui,,không biết đâu....đất thế nào mình cũng phải trụ lại ở căn nhà tuyệt vời này.....Rainne lộ rõ quyết tâm....

-Uh thế phải cùng nhau cố gắng.....

Xin giới thiệu qua đôi nét về căn nhà...

Góc độ

Góc độ 2:

Góc độ 3:

Góc độ nào cũng đẹp hết đóá.

Đang mải mê ngó cái biệt thự ss Ella vẫy tay hét ầm trời phía trên gác...

-hai.....đứa.....lên.....mau..... ?? ây.....

Hai đứa tắt bật leo lên gác...

-Giới thiệu với 2 đứa đây là Hana....em chị.....ah....thực chất là em dâu tương lai của chị.....

.

Hana cười bên lên:

-Chị này.....chị này.....

Hana

-Trông bạn quen lắm....bọn mình gặp nhau ở đâu rồi thì phải....Rainne théc méc...

-Bỏ mắc bệnh jì mà suốt ngày gặp ai cũng bảo quen thế???Ariel cũng théc méc....

-Rõ ràng là có mà....nhớ rồi ở sân bay ý.....cùng với một người nữa,một anh chàng trông rất quen....

-Thôi thôi...nói chuyện với con này mệt quá....Chào Hana.....mình là Ariel

-còn mình là Rainne...Hân hạnh làm wen....

Rainne

Cả bọn tay bắt tay bắt chân mừng mừng rỡ rỡ cứ như là quen thân lâu lém rồi ấy.....Đây người ta gọi là bệnh tự nhiên.....

Kít.....loảng choảng....xẹt.....một chiếc ô tô vàng ươm múa vài đường trước biệt thự....

Chủ nhân của nó(Joe) là người ngồi phía sau xe ,tình trạng là đang vô cùng cau có khó chịu....nhéo tai cái thằng tài xế bất tài

:

-Lái kiểu jì thế hả????

Mike quay ra cười trừ.

..:

-Bối trời mưa đường trơn...

..

-Mưa bao giờ thẳng này rõ điều.....Chun khi cười...

Và ba cái bóng tay xách nách mang nhập bọn với tụi nó....

Hii anh Chun(hai đứa đồng thanh)

Chun....

Hả.....ss Ella và br Chun cùng đồng ca...

-Xời tưởng ai hóa ra là bà....thế mà hai đứa nó còn bảo là một chị dễ thương lắm.....nếu bà mà được coi là dễ thương thì xem chừng cái từ “Dễ thương” từ điển thế giới cần phải được xem xét lại ...

.

-SS Ella thì cũng chẳng vừa....

:

-Ai hóa ra là cái thứ lêu lổng nhà ông.....Nghĩ lại rồi.....Cút....cút mau ra khỏi nhà tôi.....

Mọi người xúm lại can.....Thôi xin hai người mà.....

Mike hích Chun một chươngMất vẫn không quên liếc liếc Rainne:

-Giới thiệu đi...nhanh...

-À giới thiệu với pà kon....Đây.....Mike(Chun)

Mike tư quảng cáo:Đẹp trai,,,...không biết kiêu nên được nhiều người iu,,,,hân hạnh chào mọi người.

Cả làng choáng....

-Còn .đây.....Joe

Joe lễ độ cúi đầu chào.....

Mike thăm thĩ với Chun:

-Mày ơi tao xí Rainne được hông???

-Hông,Rainne là của tao roài.....

-Cái jì mà của với không của chớ....Anh Chun vô duyên quá...Rainne khẽ nhieć....

Joe:giờ mới lên tiếng.....

-Thế mà ông quảng cáo từ hôm qua tới h...2 em dễ thương lắm....theo tôi thấy..chỉ có 1 cô nhót(ý là điệu chảy rớt)....và một cô mặt thót.....

Hả??????

Nhót(Rainne tự chỉ vào mình):

Thót(Ariel cũng chỉ vào mình)...

-này,thót có phải là tôi không????Ariel bắn phát nìn hình viên đạn...

-Tôi nói chung chung thế....trúng thì trúng không trúng thì thôi.....(Joe)

-Có phải anh muốn xúc phạm tôi không???

-Uh ,có sao ko???

Ariel ko nói không rằng vac ra một quyển sổ ghi ghi chép chép...

.

Joe hỏi nhỏ Rainne:

-Sổ jìthế?Sổ đen à?

-Không.Là sổ phân loại con trai...Ariel có thói quen phân loại con trai từ lần đầu gặp.....mà việc jì tôi phải nói với anh nhĩ????

Mọi người rào rào tán ra tán zô....

Chuông điện thoại ss Ella reo:

-hả?ji???Làm sao???thế h đang ở đâu???Trước cửa???Sao không bấm chuông????Thoai được rồi...để tau mở cửa...

Ella bước ra giới thiệu vị khách cuối cùng....

-Chị làm sao thế???Sao không ra đón em để em bơ vợ ngoài sân bay....

-Chú lớn rồi,việc ji phải đưa đón như con nít thế,mà chú xem,chị bận trăm công ngàn việc....

Cái người vừa bước vào đó.....Mắt nó không nhìn nhầm chứ???/Ồi má ơi.....Jimmy.

6. Chương 6

Jimmy bước vào.....Hana...khẽ quàng tay lên cổ Jimmy:“sao anh lâu thế???để em ngóng mãi”

và hình như sau đó cũng là màn chào hỏi hay giới thiệu ji đây...Nhưng tai của Ariel ù đi....và mắt thì nhòa đi....

thấy lạ ,ss Ella quay sang hỏi Ariel”

-em sao thế ,trông không được khỏe.....

-Mặt Jimmy cũng ánh lên hai chữ khó xử.....Jimmy nói:

-à ,, ,,chỉ là bọn em có quen nhau...lâu ngày không gặp nên cô ấy ngỡ ngàng thôi.....Hi Ariel,lâu không gặp....bạn vẫn khỏe chứ???

-ARIEL cười,,,(mặt rất ư là giả tạo)...uhm .mình vẫn khỏe,lâu lắm không gặp rồi nhĩ.....

Sau đó ss Ella thủng thẳng tuyên bố là....do lý do số lượng người gia tăng như thế,nên mọi người sẽ ở hai người cùng phòng.Tôi sẽ ở với Hana...Rainne thì với Ariel.....Còn các chú tự xử đi nhé.

Chun quay sang Mike và Joe.....Làm sao h???Tôi thương các ông lắm,nhưng hai ông tôi chỉ được chọn 1 thôi.....

-Làm ji mà như là mình nổi tiếng lắm..thôi hai ông ở với nhau đi.....tôi sẽ ở với Jimmy...nói rồi Joe khoác tay Jimmy một cái thật tình cảm....

Mọi người giải tán....dọn dẹp phòng mình.....8 h tối họp nhau ở phòng khách,có một số chính sách cần phải thông qua...SS Ella hùng hồn.....

Mọi người túa ra...ai về phòng nấy.....

In Rainne and Ariel' room

Rainne hăng say dọn dẹp...trong khi đó Ariel cứ gấp đi gấp lại một chiếc áo...trong đầu nó bỗng bình biết bao suy nghĩ....

.....tái sao vậy?????Tại sao ông trời lại thích trêu ngươi nó đến thế?????Lại để nó gặp lại người mà nó không muốn gặp nhất trên đời.....????

tại sao khi nó muốn gặp người ấy.....Bao năm qua...thì nó ko có lấy một cơ hội???Nhiều khi nó thấy mình như một con ngốc....có những bữa được tan học từ sớm,nó quần quanh cổng trường Jimmy đang học.....với một hy vọng nhỏ nhoi là gặp lại Jimmy,nó sẽ giả vờ như là tình cờ thôi....Nhưng không gặp....người này ...người này....rồi người này nữa.....nó không bỏ sót một ainhưng mà Jimmy của nó không có trong số ấy..... mà nghĩ kĩ lại

Jimmy giờ đã không còn là của nó nữa rồi....đã có những lời đồn đại về việc Jimmy có người mới.....nhưng niềm tin của nó với Jimmy là sắt đá.....Vì thế nó không tin có ngày Jimmy thay dạ đổi lòng.....mà nghĩ cho

kĩ hơn....Jimmy chưa bao giờ và chưa khi nào là của nó....chưa từng có một lời tuyên bố....chính thức...nếu là chưa chính thức thì chỉ có thằng bạn thân của Jimmy nói ra....đó là Jimmy quan tâm tới nó....

thế mà nó vẫn chờ đợi.....Một sự chờ đợi vô vọng.....

Thế mà nó vẫn thương nhớ Jimmy...một nỗi niềm 6 năm trời.....

6 năm quanó giữ mình trong sáng....không quen với bất kì ai...dù không ít anh chàng ngỏ lời với nó....

thế nhưng Jimmy thì sao??bạn gái mới.....có vẻ thân lắm rồi....có khi là sắp get married nữa....Còn nó ...đã rõ ràng....bạn cũ.....Hai tiếng bạn cũ vang lên trong lòng nó chua xót quá.....thì ra đây là đáp án nó chờ đợi bao năm nay....

thế rồi cuộc nó là jì.....Nó thấy tủi thân quá....Nó chẳng khác jì một người đàn bà chờ đợi một người trong vô vọng.....không danh phận.....

không hẹn ước.....chỉ có tuyệt vọng.....

nghĩ tới đây...nó khóc.....

Lâu lắm rồi nó mới khóc.....

nó đã từng thề là không bao giờ khóc vì những chuyện như thế nữa.....Nhưng giờ đây...cái giây phút này...cái vỏ bọc ấy hoàn toàn tan vỡ.....

Nó khóc.....Như một đứa trẻ.....

thấy nó khóc.....Rainne hoảng hốt quay sang nó...

_Ariel...bồ có chuyện gì vậy???????Nói ình nghe xem nào?????/

Ariel không nói lên lời.....cổ họng nghẹn lại.....

-Mình khổ quá Rainne ơi!!!!!!!!!!!!!!

Đúng lúc ấy có tiếng gõ cửa(của ss Ella):hai đứa mau ra họp hội đồng,nhanh lên.....

ngồi một lúc...Ariel đứng dậy.....Ra thôi Rainne..

-Bồ chắc là không sao chứ???Ra như vậy có được không???

-Không sao mà.....Ariel lấy lại giọng quả quyết thường ngày.

Ariel thì không sao nhưng mọi người thì thấy có sao.....ngay khi đôi mắt đỏ hoe của nó xuất hiện trước công chúng.....mọi người lập tức bàn ra tán zô...hết nhìn Rainne lại nhìn Ariel.

Số người biết là có chuyện gì :Số lượng 3(nó ,Jimmy,Joe)

Số người biết là có chuyện nhưng không rõ chuyện gì:số lượng 3(Rainne,Mike,Hana)

Số người giả vờ là biết chuyện nhưng thực chất chẳng biết gì:Số lượng 1(ss Ella)

Còn cái người còn lại thì không biết gì ráo lại còn hỏi rất hồn nhiên:Em bị dị ứng cái gì thế?—————>Dích thị Chun.

Buổi họp bắt đầu.

In the living room:

Tôi .Ella chủ trì cuộc họp này....

Xin tuyên bố lý do....cuộc họp:ss nói rõ dài nhưng nội dung chủ yếu là điều mà ai cũng biết:bắt đầu việc sống chung của cả nhóm.....

Vì chúng ta...cả nam cả nữ nên sẽ có những vấn đề bất cập nảy sinh...vì thế thà mất *****g trước nhưng được lòng sau....tôi tuyên bố là bất cứ ai có hành vi xấu...như xâm phạm tài sản cá nhân...hay cao hơn là xâm phạm tự do thân thể người khác sẽ bị phạt tùy theo mức độ

-Nhẹ là cảnh cáo(Đánh hội đồng)

-Nặng là trục xuất ra khỏi nhà....cho vô ngay prison....

Rainne quay sang Ariel(lúc này mắt đã đỡ đỏ nhưng vẫn còn bần thần):cái bà này nghĩ ra lắm trò thật.

Ariela chẳng nói gì..chỉ cười....

Rồi sau đó còn nhiều phần lắm...phần nào cũng tỷ mỷ chi tiết(ss quả có tài quản lý)...

-4 phòng tư ,4 phòng tắm toilet...không chung chạ.....Nam một bên và nữ một bên...

-Tiền ăn thì đóng chung \$300 một người.

-tiền nhà \$300.

Điện nước thì cuối tháng chia đầu người sau....

Cả làng cung théc méc là sao cái nhà to thế này mà tiền thuê rẻ thế?

ss Ella nháy mắt..chuyện.....ss mà lì...thương thuyết ngoại giao số 1.hehé

Sau đó ss chốt lại câu cuối rất mũi mẫn

rằng thì là mà vì bọn nó là đồng hương nên phải giúp đỡ nhau...coi nhau như người một nhà...không mất đoàn kết nội bộ.....Ai có chuyện gì thầm kín khó nói thì có thể tìm đến ss Ella(nếu là girl),hay Chun(nếu là boys).....Mặt br Chun nhìn vênh hãnh...Nhưng rốt cuộc mọi chuyện lớn bé phải do SS Ella quyết định...vì ss là người có kinh nghiệm nhất....

Nói đến đây...br Chun im de.....có vẻ là mất hứng lắm....Mọi người vỗ tay ầm ĩ

Lúc đấy Ariel mới tỉnhquay sang thấy Joe đang ngồi sát sạt mình.....

-Eeeeeeeeeeee,xê ra coi.....(Ariel)

-Ai thèm ngồi gần cô.chẳng qua cái ghế chật quá....

Ariel quay sang nhìn thấy đúng là chật thật...chưa kể tới việc mọi người còn đang nhún nhảy làm nó càng bị đè chặt....

này mọi người.....ngồi tử tế coi....

Cả nhà lúc ấy mới lặng im...trố mắt nhìnnãy giờ mới nghe tiếng nó nói.....

Sáng hôm sau tỉnh dậy.....trời chưa sáng hẳn.....nhưng nó không ngủ lại được nữa....

Nhìn trần trần trên nền nhà.....có cảm giác mắt hơi đau.....Vì....có lẽ....tại hôm qua khóc nhiều quá....nên mắt sưng hết cả.....

Nó mở cửa.....chạy ra tủ lạnh lấy đá chườm.....mà nghĩ ngợi thần thơ....

Jimmy h thay đổi nhiều quá.Ngày xưa thì mặt lúc nào cũng vô tư...trẻ con...

Thế này nè...

Nhưng bây giờ thì khác rồi.....

Thằng thần mà nói thì h hần ta đẹp trai hơn,nam tính hơn,...thế mới chút chứ....

Nhưng nói gì thì nói.....cái vẻ ngoài đâu có gì quan trọng....bản chất con người quan trọng hơn nhiều....

ngày xưa...nó thích Jimmy chỉ vì với nó Jimmy luôn là biểu tượng của sự chân thành,và tốt bụng....

Nhưng sau tất cả mọi chuyện,Jimmy mà nó thích thực chất chỉ là một kẻ thờ ơ.....thờ ơ với nó....và với mọi chuyện.....

Một kẻ vô tâm không để ý tới cảm xúc của người khác.....

Thế nên,...nó buồn để làm gì, hẳn không xứng với tình cảm của nó.....ko bao giờ...

Soi gương thấy mắt mình đỡ sưng hơn rồi.Nó đẩy cửa lần nữa bước ra ngoài,Rainne vẫn đang say sưa ngủ....miệng còn nhai nhóp nhép ...xem chừng đang mơ thấy mình ăn cai ji ngon lắm.....

Nó lụi cùi chuẩn bị bữa ăn sáng.....

-chào buổi sáng.....Hôm qua ngủ ngon chứ Ariel...????

-Àcũng được....còn ông????

Nó quay sang ,suýt rơi cái khay đang bưng.....

Là Jimmy.....nó thấy ngại....quay mặt đi chỗ khác...

Jimmy cũng không biết làm gì....đứng đó nhìn nó....

Hai đứa cứ thế một hồi lâu....

-thế nào????/Có định dọn bữa sáng ra hay không đây????

Thì ra là Joe.

Tiếng Joe làm hai đứa tình ngủ hẫng.....

nó quay vào bàn dọn bữa.....thấy thoải mái hơn hẳn vì sự có mặt của Joe làm hai đứa bớt ngượng ngùng.....

Mọi người lần lượt kéo ra....

SS Ella còn vac theo một tấm bảng to đoành....trên có ghi nội quy mới...

Ngot ghét cũng phải gần 100 điều.....làm sai điều bị phạt tiền hết....Mức phạt \$10,đánh vào kính tế có vẽ hiệu quả hơn mừ....ss quả đúng có kinh nghiệm.....

Ăn tối thì phải trước 8 h....không thì bị béo...thế nên đứa nào về sau 8h sẽ bị cắt cơm....miễn hoàn tiền..

Có mặt ở nhà trước 10 h..Về muộn quá cũng bị phạt vì làm ảnh hưởng tới người khác.....

Và tỷ tỷ thứ nữa...nhớ không nổi..

Tiền thì đóng cho ss vào đầu tháng

tiền phạt thì xung quỹ...cuối tháng làm một bữa liên hoan....

thống nhất cả bọn kí tên....

Chun đang lằm rằm học thuộc vì sợ không cẩn thận mất tiền như chơi....

bữa sáng đầu tiên diễn ra suôn sẻ....mọi người ***** rất thoải mái.....Ariel cũng thấy thoải mái theo....mấy lần suýt nữa quay ra cười với Jimmy mà quên rằng đang đợt chiến tranh lạnh.....

Mấy lần Jimmy cũng cười với Rainne nhưng Rainne tỏ rõ quan điểm không thích.....hai đứa chúng nó một phe mà.....

Xong xuôi.....là 7.30 am

mọi người thu xếp chuẩn bị đi học....

Mọi người học chung một trường nhưng khác khoa....

Dễ hiểu mà....cái unì lớn thếỞ đây có mỗi university này.....không học chung trường mới lạ.....

Rainne bị giằng co lôi kéo mãi...cuối cùng cũng đồng ý lên xe của Joe cùng với Chun và Mike....

Xe chuẩn bị chạy.....Joe quay sang hỏi:

-thế cô đó đi bằng gì

-Phải đó bồ đi với ai???hay ngồi chung đi....Rainne đề nghị.

..

-Không,mọi người cứ đi trước....(nó nghĩ:ngồi 5 người...ngại chết).....

-thế đi chung với chị nhé(ss Ella chỉ về phía chiếc Cam...ri.....màu đỏ của mình.....Jimmy đang cầm lái.....ha na cũng đã yên vị.....)

nhưng Ariel thì nhất định từ chối....Nó không muốn khó xử....

-Em có việc phải qua đây chút.....mọi người cứ đi trước....Rồi nó ra dấu tạm biệt....

chiếc xe vút đi.....Nó thấy ánh mắt Jimmy nhìn nó...như muốn nói điều gì đó.....

Nó xao lòng....nhìn theo chiếc xe ...

1s

2s

60s sau

Không ...đừng tưởng bỏ nữa Ariel.....

ngày xưa cũng chính tại ánh mắt ấynó đã từng hi vọng biết bao.....tin tưởng biết bao.....

Nhưng rồi đổi lại...thất vọng biết bao....

bây giờ nó không thể nao lòng vì ánh mắt ấy nữa.....

Nó bầu thật đau vào tay mình.....để tỉnh lại.....rồi lon ton chạy ra bến xe busbắt một chiếc....rồi tới trường.....

Chỉ mất 20 phút là tới nơi....

trường học đưa nó về với thế giới thực...bớt mộng mơ....suy nghĩ hơn....

ở trường....nó thực sự là chính mình.....

nó chăm chú theo dõi.....ghi chép...nghiên ngẫm....

Sau h học nó tới thư viện với Rainne.....gặp cả nhóm ở đây.....có Joe....Mike...Chun.....và hiển nhiên có cả hần ở đây....

ss Ella nói là tối nay sẽ có một buổi chiêu đãi chào mừng thành viên mới gia nhập gia đình....kêu bọn nó lát đi siêu thị chuẩn bị đồ...

Rainne nói nhỏ với sstrình bày lý do là hum ni tụi nó tức 2 đứa phải đi chọn laptop....thế nên không đi siêu thị với ss được...ss không những cảm thông ngay mà còn cử 2 đại diện đi cùng với tụi nó là Mr Joe (chuyên tư vấn) và Mr mike(làm tài xế không công)...

-Chiếc này được không???

Chiếc vai ô đồ đun.....trông đẹp lắm...cả hai đứa đều ưng nó nhưng giá thì chẳng ưng tẹo nào.....\$4000.....trong khi tụi nó chỉ có đủ tiền mua cái \$2000 thôi.....mà hai đứa mua chung.....

thấy hai đứa chọn mãi mà không được.....Joe....phát cáu....

Cuối cùng....nó tự chọn một cái màu ánh bạc trông không kiểu cách lắm nhưng giá thì ổn ...có gần \$2000.....

khi thanh toánnó vui lắm.....

Joe ném cho nó một cái nhìn khó hiểu.....

Tối ,mọi người quây quần bên phòng khách....ăn uống tưng bừng.....

Kết thúc bữa tiệc.....chỉ còn nó,ha na....Joe và Jimmy là tỉnh táo....

Đưa mọi người về phòng xong.....Jimmy ở lại dọn cùng nó....

-Để đây tui dọn cho(Jimmy đề nghị)

_Thôi không cần đâu Ariel từ chối quay mặt đi chỗ khác.

-Để mình làm....

Tay Jimmy vô tình chạm vào tay nó làm nó muốn sốt.....Nó nhanh ****ng gạt tay ra.....dứt khoát.

-mình xin cậu đấy.....đừng đối xử tố với mình được không????Làm thế chẳng phải càng thêm khó xử

Rồi nó chạy về phòng....đóng cửa cái rầm....để Jimmy ngồi lại.....ngẩn ngơ....

thông qua bức tườngHa na dường như có nghe thấy đôi ba lời lẩm bẫm....nhưng bằng trực giác của một người phụ nữ.....Nó dễ dàng hiểu được.....thái độ của Ariel và sự khó xử của Jimmy..

Đêm hôm ấy ,nó không ngủ được...nửa đêm nó dậy ra bếp uống nước.....Nó đứng ở đó hồi lâu...sờ soạn cái cốc.....đổ đầy nước rồi bắt đầu tu.....

Chợt nó thấy lạnh gáy.....

Nó có cảm giác ai đó đang đến rất gần bên nó.....rất gần.....càng lúc càng gần.....Bước đi không một tiếng động.....nhưng nó vẫn biết.....có người

Nó cất tiếng hỏi run run.....)

-A.....iđ.....ấ.....y.....?????

không có tiếng trả lời.....

1 s

2s

5s....Nó đổ mồ hôi hột lấy hết can đảm quay lại

Một gương mặt....xám ngoét.....trắng toát.....quầng mắt thâm xì....vô xung khủng khiếp....

nó sợ quá,lăn ra đất.

...cốc...nước trên tay rơi xuống đất vỡ choang.....

nghe tiếng động mọi người túa ra....có mặt đầu tiên tại hiện trường là Joe và Jimmy...

thấy nó bất tỉnh...Joe lấy khăn mặt ướt chườm lên cho nó....

Một lát sau nó tỉnh.....

ma.....trời ơi....có ma.....

ma nao?????Mọi người cùng hỏi.....

Định thần lạinó mới hiểu con ma khi nãy là anh Chun.....h.....đang chồm hồm trước tủ lạnh ăn uống ngồm ngoàm....

Joe giải thích cho nó là...thế thể....nghĩa là anh Chun bị mộng du nặng....thường xuyên hoạt động về đêm.....

-Xời tưởng chuyện gì...hóa ra chỉ có thế....chuyện thường ngày ở huyện ấy mà....Joe kết luận.....

-Huyện nào?????chuyện này ở huyện em không Acó có.....nó cự lại...

7. Chương 7

Cả nhà chia cái nhìn về phía Ariel ..

Ariel lúc này mặt mày lấm ròi vì thế không còn hơi sức gì mà đáp lại ánh nhìn của mọi người nữa .

Em xin lỗi,em về phòng trước được không???? .Hôm nay em thấy trong người không được khỏe .

ss Ella ko nói gì, ..với bộ mặt khó hiểu .ss nói ..

uhm , em mệt thì về ngủ trước đi nhé ..

Ariel thần thờ đi về phòng, .mọi người cũng đứng lên .Rainne chạy nhanh ra trước mặt nó

-Bỏ vào phòng đóng cửa lại .Rainne biểu nó thế

-Làm jì???? Ariel hỏi

-Thì cứ vào đi .

Ariel vào phòng rồi.Rainne đứng ở cửa mọi người cũng hóng hớt xem có chuyện gì ..

-mọi người dừng quan tâm cứ về nghỉ trước đi .Rainne đuổi khéo...

Rồi ...

Á .Á ...Á .

Tiếng hét phải nói là long trời lở đất.

Ariel bỗng có nghe thấy mình hét không????????

Ariel mở cửa ...

-Điên à????có diếc cũng nghe thấy tiếng bỗng rú lên như thế .

Mọi người bàn tán xôn xao ...

-Thế mà bảo không liên can thùng màng nhĩ rồi nè ...(Chun xì xồ)

Rồi nó kéo Ariel ra ngoài...nó chạy vào trong đóng cửa lại .

Rồi lại nghe thấy một tràng Á nữa nhưng nhỏ hơn nhiều ..

Mở cửa ra Rainne hỏi:“có nghe thấy không?”

-Có nhưng nhỏ thui ..

Thì ra Rainne nó muốn kiểm tra cái độ đang tin cậy của bức tường,,, theo kết quả khảo sát ..

Từ ngoài thì nghe rõ hơn từ trong nói ra ...

Mọi người cũng thống nhất với nhau là có chuyện gì khẩn cấp...thì đứng giữa nhà mà hét đảm bảo cả làng nghe thấy ...

Rồi hai chị em nó kéo nhau vào phòng

-Ariel à????rốt cuộc có chuyện gì thế????Nói ình nghe coi ..không chịu nổi nữa rồi .

-Rainne ...mình nghĩ là mình phải đi khỏi đây ..Ariel quả quyết .

-Mình sẽ đi với bồ nếu đây là quyết định của bồ .nhưng ít nhất cũng phải nói ình biết lí do chứ????????

-Mình

Ariel lúc đầu định không nói nhưng vì Rainne nằn nì quá nhìn nó suốt với ánh mắt cảm thông ...nên cuối cùng nó cũng nói ...

Hai đứa tâm sự với nhau bao lâu không rõ ...

nhưng cuối cùng cả hai đứa cùng khóc ...

Rainne chốt hạ”

-Nghe mình nói .bồ không thể trốn tránh mãi được ..hãy đối diện với việc này ..và tìm ra cách giải quyết ..

-Không có cách giải quyết đâu ...chỉ làm mọi người khó xử thôi ...Mình ,HA na ,và ..hắn ...

-Bỉ giờ mình hiểu rồi thì ra bồ muốn sang Mỹ để trốn tránh him ..nhưng bồ nghĩ mà coi liệu có trốn tránh được mãi????có trốn được con tim mình không????

-có chứ???Mình tin ở mình mà .

-Thôi Ariel à ..đừng làm bộ cứng rắn nữa,mình hiểu bỏ không cứng rắn như thế ...hãy đối mặt với Jimmy cứng cổ lên ..đây là cơ hội của ông Trời dành cho 2 người đây .Ồ lại đây giải quyết cái mớ hỗn độn này .

Cuối cùng ARIEL bị Rainne khuất phục ..lần đầu tiên ..Rainne là người khiến Ariel phải thấy cứng rắn hơn .thường thì bao giờ cũng là ngược lại ...

Hai đứa thôi khóc

Rainne chỉ vào lòng bàn tay Ariel:

-mình sẽ luôn ở bên Ariel .gắn bó như đường chỉ tay này vậy .không bao giờ xa cách vì thế .hay chia sẻ gánh nặng của Aiel với mình nhé .

Ariel thấy lòng ấm áp ..một cái gật đầu mà trút được biết bao nỗi niềm ...

Hết khóc ...Ariel xông vào buồng tắm ..

Mỗi khi buồn ...thì Ariel thường ăn no, tắm .rồi đi ngủ ...

—————-in the same time—————-

in Jimmy and Joe ' room:

-Này!!!!chú với cái cô mặt thốt ấy có chuyện gì với nhau đúng không????????(joe)

-Đâu có ..Jimmy chối,trong lòng thấy ghen lên một cảm giác khó tả ..

-Còn chối nữa ...hồi chiều thấy 2 người lúng túng thế tôi biết ngay ..cộng thêm thái độ của cậu thế này ..10 thì 9 phần cũng là chắc chắn giữa hai người có chuyện gì đó ..Nói xem chắc làm tổn thương gì con gái nhà người ta roài đúng không????? .cái cô Ariel ấy không phải người hơi tỳ khóc đâu ..nói đi...có chuyện gì tui tò mò quá ..

-Em đã bảo là ko có chuyện gì mà ..nói đoạn Jimmy leo lên giường trùm chăn ngủ tim đập thành thịch

—————-
in ss Ella and Hana ' room

-chị này,Ariel làm sao thế nhỉ???Sao lại khóc????Em trông cô ấy rất cương nghị ..sao lại dễ khóc vậy nhỉ????

-Hana này ,không phải nhìn con người qua bề ngoài mà biết được trong lòng người đó nghĩ gì đâu .có những người luôn tỏ ra cứng rắn nhưng trong nội tâm thì ngược lại đấy .

Rồi ss nhìn xa xăm ra phía cửa .để lại cho Hana một gương mặt khó hiểu

—————-
in Chun and Mike ' room .

-Này Mike...nói xem con nhỏ Ariel bị chứng gì vậy?????

-không biết nhưng chắc có chuyện gì ghê gớm lắm

-mai qua đó hỏi nhé...(Chun bao giờ cũng hồn nhiên thế)

-hỏi gì????đàn ông đàn ang ai lại đi tọc mạch chuyện phụ nữ?????thôi ngủ đi và ít mồm thôi,cho tui còn ngủ ..

nằm một lúc,Chun giãy lên ..thôi biết roài ...Tại thằng Joe đây mà hồi chiều nó bảo Ariel mặt thốt ...Thằng nỳ...dám nói con gái người ta như vậy ...mai tao phải bảo nó xin lỗi Ariel .mà tao cũng phải giải thích cho Ariel hiểu cái bản tính nó từ xưa đã thế hồi mới gặp ...nó còn biểu tao là THẮNG KIA cơ ..

-Thoai nội ngủ đi con nhờ ..không phải vì Joe đâu ...chắc chắn thế ..thôi ngủ đi nhờ ..

Sáng hôm sau

Chim hót líu lo ..

Bữa sáng đã chuẩn bị .mọi người xôm tụ bên bàn

Chun bước ra sau cùng,mặt đỏ ửng Có vẻ là đêm qua mất ngủ .

Thấy mặt Chun,Ariel tý nữa lại hét toáng lên,sau đó nghĩ kĩ lại...nó mền tặng Chun một cái nhìn tóe lửa.

Chun với cái mặt théc méc .quay sang Mike hỏi han xem có chuyện gì.

Nghe Mike kể lại thế thế Chun ta đã hủ bèn sát tới gần Ariel mong làm hòa với nó Ariel giả vờ bơ điếc khiến cái mặt Chun thêm tội

Ss Ella xen vào giữa hai đứa,đưa ra một tờ giấy

-Giấy gì thế???(Chun hồn nhiên)

-Giấy phạt.(ss Ella lạnh te trả lời).

-Phạt gì chứ đây đâu phải chủ ý của tôi??? Hôm qua tôi làm mọi người thức giấc nhưng thực chất tôi có biết gì đâu???Không biết không có tội

-Thật không???Nhìn cái đồng này xem???— ss chỉ tay về cái mớ hỗn loạn dưới sàn nhà,trước tủ lạnh .

-Thế thì chịu rồi...Chun tủm tỉu rút tờ 10 dolla đưa cho ss.

Cả nhà cười

reng ...

ring ...Chuông điện thoại Rainne và Ariel đổ chuông cùng lúc

Hai đứa bắn về hai góc nhà để trả lời điện thoại

on Rainne's phone:

-Má à???con đây?có chuyện gì thế ạ?? dạ con hiện giờ đang ở .đang ở .gần nhà anh Chun đương nhiên là với Ariel rồi

On ARIEL 's phone

-Con đang ở nhà ba à...chuẩn bị đi học ...dạ ..vâng...tốt ba à anh Chun thỉnh thoảng vẫn qua bọn con vẫn giữ liên lạc .

— hai đứa nói dối như thật để giấu nhem cái sự thật là ở chung một lúc với nhiều người thế này để tránh những liên tưởng linh tinh của ba má nó

Một lát sau

Ring ..

của Chun

on Chun's phone:

-Dạ bác à???hai em đây ở đây nè...bác yên tâm...bọn con ở chung nhà mà bác ..sao ?????em ấy nói thế ạ sao lạ thế nhỉ????

Quay sang hai đứa:

-ê hai đứa trả lời đi .bác gái có chuyện muốn nói đây

hai đứa nó lườm ông Chun một quả rách mắt ...cái ông này biến cái công nó thành công cố rùi...

Sau đó liên tục hết ba nó rồi đến má nó gọi hỏi han rõ sự tình...tổng cộng là 14 cuộc gọi.

Nó 7 cuộc

Rainne 7 cuộc

Và trong cuộc điện thoại của nó và Rainne ba má nó đòi nói chuyện trực tiếp với từng người trong đại gia đình..xong họ mới yên tâm...tha cho hai đứa.

Trên xe bus(hôm nay hai đứa đi học bằng xe bus cho có chị có em)

Ariel quay sang hỏi Rainne:

-xem chừng cả Mike và Chun đều có cảm tình với bồ đó .có dự định gì chưa??

-Chưa...nào ai đã nói gì với mình mà dự mới cả định,vả lại mình với Kent vẫn tốt mà .bồ định xúi mình phản bội à???thôi biết rồi muốn mình lằng nhằng để kiếm \$2000 đây mà .đã thế mình xin thông báo là không lằng nhằng nữa...đỡ tốn công bồ tưởng bồ...

-Nói thì nói thế thôi chứ mình không có ý gì .người trong một nhà mà có tình cảm với nhau là rất phức tạp bồ có nghĩ thế không????thôi cứ tập trung vào học hành trước đã .lo kiếm tiền đi...tháng này bọn mình cạn kiệt ngân khố rồi

Đầu năm phải đóng nhiều khoản,tính đến h phút này hai đứa chỉ còn ngót nghét hơn \$100 vì thế tan học hai đứa lang thang đi tìm việc làm thêm ..

đến hơn 20 tiệm cuối cùng cũng có một tiệm nhận cả hai đứa chúng nó

làm ca chiều và tối... 9h, được bao ăn tối luôn vì thế bớt được một khoản.Mai bắt đầu làm.

Về phía Ha na...sau cái lần tình cờ ấy,cô đã đoán ra được nội tình bên trong.Cô tìm cách dò hỏi nhưng Jimmy nhất định không nói vì thế...Ha na bần lả có cảm giác như mình bị gạt ra giữa hai người và trở thành người thừa .

Ha na thấp thỏm lo sợ...với tình trạng này .không biết mọi chuyện diễn biến phức tạp thế nào .cả buổi không tài nào tập trung được...Ha na quyết định xin nghỉ sớm về nhà

Gặp SS Ella ở cửa...lôi tuột ss vào phòng:

-chị đã có bao giờ nghe Jimmy nói về mối tình đầu của anh ấy chưa???

-Sao tự dưng em hỏi thế????

-Thì chị cứ nói cho em biết trước rồi em sẽ nói nguyên nhân sau.

-Thì hình như trước đây nó có thích một đứa con gái thì phải...nghe nói là thông minh và cá tính lắm...nhưng chị chưa bao giờ thấy mặt cả thì sao??Em quan tâm làm gì????chuyện tình trẻ con ấy mà

-Không trẻ con đâu chị.nếu em linh cảm không nhầm thì cô gái ấy hiện đang ở đây,trước mặt chúng ta .Chính là Ariel

-Không thể chứ .chỉ là bạn cũ thôi mà???

-Chị nghĩ thế thật ư...chị không thấy Jimmy từ lúc thấy Ariel thái độ thất thường thế nào à???cả đêm qua nữa chị không thấy lúc A ngã anh ấy lo lắng cho cô ấy thế nào sao????bạn bè bình thường mà thế à????

Ha na lúc này rất nóng...có thể nói là cô thấy mình đang ghen với Ariel .

Jimmy và Joe về .

Ha na chạy ra nhưng Jimmy chẳng nói gì chỉ cười rồi đi về phòng.

trong phòng Jimmy

-sao? cãi nhau với người iu à???Joe hỏi

-Không...kệ cô ấy .chẳng có gì đâu.

-Chỗ thân tình anh khuyên chú đừng có làm gì đại dột nhé...con gái là hay thù dai nhớ lâu lắm đây

_em không quan tâm,tính cô ấy vẫn thế em quen rồi...em đang lo là lo cái khác

-Lo chuyện của Ariel?

-Sao anh biết???

-Chuyện .anh mà lị.

Rồi hai anh em dốc bầu tâm sự,Joe cho Jimmy lời khuyên chân thành nhất trong ngày là tốt nhất nên tìm Ariel nói thẳng nói thật giải quyết triệt để tận gốc...còn ko là khó sống trong nhà ..Lại còn cả nhị phu nhân nữa,biết chuyện cô ấy sẽ tính sao???

Jimmy suy nghĩ thật kĩ rồi gật đầu.

—
Bữa tối

Ăn uống no nê ai về phòng nấy Rainne viện cớ qua phòng ss Ella chơi(thực chất là biết rõ kế hoạch đã được lên của cả nhóm)

Joe qua phòng Mike đề phòng nhờ họ làm phiền hai người kia...

Ariel ở lại dọn ...lúc ấy trong nhà bếp chỉ còn hai người:Nó và Jimmy

Jimmy bắt ngờ lên tiếng:

-Mình có chuyện muốn nói với Ariel

-để khi khác ,mình đang bận...

-Để sau làm được không?Mình muốn nói bây giờ.

-Sao cậu lúc nào cũng thích toàn quyền quyết định thế???mình ko quan tâm ,ko muốn nghe

-nghe mình giải thích jimmy nắm chặt tay Ariel ..trong một thoáng Ariel thấy tay chân xụi lơ chẳng còn tí sức lực nào cả...nhưng rồi nó vùng ra khỏi tay Jimmy

-cậu muốn giải thích jì đây theo mình tốt nhất là cậu về giải thích với Ha na ấy cô ấy mới cần nghe giải thích .cậu về phòng đi...ở đây mọi người nhìn thấy sẽ hiểu lầm đấy.

8. Chương 8

Cùng lúc ấy ở phòng Chun:

đi vệ sinh thui,mắc quá rùi Chun vừa toan ra thì bị giật lại,kẻ bụm miêng(Joe),kẻ kéo tay(Mike) không cho hím phá vỡ không khí này 3 kẻ im lặng lắng nghe tình hình chiến sự phía ngoài

-Cậu không đi????Vậy thì mình đi Ar nói nhanh ****ng bước.

_Mình sai rồi,mình xin lỗi,mình hối hận lắm Ar à .Jimmy lúc ấy ghen ngào...

Hai hàng nước mắt nhỏ xuống .Ar lấy can đảm quay lại...:

-Hối hận ư???anh hối hận jì chứ???Người thực sự hối hận là tôi đây này.Tôi hối hận lắm...hối hận vô cùng...vì ngày ấy đã để hình ảnh của anh len được vào trái tim tôi .để nó ngày đêm đau khổ ..và tan nát giờ chỉ đôi ba lời mà anh tin rằng tôi quên hết được ư????Không bao giờ tôi ghét anh ..KHÔNG ...tôi hận anh...

Rồi Ariel chạy vội về phòng,đóng chặt cửa khóc bao nhiêu tức giận dường như đã xả được phần nào .

Jimmy đứng không vững,giờ thì đang ngồi bệt trên sàn.

Dân chúng lúc ấy (bao gồm những người còn lại nghe xong cuộc hội thoại đều thở dài thườn thượt).

Quốc vương Ella ra lệnh:Không được rồi bọn này rắc rối hơn mình tưởng .có khi bọn mình phải ra tay thôi

Dân chúng hò reo tán thành.

Dưới sức ép của dư luận....mặc dù rất khó chịu nhưng Ariel vẫn buộc ra ngoài họp hội đồng với cả nhóm.....và tệ hơn thế là bắt buộc phải ngồi cạnh Jimmy...

Quốc vương ss Ella:

-Hai đứa cứ bình tĩnh,có gì từ từ nói,chị thấy cái chuyện này cũng không thực sự phức tạp đến nỗi phải thế đâu.Phải không???.....cả nhà.

-.....

-uhm đúng thế....cả nhà hòa theo.

-Thế rốt cuộc mọi người muốn gì???Ariel thẳng thắn hỏi.....giọng lạnh lùng dừng dừng chưa từng thấy.

-Muốn hai đứa nói chuyện nghiêm túc-Chun phát biểu(câu nói hay nhất trong tuần)

-Đúng thế....đúng thế.....Cả nhà hòa theo.ss Ella tặng riêng cho Chun một cái nháy mắt...ý là “rất tốt”.

-Tôi chẳng có gì để nói với anh ta cả.....Ariel một lần nữa làm mọi người rối ruột rối gan.

-.....

Im lặng hồi lâu.

Im lặng đến đáng sợ

.

thái độ Ariel ko hề chuyển biến.....

Jimmy nhìn Ariel bằng con mắt cầu khẩn....

tiếp tục im lặng..có khi đến nửa tiếng đồng hồ.

-THÔI ĐỦ RỒI....Ha na vừa nói tay vừa đập mạnh xuống bàn....cả nhà quay lại nhìn nó...

-Nếu hai người không chịu NÓI thì VIẾTvậy.....VỀ PHÒNG VÀ VIẾT những gì hai người cảm thấy khó nói....nhanh.....

Ngay tấp lự mọi người kéo hai đứa về phòng(lúc này thì khó khăn lắm mới kéo ra được)

in Ariel 's room:

-Viết gì bây giờ.....không có gì phải viết cả.....Ariel nhìn tờ giấy với cái bút ,ánh mắt chán chường chưa từng thấy.....

-Thì bỏ có sao viết vậy đi...mình không tin là bỏ ko có gì để viết(Rainne)

-Không thì em mắng chửi nó cũng được.....cho đáng đời nó(ss Ella.....vốn ko bao giờ thiên vị em mình)

-Ariel này,bỏ hãy viết ra suy nghĩ của bỏ,những điều khiến bỏ đau lòng,để Jimmy hiểu,mình nghĩ,anh ấy không thực sự vô tâm như bỏ tưởng đâu.....thời gian trước khi bọn mình quen nhau.....nhiều khi thấy anh ấy nghĩ ngợi mông lung lắm.....chắc là vì bỏ đấy.(Ha na)

-Chưa chắc vậy đâu(Ariel)

-Chắc là đúng mà,thằng ấy ngoài chuyện tình cảm ra....nó thờ ơ với mọi thứ(ss củng cố niềm tin cho Ar...)

-Vậy thì viết....Nó cầm bút,dốc hết tức giận vào trang giấy với cái bút,đến khổ thân cái bút...bị đem ra đay nghiến....

Ba người nhìn nhau sau đó khép cửa ra ngoài chờ.

——-in the same time——

in Jimmy's room:

-Viết gì bây giờ hả anh???Jimmy quay sang hỏi Joe

-Viết thẳng,viết thật ...chỉ biết khuyên chú thế.....Ariel là mẫu con gái thẳng thắn nên tốt nhất là nói thẳng với cô ấy.....sẽ tốt hơn.....Joe quả quyết.

-Nhớ viết đủ dài đừng cụt lủn quá,như thế Ariel ko cảm thấy hụt hẫng....(Mike khuyên)

-Viết nghiêm túc chứ đừng cười cợt(Chun cũng bày đặt khuyên)

-Biết roài...ai chẳng biết.....thế mà cũng khuyên (Mike)

Jimmy bắt đầu viết.Ba ông kia không phải ra ngoài vì có cho cũng chẳng ai thèm nhìn trộm.....

20' sau

Jimmy đã xong....ra mở cửaMike làm dấu hiệu hỏi bên nhà gái là đã xong chưa?Nhà gái lắc đầu.....

Thế là Jim lại bị lôi vào viết tiếp.....

10' sau.....Ariel mở cửa...đưa lá thư rồi lại đóng cửa.....

nhà trai, nhà gái chạy loạn cả lên chuyển lá thư cho khổ chủ.....

Hai đứa trong phòng ngồi nghiền ngẫm lá thư...

Ariel phát hiện ra một điều là Jimmy không vô tình với nó,chẳng qua ngày ấy cậu quá nhút nhát...mà không dám đối diện với nó để nói với nó là cậu đã từng thích nó biết bao.....Ariel đọc những dòng ấy rồi cười thầm một mình.

Jim thực sự bị sốc trước lá thư của Ariel...thì ra trước đâyAriel cũng có cảm tình với nó sâu nặng đến vậy.....

Hai đứa mở cửa phòng,bước ranhìn nhau....rồi bước đến cạnh nhau.....lại nhìn nhau thêm phát nữa rồi ôm nhau thắm thiết.....

Cả nhà bàng hoàng.....

Rồi hai đứa dứt nhau ra...

Ariel cất tiếng:

-Như vậy chưa xong đâu nhé...cậu phải có quà bồi thường cho tôi.....

-Okie thôi,cậu muốn gì mình sẽ chiều hết.....Jimmy cười

-Thật không???Không hối hận nhé

-Chắc nịch mà....

Rồi hai đứa cùng cười....

Ariel nhìn sang Ha Na....nắm chặt tay nó rồi kéo đến đặt lên tay Ha na:

-Cảm ơn Ha na nhé.....cậu cứ yên tâmmình ko cướp mất Jimmy của cậu đâu...giữa mình và Jim chỉ có một quá khứ....còn cậu mới là tương lai của anh ấy.....chúc hai người hạnh phúc....

ss Ella nhảy cẫng lên vui sướng,do vui quá còn ôm Chun một cái thật là tình cảm....cả nhà tay bắt mặt mừng:

-Vất vả cho bác quá

-Không sao, không có gì

(nói như thật ,nhà này vốn mắc cái bệnh tự nhiên thế mà.....Ariel có cảm giác tảng đá đè nặng tâm can nó bấy lâu rơi cái....inh.....xuống đất....Nó tâm hồn nhẹ bẫng.....và cảm giác ấm áp khi nghĩ tới mọi người trong đại gia đình này....Phải,họ là một gia đình)

Sáng hum sau.....

Trời quang mây tạnh.....Nó thấy trời hôm nay đẹp lạ lùng.....khung cảnh xung quanh nhà nó nữa.....sao mà ngất ngây lòng.....Nó ca hát véo von....nhìn trời ,nhìn mây ..rồi lại đứng cười một mình...(ngoài ban công.)

quảng cáo một tý về cái biệt thự mà nó đang ở

-Sốt à? sao cứ đứng cười một mình thế????Joe nhìn nó khó hiểu

-Liên quan j anh????Đồ thích làm tụt hứng người khác.,,rồi nó nguẩy đuôi bắn vào nhà.

Biết nó ngày trước đang trong thời kì tâm trạng biến đổi phức tạp,...dễ cáu gắt.....và dễ nổi khùng...nên từ dạo đó tới h Joe không dám ngo ngoe trên nó...thấy nó bình thường lại rồi...cu cậu nổi hứng muốn trên nó lạ thường....

-Chào buổi sáng (Jimmy)

-Uhm chào buổi sáng.....đang loay hoay dọn dẹp nó quay ra cười rõ tươi với Jimmy

Ăn sáng xong ,nó lên xe cùng với Jimmy và Ha na....có kèm theo cả Rainne nữass Ella di cư tạm sang xe của Joe....tiện thể giao lưu văn hóa ...

Hai chiếc xe chạy song song trên đường.....cười nói rộn vang cả một khu phố....

Chiều tan học ,mọi người chờ nhau ở cổng....Hai đứa nó không về cùng mà kêu mọi người về trước vì hai đứa chúng nó còn phải đi làm thêm....

Buổi làm thêm đầu tiên với Rainne mà nói thì khá là suôn sẻ...chỉ có vài ba lần bưng nhầm món ăn cho khách....nhưng vì nó dễ thương quá nên khách nào mà chẳng bỏ qua...cuối ngày con bé ngồi đếm tiền típ...Hơn \$100 là cái chắc...

Ariel thì kém may mắn hơn khi gặp phải một ông khách ăn quýt....rất thủ đoạn...nhân lúc nó không chú ý....bứt vài cọng tóc ném vào cái tô(đã ăn gần hết)....rồi còn đổ lỗi cho cửa hàng làm ăn mất vệ sinh....

Biết rõ là ông ta giả trò nhưng vì.....bổn phận của một waitress nó vẫn phải cúi đầu xin lỗi khách....kết quả bị ông chủ la mắng thảm hại...

Hai đứa bắt chuyến xe bus cuối cùng rồi về nhà....

Về tới nơi...mọi người đã ngồi sẵn ở bàn ăn đợi hai đứa.....Cất đồ xong xuôi nó cùng Rainne nhập bọn với mọi người....

Ngoài trời bắt đầu nổi gió.....sấm giập đùng đùngvà mưa,,,, bắt đầu xối xả....

Nó nhắm mắt ngửi mùi mưa nồng nàn....

Rainne ngồi bên cửa sổ nhìn trời mưa....và rơi nước mắt....

Mọi người cùng quay lại nhìn Rainne.....

Mike hỏi Ariel bằng ánh mắt chân tình hiếm thấy:

-TUì có điều này thắc mắc...Ar và Rainne là chị em ruột mà lại bằng tuổi nhau à????

-Nó ngược nhìn Rainne rồi kể với mọi người câu chuyện của tụi nó

Mọi người chăm chú lắng nghe.....Rainne vẫn nhìn ra phía ngoài cửa sổ.....ánh mắt xa xăm.....thần thờ...

-Thật kì lạ....Cô ấy tên là Rainne mà lại ghét trời mưa...Mike hỏi mắt vẫn không quên nhìn về phía cửa sổ.

-Không phải ghétmà chỉ là,,,với Rainne mà nói....mưa gợi cho cô ấy quá nhiều kỉ niệm buồn...

Phải rồi....cơn mưa năm ấy.....cơn mưa đã lấy đi của Rainne đáng thương.....gia đình....hạnh phúc mà Rainne đang có...

Ariel tự hỏi...rằng ...liệu tình cảm của gia đình cô có bù lấp nỗi chỗ trống ấy....

Không gian yên lặng....quángoài trời mưa vẫn gào thét.

Chợt tiếng đàn ghi ta vang lên làm xáo động cả ko gian....

Jimmy vừa đàn vừa hát bài tình ca nổi tiếng: “Cô gái nhà bên nhìn qua đây.”

Mọi người quay lại nhìn Jimmy đang say sưa hát.

Dui mian de nu hai kan guo lai

Kan guo lai Kan guo lai

Zhe li de biao yan hen jing cai

Qing bu yao jia zhuang bu li bu cai.....

Tiếng hát mỗi lúc càng đi vào lòng người hơn

Dui mian de nv hai kan guo lai

Kan guo lai Kan guo lai

Bu yao bei wo de yang zi xia huai

Qi shi wo hen ke ai

Rồi như quên hết phiền muộn, Rainne cùng mọi người đồng thanh hát cùng Jimmy

Wo zuo kan you kan shang kan xia kan

Yuan lai mei ge nu hai dou bu jian dan

Wo xiang le you xiang Wo cai le you cai

Nv hai men de xin shi ta zhen qi guai

(Ai... suan le, hui jia ba)

lai....lai.....auế ...âu.

bài hát kết thúc trong tiếng reo hò âm ỉ....

Ha na nhìn Jimmy với ánh mắt mộng mơ...rồi chia sẻ với mọi người...là chính bài tình ca này...Jimmy mới làm rung rinh được trái tim của Ha na (cái dạo còn mơ mộng ấy)

Rồi Ha na hỏi Ariel là nếu được tỏ tình thì Ariel thích được nghe bài nào nhất:

Bài mà Ariel thích nhất cũng là bài này nhưng vì sợ *****ng hàng nên nó biểu là bài : “Tong hua”

Joe lẩm rầm trong đầu, nhớ rồi “Tong hua”

Mike và Chun tranh nhau hỏi xem Rainne thích bài nào....nhưng Rainne không thích nghe tình ca lắm...cô bé thích những lời tỏ tình trực tiếp hơn...

Tối hôm đó mọi người say sưa ca hát.

Đêm.....Joe thức rõ muộn để tìm lyric cho bài “Tong hua”.....Jimmy nhìn Joekhịt mũi một cáicười cười ...rồi vào giường đi ngủ.....

Phòng bên cạnh...hai kẻ đang mải mê sưu tầm những lời tỏ tình nổi tiếng nhất...bất kể nó có chuối thế nào...

Phòng của Ariel sáng đèn ...vì có hai kẻ đang đánh vật với đồng bài vở...cả ngày bận rộn không có time với Ai bài vở...bây giờ hai cô nàng mới chợt nhớ ra...

Phòng của Ha na....thức cũng rõ khuya....để tâm sự và chia sẻ kinh nghiệm yêu đươngtừ một người chẳng rõ lấy kinh nghiệm từ đâu ra là ss Ella

chích chi...chích chi.....Good morning

-Này sao bảo nam nữ không chung chạ mà mấy người ngủ ở nhà vệ sinh lâu thế??? (Chun vừa đập cửa vừa giục ...vì chàng ta đang mắc....)

Mới sáng sớm thức dậy.....4 cô nàng dễ thương của nhà chúng ta đã chui tọt vào 4 cái toilet để đầu tư cho cái vụ trang điểm....làm đẹp.....

-Ít nhất phải 1 tiếng rồi!!!Jimmy thở dài....

-Mấy bà không nhanh lên tôi mà ra quần thì đi mà dọn nhó.....(Mike sốt ruột lắm rồi)

-Chia ra mà giục...nhanh...(Joe sáng kiến đúng lúc)....

4 người tóe ra 4 cửa

_Ariel này...mở cửa ra đi....(Chun)

_Ariel nào ???xéo ra chỗ khác nhé...đồ vô duyên(ss Ella)

.....

-Ha na ...nhanh lên chứ....cho anh vào với(Jimmy)

-Em là Rainne mà.....,Ha na ở phòng đối diện cơ.....(Rainne)

9. Chương 9

Jimmy nhảy phắt sang khu đối diện...ngự ở trước cửa phòng toilet của Ha na với hi vọng với tình nghĩa thâm sâu của hai đứa chúng nó thì Ha na sẽ sớm ưu tiên cho nó vào....

-Này mặt thớt...có nhanh không thì bảo????(Joe)

Ariel đẩy cửa bước ra....

_Anh biểu ai mặt thớt hả????Có thích ăn đòn không????Nhìn lại mặt hàng coi...tôi giống cái thớt ở điểm nào????hả???hả???hả????

-Đúng rồi có nét khác đấy....mặt cô giống cái thớt nhưng ko có quai....haha....

Rồi hấn tút vào nhà vệ sinh ...tự sướng một mình trong đấy...

bữa sáng

-Đã bảo là không xâm phạm tự do cá nhân...mấy cô chia tiền phạt ra đi chứ???(Chun...cau có)

_Luật là như thế...nhưng trong những trường hợp khẩn cấp thì không có tính.....(ss Ella reply lại Chun ngay tức thì)

-Cái gì mà khẩn cấp.....có vệ sinh cá nhân thôi mà cũng cả tiếng trời...sao các cô không vào chung một phòng cho nhanh????

-Chị em phụ nữ có nhiều vấn đề tế nhị...ông biết gì mà nói????

-Bà mà cũng gọi là phụ nữ...thôi nhé...lần sau đừng có học đòi các cô ấy trang điểm làm gì.....trông chẳng khác gì hình nhân vào đọt phúng viêng....

-Xúc phạm danh dự người khác.....phạt 1 vé...(ss Ella hét lên)

Chun nhìn cả nhà...không một ánh mắt cảm thông.....thế là bị can buộc phải chì tiền ra.....chẳng biết lần thứ mấy nữa.....

-Cho đáng đời kẻ nhũu lời....(ss Ella cười khà)

-Chị này nếu vậy thì còn có một tên nữa đấy,ngồi ngay đây này....sáng nay mới bảo em là mặt thớt xong....(Ar)

-Chú có nói hả????chết chú gòi....(Chun sung sướng với tên đồng minh không bao giờ thêm ju mồm ju miệng là Joe)

-Chú Joe hả????Lần đầu vi phạm....có thể châm chước...lần sau phạt nặng...

-Thế sao tui hok đc châm chước...(Chun bắt măn)

-Ông khác...lớn đầu không làm gương cho các emlại còn đều têu...(Ella)

_cô.....

_tôi sao???

-Không phải lần đầu mà chị...lần thứ mấy rồi.....(Ariel cự nự)

-Thế thì mời chú đóng một vé....

Joe liếc sang phía Ar...ánh mắt là muốn nghiền nát Ar như một con muỗi trước mặt mọi người...

ịch.....Đặt tờ \$10 xuống bàn.....chẳng nói chẳng rằng về phòng đóng cửa lại...

-Dối roài....(cả nhà)

Ar đập cửa..

-Này,,,"nói cho anh biết nhá...tôi ghét nhất loại nàotrêu người khác được mà khi người ta trêu lại thì bày đặt tự ái mới cả dối hờn.....

-Tôi dối hồi nào??(Joe mở cửa ngó AR trừng trừng.....)

-thế ko dối anh vào đó làm gì???

-Chuẩn bị sách vở đi thư viện.....

_ngày nghỉ mà cũng đi thư viện sao???

-Ừ can gì tới cô.....

Rainne mình đi....Ar kéo tay Rainne ...

-hai cô đi đâu đấy???(một ai đó trong nhà hỏi)

-Bọn em đi làm thêm...hiếm có ngày nghỉ mà....

Rồi hai đứa đi thẳng....

cả nhà ngồi lại bàn tán xôn xao.....

Đầu h chiều...hai đứa tan ca.....vừa bước ra ngoài thì đã nghe thấy lời mời gọi của Mike:

-Rainne.Ariel...ở đây..

-Bên kia đường...Mike đang đứng vậy....cùng với một tên khó ưa nữa....

-Sao bít bọn em ở đây mà đón???(Rainne tròn xoe mắt....

-Thì nghe Ha na biểu.....à...mọi người lên xe đi...tối nay cả nhà đi chợ đêm...ở khu China town.....4 người kia đến đó trước rồi....bọn mình đến sauhẹn nhau ở cổng.....

-Thế à??? Hai đứa reo lên...Đi liền chứ???

-Cho tôi về nhà...tôi không muốn đi....

có tiếng nói cất lên đích thị là của “kẻ” thích làm cụt hứng người khác...

Quay sang Joe thấy mặt hần vẫn cau có....Ar cũng định cau có lại cho bõ tức...nhưng vì nghĩ đến cuộc vui...nên dần lòng...nói“Thôi huê nhé”

Nghe thế...Joe chẳng nói gì ...quay mặt đi chỗ khác.....giả vờ nhìn đường phố.

-Sao đây???(Rainne và Mike)

-Uh thì đi.....(Joe thâm thĩ....)

China town

-Sao bảo đợi ở cổng mà không thấy ai nhỉ????(Mike)

-Gọi điện thử coi....nhanh lênem muốn vào trong lắm rồi...(Rainne)

on Mike's phone:

-Đang ở đâu thế???

-Thế mọi người đang ở đâu...(Jimmy)

-Trước cổng nè....

-Tụi em cũng thế...(Jimmy)

-Sao lạ Dợ nhỏ???

tất nhiên với người mới đến đều không biết roài....Khu China Town lun nằm kề nhau...mà khu nào cũng giống khu nào hết đóa...tìm nhau có mà hết đêm...thế nên mọi người quyết định xé lẻ....

Sở thích của Rainne là thích những vật nhỏ nhắn xinh xắn dễ thương....nên hàng nào bán tạp hóa cô bé cũng sà vào hết.....mua cũng không ít thứ.....

Cô bé chạy nhanh quá nên Mike cũng phải vội vã chạy theo.....

Thoắt cái đã không thấy đâu....

Thế là cả bọn đã xé nhỏ nay lại nhỏ hơn nữa.....

-Cô không thích mấy thứ kia à????Joe nói chỉ tay vào mấy con búp bê China mà mấy nghệ nhân lặn lội mang từ Trung Quốc qua đây....

-Không phải không thích...mà tôi thấy giá mắc quá.....Hồi ở Đài Loan tôi cũng có nhều rồi....

Nhắc đến Đài Loan....cả hai người dâng lên một nỗi nhớ kinh khủng.....nếu chỉ có hai đứa nó ...tức là Rainne và Ar thì chắc chúng nó phải nhớ nhà khủng khiếp lắm...Nhưng từ ngày về đây ở chung..thì gần như không thấy nhớ nhà mấy...bởi đi đâu chẳng thấy “người” Đài Loan.....

-Ar thích jì chọn đi...tôi mua tặng Ar ...nhân dịp tới China town...(Joe)

-Ar quay nhìn Joe bằng con mắt khó hiểu.....

-Nói trước nhé...giá chỉ dao động dưới \$50 thôi...thích jì cứ chọn đi.(Joe chữa ngượng)

-Thiệt không????thế thì tui lấy con búp bê ấy.....

-Cho cháu con này bác ạ...(Joe chỉ tay vào con búp bê (nữ)mà Ariel đã chọn.....có lẽ là con đẹp nhất..vì nó tồn biết bao công sức tắm tía ,sắm soi xem có lỗi jì dù chỉ nhỏ nhất hay ko.....)

Sau khi Joe trả tiền rồi....định đi ra thì nó với tay lấy thêm con nữa(nam búp bê)...

-Con này tặng anh.....Ar cười....

Bác chủ cửa hàng,,vừa gói hàng vừa nhìn Joenói nhỏ:

-Bạn gái cháu tinh ý lắm.....chọn được 2 con đẹp nhất cửa hàng....

Joe nhìn Ar(lúc này đang trở tài mặc cả hàng đối diện) rồi nhìn con búp bê...cười...

-Cam nay bác bán bao nhiêu???

-\$12 hai kí

-\$4 bác nhé.....

Joe đứng cạnh suýt ngất trước...lời phát biểu của Ar.....Joe cười khắc khắc không lên tiếng....

-Ko được cháu à???cam nay mới nhập đấy.....hàng địa phương ...ngon lắm.....

-\$5 bác có bán ko???

Joe nghĩ trong bụng thế này chắc tới sáng mặc cả vẫn chưa xong.

-Thôi bán cho cháu đây...bác bán hàng cười

Thế là nó mua được cam rẻ nhất huyện....chỉ có \$5 thoai....

Joe thấy phục nó quá....

-Áchxì.....(Ar)....lạnh quá.....có vẻ khuya rồi đây....

Joe cởi áo khoác lên cho nó.....rồi giả vờ nhìn qua chỗ khác....

-Anh không lạnh sao???

-Không!!này qua kia uống tách trà nóng sẽ thấy ấm hơn đây.....

Rồi hai người ngồi uống trà trò chuyện khá thân mật....Nó thấy đúng là ấm hơn thật....vì trà hay còn vì một điều gì khác.....

Cùng lúc đây...hội Rainne và Mike.....do chạy nhảy quá đà nên giờ Rainne đang đau chân cấp độ 4...lết chứ chẳng chạy được nữa.....

Mike ân cần xoa bóp cho nó.....lại còn công nó một đoán khá xa.....

chắc do mệt quá hay vì nguyên nhân gì khác mà hai người họ sà vào hàng tào phớ để ngồi nghỉ....

Rainne ăn một chập 2 chén.....rồi mới ngược lên...

mặt Rainne bị vương ít ...gi trắng trắng....Mike lấy tay lau nhẹ cho nó.....Rainne thấy “****ng mặt” kinh khủng.....

Đang phút giây hồi hộp ấy thì điện thoại Mike reo(kẻ phá đám là Joe)

-Nhanh lấy xe đi chứ...muộn rồi đây...thích đóng tiền phạt à????

Rồi mau lẹ hai đứa nó lết ra bãi gửi xe....4 người lên xethăng nhà mà tiến..

Dã ngoại

Kít.....chiếc xe phóng hết nước sít.về tới nhà.....4 đứa chạt ù vào.....nhìn lên đồng hồ.....9.56’tý nữa thì ngủm....mất \$40...

Về tới thấy nhà cửa sáng choang.....4 người kia đã tè tẹt đông đủ.....đang ngó nghiêng cái gì hay lắm.....

Bọn nó nhanh ****ng nhập bọn.....

Rainne lết nhanh tới bàn...phân phát ọi người mỗi người một móc chìa khóa rất ...rất ngộ nghĩnh.....mà nó tốn không ít công sức ra chọn...và Mike cũng có phần đóng góp đáng kể là trả tiền giùm....

cả nhà vui lém....hết nghĩa của mình lại nghĩa của đối phương...chung quy thì chẳng khác nhau mấy....khác mỗi là girl hay boy.....girl thì có thêm 2 cọng tóc.....

Ariel cũng được thể...mời mọi người đồng hoa quả...mà nó vừa tậu được...ai cũng khen ngon.....Joe định khoe với cả nhà cái giá rẻ chưa từng thấy ấy nhưng bị nó chặn họng...khuyến mãi thêm một cú đá nữa.....

Jimmy và Ha na chụp được rất nhiều ảnh...ảnh nào cũng đẹp....Làm Rainne xuuyyyttt xoaaaa .hết lời...nàng quyết tâm phải chụp bằng đượcjjj....

Ha na và Jimmy còn mua một túi thịt bò khô khổng lồ nữa để chiêu đãi cả nhà.....

Khiếp...bọn nó chỉ đi chợ đêm mà cứ như lâu vừa mới quê lên...nhà nào cũng có quà cho hàng xóm ấy...

Tới lượt gia đình bác Chun và bác Ella

Oa...Chun đã thuê được cả đồng đĩa về xem...vì hần nghĩ là chẳng nhẽ cứ mỗi lần tụ tập lại cứ hát với hò mãi.....(Chun hum nay thông minh lạ).ss Ella góp vui cả nhà bắt rang bơ.....

Cả bọn thống nhất là cùng nhau xem phim right now....

Phim tình cảm.....

20' đầu hội con trai đã thấy chán lắm rồi.... nhưng sức ép ghê gớm lắm nên vẫn phải coi típ...

Hội con gái thì sốt ruột lắm...

Ha na khóc.....Rainne cũng khóc.....Ariel cũng rớm...rớm.....ss Ella thì khóc rõ to:

-oài...sao để anh đẹp trai như thế mà chết...uổng quá uổng quá!!!ss quay sang Chun(ngồi ngay cạnh mừ) mà đấm thùm thụp.

-oái đau....ji chứ???Chết thì thôi.....đạo diễn bảo thế mà...chết thì mới đóng được phim khác chứ ông nay vui tính quá.....

Tầng 2...cả làng quyết định coi phim ma cho thay đổi không khí..

phim được chọn là Ringu.

Ngay từ đầu đã sợ rồi.....

Rainne nín khe ngồi nép chặt vào Mike...

Ha na thì ôm Jimmy rõ chặt.....Anh chàng có vẻ sung sướng lắm khi làm cái nghĩa vụ bảo vệ người yêu...khỏi ...mấy con ma..

-Cho mượn tay cái....(Ella).....Chun chìa tay cho ss khoác...còn hơn là để đến phút gay cần ss quay ra đập lung tung...

-Có cần mượn tay không???(Joe hỏi)

_Không cần....(AR)

-Thế sao cô cứ run lên thế???

_Lạnh(Ar)

Phim kể là có một cuốn băng bị một lời nguyền rất kinh khủng.....đối tượng khi xem xong cuốn băng ấy sẽ nghe thấy một cuộc điện thoại....mà đầu dây kia không có ai.....kể từ h phút ấy trở đi...trong vòng một tuần nạn nhân sẽ chết.....

Đúng cái đoạn gay cần điện thoại Chun đổ chuông làm cả nhà chết khiếp...

-Không có jithằng bạn nó nháy đèn(Chun bẽn lẽn cười).....

Về sau càng lúc càng hay....nhiều đôi trai gái xem xong đều chết rất thảm khốc.....

Hồi gay cần...Chun hăng máu thành ra cứ thích thuyết minh:

-Đấy....đã bảo mà.....thế nào cũng chết....ngu thế...sao không chạy đi(Chun...độc thoại)

Một lần nói không được ...ss Ella quyết định bổ sung thêm luật mới”Không tự ý phát ngôn...nếu có ý kiến ji phải giơ tay phát biểu)

-Vô lý thế...thích nói ji kệ tôi chứ???

-Nhưng ông làm ảnh hưởng người khác.....

-Có bà to mồm làm ảnh hưởng người khác thì có...

-Đừng đổ thừa...có cái nhà ông là cái đồ phiền phức lắm mồm....

TRẬT TỰ

Bọn đàn em hét to quá làm hai bậc tiền bối phải thôi học hắcjj.....Đang đoạn gay cần mừ...

Kết thúc phim là gần nửa đêm.....

-Sợ hok???(Joe hỏi Ar...)

-hok...hok...sợ...rồi nó tút về phòng ngủ sớm....quên cả khoản đánh răng.....

Phòng Ariel

Rainne mặt xám ngoét...vì sợ...nó làm dấu Thánh rồi ngủ sớm.....Tội nghiệp...con bé vốn yếu tim....

Phòng ss Ella

Hai kẻ đáng thương đang run rẩy.....

10. Chương 10

Nửa đêm...

Có tiếng động khe khẽ phát ra từ nhà bếp.....Từ ngày về đây...Ariel thành ra rất thánh tai...

Nghĩ trong đầu là chắc BR Chun lại “đi tuần”....nên bình tĩnh ngủ típ....

15’ sau...đèn phòng nó bật sáng....

Nó sợ quá....không dám động dậy.....Quay sang Rainne đã ngủ rồi...

Nó không biết làm gì cho đỡ sợ hơn..

..

Nó làm đủ các trò....rồi cuối cùng là thức trắng đến sáng...

=====

Sáng hum sau

Nó trông như con ma.....

Bữa sáng...mọi người vừa ngồi xuống....nó đã giơ tay muốn phát biểu....

ss Ella(trông cũng mệt mỏi hok kém nó là mấy đồng ý cho nó nói)

-Hum qua....nửa đêm.....ai bật đèn phòng em vậy?????

Ồ.....

-Đúng rồi...ai mà láo thế????Phá giấc ngủ người khác.....(ss Ella nói rõ to)

Cả nhà nhìn về một phía.....đồng chí Chun....

-hok hok phải tôi....hôm qua tôi ngủ một mạch tới sáng mà....Phải hok Mike???

-Đâu....thấy anh có ra ngoài một lúc mà....đi toilet đúng không????

Thoai đúng roài.....Chun bệnh tình ngày càng nặng...hết sức sạo trong bếp bị giờ lại con sinh ra trò bật điện phòng người khác lúc nửa đêm.....

Bị phạt thêm \$10 nữa(đấy là nể tình lắm rồi).....Chun méo mó cái mặt trông đến tội....

Kế hoạch hôm nay của cả nhóm là đi the zoo chơi....Ar mệt lắm...chẳng mún đi tý nào...nhưng vì mọi người nì nằn quá..nên đành phải đi.....trước khi đi không quên gọi cho ông chủ để báo nghỉ.....

In the zoo

- Đi sở thú chán phèo....chẳng có gì thú vị...tui đề nghị đi công viên nhiệt đới còn hay hơn.....(Chun)

-Lâu mới vào thăm bạn mà vừa vào đã muốn ra à??(ss Ella vừa cười vừa chỉ mấy con khỉ.....cuh thể hơn là đít rất đỏ.....)

-À ha...thế sao không tiện thể thăm bạn cô luôn đi.....mấy cổ đang đợi kìa..(Chỉ vào mấy cô HÀ Mã,Chun cười,, ,hề hề....)

Hai cái người này.....cứ hơi tý cãi nhau.....mọi người thấy rằng hai người càng ngày càng giống nhau.

DỪM...zừm.....zừm.....Dừm.... ..

Đồ các bạn đó là tiếng j????Xin bật mí là LỜI ONG TIẾNG VE.....

Thấy bọn nhỏ có ý gán ghép....ss và br ko thêm cái nhau nữa....mà tạm thời hòa hoãn.....

Chợt Ar thấy một chú **** nhỏ rất dễ thương đang liếm nhẹ chân nó....

Quay xuống...nó bể lên....nhìn con **** iu ơi là iu.....(Cả hội xông vào sờ mó)

-Xổng chuồng à??? (Chun)

-Không thấy đề tên ở cổ...chắc nó đi lạc(Joe)

-Cẩn thận đấy Ha na...coi chừng nó cắn(Jimmy)

-Yên tâm đi !!!Nó hiền khô mà..(Rainne và ha na)....

-Đặt tên jì cho nó bi giờ????(Ar)

-Lily(Rainne)

-Bi...(Ha na)

-Không được..vì Bi là thần tượng của mình mà(Rainne)

-BMW(Jimmy)

-Thôi đi chú ai lại đặt tên **** như thế bao giờ,đừng có tùy tiện gán ghép cái sở thích của mình lên người khác.....à...chị nghĩ ra rồi...đặt là...Chun ke đi.

-Bà bảo tôi giống **** à????Được lắm....(Chun)

-Ra đây nào Ella bánh bao(Chun giựt con **** khỏi tay Joe)

-Chun ke

-Ella bánh bao

....

Thôi...tốt nhất chẳng đặt tên cho nó nữa.....gọi là Unknown cho dễ hiểu...Joe giảng lại con ****....

-Uhm.sao cũng được...mình mang nó về nuôi nhá.....(AR)

mọi người đi chán rồi ngồi trên cỏ chuyện phiếm.....mỗi lưng thể là tất cả nằm trên cỏ nhìn trời...

Một lát sau....Ariel đã ngủ khì.....

Thấy nó mệt ...mọi người quyết định về sớm.....

Joe bế nó vào phòng ...(Ar đã ngủ là say như chết)....

Dừmzừm.....zừm.....(lời ong tiếng ve).....

Đang mải buôn chuyện ARJOE...Rainne nhận được điện thoại.....nghe một lúc mặt nó biến sắc....rồi chạy tuốt ra vườn.....Mike nhìn theo nó...

Tối.....

Mãi không thấy Rainne vào.....có hai kẻ xung phong đi gọi nó(Chun và Mike)

Và ss Ella chuẩn tầu cho Mike đi gọi...

Ra đến vườn....

Mike bất ngờ thấy con bé ngồi lì ở đó.....khóc thút thít.....

Trời khi ấy đã gần tối hẳn.....Cả khu vườn trở lên tối om.....Mike bước ra còn thấy hơi ớn....thế mà Rainne“dám ngồi đó ”1 mình.....

Nghe thấy tiếng chân lạo xạo....Rainne thất thần quay lại.....thì ra là Mike....

Nó lau vội nước mắt...quay mặt đi....

-Hình như trời mưa nhỏ...Rainne nhỉ???

-Đâutrời vẫn bình thường mà anh...

-Thế sao mặt em ướn thế???

-Àthì.....

-Em có chuyện gì phải không???em có muốn chia sẻ một chút không???

-Em....à mà thôi.....kể cho anh chưa chắc anh hiểu....

-Uhm có thể.....anh không thạo lắm việc an ủi người khác....nhưng anh có cách khiến mọi người xả được giận.....

-.....

-Không tin à???

Em chỉ cần hét thật to lên nhé....là hết bực bội trong lòng...

Rainne cười....

-tình huống này hình như có trong phim “the outsider ”rồi.....anh chẳng sáng tạo gì cả.....

-Ồm...thì...phải tùy hoàn cảnh.....nếu anh biết Rainne có tâm sự thế nào thì anh sẽ giúp Rainne được đấy....

-Cũng bình thường thôi....Em chia tay người yêu rồi.....anh ta có người khác....và em đá anh ta....

-Nếu bình thường thì sao em lại phải khóc???

Rainne nhìn cái điện thoại rồi khóc nức thành tiếng:

_Em thật không ngờ có cái ngày hôm nay.....càng không ngờ hơn nữa.....

anh ta là kẻ thay lòng đổi dạ.....

_Anh ta....thành thực mà nói.....thứ gì cũng tốt.....thứ gì cũng chuẩn mực.....thế tại sao anh ấy lại sớm thay lòng đổi dạ đến thế????????Em còn sang Mỹ chưa được bao lâu mà.....

_Anh thử nói cho em biết...tại sao vậy????tại sao????/(Nó túm áo Mike)

Mike từ tốn nói:

-Theo Rainne điều gì quan trọng nhất để giữ được một hạnh phúc bền bỉ???

_Tình yêu???

-Không phải đâu.....nơi nào tình yêu được đặt lên thứ nhất.....nơi đó hạnh phúc là mong manh nhất.....điều quan trọng là hai người phải biết dựa vào nhau...

-Dựa vào nhau???

-Uhm đúng thế.....ví như anh đây...điều mà anh mong muốn mang đến cho người con gái mà anh yêu nhất chính là bờ vai này....anh sẽ là chỗ dựa cho cô ấy suốt đời.....

-Thế mà từ trước đến nay em chưa từng nghĩ tới điều đấy...

cơ bản với em.... mọi mối quan hệ của em không có một dự tính trước....không có một cái đích..

_thế nên..có lẽ hạnh phúc mà em tìm kiếm không có gốc...nó xa vời...vô vị.....có lẽ từ trước tới nay...thứ tình yêu mà em có được chỉ là một cái bóng.....

Anh biết không???Giờ phút này đây.....em mệt mỏi lắm.....em mệt mỏi lắm rồi...

-Anh có thể làm chỗ dựa cho Rainne....

Ánh mắt của Mike....câu nói của Mike kéo Rainne từ một nơi thăm thăm trở về với thực tại.....

_Có thể chứ???

-Bất cứ khi nào Rainne cần đến anh.....

Rainne nhìn Mike.....rồi rất tự nhiên...cô bé ngã đầu vào vai của Mike....một bờ vai tin cậy.....lâu lắm rồi....Rainne mới thấy....mình an toàn đến thế....

=====

the same time:

CẢ nhà nép chặt vào tấm kính ngóng xem có diễn biến gì xảy ra ngoài vườn.....căn bản vườn tối quá.....căng mắt mới thấy.....

Tất nhiên là không nghe thấy gì...nên chỉ nhìn hình mà đoán ý.....

Chun ban đầu đứng thuyết minh.....

Nhưng tới cái đoạn Rainne tựa đầu vào vai Mike....thì Chun ta không còn đủ nghị lực mà thuyết minh nữa.....

Giải lao mấy phút...mọi người tranh thủ vào gọi Ariel (lúc đó vẫn khò khò chẳng biết trời trăng gì)

-Dậy.....Arielcó phim hay lắm....ngay ngoài vườn ý....Mike và Rainne...

Ariel khi đó đã ngủ đã...nghe phong phanh có phim hay...lại có cả Rainne và Mike nên tức thì gia nhập hội những khán giả trung thành đang nép mình bên cửa sổ..

-Nhanh...đoạn này lại hay nữa nè.....(Jimmy giục)

Ngoài vườn

Khi đó Rainne đã thôi khóc.....quay sang nhìn Mike:

-Như thế có tính là một lời tỏ tình không???

-Có chứ....Mike rụt rè.....

-Nhưng em chưa sẵn sàng cho câu trả lời....

-Anh sẽ đợi.....cho tới khi em thực sự sẵn sàng.....

_Em muốn làm một cái gì đó quá.....muốn nổi loạn.....

-Thế này nhé....đưa cho anh cái di động của em...

Rainne chìa ra con di động nhiều năm trung thành với nó....đã cũ mòn rồi....

Mike cầm lấy nó và làm một động tác...khiến cả Rainne lẫn khán giả đều phải ngạc nhiên.....Cậu ném cái điện thoại thật xa.....có khi bắn sang tận cuối con đường....

-Nói theo anh:“Tôi tự do”

TÔITỰDO.....O.....O.....O.....O...

Rainne hét lên.....

Rồi hai đứa nhìn nhau...cười thật tươi.....

tiếp đến ...kéo vào nhà...vì ngoài này nhiều muỗi quá...đốt sưng cả chân.....

Trong khi đó...không ai để ý là có một nam khán giả đã không còn ở phía sau cánh gà.....Chun lủi thủi một mình đi xuống dưới...ngồi cạnh bể bơi.....

ss Ella thấy thế.....mặc dù rất muốn coi típ...nhưng nghĩ thế nào..ss đi theo Chun

-Buồn jì chứ???Đàn ông đàn ang.....mà lại thế à???

-Nói thật cho tôi biết đi...có phải tôi đã thua rồi không???

_Ờ thì....

_Tôi biết mà.....tôi thua rồi...thua thảm hại...

-Gì chứ???Tình iu thì làm jì có thắng thua????

-Nhưng Rainne đã xao lòng trước Mike rồi...tôi không còn cơ hội nữa.....Rainne đã từng tốt với tôi bao nhiêu.....

-Rainne quả thực là một cô gái dễ thương và tốt bụng.....hiếm có khó tìm....

-Thôi bà đừng nói nữa.....ra chỗ khác chơi đi.....huhu....

-Nhưng Chun ke này....

-jì.....???

_Khi một cánh cửa đóng lại.....còn có nhiều cánh cửa khác mở ra.....

-.....

-Đừng nên chỉ nhìn vào cánh cửa đã đóng....

Rồi ss nhìn Chun một lần nữa trước khi bước vào nhà....

Chun nhăn trán suy nghĩ

Mắt ngược lên bầu trời.....

Trăng đã ló sau đám mây đen...bầu trời trở nên sáng hơn....

Đứng dậy ...phủi quần...Br đi theo ssvào nhà...

OA.....a.....a.....

Chúc mừng cặp tình nhân mới.....(cả nhà)

Ariel cười không nổi trước những diễn biến quá nhanh của đôi bạn trẻ...

Rainne nhìn mọi người rồi quay sang Ariel:

-Mọi người đợi mình một chút....Mình có chuyện muốn nói với Ariel....

-Rainneanh.....(Mike)

_Anh cũng đợi đây.....em sẽ ra ngay thôi mà...

Cánh cửa phòng Rainne và Ariel đóng sầm trước mặt mọi người.....

Rainne khép cánh cửa rồi ngó nhìn Ariel một cái thật yêu.....Ariel lúc đó.....cố lấy vẻ mặt thật hình sự....nhìn Rainne một cái.....nhăn trán.....nghĩ ngợi một lúc....rồi lại nhìn Rainne cái nữa.....

_Có chiện jì bồ nói lẹ lên.....(Ariel)

-Uhm thì chuyện hồi nãy.....(Rainne)

-Bồ định kết modern với Mike hả????

-uhmthì,.....Bồ thấy Mike thế nào????

-Sao lại hỏi mình thế???Mình mới phải hỏi...câu hỏi của mình là....định khi nào chia tay.....????

-Hả?????Chia tay.....sao chưa jì mình đã úm quẻ mình thế????

-Mình chỉ lường trước tình huống thoải...lần nào cũng thế.....nửa tháng...một tháng...nhieu nhất..3 tháng là cùng.....thế vụ này bồ dự định trong bao lâu???

_Vô hạn về thời gian.....

_Hả ??????????Không đùa chứ....ng nghiêm túc.....????

-Uhm...ng nghiêm túc....(Rainne nói chắc như đinh đóng cột)

-Suy nghĩ kĩ chưa???đừng mang tình cảm ra làm trò đùa nhé.....

-Mình suy nghĩ rồi....chưa thật kĩ lắm....nhưng mình có linh cảm lần này nhất định thành công.....

Ariel suy nghĩ một lúc thật lâu ...cuối cùng cũng đưa ra câu chốt hạ:

_Tùy bồ thoải.....mình cũng chẳng cảm được.....Mong là bồ không hối hận về quyết định của mình.....

_Không hối hận mà.....nói vậy bồ ủng hộ mình và Mike???

-Uhm....có lẽ.....

Hoan hô Ariel.....Rainne nhảy cẫng lên...hôn chú chít vào má Ariel....

Ariel đỏ cả mặt....nó nghĩ.....là Mike cũng tốt.....ai chứ Mike...nó sẽ không phản đối...dù sao nó đã sớm lường trước tình huống này.....

Từ ngày mới tới đây.....Nó đã nhìn thấu tình cảm của Mike dành cho ..Rainne bé iu của nó.....ánh mắt nồng nàn.....ấy ...chỉ có thể là tình iu thôi.....

bên ngoài...

dừmdừm....dừm.....ong ve vẫn nhốn nháo....

Ariel bước ra khỏi phòng.....CẢ nhà nhìn nó dò xét.....

Nó cười....mọi người vỗ tay...

Mike không bít làm thế nào diễn tả hết sự sung sướng và lòng biết ơn dành cho nó....Cậu nắm chặt tay nó.....nhìn thẳng vào mắt nó,cười...rồi nói:“Cảm ơn Ariel...”

Ariel cũng nhìn thẳng vào mắt Mike.....rút nhẹ tay ra....cười....và chìa ra một cái hợp đồng cũ cũ....

-XIn anh \$2000 thanh toán hợp đồng.....

Rainne khi đó chạy ra,đặt tay lên trán:

-Phải rồi...trước đây đã kí hợp đồng với Ariel.....sẽ mất \$2000 nếu dính vào iu đương nhăng nhít.....Làm sao giờ???

_Bồ hối hận phải không???

_Không.....sao phải hối hận chứ????Nói đoạn.....Mike đặt \$2000 vào tay Ariel....ánh mắt rất quyết đoán.....Rainne và Mike ôm nhau trước mặt mọi người.....Ariel lúc ấy không còn thời gian để theo dõi đôi bạn trẻ...Nó bận đếm tiền.....

11. Chương 11

Tối hôm ấy cả nhà quyết định uống rượu ...ăn mừng sự công khai yêu đương của cặp tình nhân trẻ.....

Ariel cũng vui lắm...uống rõ say.....vì nó còn phải chúc mừng “bạn rể ” mới của nó.....

Cứ thế cho đến hết đêm.....

11.30:

Mike hốt hoảng chạy sang phòng Joe và Jimmy:

-Joe!!!!!!Có \$1000 ko???cho vay đi...chuyện khẩn cấp...(Mike sốt sắng nói)

-Chuyện gì mà khẩn cấp thế???nửa đêm rồi....

-Cứ cho vay đi...rồi mai người ta nói.....(Mike)

-Nhưng bị giờ tiền mặt chỉ có \$400 thôi....anh hỏi Jimmy xem(Joe)

Jimmy khi đó đã ngủ rồi...Mike kéo chăn nỉ non vào tai cậu:

-Jimmy ới ời...có \$600 ko???cho anh vay tạm???

-Dạ....à...có...em để trong ngăn kéo đấy(jimmy kh inayf còn ngái ngủ)

Joe đưa tiền cho Mike.....Mike cầm vội lấy...cảm ơn rồi rút rồi phóng nhanh ra cửa.....:

-Nhân tiện .chú cho anh mượn xe nhé....

-Đây chìa khóa.....(Joe gọi với theo)....

Mike đi rồi...Joe ngồi thêm một lúc nữa..có vẻ trầm tư lắm....

-Người ta tiến triển nhanh thế rồi...thế anh đã có tiến triển gì chưa???(JIMMY ngó đầu xuống hỏi Joe.....)

-Chưa tiến triển là mấy....thế mới chán....(joe thở dài)

Jimmy cười.....

-À mà sao chú biết....

-Biết gì???chuyện anh thích Ariel???hỏi thử cả nhà đi...đến Br Chun vô tư ,vô tâm thế còn biết.....

-Thế Ariel có biết ko????(Joe)

_Em đoán là không....mà nếu có đi chẳng nữa.....không đời nào cô ấy chịu nói ra.....cô ấy rất thụ động...lấy bài học của em thì rõ....

_Thế thì anh phải làm sao đây???(Joe vò đầu bứt tai)

-Hay là chú giúp anh nhé...dù sao chú cũng có kinh nghiệm hơn anh.....đi mừ.....Jimmy...PLEASE

Thấy Joe ỉ ôiJimmy quyết định...kéo chăn...bước xuống đất.....

-Anh phải chủ động tỏ tình với Ariel.....(Jimmy)

_Nhưng nói gì bây giờ????

-Cái đấy anh phải sáng tạo ra chứ???

-Nói thế này được không???(Joe nắm tay Jimmy nhìn Jimmy bằng ánh mắt theo nhận định là thất thiết nhất từng có.....)

Ariel à....anh thích em.....như em vẫn vậy.....

-Câu này cổ rồi anh à.....trong phim Nhật kí tiểu thư JOHN đúng không????Chọn câu khác đi....

-Hay là hát nhé...bài Tong hua ấy....cô ấy thích thế mà....

_Thích thì thích...nhưng chưa chắc cô ấy hiểu....ngày xưa em cũng hát hò mãi rồi mà cô ấy có thêm hiểu đâu.....

-Thế làm thế nào????

-Có cách rồi....anh tặng quà cô ấy....

-Trước có tặng nhưng cô ấy lập tức tặng lại ngay.....có lẽ cô ấy không hiểu dụng ý sâu xa của việc tặng quà.....

Hai người chống cằm suy nghĩ hồi lâu.....chưa có giải pháp gì là tàn diện triệt để.....thế nên Joe nghĩ ra một quyết định thông minh nhất lúc ấy...đó là“tắt đèn đi ngủ”

-Sao...???mới có tý khó khăn mà anh đã nản à????

Joe quay mặt vào tường....:

_Không phải nản mà chuyện đến đâu hay đến đó.....dù sao.....cứ để nó tự nhiên.....

Đèn tắt.....hai người ôm nhau ngủ....

—
Khi đó tại phòng Ariel,nó và Rainne đã ngủ được một hiệp rồi....nhưng đều bị dựng dậy bởi cuộc gọi lúc nửa đêm.....Kẻ chủ mưu là ba má hai đứa....

Hai người nói rõ dài và rõ lâu....Nội dung có thể đúc kết là một câu nói:

“Con gái thì phải giữ mình”

Cúp điện thoại.....Ariel càu nhàu....cả tuần nay rồi....ba má cứ nhắc mãi.....

Rồi hai đứa trùm chăn...ngủ típ....

Chích chi...chích chi...(Tiếng chim kêu)

Ozzz....khò.....ó.....(tiếng Mike ngáy).....

Cả nhà hum nay đều dậy sớm...trừ một kẻ tối qua lén lên ra khỏi nhà lúc nửa đêm....giờ vẫn đang co quắp trên giường....

Cả nhà mà cùng dậy sớm...có nghĩa là...sẽ nảy sinh một vấn đề thú vị....Đó quý vị...đó là gì????

Vâng...đó chính là tình trạng xếp nột...trước cửa toa lét.....

Như thường lệ....các quý cô với lời danh ngôn bất hủ.....“Không có người đàn bà xấu...chỉ có người đàn bà không biết làm đẹp ỳnh...”chiếm lĩnh mấy cái toa lét...toàn vào giờ cao điểm.....

Bình thường thì các quý ông phải đứng chờ...ít nhất nửa tiếng.....còn có hôm...thì cả tiếng trời.....

Hôm nay có một ngoại lệ.....

Chun ta hôm nay thức dậy rất sớm....và chính vì thế đã nhanh chân chiếm được cái phòng mà bình thường ss Ella dùng để sang sửa lại sắc đẹp

-Có nhanh lên không????Kì chân cọ mỗ jì mà lâu thế????(ss Ella bắt đầu sốt ruột)

_Thì ngày thường cô cũng có nhanh cho tôi nhờ đâu.....(Chun ta nhõn nha.....)

-Hôm nay khác...tôi phải đi sớm...ông ưu tiên tôi trước.....

-.....Lá lá la....la la la..lá lá là.....

- Có nhanh không hả Chun ke????

-Hô hô hô....

-Đồ xấu trai(ss thẳng chân đạp vào cửa.....nhưng ko xi nhê)

Ss vịn nắm đấm cửa.....cánh cửa bật tung....thì ra Chun ta không khóa cửa(mất cảnh giác thế).....ss lăm nhăm....thế mà tốn công gào thét này giờ....

-Óe.....(hai tiếng thất thanh)

-Đồ vô duyên...ai cho cởi trần...mặc quần đùi thế kia??????

-Cô mới là đồ vô duyên thì có...tự tiện xông vào đây.....sao thích ngắm tui hả.....tự nhiên nhé...ngắm đi ngắm đi....(Chun vênh mặt lên....)

ss xấu hổ quá...đóng vội cửa lại....

Trong phòng tắm...Chun lằm rằm ...“điên khùng”...tự nhiên xông vào đây...làm mặt người ta chảy máu.....(khi đó đương sự đang cạo râu).....Rồi BR Chun quay mấy vòng trước gương.....làm vài động tác thể hình...cười khằng khặc ...tự nhủ với bản thân..“Đẹp trai nhìn góc độ nào cũng đẹp”.....Rồi lại khằng khặc tiếp...cứ thế.....

May quá...hôm nay Rainne ra sớm...ss Ella được đặc cách vào lun(thường thì phải sau Mike.....nhưng tôi đã nói với các bạn chưa nhỉ???...Mike giờ này vẫn giấc hoa đương nồng....)

-Trông em thế nào???Xinh không????(Ha na bước ra khỏi nhà tắm....kiêm phòng trang điểm....)

-Uh thì xinh....nhanh nhanh cho anh còn vào.....Jimmy học tốc vào.....làm Ha na hơi bị tự ái.....

-Cô mặt thót sao hôm nay lâu thế???(Joe)

-Xong rồi...anh vào đi.....gớm...tưởng anh thay đổi rồi...tử tế được có mấy bữa...hôm nay đâu đóng đây.....à...nhân tiện...tôi đang cạo đôi dép...có xà phòng...đừng có đi vào nhé....

RẦM.....Joe ngã....đầu cắm xuống đất.....”Sao cô không nói trước ...hả????)

Bữa sáng hôm nay...Rainne đích thân vào bếp...để trở tòi chăm sóc người iu.....

Mọi người ăn uống...không phát ra tiếng động...

Mike vào ăn sau.....ko biết bữa sáng do người iu nấu....lại còn bày đặt phát biểu ý kiến.....:

-Ariel này.....lần sau tập trung vào nhé.....nấu thế này nhạt quá...ăn chẳng có vị gì.....khó nuốt quá....

-Sao mọi người hôm nay im lặng thế???Nói gì đi chứ????(Mike)

Ai dám nói nào....mọi người chỉ nhìn Mike với ánh mắt đáng thương...rồi quay sang nhìn Rainne....khi ấy chuẩn bị nổi cơn tam bành....

-Người ta tốn công nấu cho anh ăn...không thấy khen lấy một tiếng...lại còn chê bôi dè bỉu.....Cho anh một cơ hội lần cuối...NÓI...NGON hay KHÔNG NGON????

-ÔI...NGON...NGON chứ...ai nói không ngon nào.....rồi Mike vực đầu vào đĩa.....gắp tới gắp lui....

-Ngon mà trông mặt anh khổ sở thế à????

Ăn nhanh....Rainne ra vườn đi dạo....hít thở không khí trong lành.....ngắm nghía cảnh vật....vấn đề quan trọng nhất là...tranh thủ.....tìm lại cái điện thoại di động....Hé hé..

Hôm qua tức nên ném đi...giải quyết cái khâu oai xong rồi....thì phải tìm lại chứ....

Đang lom lom tìmthì thấy Mike đã ở bên cạnh....

-Em tìm gì thế???

-Khôngchỉ là.....

-Em tìm cái này phải không???Mike nói chìa ra một con di động màu xanh dương mới coong.....(chắc chắn là do đêm qua đánh quả lẻ mà đi mua.....)

-cái này....???

-Tặng em đây.....

Rainne ngạc nhiên quá thể.....khuôn mặt rạng rỡ của Mike...nụ cười rạng rỡ của Mike....và trên cả là màu sắc rực rỡ của cái di động...lấp lánh trong ánh bình minh.....làm cô bé thần thờ một lúc...

-KHông lấy hả????vậy anh cho người khác.....

-Ai nói không lấy nào????Lấy chứ.....

Cánh gà....

Thì ra hẳn vay tiền đi mua quà cho người iu(JOE).....anh chàng này trông thế mà tâm lý phết(Jimmy)

-Đúng rồi....người ta tâm lý với người iu chứ có ai như ai ...kia...đâu..(Ha na nói giọng dằn dỗi.....)

-Thôi mà.....cho anh xin.....lại dỗi rồi.....(Jimmy)

-Hứ....(Ha na)

-Em sao thế???Một à????.....xem nào....một thế này chắc tối nay chẳng đi coi phim được đâu nhỉ???....đôi vé này...có khi anh để lại choMike.....

-Ai ốm hồi nào???Anh chỉ được cái đoán linh tinh.....

Ariel quay ra nhìn Ha na và Jimmy.....ngó phát nữa ra ngoài vườn...nhìnMike và Rainne....nó xuất thần..nói:

-Có người iu sướng thật.....

Joe nhìn theo dáng nó...lũn cùn đi vào bếp.....

Chiều

Ha na và Jimmy đi coi phim.....

Mike và Rainne cũng ra ngoài để vun đắp tình cảm.....

Joe bận học ở thư viện.....

nhà chỉ có Ariel và ss Ella.....à mà không...nếu điểm danh đầy đủ thì còn có cả con KHÔNG TÊN nữa.....

nhưng giờ nó bận rồi....đang bận căn xé cái gì đó mà theo ss Ella nhận định thì đó đích thị là dép của Chun ke....biết thế...ss không những không ngăn cản mà còn động viên nó cứ căn xé tích cực....

Ariel hôm nay lại bùng một buổi đi làm thêm nữa...để chuẩn bị tài liệu cho buổi thuyết trình.....

Vừa ngồi vào bàn....chuông cửa reo....

Ariel lật đật ra mở cửa.....

-Đây rồi....cho hỏi đây có phải nhà anh Joe không vậy????(Đó là một cô gáinó không biết nhận xét thế nào.....cô ta khá đom đóm.....ăn vận bánh bao.....)

-Đúng rồi.....bạn hỏi Joe à????Nhưng hôm nay anh ấy không có nhà.....

-Thế à...tiếc nhỉ?Mình vào chơi được không????

Ariel chưa kịp nói gì ...cô ta đã xông vào nhà...ngồi phịch xuống ghế.....

-Nhà này rộng nhỉ????Bạn muốn mất bao nhiêu tiền thế?Joe ở đây lâu chưa????Khó khăn lắm mới tìm thấy nhà đây...

Cô ta hỏi liên tiếp....làm Ariel ko biết trả lời thế nào....chỉ ậm ừ cho qua chuyện...

Cứ thế cô ta huyên thuyên cả buổi.....làm Ariel ko tài nào tập trung được....

Cô ta lại còn đòi coi từng phòng.....Ariel bắt đầu thấy khó chịu.....

-Bạn thông cảm...mình không coi được ...ở đây mọi người tôn trọng tự do cá nhân của nhau.....

-Mình hỏi thật nhá....nhà còn phòng không???

-Không.hết phòng rồi.Hai người một phòng đủ cả.....

-Hay là mình dọn đến đây ở...ở chung phòng với cậu nhé....

-Không được,phong mình đã ở 2 người rồi...

-KHông sao..ở 3 người càng vui.....

Ariel thấy không thoải mái chút nào.....khi tiếp chuyện cô này...viện có ra ngoài..nó gặp ss Ella.....

_Thôi....lo học đi..tiếp cô ta làm ji....để chị ra đuổi cô ta về....

-Ấy ấy,chị bình tĩnh....dù sao cô ấy cũng là bạn của Joe.....

Rồi Ariel ra gặp cô ta...nói với cô ta là...khi khác quay lại.....vì mọi người ai cũng bận...mà không biết bao giờ Joe mới về.....

Biết mọi người đuổi khéo...cô ta đứng dậy ra về...chẳng thèm chào hỏi lây một tiếng...tách đít đi thẳng....

Tối

Ariel bận học trong phòng

Xem phim chán,đôi Jimmy Ha na mới mò về....

KHÔNG TÊN đứng ở cửa...ngoáy mộng xoắn xít.....ý là...mình

-Ừ...ừ...ừ....(không tên không biết nói nên chỉ biết ừ ừ.....)

-Biết roài.....cưng đói à????...HA na phi thẳng vào bếp....vác ra một vại cơm....cho Không tên.....

Con **** nhìn vại cơm khổng lồ...rồi lại nhìn Ha na.....mắt hơi bị kinh sợ.....

-Hình như không phải nó đói(Jimmy bảo thế)

-Anh cứ từ từ...thế nào nó cũng ăn....(Ha na)

Chuông cửa reo....

Đôi Mike-Rainne...đi chán mới mò về...

KHÔNG TÊN lại vào vị trí tập kết là gần cửa,,biểu diễn lại cái bài ngoáy mộng.....âu yếm nhìn Rainne

-Ừ ...ừ ...ừ...(cố mãi mà không nói được)

-Cưng làm sao thế????cơm không ăn.....a chị biết rồi.....Rainne hì hục đi vào bếp.....lôi ra một gáo nước đầy.....chắc chắn là nó khát.....

KHÔNG TÊN nhìn gáo nước rồi lại nhìn Rainne....nó cứ lùì lùì lùì.....

Chuông cửa lại reo

Joe về.....

KHÔNG TÊN nó chán....không thèm ngoáy mộng nữa.....nằm lì một chỗ...

Cả nhà xúm lại nhìn.....ai cũng tưởng nó ốm....

-Cho cơm nó không ăn(Ha na)

-Cho nước nó ko uống(Rainne)

-Con này làm sao thế nhĩ???(Cả nhà)

-A biết rồi.....(Joe)

-Nó muốnmót.....

Joe dắt con **** ra ngoài.....KHÔNG TÊN sung sướng“theo tiếng gọi nơi hoang dã...”

Cả nhà nhìn theo Joe và KHÔNG TÊN

12. Chương 12

-Con này điệu nhỉ????vệ sinh thì vệ sinh lun đi...lại còn bày đặt ra ngoài kia cơ....(Mike)

-Vì cháu nó là nữ giới nên nó xấu hổ(ss Ella bình luận)

-Thế sao trước mặt Joe nó không xấu hổ????(Jimmy)

-Àcó lẽ do cậu ấy đẹp trai.....(ss Ella)

-Chị nói thế nghĩa là bọn em không đẹp trai chắc????

-Chị không có ý đó.....các chú đừng hủi lắm.....

Chuông cửa reo.....

-Chun đã về...chào cả nhà.....

-Vâng.....chào Chun.....(mỗi ss Ella trả lời....)

-Sao đi đâu cũng thấy mặt bà thế???

-Ngắm tôi chưa đủ đô à???(Chun nói mà không bít xấu hổ)

-Ai thêm.....đồ quất queo.....ông được mỗi cái cao....ko thì hồng hân.....à mà này...nhân tiện góp ý.....cái quần ông mặc ấy.....****i mất quá.....già rồi mà còn diêm dúa.....

(cả nhà bum miệng cười)

-Hả bà nói jì???(Chun)

Ấy cha...cái dép của tôi ai gặ thế này???(Chun)

Cả nhà lắng đi chỗ khác....mặc cho Chun...đứng đó với đôi dép rách....

(Con Ella bánh bao.....đích thị nó)

Con “Ella bánh bao” khi ấy bận ở ngoài cùng Joe.....

Ariel hum nay bậnj...không ăn tối với mọi người....

Ra tối nơiKHÔNG TÊN lại xoắn xuýt nó

-Ưư...ư....

-Ji thế cưng????????À chị biết rồi.....đi tắm đúng không????Cưng hơi quá.....Vào tắm nhé.....

Nói đoạn nó lòi xềnh xệch con **** khốn khổ vào nhà tắm.....

Mọi người nhìn Ariel....nghĩ.....lại thêm “bà” này nữa....

Ariel lòi cổ con **** tội nghiệp vào phòng tắm.....tháo xích.....chuẩn bị nước và xà phòng.....Con **** tội nghiệp hình như có linh tính trước là sắp có điều chẳng lành.....nó run lấy... lấy... lấy.... rồi cứ lùi...lùi...lùi.....ra phía cửa hòng thoát thân.....

Vô ích....Ariel đã cài chốt cửa rồi....có mà chạy đằng trời.....

Con bé cầm vòi nước đang đang sát khí tiến đến.....con không tên bắt đầu hoảng loạn.

-Cứu.....

Không phải là không tên kêu cứu(đã bảo rồi...**** ...thì ...không biết nói.....)

Người kêu cứu là Ariel....Con **** thế mà khôn.....Không chạy được thì nó vùng vẫy.....bắn hết nước vào người Ariel.....bọt xà phòng vào mắt làm Ariel kêu oai oái....

Ariel mở cửa ra ngoài.....trông chờ cứu viện.....Joe xuất hiện....nhìn nó thương cảm rồi nói:

-Sao cô ngốc thế...dùng nước lạnh.....nó vẩy tung tóe là đúng rồi....ra kia...lấy nước nóng...pha vào...
Quả thật hiệu nghiệm...con **** giờ đã nằm im cho hai người ...tắm.....

-Tắm kĩ vào nhé.....nó lông dài thế này.....nhanh bản lắm..(Ariel)

-Biết roài....mà cô tắm phần đuôi cho nó đi...tôi tắm phần đầu.

-Sao anh tỉnh vi thế...phần đuôi bứt lắm.....nó hình như vừa “mót” hả???Anh đi mà tắm phần đuôi.....tôi xí phần đầu....

-Nhưng nó là **** cái đấy.....(Joe)

-Thì sao???à.....ha ha ha.... thì ra anh xấu hổ...không dám động vào chỗ tế nhị của nó chứ ji????Ôi
...Joe ...hôm nay dễ thương gớm....

_ji chứ???chết này.....Joe ột phát giữa trán Ar....

-Eo ôi khiếp.....vừa sờ vào lông **** mà bôi lên mặt tôi.....anh muốn chết hả???Chết này..chết này..chết này.....

Ariel thẳng tay trừng trị...

Lục tục trong đó rõ lâu...hai người mới đi ra...người ướt nhẹp.....chẳng biết là người tắm hay **** tắm nữa.....

sau đó cả nhà xúm lại sấy khô cho con ****bây giờ mới bít lông nó màu trắng...hok phải màu ...hơi nâu....

OÁi....(Chun hét lên).....cả nhà nhìn đi ...có con giận....

-hả???đâu đâu???

-Chun chỉ vào chỗ mà anh ta vừa nhìn thấy cái con vật khủng khiếp ấy....nhưng chú ta đã mất hút....

-Sao anh ngu lâu dốt bèn thế???Thấy là phải bắt ngay chứ....để lâu thế...nó chẳng chạy....Đúng là đồ Chun ke

-Bà bảo ai ngu????có giỏi thì xem ai bắt được nhiều hơn đi.

-Được....mọi người lui ra...thì thì thì....

-Tôi bắt được 1 con(Chun)

-Tưởng ji 2 con rồi đây này....(Ella)

-3 ... 4 ... 5 nhé(Chun)

-Đâu đưa đây xem?????...đồ ăn gian...đây mà là giận à?????...mắt ông có sao không đấy????Đây là cát.....

-3.....Ss Ella púng con giận về phía Chun

-Bà bản thế...đã thế tôi cho giận lên đầu bà....(Chun)

Mọi người thấy diễn biến xấu đi.....bèn ...tránh thật xa.....

Chơi chán,hai người quay ra nói xấu nhau.....

Mọi người túm tụm quanh con ****....

Jimmy vô tình hỏi:

-Đồ cún biết ai đẹp nhất nhà???

Con không tên ư ư không có động tĩnh ji

-Chú phải hỏi thế này....đồ cưng biết ai xinh nhất nhà này.....(ss Ella)

-qua đây với chị đi cưng(Rainne)

-Chị iu cưng nhất cưng nhỉ?(Ariel)

-Ngoan nào.....lại đây(Ella)

-Ha na xinh nhất cứng nhĩ(Ha na)....

Ai cũng muốn con **** chạy về phía mình.....lúc đầu khá nhẹ nhàng...sau các ss bắt đầu mệt kiên nhẫn thành ra như đe dọa con ****.....Con **** sợ quá..chạy thẳng đến chỗ Joe...làm mọi người mất cả hứng

-Thế hóa ra nó bảo Joe xinh nhất à???

Bỏ nó xuống anh bảo:

-Cun ới....nhà mình ai đẹp trai nhất???(Chun)

-Anh nè....(Mike)

-Không...anh là nhất(Jimmy)

....

Con **** đứng im một chỗ...không động đây.....Chun tức quá...nhìn nó gườm gườm...

-Đẹp trai nhất thì không có ...nhưng xấu trai nhất thì có đấy...ai hả cứng(ss Ella)

Vốn có thù trước với br Chun...con **** xông thẳng vào chỗ Chun...chun mồm lên sửa....

-Đấy ông thấy chưa???? BẢo xấu trai mà cứ cãi....

Tối

Ai về phòng nấy...nói thì nói thế...chứ không phai không có liên hệ gì...Cụ thể là Mike và Rainne nằm nhắn tin cho nhau...cười nhe nhẻ....

Ở cái nhà này....mọi góc độ dù trong bóng tối hay ngoài ánh sáng.....dù là căn phòng nhỏ hẹp hay sân vườn bao la....mọi góc độ đều bị do thám hết...thế nên....người ta iu nhau mà chẳng thấy thoải mái tí nào.....kéo nhau ra vườn thì bị nhìn lén.....tâm sự trong nhà thì sợ nghe trộm.....Nói tóm lại là không thoải mái cho lắm.....thế nên Mike mới nghĩ ra trò nhắn tin.....

Joe chuẩn bị đi tắm.....chuẩn bị quần áo thì không thấy cái quần đùi iu dẫu của mình đâu....bù lại....có một cái lặc đàn ...hình chim cò....

Joe quay sang hỏi Jimmy:

-Của chú à????

-Không...em chẳng có cái nào giống như thế....

Đạp cửa phòng bên cạnh...

Thấy Chun đang mặc quần đùi của mình.....

Joe lấy làm lạ hỏi:

-Anh mặc nhầm rồi...cái của anh đây mà....(jở cái quần hình chim cò lên)

-Thì tui mượn chú một tý.....cái này...tôi thấy mặc lên rất đẹp

-Sao anh không mượn Jimmy ấy...cậu ta thiếu gì???

-Thử rồi nhưng không vừa....size bé quá....

Mike khi ấy mới ngó lên:

-Ôi...xin nội.....quần đùi mặc phía trong có ai nhìn thấy đâu mà điệu với cả đàn ông?????

Mấy phong đối diện..hóng hớt được chuyện...vui...cười ...hình hích...

Cuối tháng

Nhanh quá.....quay đi quay lại đã cuối tháng.....

Mọi người không có ý niệm lắm về thời gian nếu như không phải sáng nay tỉnh dậy thấy cái bảng to chình ình ở phía cửa ra vào.....gần chỗ con Không tên nằm.....

Nội dung rất rõ ràng là:

Hôm nay :tổng kết cuối tháng,mọi người ở nhà...tập trung...vệ sinh nhà cửa.

Ai vắng mặt...phạt \$30

Sáng sớmmọi người đã bị dựng dậy.....

Công việc ban đầu là tổng kết cuối tháng....họp đánh giá kết quả đã đạt được trong tháng,tuyên dương cá nhân xuất sắc,,bên cạnh đó là quán triệt những tồn tại,thắt thắt rút kinh nghiệm cho những gì chưa đạt được....và đề ra kế hoạch hành động cho tháng sau.....

Cá nhân xuất sắc nhất của tháng là Ariel:lí do.....là.....chưa bị phạt một lần nào.....được khen thưởng bằng một tràng pháo tay nhiệt tình của các quý vị đại biểu...kèm theo tiền thưởng(nhà này quan điểm rõ ràng....thưởng phạt phân minh)

Sau khi nhận phần thưởng ...Ariel có ý kiến là....sao tiền thưởng ít thế???...có \$30....Ban đầu nó tưởng là tối thiểu cũng phải \$100.

Cá nhân vi phạm nhiều nhất là Chun ke.....với 11 lần “đi tuần” không có sự cho phép.....

5 lần xúc phạm danh dự người khác(mà nạn nhân cũng chỉ có duy nhất 1 người...ss Ella)

Chun ke bị tuyên án không những phải lao động như mọi người mà còn phải kiêm nhiệm thêm 4 cái toa lét.....cộng với việc nhổ cỏ cả cái vườn to đoành.

Sau khi nghe xong hình thức kỉ luật,Chun tất nhiên là có ý kiến phản đối.....và một điều cũng tất nhiên nữa là phản đối không có hiệu lực

Thêm vào đó Br Chun còn kéo theo người khác cũng phạm tội.....nạn nhân là Ha na...trong một đêm thanh vắng....đã bị Br dọa ...sợ quá...lỡ tay làm rơi cái nồi cơm điện.....Mức phạt này bị áp dụng cho Ha na cũng có lí do của nó....khi cả nhà đã được khuyến cáo chứ không được châm chước như Ariel.

Ha na đã ôn nghèo kể khổ...trình bày lý do...vì thế...mức phạt bị chia thành 2 phần...Chun ke và Ha na mỗi người một nửa.

ss Ella bị 3 lần phát ngôn tùy tiện...xúc phạm nặng nề danh dự nhân phẩm người khác(là Chun ke)

Mike và Rainne cố gắng lắm rồi...nhưng vẫn bị 3 lần đi chơi về quá giờ giới nghiêm...

Joe ngoài dăm ba lần trêu chọc thái quá Ariel...thì lại có công lớn trong việc đưa Không tên đi “Sing” hàng ngày nên không thưởng không phạt.

Jimmy vài ba lần quên khóa cổng....may mà chưa mất cái xe nào...tuy thế vẫn bị phạt rất nặng..

sau màn họp tổng kết mọi người bắt tay vào tổng vệ sinh nhà cửa....

Tổng vệ sinh được chia thành 2 phần:

-phần 1:cá nhân hay tập thể tự vệ sinh phòng mình sạch sẽ..

Xong phần 1 sẽ tới phần 2

Chia nhóm chia việc mà làm....

Mỗi nhóm 2 người....1 nam 1 nữ(để đạt được mục tiêu là bình quyền và có sự giám sát của nữ giới...nếu không anh em nhà ta làm rất ầu)

Các nhóm được chia là Mike-Rainne

Jimmy -Ha na

Chun-Ella

Joe-Ariel

Cũng phải mở ngoặc thêm là không ai chịu chung nhóm với Chun vì anh ta lười nhất là lao động...thế nên đành để ss ra tay.

(Joe-Ariel):dọn nhà bếp và phòng khách

(Mike-Rainne):vệ sinh bể bơi

(Jimmy-Ha na):lo phía cổng và cây cảnh

(Chun-Ella):vệ sinh ngoài vườn

Mọi người đang hăng say lao động...thấy có tiếng quát the thé của ss ở ngoài vườn.cả nhà dừng lại hóng:

-Sao tôi cứ dọn anh lại bừa ra thế???Chẳng công bằng gì cả

(ss thì dọn,quét lá còng cả lưng...Chun ta...cứ thích rung cây cho lá rụng...lại còn vác cả que ra chọc tổ chim...)

-Công bằng????kêu gọi nam nữ bình đẳng?????Còn lâu nhá(Chun)

-Nam nữ bình quyền chứ....ông có thích chết không???

-Bình đẳng bình quyền.....thế sao cô không mặc quần đùi cưỡi trần như bọn tôi đây này....

(Hình ảnh ss mặc quần đùi.....nhanh ****ng hiện lên...trong não bọn con trai làm mấy ông cười hỉ hả)

ss bối rối một lúc rồi phản đòn

-Được thôi...nếu ông mặc bikini thì tôi đồng ý mặc quần đùi..ở trần....

(Hé hé..Chun e lệ mặc bi ki ni.....lũ con gái nhanh ****ng tưởng tượng linh tinh.....

Ariel cười bò ra đất.....)

Hồ nghiêm một cái...mọi người lại vào làm việc của mình

(ArJoe)...khi đó đang ở trong bếp....

Joe làm rất tích cực....nhoảnh cái đã xong....

Lúc Ar đi xách xô nước...tung tẩy thế nào...nó trượt chân ngã...tý đập đầu vào bàn...may có Joe đỡ nó...trong một khoảnh khắc....4 mắt nhìn nhau....

Tiếc là khoảnh khắc đầy hơi bị ngắn...Ar lập tức gạt tay Joe ra....nhôm dậy...phủi tay:

-Này...anh tưởng tôi với anh sẽ giống trong phim chứ gì.....nhân vật nam nữ...nhìn nhau say đắm...hai người sẽ bị sét đánh.....rồi sẽ có cảnh nóng bỏng típ theo???hehe xin lỗi nhé.....tôi không ham....

-Cô tự tin quá đấy,tôi làm gì có tý cảm xúc nào với cô mà tỉnh vi.....

-Thế sao lúc này anh không kéo tôi dậy luôn mà còn chần chờ một lúc????

-Bởi tôi không thích mọi người bị chấn động một cái cột đổ ỉnh xuống nhà...

-có ai đâu???việc gì tôi phải sợ???

-Thật không có ai ko???Nhìn kia.....Joe chỉ tay....nơi cách đó không xa...con không tên đang tròn xoe mắt...ngóng..ngóng....

Ar phẩy tay:

-Nhìn cái gì mà nhìn.....

Đôi Mike -Rainne dọn bỏ hơi tai mới xong cái bể...mấy lần Rainne trượt chân...may mà không ngã.....Chỉ tội cho Mike...trong một phút bất cẩn bị nằng tảng ột phát đập thẳng vào “mặt tiền”.....

Đôi Jimmy-Ha na...nhỏ như không.....làm rất nhanh...thoát cái đã thấy đu đẩy nhau ngoài cổng...hồn nhiên lắm...

cặp còn lại thì khỏi phải nói...làm thì ít mà cầm chổi phang nhau thì nhiều.....

Không tên hôm nay vui lắm...thấy mọi người ra ra vào vào..nó cũng thấy phờn...nhảy tưng tưng.....nhưng hề thấy Chun vác chổi đi qua...thì nó nằmẹp... xuống....vì sợ cậu chủ quá tay nên nó một phát thì nguy.

Giờ cơm

Mọi người vui vẻ đánh chén...không để ý thấy là có một kẻ đang rất đói.....

Vì dây xích ngắn quá...không tên không với ra được chỗ mọi người...tầm với tối đa của nó là ...Chunke..người ngồi ngay đầu ban.....

Sau một hồi suy nghĩ...nó quyết định....dẹp bỏ tự ái.....làm hòa với Chun ke.....

Con bé đặt hai chân lên đùi Chun...nhìn Chun say đắm ...ý là“Xin một miếng”

Chun thấy thế cười:

-Ai bà con gì với mày.....

Học

Đầu tháng....mọi ngõ ai cũng tràn trề sức sống.....

Con không tên cũng vậy.....

Cả ngày nay nó đứng canh cửa.....

hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được trao...tích cực màn ngoáy móng chào đón mọi người về.....

Đôi khi cả nhà tự hỏi là nó ngoáy móng cả ngày như thế mà không mệt sao????Thì xin trả lời là nó cũng mệt lắm.....Nhưng cháu nó vẫn cố.....

Rainne...về...ngoáy móng thật tít.....

Ha na về...vừa ngoáy móng vừa nhảy cẫng lên....

Jimmy về...vẫy đuôi...

Con không tên nó nghĩ là...sao hôm nay mọi người cứ về lắt nhắt thế??....Sao không về luôn một chập để nó ngoáy móng một thể cho đỡ mệt.....Nghĩ thế...nó vụ mất uống nước...khát khô cả cổ.....

Chuông cửa reo....Chun về....nó cũng mừng,,nhưng mừng qua loa thôi....thánh thực mà nói...với Chun.....con Không tên nó bằng mặtchứ không cóbằng lòng....

Rồi nó nằm co ro...ngóng ra cửa.....“người yêu: nó tức là Joe giờ này vẫn chưa về.....nó sốt ruộtcào cào cửa....vì ...cháu nó bần ”mót ”lắm rồi....

Chun thấy thế...đứng dậy...cầm xích ...dắt nó ra vườn để “giải quyết”.....

Chỉ chờ có thế nó lôi Chun xềnh xệch.....làm Chun chạy theo rơi cả dép...

Con này lạ....Joe mà dắt nó đi....nó có thể đâu.....dù có “Buồn” lắm rồi...cháu nó vẫn từ tốn.....

Thế mà ra đến nơi...nó chưa thềm “đi” ngay....Nó hít hít ngửi ngửi.....nhìn trời một tý....nhìn đất một tý....nhìn Chun một tý.....rồi lại còn nhăm nháp ít cỏ...

Chun sốt ruột giục:“Có nhanh lên không hả con?”

Chun và không tên...đứng ngẩn hoàng hôn....một cảnh vô cùng lãng mạn...tóc Chun bay bay trong gió....lông con Không tên cũng bay bay trong gió.....

13. Chương 13

Chợt nó thấy bóng ...một ai đó ở phía cổng.....cái bóng cao cao...quen thuộc.....đích thị là Joe.....Nó quần dít chạy học tốc.....Chun mất cảnh giác làm tuột say xích.....nó phóng luôn đi.....Thấy Chun chạy theo.....Nó dừng lại....găm lấy dây xích.....chạy cùng một thể để đỡ bị tóm.....

Nó mừng Joe.....“xón” cả.....

Joe cũng ôm nó...tình cảm lắm....

Trời trở rét.....mọi người lục tục chuẩn bị áo rét.....Ha na ,Rainne.....Ariel với tình yêu quý vô ngần dành cho Không tên.....đã cạm cùi may áo cho nó.....

Lần đầu may áo cho **** ...chưa có kinh nghiệm.....cái áo thực chất chỉ là miếng vải...thắt nút hai đầu.....CON không tên nó mặc lên...như là mặc yếm em bé.....Chắcdù sao cũng tốt hơn là “cởi truồng”.

Mặc yếm mới.....nó sướng lắm....chạy....nhanh ra khoe với “người yêu”....

Hôm nay tới lượt ss Ella và Chun tắm cho nó.....Thấy trong đây chỉ ****e một lúc....cãi cộ một lúc....mới tắm xong....con **** tranh thủ lúc hai người không chú ý..nó vọt ra ngoài vườn.....Lúc này xà phòng làm cay mắt nó.....Nó lao xuống đất dụi dụi...quần quai.....

Mọi người từ trong nhà nhìn thấy...kết luận là công này giờ tắm cho nó đổ sông đổ bể.....

BR Chun lao ra vườn tóm lấy nó...thấy bóng dáng Chun nó quần dít chạy.....

Chun đuổi nó lòng vòng mãi không được.....Nhìn cảnh tượng này....ta liên tưởng tới cảnh Mr Bean đuổi gà(Kì nghỉ của Mr Bean)....

Tức quá...Chun vào nhà xách roi ra....Con này nhìn thấy roi thì hãi hùng lắm.....nó chạy nhanh về nhà....nhân lúc Chun chưa chạy về tới nơi...nó quay về phía Chun....chun mồm sủa CHun....rồi nhanh thoăn thoắt lên vào nhà....

Mọi người có đánh giá là Không tên nó vừa cãi lão.....

Tháng đầu.....bài vở ở trường còn ít.....mọi người còn thanh thản nhảy múa hát ca.....tới giờ...bài vở nhiều rồi...thi giữa kì sắp tới....nên sức ép dồn dập.....

CẢ nhà phải thức rõ khuya để học.....

Chơi ra chơi mà học thì ra học...tới giờ học...ai cũng tập trung căng thẳng....Tuy vậy tình trạng ném tẩy,ném bút vào nhau không phải không có.....tình trạng húc hặc nhau cũng có.....đặc biệt dưới chân bàn.....ss Ella và Chun đang dùng chân tấn công nhau.....

Thi

Còn một tuần nữa là thi.....

Trước ngày thi.....mọi người được nghỉ ôn thi.....

cả nhà chạy loạn như chạy giặc.....

Không những học nhóm cùng nhauĐêm về...mọi người ...còn tự học ở phòng mình nữa.....

Đèn học thì sáng tới 2 h sáng.....

Con **** thì nó chả hiểu gì...nhưng nó thấy cả nhà đông vui thì nó thích lắm.....Nó chạy ra rồi lại chạy vào

Mọi người thay phiên nhau pha cà phê cho cả nhóm....để đỡ tốn công từng người ra pha một

-Đồ khỉ gió.....ông pha cà phê kiểu jì thế này????Dám uối vào à????(Ella)

-Ăn thua jì....hôm trước...bà con cho bột giặt vào cốc của tôi thì sao(Chun)

Mọi người thấy khiếp trước hành động hăm hại nhau của hai người.....Nhưng nói jì thì nói công nhận bụng dạ Chun cũng tốt...lần đó.....Chun chỉ bị “chạy” một quả.....Hôm sau đã thấy tươi tỉnh như thường.....

Mike lo lắng cho kì thi cử đã man....chẳng còn tâm trí lo yêu đương....vì nguyên văn là do bài kiểm tra trước...Mike làm rất tốt...cứ đinh ninh rinh về điểm A...thế mà trả bài...hắn bị điểm D...lí do là viết sai quá nhiều lỗi chính tả....

Rainne và Ariel thì sức ép khủng khiếp luôn rồi....mục tiêu đề ra là đạt học bổng.....nhưng năm thứ 1 khó quá....Qua thôi là đã tốt lắm rồi....

May rồi kì thi cũng qua.....

kết quả cũng khá khả quan....

Ban đầu hai đứa nó lo lắng lắm.....nhưng kết quả trả về quả nhiên ngoài sức mong đợi của hai đứa....Airel đứng thứ nhứt lớp....Rainne đứng thứ 3

-Em nói sao????em bảo bài ấy em làm dở lắm...về còn khóc lóc nữa...mà vẫn được điểm A????Vô lý thế????(Mike)

-Em nghĩ là do may mắn thôi....(Rainne)

-Thế sao anh chẳng bao giờ thấy mình may mắn nhỉ.....?Mike hơi tự ái khi thấy kết quả của mình không tốt bằng người iu.....

Thi xong tâm trạng thoải mái....mọi người quyết định ăn mừng.....

Ăn chán chê....mọi người ngồi nghỉ xem tiếp theo sẽ làm gì nữa....Chun nghĩ ra trò bài bạc....thế là sòng bài mở ra.....

Ban đầu mọi người đánh mạt chược....Chun thắng lợi “ròn rã”thu về không biết bao nhiêu tiền.....Bọn con trai thì đánh...bọn con gái thì ngồi xem.....

Mấy lần Ariel bảo Joe là ngốc...không biết đánh....và lên mặt dạy khôn ...làm Joe tức quá...hét lên“Có giỏi thì cô vào đây mà đánh”Ar nín luôn...

Jimmy đề nghị là chuyển khoản sangđánh bài tây.....không chơi mạt chược nữa.....vì chỉ người già mới thích chơi mạt chược....bọn nó.....nam thanh nữ tú.....chơi bài tây thích hợp hơn.....

Lần này chúng nó chia bè.....Jimmy và Joe một bè...Mike và Chun một bè....

Mở màn Mike nói:

-Có gì thất lễ mong mọi người bỏ qua.....(Vì Mike mà cặp với Chun thì thế nào chẳng vô địch...ngày xưa...hai thằng đã “nổi tiếng” rồi)

Jimmy nháy mắt với Ha na:

-Ra đây cổ vũ cho anh...lát anh thắng chia cho em một nửa.....Ha na tên tò ra ngồi cạnh “người iu”

Thấy thế Mike liếc Rainne:

-Rainne qua đây...có em bên cạnh anh nhất định sẽ thắng....

Chun ngơ ngác.....

-Ồ..thế ai cũng có cặp à?????Ariel qua chỗ anh đi...thắng anh cho em một nửa.

-Vâng...

Ariel định đi thì bị Joe kéo tay ngược lại:

-Không được Ariel cổ vũ cho em rồi.....

Ariel nói“.....hồi nào”?

Joe nói nhỏ:

-Yên tâm thắng tui cho cô hết...chịu chưa.....

Với sự cảm dỗ của động tiền.....Ariel lập tức bỏ rơi Chun.....cuối cùng Chun phải mời ss Ella cổ vũ...bởi không thì không xứng mặt nam nhi...

Tiền đặt tăng lên gấp 3.....

sau 10 ván đội nào thắng sẽ có tất cả...

Hiệp đầu...phe của Mike-Chun thắng dữ dội...(vì hai thằng đã khéo léo đổi bài cho nhau mà hok ai biết)

Jimmy mồ hôi toát ra như tắm hồ:

-Ha na mạnh tay lên....

Ha na khi đó tay lăm lăm cái quạt quạt lấy quạt để....

Joe cũng thấy nóng khủng khiếp:

-Arielnước.....

Ariel lật bật đi lấy nước.....

Hội Mike thì vui tươi thoải....Mike mấy lần còn hôn yêu Rainne một cái.....

ss Ella thấy Chun thắng thích chí phát cho Chun mấy phát vào lưng.....

Chun quay lại nhăn nhó:

-Bà định hành thích tôi à?????

Nửa hiệp sau.....Jimmy bằng nỗ lực vượt bậc...và cùng với sự hợp tác tài tình của Joe...đã gỡ hòa....

ván thứ 9:hai bên cân bằng tỷ số....

Để tăng thêm tính chất quyết định....mọi người thông nhất là bên thua...bị phạt cọ thêm toa lét trong vòng một tháng....

Ván thứ 10:

Quyết định.....

gần hết bài rồi....mọi người hồi hộpcổ hết sức để chạy bài.

Mike đánh 2 bik.

Jimmy chèn con 2 zo.....(đây là một hành động đại dột theo nhận định của Chun)Bối Chun đã lăm lăm một jàn tứ quý.....hệt như con hổ dữ núp trong hang chờ con mồi đến.....

-Tứ quý 5...chết chú gòi....Con cuối cùng hết bài nhé.....

Mike.....hảo huynh đệ...ta thắng rồi...

Hai thằng ôm nhau như chưa bao giờ được ôm....cười như chưa bao giờ được cười.....

Nhưng niềm vui thì quá mong manh....như ngọn lửa mới nhen lên ngay lập tức bị dập tắt bởi bão lũ....bởi Joe đã nói...bằng giọng sắc lạnh”

-Từ từ đã.....mời mọi người cầm bài lên.....

Joe lần lượt đặt xuống J bik_J cơ-Ji tép-và cuối cùng J zo.....

Ariel gào lên“tứ quý J”....Chúng ta thắng rồi....

Bây giờ đến lượt phe Jimmy_Joe nhảy múa.....

Ariel và Ha na bận vợ tiền.....

Mike mặt ngấn lại....bị Rainne lườm ột cái:

-Thế mà lúc nãy anh bảo thế nào cũng thắng.....

Chun nhìn tiền mất mà lệ rơi...quay sang ssElla trút giận:

-Tại bà đây...bà ám tui....đang đổ thì...thua.....Bà đen lắm.....ra chỗ khác.....

-Ông đen thì có....tôi trắng hơn ông là cái chắc.....ss Ella lắng đi chuyện khác

Sinh nhật

Sau khi thi xong rồi....mục tiêu hàng đầu của Ariel là kiếm tiền.....tôi nào cũng thấy nó chong đèn ngồi đếm đếm cười cười rồi lại cất cất giấu giấu.....cứ như thần kinh vậy....

Ariel đi làm chăm lắm...chẳng bỏ buổi nào.....Trong khi đó thì Rainne từ dạo có người yêu tới giờ đi sớm về trễ thất thường.....Ariel lắm lúc phải căng đáng thay việc của nó.....đôi khi cũng tủi thân lắm.....vì cứ phải đi sớm về khuya một mình.....

-Chết...vẫn còn thiếu....kiếm đâu ra bây giờ??? (Ariel lắm bầm.....) rồi nó lại nghĩ...hay là vay tạm....mọi người.....nhưng rồi nó lại ngại.....

-Sao ?Mất tiền hay sao mà mặt cứ ghệt ra thế??? (Joe sấn tới ân cần hỏi han)

-Không có gì....mất tiền thế nào được ...Ariel này cái gì cũng có thể mất nhưng tiền không thể mất (đây là danh ngôn của hội con nhà nghèo)

-Thế thiếu bi nhiêu??tui cho vay.....trông cô ngồi đực mặt ra thếhãm tại lắm.....

-Chuyện của tôi liên quan gì tới anh mà anh xía zo???Đừng tưởng anh giàu thì lên mặt coi thường người khác nhé....(Nó nhăn nhó)

-Không thêm nói chuyện với cô nữa.....không biết điều....người đâu hơi tởm tự ái.....chưa chọc vào thì đã kêu.....tôi nói cho cô biết....trước khi tự ái vì câu nói của người khác thì dùng cái đầu của mình nghĩ xem cảm xúc của người khác thế nào nhé.....

-Sao hôm nay vẫn về thế???Thích chửi mắng gì tôi thì cứ nói thẳng vào mặt là được rồi....đừng có tốn công quanh co...đồ cậu ầm sứt vùi.....

-Cô bảo ai sứt vùi???Đồ con gái vô duyên.....nghèo thì tốt lắm đấy.....đã biết nghèo thì còn qua đây làm gì cho tốn kém...rồi lại than vãn chuyện tiền nong.....

Ariel mặt tái nhợt vì giận....nó không nói không rằng.....vào phòng đóng sập cánh cửa.....Làm hàng xóm láng giềnggiật cà nẩy....

Joe cũng giận theo.....ra chỗ bình nước.....dốc lấy dốc để mấy cốc nước để hạ hỏa.....

Trong phòng mình....Ariel tức đến phát khóc....nó cứ dấm gối thùm thụp.....Nó xé giấy tan thành muôn mảnh.....Nó mở sổ ra....gạch cái pheo một phát giữa mặt một thằng con trai....mẫu 105:Loại chỉ biết làm đau lòng người khác...rồi nó tự nhủ với lương tri trong sạch của nó làcả đời nó...thề không bao giờ dây với bọn nhà giàu.....

Nghĩ kĩ lại...chuyện chẳng nên đầu nên đuôi gì...căn bản...Ariel dạo này phải đi làm vất vả.....ở chỗ làm nó không được nổi loạn...nên về nhà....nó làm tình làm tội người ta.....

Sáng hôm sau

Chào buổi sáng.....Hôm nay có món gì thế????(Jimmy hỏi)

Ariel cười tươi trả lời.....:

-Yên tâm...toàn món ngon.....

Thấy nó tươi thế...cả nhà cũng yên tâm.....Joe mới ngảy thơ nhờ nó.....

-Ariel ..cho xin tách cà phê.....

Nó nhanh thoăn thoắt...bưng 1 tách lại gần....rồi cố tình.....đổ thẳng cốc cà phê vào giữa cái áo sơ mi trắng của Joe:

-Ấy chết em xin lỗi...cậu chủ có sao ko???Làm sao bây giờ hờ mọi người...làm sao bây giờ??? Cái bộ dạng giả vờ cuồng quýt của Ariel như khiêu khích tính tự tôn ngất trời của Joe....

Joe gạt tay nó ra,cậu có:

-Cô cố tình phải không????

-Không ...em nào có gan ấy...cậu chủ trách nhầm em rồi.....làm sao em có thể chuộc được cái lỗi tày đình mà em đã gây ra đây????

Joe định xông lên...nhưng cả nhà can....ép hai đứa ngồi xuống.....(mà nói thật nhé...JOe có xông lên thì làm gì được Ar nào.....nó nam tính đầy mình...không khéo người chuốc họa là Joe)

Chun lấy chuyện làm quà:

-Món này ngon nhỉ??Mọi người ăn nhu vào.....Rồi hội con trai tranh nhau gấp cho Joe....hội con gái...gấp cho Ariel đây một bát....

-Ngon cái khỉ mốc.....chỉ là thứ thức ăn cận bã.....rẻ tiền....chỉ đáng cho **** ăn.....(Joe).Joe gấp mấy miếng ra cho Không tên.....Không tên em nó ứ thêm chề...ăn luôn...

-Phải rồi cỡ như cậu chủ đây làm sao nuốt nổi cái thứ thức ăn này...chỉ có con nhà nghèo như chúng tôi thì mới ăn thôi...thức ăn cậu mang cho ****...nhưng ngày nào chúng tôi cũng ăn để sống đây.....Nói đến đây.....Ariel nước mắt chan đầy bát cơm.....

Mọi người nhìn nó thế chẳng có lòng dạ nào để nuốt tiếp...Ai cũng cầm đũa chọc chọc.....

-Đủ rồi đó hai người...sao đương nhiên thì gây chuyện thế?????(Mike)

-Đủ thế nào được????Tôi không đồng ý thái độ cậu Joe....cậu nói thế là có ý gì????Ý nói chúng tôi là ..**** chắc(ss Ella...đầu óc rất đơn giản)

-Thôi em xin cả nhà....hôm nay trời nóng hay sao mà mọi người nóng tính thế?????(Jimmy)

-Chắc Joe không có ý đấy đâu.....chú ấy lỡ lời....Chun quay sang Joe....“nhờ Joe nhờ”...rồi br Chun phán.....thôi xin lỗi cả nhà đi Joe...

-.....(Joe)

Mike hích tay Joe một phát...nói đi mà....

-Xin lỗi mọi người.....(Joe)

-Chưa đủ....xin lỗi Ariel nữa.....(ss Ella)....

-Thôi khỏi...em chẳng thừa lỗi mà xin.....Rồi nó xách cặp.....đi thẳng ra phía cửa.....Không tên không hiểu gì vẫn nguây nguẩy đuôi...Ariel đóng sập cửa...làm Không tên nó giật mình...dựng cả lòng.....

-Hôm nay là ngày nghỉ....con bé đến trường làm gì?(Chun théc méc)

-Ừ nhỉ???(cả nhà đồng thanh)....

Hôm nay là một ngày rất đặc biệt với Rainne...e hèm...ngày sinh nhật....nhưng không khí trong gia đình có vẻ căng thẳng nên nó không dám...đề cập...tối vấn đề đòi quà.....

Nhưng cả nhà ai cũng biết..Vì luật của nhà này là mọi thành viên trong nhà phải học thuộc ngày sinh tháng đẻ của nhau....

Hôm nay mọi người định dành cho Rainne một bất ngờ.....một bữa tiệc nho nhỏ....

Công việc được giao như sau....

14. Chương 14

ss Ella và br Chun đi siêu thị mua đồ.....

Ha na và Jimmy sẽ nấu bữa tối(do Ariel đi mất nên hai đứa phải làm thay.....)

Joe thì trang trí lại nhà cửa.....

Mike thì dụ Rainne ra ngoài chơi...tối giờ thì về.....chuyện....bất ngờ mà lị....

Chun ke và Ella đi siêu thị....dắt cả Không tên đi cùng....Con bé lần đầu ra phố...cái gì cũng lạ....cái gì cũng ngớ ngẩn.....Thấy ai xinh xắn trắng treo nó vẩy đuôi mừng.....Ai mà gian gian hay xách theo cái túi gì to quá...nó sủa ầm ĩ.....Con này rất tinh tướng.....

Ra tới vườn hoa...có mấy bạn **** cũng ở đây.....nó vui lắm.....xun xoe.....

Chợt ở đâu thình lình xuất hiện một con **** to thiết to...Nó lăm le khiêu khích không tên nhà mình.....Con **** to này 100% là **** cái...bởi bạn **** cái rất ích kỉ...không thích con **** nào(giống cái)...xinh đẹp hơn vào địa phận của mình.....thế nên nó lườm Không tên.....

KKhông tên trông thế chứ hơi bị đào hoa...nhiều anh **** thầm nhớ trộm yêu.

Không tên bình thường thì bỏ chạy lâu gòì....(chạy rẽ cả tóc)...nhưng hôm nay cậu có ss Ella và Chun ke(to cao lực lưỡng)...nên nó vô tư khiêu khích lại.....

Con **** to kia dữ lắm....nó cùng đồng bọn xông lên.....Thế là cả nhà nhìn nhau:

Bước thứ 1....

Bước thứ 2:chạy.....

Chạy xa một đoạn Chun quay ra mắng Không tên....

-Lần sau biết điều nhé con...bé tý mà bày đặt tinh vi.....

Rồi hai người đến siêu thị.....ở cổng siêu thị chình ỉnh một cái biển“Cấm ****”

Có vẽ hình một con **** rồi gạch chéo phát....

Chun ke cố tình dẫn **** vào.... lại còn cãi lý là **** nhà Chun ke là **** nhỏ....không tính.....người ta chỉ cấm **** Becgie(vì cái biển nó vẽ con **** Becgie).....Tất nhiên.....bảo vệ người ta không cho vào.....

Chun ke bắt ss Ella đứng ngoài trông ****.....để hấn chạy ù vào mua...

SS Ella đứng ngoài với con ****ai đi qua cũng nhìn....có người còn bảo“Tội nghiệp...xinh xắn thế mà lại mù....”——>rõ là dơ.....

Tối mọi người tập trung ở nhà.....

Bữa cơm đạm bạc mà cả nhà chuẩn bị ngót nghét cũng phải 30 món...món nào cũng nhìn rất hấp dẫn(Không phải món nào...Jimmy và Ha na cũng nấu.....có món cháy khét lẹt...hai đứa nhanh trí...ra ngoài..mua bù món khác...tóm lại...công lao chủ yếu của hai đứa nó là bỏ tiền ra mua rồi về trang trí lại.....)

Joe cũng khéo tay phết...trang trí dọn dẹp đâu ra đấy.....căn nhà trong phút chốc trở nên khang trang lạ thường.

Mọi người chuẩn bị gọi Mike và Rainne về thì phát hiện Ariel vẫn chưa về tối.....

Jimmy xung phong gọi thì bị Ha na gạt phắt đi.....Ha na quay sang bảo Joe:

-Anh gọi cho cô ấy đi...tranh thủ mà xin lỗi cô ấyhai người lớn tở rồi mà cứ như trẻ con.....

Ha na nói thì có vẻ hoành tráng lắm...hôm qua vừa có đứa nằm ngửa há miệng bắt Jimmy đút cơm cho xong.....

Rengreng....reng

-Ji?(Ariel)

-Đang ở đâu thế?(JOe)

-Ở đường(Ariel)

-Về nhà ngay(Joe)

-Anh là chồng tôi chắc....(Ariel)

-Ê.....(JOe)

-Tút tut tut.....Ariel đã cúp máy rồi.....

Chính xác hơn thì nó tắt máy luôn...cả nhà sốt cả ruột.....

10 phút sau nó dẫn xác về...mặt không còn chút sinh khí.....

-Cô đi đâu h này mới về....(Joe)

-Không liên quan anh....(Ariel)

Mọi người pò tay với hai đứa.....gọi Rainne về gấp.....

Về tới nơi Rainne mừng lắm....nhảy căng lên.....Mọi người vào bàn ăn.....Mike không quên chuẩn bị bánh kem và hoa hồng....

Bữa tối diễn ra rất lãng mạn.....

Sau bữa tối,mọi người chuẩn bị về phòng.....Rainne nhắc khéo:

-Mọi người có quên ki rì không???

-Không...không quên ji cả.....

-ý chết.....quên không rút cái quần...để qua đêm nó thấm sương...mặc lên ngứa lắm....Rồi Chun phi ngay ra ngoài ban công....

Mọi người nhìn theo ...cười....

Rainne xịu mặt

-Mọi người ko có quà thật à???Chỉ chúc chay thui à???

Lúc đó mọi người mới phá lên cười.....

Rồi lần lượt xếp hàng nghiêm chỉnh

Ariel tặng Rainne một cái váy dạ hội màu hồng rất đẹp.....bọn con gái ai cũng trầm trồ.....Cái váy này....ở ngoài không có đâu...hàng hiệu 100%.Joe khi ấy mới hiểu vì sao tháng này Ariel hùng hục kiếm tiền....Nghĩ tới thế....Joe thấy mình vô lý quá.....Hắn thấy có lỗi với. Ar

Rainne hôn nhẹ lên má Ar...thay cho lời cảm ơn....

Ha na và Jimmy tặng Rainne một bộ trang điểm siêu xịn.....Hiển nhiên Rainne rất thích.....

ss Ella tặng Rainne một lọ nước hoa...mùi ngan ngát rất dễ chịu.

Joe tặng Rainne một bộ găng tay...mũ.....áo len cũng đẹp hết ý luôn...

Tới lượt Br Chun.....tặng cho Rainne một cái khung ảnh....nhìn phía ngoài thì cũng đẹp....nhưng phía trong có anh Chun khoe thể hình....cả nhà choáng lun...ss Ella bịu môi dè bịu....

-Còn anh thì sao????Rainne xòe tay ra hướng cái nhìn về phía Mike

-Anh tưởng hoa hồng và bánh kem là đủ rồi....

Rainne cười...thôi tha cho anh đây....

Mike lúc đấy mới tiết lộ ...rằng thì là mà...hắn đã dành một sự ngạc nhiên cho không chỉ Rainne mà cả nhà...tối nay có vé mời tới một buổi dạ hội....

-ĐI LUÔN???mọi người cùng hỏi....

-Uhm.TẮT NHIÊN....Mike từ tốn trả lời..

...Náo loạn....

Mấy thằng tranh nhau mà tắm để vuốt keo....

Mấy nàng lo sửa soạn xiêm y và trang điểm.....Ariel lúc đầu cũng thích lắm...nhưng sau một hồi thử ra thử zo mấy bộ....

-Không có bộ nào hợp....thôi có khi tớ không đi đâu....

-Sao lại thế chứ????cả nhà cùng đi mới vui.....Nói rồi Ha na kéo tay Ar vào phòng nó...lấy ra mấy bộ váy dạ hội rất đẹp.....trong bộ sưu tập của Ha na....

Ha na bảo Ar chọn lấy một bộ....

Nó lưỡng lự...thấy vậy Ha na chọn luôn cho nó một bộ....váy màu vàng...có vẻ rất hợp với Ar.....

4 nàng bước ra....làm 4 chàng ngất ngây.....gây sốc nhất là Ar...hiềm thấy nó điệu dàng như Rainne và Ha na...Công bằng mà nói.....Ar không phải đại mỹ nhân thì chí ít cũng là tiểu mỹ nhân.....

Hội con trai cũng thế....chẳng có mấy dịp thể hiện.....Anh nào cũng đầu cũng đánh luống bôn phân tử tế....

Mọi người lên xe...tới bữa tiệc....

Chỗ đó vui lắm.....nhạc âm ỉ.....bánh ngọt ăn thả cửa...mọi người ai cũng cố ních...mấy khi được ăn miễn phí đâu....

Tới màn hay nhất của buổi tiệc....màn khiêu vũ....

Mọi người bắt đầu cặp đôi.....

Lần này Chun nhanh tay xí Ariel để khỏi phải nhảy cùng...bà chằn...Ella....

Mà chẳng cần xí chỗ...đời nào...Ar nó chịu nhảy cùng Joe.....

Thành thử Joe và ss Ella thành một cặp.....

Cặp này gây xôn xao dư luận....mọi người cho rằng ss Ella dụ dỗ con trẻ....ss tự ái chẳng thèm nhảy nữa.....Ra một chỗ...uống rượu vang một mình....

Chợt ss gặp lại con bạn cũ đang cười cười nói nói giữa đám đông.....Ngày xưa đi học ss ghét con nhỏ này lắm...vì nó là đứa...vô liêm sỉ.....lãng nhăng thì khủng khiếp...Nếu chỉ có thể thì ss cũng không thèm ghét nó làm jì ệt...đây nó n lần xóc hông ss.....

-À...Ai ...hóa ra Ella...dạo này lại tăng cân à...chắc là đi nhiều thì chán....thích lắn đây mà.....(quay sang thằng người yêu).....mà anh biết không...ngày xưa đi học....nó vô duyên lắm.....thấy con trai nhà lành là sán sít vào.....ngày ấy nó từng cướp bạn trai cũ của em.....nhưng em cũng không thèm...cái thứ con trai ẻo à...ẻo ợt....

ss Ella giận lắm...không làm chủ bản thân được nữa...dội thẳng ly rượu vào đầu con nhỏ xấu tính...(ngắm lại thấy hơi bị giống thủ đoạn Ar làm ban sáng)....

Con nhỏ đó hét lên một tiếng..

Thằng người yêu xông ra giữ chặt tay ss...nhìn ss bằng con mắt cực kì đe dọa.....

Chợt....

-Bỏ tay ra....một âm thanh cất lên từ đám đông.....chưa bít ai nói.

-Tôi nói lần nữa...bỏ tay cô ấy ra.....Thì ra vị anh hùng chính là Chun của chúng ta.....Từ xa thấy ss có chuyện...hắn bèn giao Ar cho Joe rồi nhảy vào can thiệp....

Lúc này Chun nắm chặt tay thằng kia.....mặt lạnh te.....nghiêm nghị chưa từng thấy.....Quân thù thấy thế.....thôi đành ngậm ngùi bỏ qua...

Lúc hai kẻ đó đi rồi...ss Ella mới thở phào nhẹ nhõm....

-cô đấy....làm jì cũng phải để ý chút....ở nhà gây sự chưa đủ hay soa mà còn thích ra đường.....may hôm nay tôi cứu cô đấy....không thì oan gia rồi...lần sau chú ý vào nhá....

-Chú ý kì rì.....

-Đừng có mà vô ý như lần này.....

-Vô ý jì???tôi cố ý mà...ss cười

Chun:“hả???”

Người yêu giả

Đêm qua là một đêm khó ngủ với cả hai đứa....Rainne và Ariel....

Rainne thấy khó ngủ vì hạnh phúc...sinh nhật ..được bao nhiêu quà....ba mẹ gọi điện chúc mừng cả tiếng đồng hồ....

Ariel khó ngủ vì nó thấy khó hiểu về thái độ của Joe ngày hôm qua....lúc mà Chun chuyển nó qua cho Joe ấy...Lúc đấy Joe rất lịch lãm với nó....Chuyện khó tin...rồi Joe lại còn khen nó xinh.....Khó tưởng tượng nổi...và trên cả là Joe xin lỗi nó....khó hiểu....Tóm lại ..nó chẳng hiểu tại sao Joe lại có cái thái độ như vậy với nó....

Quay sang hỏi Rainne...nó trả lời thẳng tưng.....tưởng chuyện jì...thì Joe rõ ràng là có ý với bồ đấy...chuẩn bị đón nhận tình yêu đi là vừa.....Nó quay vào tường nghĩ:“Điên...làm jì có chuyện ấy.....”rồi ngủ mất.....”

Sáng hôm sau.....hai đứa gặp nhau ở trước cửa nhà về sinh mà cứ thấy ngại ngại.....

ngại cũng đúng thôi...không hiểu Ariel vệ sinh cá nhân kiểu jì mà ướt hết cả vùng mông.....in thành hình trái tim bằng nước.....Joe đoán là pà này chắc ngồi bệt trong đấy nghĩ ngợi jì ấy.....mà có Chúa mới biết bà ấy nghĩ jì.....

Cả nhà khóa cửa đi học...

Joe là người ra sau cùng....thấy Joe chuẩn bị đi...con Không tên nó cũng đi cùng Joe.....sánh vai nhau....Ra tới cửa,Joe quay vào bảo nó:

-Này,định đi đâu nữa???ở nhà trông nhà chứ.....

Nó tỉnh bơ....cho tới khi Joe đóng cửa nó mới kêu ư ư.....nhìn Joe đăm đũa...ý là“Xin anh đừng rời xa em...”.....

Nhưng “anh” của nó vẫn phải đi học...vì thế “anh ”đóng cửa.....ngồi trong bóng tối,với nỗi đau bị cự tuyệt nó lấy chân cào mạnh lên cửa.....

Tan học về,Rainne tốt đi chơi với Mike(mượn xe của Joe)....

Ariel về một mình...có cảm giác là lạ...Càng lúc cảm giác ấy càng rõ.....ĐÓ LÀ NẦY GIỜ CÓ NGƯỜI ĐI THEO NÓ.....Mà hình như không phải chỉ có hôm nay....lác đác mấy lần trong tuần rồi.....

Ariel thấy hơi lo lắng.....

Không...chính xác tới giờ phút này thì nó thấy sợ rồi.....

Việc này kéo dài trong tuần...Có lần Ariel chủ động để lại lá thư trong ngăn bàn với nội dung là:

“có jì gặp nhau nói chuyện trực tiếp.....”(Nó nghĩ kĩ lại xem có vay tiền đứa nào mà quên trả không....nhưng không....)

Đương sự vẫn không chịu xuất đầu lộ diện....

Có lần tình mắt lăm mới thấy loáng thoáng bóng hắt.....Ariel chỉ biết là một người đàn ông...còn lại không biết gì hết.....

Đang đi trên đường...một bàn tay đặt lên vai Ariel...Nó thử sờ một quả đấm...cho cái đuôi đấy...

-Bốp!!!!

-Ui cha!Cô làm cái gì thế....

15. Chương 15

Thì ra là Joe....Ariel xin lỗi rồi rút rồi kéo tay Joe đi thật nhanh....

-Làm gì mà như ma đuổi thế???

-Anh nhìn coi...đằng sau có người theo dõi chúng ta....

-Làm gì có....???

-Anh nhìn kĩ đi...cái gã mặc áo măng tô xanh ấy....

-Uh..đúng rồi....cô có quen ko???

-Không quen thì tôi mới sợ chứ....

Rồi hai người lên xe bus...đạo này cậu ấm cũng phải chịu khó đi xe bus vì Mike suốt ngày nỉ non đòi mượn xe.....Huỳnh đệ bao nhiêu năm chẳng hề lại không mượn.....

Rồi hai đứa rất hay đi chung với nhau...từ ngày đi cùng Joe...cái đuôi không thấy đâu nữa.....Ariel cũng yên tâm...

Nhưng...đêm hôm nọ...bắt đầu xuất hiện những cuộc điện thoại nặc danh.....

Nhắc máy...đầu dây kia không nói gì...đợi khoảng 5s thì tắt máy.....

Liên tục nhiều đêm như thế.....Ariel sợ hãi...mất ngủ....có lần nó đánh liều hỏi“ANH là ai???”Anh muốn gì ở tôi”

Thì duy nhất lần ấy đầu dây kia trả lời“Tôi thích em....hãy làm bạn gái của tôi”...Thế mới chết chứ.....

Cả nhà ban đầu phát động cuộc điều tra nhưng đánh hơi thấy có mùi tình yêu trong này nên không can thiệp nữa.....

Nhưng bản thân nạn nhân không thấy thoải mái một chút nào...Nó thấy thằng cha theo đuổi nó nhất định là một thằng bệnh hoạn.....

Điện thoại nó vẫn đổ chuông suốt đêm.....

-Tên tôi là Jimmy...à.....ờ..... tôi là bạn trai của Ariel....à anh có chuyện gì mà gọi cho cô ấy vào giữa đêm thế???

_Không đạt...cái thằng này...nói cho tình địch nghe mà rụt rè nhút nhát thế à???Loại.....(ss Ella đang tuyển diễn viên...)

-À...tôi là bạn trai của Ariel...anh muốn hỏi gì??thắc mắc gì tôi sẽ thay cô ấy giải đáp...(Mike)

-Không được...nói cho nó biết tay mà nói giọng hờ hững thế à???Bọn này chẳng biết diễn xuất gì cả....Người tiếp theo....(ss Ella)

-Nhà người muốn gì...muốn ăn đòn không????Ta sẵn sàng...hẹn nhà người chiều mai ở cổng trường...chúng ta sẽ phân tài cao thấp.....(Chun)

-Tạm được.....nhưng nếu nó hỏi ông là đi mấy người thì ông trả lời sao

-Tất nhiên...một chọi 1.....

-Thế nếu nó kéo đội đến thì sao???

-À.....cái đó chưa tính đến...

-KHÔNG À????KHÔNG BIẾT ĐÁNH NHAU THÌ ĐỪNG CÓ MÀ GẠ GẦM...TINH TƯỚNG VỪA THÔI...NÓ ĐÁNH CHO HẾT ĐƯỜNG VỀ QUÊ MẸ THÌ NGỒI ĐÁY MÀ NHÀ NGƯỜI VỚI CẢ NHÀ TA.....(ss Ella thở dài...nhân tài khó kiếm)

-Đêm hôm khuya khoắt...gọi đến đây có chuyện gì????Tốt nhất đừng có làm phiền bạn gái tôi....không đừng trách tôi liều mạng...(JOE)

-Tốt...rất tốt...chú diễn nhập tâm lắm....Đạt...Tối nay cứ thế phát huy nhé.....

Đêm...điện thoại đổ chuông...Ariel run lấy bầy cầm cái điện thoại sang phòng Joe.....Sang đến nơi thì nó tắt...mấy bạn như thế...rồi Joe mới làm tròn cái vai trò “bạn trai giả” của ARIEL.....Sau rồi...thằng điên đó cũng ít gọi tới.....Để chắc ăn.....Ariel chuyển cuộc gọi vào ban đêm sang máy JOE.....

Nhưng cũng chính vì thế...một bạn ..ba mẹ Ariel gọi hỏi thăm...Joe tự nhận làm bạn trai nó nữa...làm các cụ bán tín bán nghi...tra khảo mãi.....

Chiều hôm sau

Joe và Chun đi vắng.....Nhà chỉ còn 6 người.....

Jimmy đang ngồi xem ti vi thì nhìn thấy ngoài cổng có mấy cô đàng đàng sát khí tiến vào.....Jimmy bảo là có chuyện rồi...Cả nhà vào vị trí.....

Ariel ra mở cửa.....chưa nói được câu nào...tý bị ăn một cái tát.....

Kẻ chủ mưu là cái cô gái vô lễ lần trước tới nhà(chap bi nhiêu không nhớ rõ...)...Lần này càng lòi loẹt hơn....

Ariel nhảy sang một bên tránh.....Cô ta mắng Ariel xối xả....

“Đồ mất nết.....dám cặp kè với người yêu của tao.....”

Ar chả hiểu gì ráo...mới vặn hỏi lại người yêu của chị ta là ai.....

“joe chứ ai”...CÁ nhà ngất.....

Rồi cô ta còn định tiếp diễn màn đánh ghen vô lý này.....Nhưng làm gì có cái chuyện vô lý ấy ở nhà này????Không cần Mike và Jimmy ra mặt...ss Ella đứng tựa người vào cửa.....hếch mặt đe dọa.....Ha na đứng chống tay.....Còn Rainne thì xắn tay áo...sẵn sàng chiến đấu....thử hỏi mấy con mèo rừng kia thì làm gì được Bầy chúa Sơn Lâm này kia chứ?????

Joe về...

-Này...hôm nay bạn gái chú đến tìm Ariel gây sự đấy....

-Ji cơ...chị cứ đùa em...

-Đùa chú làm gì???hỏi cả nhà thì biết....

Jimmy và Mike gật đầu.....Ar thấy tức hết cả ngực...

-Linh tinh quá...em làm gì có bạn gái...

-Thế có một cô cao thế này....trông chỉ chả có gì đặc biệt...ăn mặc diêm dúa...chú biết không.....

-Chịu.....

-Lạ nhỉ...thế cô ta là ai????

Ấn nhân

Sắp tới giáng sinh....Không khí trong nhà càng trở nên sôi động.....mà cũng chẳng cứ gì dịp Giáng Sinh.....Lúc nào thì cả nhà cùng vui hết...

Tối đến

Mọi người quây quần bên nhau....nói chuyện chán rồi lại quay ra nhìn nhau.....ngắm nhau...cười....Thật là nhàm chán...

-Nghe đồn hôm qua ông lại đi tuần hả????(ss Ella chất vấn)

-Bà nghe ai đồn????À.....chắc nghe thằng câm đầu phởnó đồn chứ gì????

ss Ella nói không lại đành lảng ra chuyện khác.....

Hôm nay Ariel lại về muộn....

Cả nhà cũng không nóng ruột mấy vì đã quen thể rồi....Hôm nào Ariel cũng phải đi làm thêm tới khuya mới về....

Có hai kẻ rất nóng ruột.....

Một là Không tên....vì nó điểm danh thấy nữ chủ nhân của nó chưa có về....Nó ngược mắt kiếng chân nhìn ra ngoài....

Kẻ thứ 2 thì ai cũng biết.....Joe...

Đợi lâu Joe thấy nóng ruột...viện cỏ dất Không tên ra ngoài đi dạo.....Không tên nó thích lắm.....chạy thật nhanh....

Ra tới cổng...đứng một lúc(khoảng 2 phút)...mà mãi không thấy Ariel về.....Joe ta bắt đầu nóng ruột.....Khung cảnh buổi tối ở đây rất lãn mạn....làm Joe bắt đầu tưởng tượng linh tinh.....

Rồi Joe cười một mình.....khi nghĩ tới cái tương lai xán lạn khi nó và Ariel tay trong tay.....nhưng thấy mình mơ xa quá...bởi quan hệ giữa hai đứa nó...chưa tiến xa được mấy....mà điều quan trọng nhất là.....Nó vẫn chưa dám nói cho Ariel hay cảm xúc của nó....Thật khó nghĩ...Đương vô đầu bút tai thì thấy bóng Ariel xuất hiện đằng kia con đường....

Joe cuống cả lên...(lạ nhỉ...không làm gì mờ ám thì sao phải cuống)....Nhưng vì sợ bức sĩ điện khi Ar biết hẳn đứng chờ ở đây.....nên Joe nhanh chân chạy thẳng vào nhà...xích tạm con Không tên vào cái cổng.....

KHông tên nhìn theo ngơ ngác.....

Ariel mở cửa.....chưa vào tới nơi đã hỏi:

-Ai xích không tên ngoài cửa thế????Đêm rồi không sợ nó lạnh sao?????

-Anh..JOe rụt rè gơ tay

-Anh nghĩ nó là **** thì không lạnh chắc?????Nửa đêm nửa hôm tới nơi....

-Nhưng nó muốn đợi em về.....

Cả nhà thấy khó hiểu trước thái độ của Joe.....Chẳng biết hẳn nói con **** hay nói mình nữa....

Ariel không nói gì...đi thẳng vào phòng.....đóng cửa lại.....

đang lúc nó có nhiều bức xúc thì nó nhận được 1 cuộc điện thoại.....của ba má nó...Ba má nó hỏi sao đi đầu giờ này mới về??Nó mệt mỏi quá...mà cũng muốn giấu chuyện đi làm thêm...nên nó bảo đi mua mấy thứ.....ba má nó...không thông cảm lại còn bảo là Tiền đã không có lại còn thích tiêu pha nhiều...rồi lại còn nói nó là sang MỸ rồi lêu lổng...không chịu giữ mình.....

Má nó kết luận một câu xanh rờn là Nó đã làm ba má nó thất vọng...

Cúp điện thoại xuống...Nó chết trân.....AI hỏi gì cũng không nói...

Rainne chạy vào an ủi...nó gạt tay Rainne ra.....

_Thôi đi...khỏi tốn công an ủi mình làm gì.....Bây lâu nay bỏ có thêm quan tâm đến mình đâu....tốt nhất bỏ lo cho tốt việc của mình đi.....

-Bỏ nói thế là có ý gì?chẳng phải bỏ bảo bọn mình có phúc cùng hưởng có họa j cùng chia sao???

-Đúng là trước đây thì như thế...nhưng từ ngày bỏ quen Mike...thì bỏ coi gió bỏ buồm.....Lúc nào cũng thế....Bỏ thì là một công chúa....được mọi người cưng chiều...con mình có ai thêm quan tâm đâu.....

Nói rồi Ariel bỏ ra ngoài...Rainne mếukhóc không len tiếng....(Mike_ket tông phạm vụ án này...nhảy vào an ủi người yêu.....nhưng cũng không quên ...nhìn Arielánh mắt.....chẳng biết diễn tả thế nào...có lẽ là sự cảm thông.....)

Chỗ đầu tiên mà Ariel có thể nghĩ tới là Cái nhà tắm.....

Mỗi lần bực tức chuyện gì nó đều ăn thật no...tắm thật sạch rồi đi ngủ sớm.....

Hôm nay cũng vậy....

Nó chạy nhanh vào nhà tắm...khóa trái cửa....rồi ngồi khóc.....Nó khóc to chưa từng thấy.....Nó cổ bưng chặtnhưng tiếng nấc vẫn cuộn lên.....Nó thấy mình bất lực.....và đã quá mệt mỏi.....

Sau cánh cửa nhà tắm....có một kẻ đang đứng canh cho Ariel khóc.....

30' sau...nó mở cửa bước ra.....thấy Joe đứng đấy....Nó hỏi:

-Anh đứng đây làm gì???

-Thì tôi đang cần đi tắm.....Joe không muốn động vào nó lúc này....vì nó rất dễ nổi cáu....

-Thế thì anh vào đi...

Nó ra ngoài...đi men theo bể bơi....rồi ngồi xuống....nhìn thẫn thờ....về phía xa.....

-Ăn không???...Joe bất thành linh chĩa ra mấy cái kẹo.....

Ariel quay đầu lại:

-Sao anh bảo đi tắm cơ mà???

-Tôi nghĩ lại rồi....tôi không muốn tắm nữa.....Cô ăn với tôi một chiếc cho vui nhé....

Ariel thấy kì lạ vì bình thường nó có bao giờ thấy Joe ăn đồ ngọt đâu....mà Joe kiếm đâu ra nhiều kẹo thế(Thực chất kẹo ấy là ss Ella cho....để Joe dụ Ariel lúc nó đang buồn...)

-Tôi không muốn ăn.....

-Ăn một cái đi mà...đồ ngọt làm người ta bình tĩnh lại.....

Ariel với lấy một chiếc.....nhưng không ăn...nó chỉ nhìn cái kẹo.....

-Dạo này cô có vẻ rất tâm trạng????

-Ừanh không biết đâu.....

-Thế cô phải nói thì tôi mới biết ...mới hiểu chứ.....

-Người giàu có như anh làm sao có thể hiểu nổi....

-Cô có vẻ ghét tôi???

-Ừ...tôi ghét sự vô cảm.....

Joe không nói gì quay mặt đi chỗ khác....mắt buồn rười rượi.....

Ariel thấy mình hơi lỗ lờ đâm ra hoảng.....

-Ê nàylàm gì mà buồn ra mặt thế???Chẳng phải anh cũng ghét tui sao.....

Joe quay mặt lại.....:

-Không đúng.....tôi chưa bao giờ ghét em cả.....TÔI THÍCH EM.....RẤT THÍCH EM.....

1S im lặng

2s im lặng....

Ariel sững sờ cả người....

Cùng lúc đó sau cánh gà.....Chun và ss Ella mải thuyết minh.....

-Tôi có kẹo nè...em ăn không????(Joe giả)

-Thế à???cho xin một cái(Ariel giả)

-Làm sao thế???Ăn không ngon à?

-Không có gì...chỉ là đang ăn kiêng....không biết có nên ăn không???

-Kiêng gì chứ...cứ ăn đi...cô thì cũng không thể béo hơn được nữa....

-Hả???Anh nói gì....

Đang thuyết minh thành ra cãi nhau.....Hia người này lúc nào cũng lộn xộn như thế.....

Jimmy có sáng kiến là bật bài Tong Hua cho không khí bên dưới thêm phần lãng mạn....

Chun tranh chèo ra bật....nào ngờ bật nhầm bài.....:“WE WILL ROCK YOU”.....kết quả là bị ăn một phát cũng thiệt đau.....

Bên dưới nghe thấy bài “WE WILL ROCK YOU”.....thì giật mình.....

Hai người đứng đó...chẳng biết nói gì...

-ANh.....

-Em.....

Rồi cuối cùng ca khúc Tong hua cũng vang lênlời bài hát gnotj ngào hết sức...

Đã từ bao lâu rồi anh không nhớ

Em không còn kể cho anh

về những câu chuyện cổ tích mà em thích

Anh cứ nghĩ đến chuyện đó mà lo lắng

hay anh đã làm chuyện gì sai ?

16. Chương 16

Rồi em khóc và nói với anh

Những điều trong chuyện thần tiên chỉ là lừa dối

Anh cũng chẳng phải là hoàng tử đời em.

Nhưng em ơi có lẽ em không hiểu

kể từ khi em nói tiếng yêu anh

Ngôi sao trong bầu trời tâm hồn anh như bắt đầu tỏa sáng

Chính vì thế anh nguyện trở thành

Thiên thần của em trong những chuyện thần tiên

Sẽ dang rộng đôi cánh để che chở cho em

Em phải tin chuyện tình mình như trong câu chuyện

Có đoạn kết hạnh phúc đẹp tuyệt vời.....

bài hát kết thúc.....Ariel mới quay sang nói với Joe:

-Anh thực sự làm em bất ngờ...em không biết nói sao bi giờ cả....

-Không sao....em cứ suy nghĩ thật kĩ.....anh có thể đợi được.....

Rồi hai đứa bên lên vào trong nhà....

Ở đó mọi người tra khảo Ariel xem có chuyện gì...

Dưới sức ép của dư luận....Ariel thành thực khai báo những rắc rối mà nó gặp phải...và sự mệt mỏi của nó khi phải làm quá nhiều việc.....

Nghe xong mọi người thống nhất sẽ cùng nó gánh vác...Không được phép vô tư như trước nữa....

ss Ella,Ha na ,Rainne thì sẽ san sẻ việc nhà của Ariel...không phải để lúc nào Ariel cũng làm hết....

Rainne gọi điện lại cho ba má...nói rõ sự tình....Ba má nó...nghe Rainne nói xong thì hiểu đã trách nhầm Ariel.....thế nên đã gọi điện tức thì...xin lỗi Ariel...

gánh nặng không còn nữa.....Ariel mở to mắt nhìn cuộc đời.....Nó thấy mình thật hạnh phúc.....

Hôm nay là Giáng Sinh.....

Cả nhà ở nhà để chuẩn bị....

Mặc dù vậy các cặp vẫn tranh thủ đánh lẻ đi chơi Giáng Sinh trước....miễn sao có mặt đúng giờ ở nhà là được.....

Chun và Ella trang trí cây thông Noel

ss Ella còn không quên chuẩn bị ọi người món đồ trang trí....để lấy may...mỗi món sẽ tượng trưng ột điều ước....mỗi người một món để treo lên cây thông....

-Năm sau sẽ có xe mới....chỉ ít cũng phải BMW.

-Năm sau sẽ có bạn gái.....để về khoe cả nhà....

-Ước gì năm sau đỗ tốt nghiệp loại khá

Chun nói....tay cứ lia lịa treo quả trang trí lên cây....

SS Ella nhéo tai một cái rồi đau CHun mới tỉnh....

-Ai cho ông treo lắm thế????Mỗi người một quả thôi....sao dám tranh của mọi người?????

-Tôi không biết..tưởng thích treo bao nhiêu thì treo....

-Tưởng mới cả bỏ....Tháo xuống....Tháo xuống ngay....Thế là Chun đành phải tháo xuống...tiếc hùi hụi....

Hôm nay....quán rất đông khách.....Ariel phải nói khó mãi mới được về nghỉ.....

Vì thế trời lạnh ,nhưng Ariel vẫn phải mặc váytệ nhất là cái giày cao gót làm nó đau chân kinh khủng.....nó sắp không thể chịu được nữa....

Ra bến xe bus chuẩn bị về nhà.....

Tới bến xe bus đứng đợi...Ariel cúi xuống xoa xoa chân....nào ngờ...cái xe bus đi nhanh quá...bỏ quên luôn nó lại....Chắc bác tài cũng muốn về sớm đón Giáng Sinh.....

Thế là Ariel phải đi bộ về nhà....Một ngày xui xẻo....Ariel nghĩ.....

Đường tối...trời về khuya lại lạnh.....

Ariel thu mình trong áo khoác...cổ bước thật nhanh về nhà.....Không ngờ rằng....sắp tới sẽ có một chuyện khủng khiếp.....làm thay đổi cuộc đời nó.....

Đâu là hạnh phúc

Ariel vừa đi vừa nghĩ...chuyện mà nó thấy đau đầu nhất là chuyện của nó và Joe.....thực sự tính đến giờ phút này nó vẫn chưa biết phải làm sao.....

Bảo nó là từ chối Joe thì nhần tằm quá....Nó không thích Joe???Chỉ là dối lòng.....Nhưng tình cảm của nó thế nào???Nó cũng không biết nữa...chỉ đơn giản nó vẫn chưa thực sự sẵn sàng lắm với một mối quan hệ...mà người đó không phải là Jimmy....trước đây...trái tim nó chỉ có mình Jimmy....

Rồi nó thở dài....

Đường hôm nay vắng hơn thường lệ...đêm Noel mọi người đều về nhà quây quần với gia đình cả.....

Xa xa dưới cột đèn có hai người đàn ông đang nói chuyện...phì phèo điếu thuốc.....

Nó rảo bước nhanh hơn....Nó nhận thấy lúc nó đi qua...hai người đàn ông có liếc nhìn nó một cái....cái nhìn làm nó lạnh sống lưng....

Và cho dù không quay lại.....Nó cũng biết hai người nó tắt thuốc và đi theo nó.....

Nó đi nhanh...hai người đó cũng đi nhanh.....nó đi chậm...hai người ấy cũng đi chậm.....Nó dừng lại...hai kẻ đó cũng dừng lại....

Linh tính có chuyện chẳng lành.....việc đầu tiên nó làm là tháo hai đôi giày cao gót.....vướng víu.....

Nó thấy tim đập loạn nhịp....

Nó rút điện thoại.....định gọi.....thì đúng lúc đó điện thoại đổ chuông:

-Ariel hả???Sao giờ này chưa về hả em???

-Chị ạ.....em đang trên đường về.....có hai kẻ theo em...em sợ quá...

-Em đang ở đâu???

.....

Cốp...Chiếc điện thoại rơi xuống đất một cách khô khan.....

Hai kẻ kia đã tiến tới sát sườn nó lúc nào mà nó không hay.....Một tên giữ tay nó...một tên giật điện thoại....

Ariel hoảng quá...lấy hết sức bình sinh...bỏ chạy...

Nó giật tay ra...khỏi tên da trắng.....Chạy...cắm đầu....

Hai tên kia chạy đuổi theo nó.....Hai tên đều rất lực lưỡng cao to....một tên da trắng...tên còn lại da màu....

Ariel nhanh trí...ném hai cái giày về phía bọn chúng.....Nhưng không xi nhê....

Lúc này Arielrất.....bấn loạn

Chẳng mấy chốc.....hai tên to con đuổi kịp nó....giữ chặt tay nó.....đè nó nằm ngửa xuống đường.....

Cứu.....tiếng Ariel lập tức bị nén chặt.....

Ariel giãy giụaquần quai.....nhưng không thể nào thoát ra được.....

Nó cố cắn thật mạnh vào tay một kẻ đang bụm miệng nó.....

Và kết quả cho hành động ấy...Ariel nhận một cái tát đau đặng người.....Ariel như tê dại.....

-Cô em ngoan ngoãn...chiều..... các anh rồi các anh sẽ tha cho.....

Hai thằng phun ra một câu...Ariel thấy ghê tởm hết sức.....

Hai thằng nhìn Ariel bằng con mắt của một loài thú dữ.....

Ariel gào thét...kêu cứu trong tuyệt vọng.....

Cả đời nó...chưa bao giờ nghĩ nó có thể gặp chuyện ngày hôm nay....Bởi nó là một cô gái mạnh mẽ.....Nó từng nghĩ...không ai có thể bắt nạt nó.....Không bao giờ chuyện như vậy có thể xảy ra với nó.....Có thể là ai khác....>Chứ không bao giờ là NÓ.....

Nhưng nó nhầm rồi.....Dù không nói được.....nhưng mắt nó giàn jua nước.....Nó ước ao có người cứu nó.....Nó ước ao.....JOE có mặt ngay phút này để cứu nó....

Vô ích....

Hai thằng cười rống lên và bắt đầu xé vấy nó....

Ariel như đã chết một nửa con người.....Như một con mồi.....lúc này chỉ còn chờ chết.....Có thể...rồi nó sẽ chết.....Nhưng nếu nó còn sống.....và không bao giờ nó quên chuyện ngày hôm nay...Nó sẽ sống ra sao....

Ariel nắccổ mở to đôi mắt nhìn cuộc đời lần cuối.....Nhưng bầu trời xám xịt....hết như tình huống đau lòng của nó lúc này....

Ariel ngất đi rồi tỉnh lại...nó lơ mơ thấy một cái bóng....tới bên nó...lay nhẹ nó....gọi tên nó.....Nhưng không còn đủ tỉnh táo.....Nó chìm sâu vào một không gian bao la.....Lời của bà thầy bói năm nào vẫn còn nguyên trong kí ức của nó:“Con có một số phận gặp nhiều trắc trở.....Năm 19 tuổi sẽ gặp một tai nạn.....Nó ứng với con.....qua được hay không thì rất là khó nói....Tất cả phụ thuộc vào Ý TRỜI”.....

Ariel tỉnh lại một lần nữa.....Người đầu tiên nó nhìn thấy là khuôn mặt bầu bĩnh của ss Ella....Khuôn mặt ss lúc này thật đẹp....Nó cho Ariel cảm giác an toàn.....

-Ariel tỉnh rồi...mọi người ơi.....Ariel em thấy trong người thế nào????Có đau ở đâu không????

Rainne nói trong nước mắt:

-Chỉ tại mình....Nếu mình không bỏ bỏ ở lại một mình thì không có chuyện hôm nay.....Mình đáng chết mà.....

Mike ra ôm chặt lấy Rainne.....Khuôn mặt Mike lúc nàynguyệt đi.....

Jimmy thì mặt tái nhợt ,trán cau lại.....mắt rơm rớm nước.....

Chun dầm tay vào tường....quả dầm làm tay Chun chảy máu:

-Lũ khốn khiếp.....Bọn thối tha.....bọn súc sinh.....không thể tha cho chúng được.....đi anh em.....chúng ta tìm chúng trả thù....

-Khuya rồi.....anh còn định đi đâu???(ss Ella khi đó lại lên tiếng)

-Tại sao mọi chuyện lại như vậy????Tại sao????Ha na quỳ xuống khóc.....

Ha na khi ấy đang băng bó vết thương cho JOe...

Joe thì không nói gì...chỉ tư lự..

-MỌI NGƯỜI NÓI CHO EM BIẾT...CHUYỆN JIXẢY RA SAU KHI EM .NGẤT ĐI??? RỒI CUỘC ĐÃ CÓ CHUYỆN JI??????

-Ariel à.....em phải thật bình tĩnh....

-CHỊ KÊU EM BÌNH TĨNH....NẾU LÀ CHỊ CHỊ CÓ BÌNH TĨNH ĐƯỢC KO????MỌI NGƯỜI NÓI ĐI...CÓ PHẢI TÔI ĐÃ.....BỊ BỌN KHỐN ẤY.....Nói đến đây Ariel òa khóc....

-Không có chuyện đó ...Ariel à....không có đâu....may có Joe đến cứu em kịp.....muộn một chút nữa thôi...có lẽ em đã.....

-Joe ...cứu em????Joe ở đâu.....Ariel quay bộ mặt tức tưởi về phía JOe.....Lúc ấy đang ngồi sau đám đông.....Bộ dạng chẳng kém Ariel là mấy.....Áo rách....chân tay toạc.....máu me đầm đìa.....

Joe đến bên giường...ngồi xuống.....nhìn Ariel ...ánh mắt như muốn nói một điều gì đó...

-Không sao...ariel à...mọi chuyện qua rồi...

Một lần nữa....Ariel bật khóc....Nó ôm chặt lấy Joe.....Một cái ôm khăng khít

Mọi người để hai đứa trong phòng...rút ra ngoài....Nói thựcvề mặt ai cũng bàng hoàng...vì chuyện vừa xảy ra.....

Trong phòng.....thời gian đã ngừng trôi....

Ariel buông Joe ra...mặt vẫn còn đầm đìa nước mắt.....

Joe khi ấy mới nói:

-Cho phép anh...

Rồi Joe và Ariel...hôn nhau....một nụ hôn thật ấm áp.....Nó thấy tim mình ngạt thở.....

Nụ hôn làm cho Ariel bình tĩnh lại.....

-Joe...miệng anh chảy máu.....

-Không có gì...chỉ là mất một cái răng....

-Em xin lỗi...chỉ tại em.....

-Em nói gì thế???Không phải lỗi của em.....Một cái răng chứ...dù có cả hàm răng này....để cứu em ...anh cũng chấp nhận....

Em có biết...lúc nhìn em ở đó.....tim anh đau thế nào không???

Câu nói của Joe làm Ariel thổn thức...nó ghì chặt lấy Joe.....

-Anh đã cứu cuộc đời em.....

17. Chương 17

Giáng sinh năm ấy thật buồn.....nhưng cũng ấm áp....mọi người quây quần bên nhau.....lo lắng cho Ariel như một gia đình.....Ariel khi đó đã lấy lại được vẻ ngoài điềm nhiên.....cũng ra ngồi cùng mọi người....

Trong đầu nó bỗng bồng bềnh ý nghĩ.“Cảm ơn Trời đã cho con qua được kiếp nạn...cảm ơn Trời đã đem đến cho con một Hoàng tử.....xuất hiện bên con lúc con cần nhất.....”

Rồi nó nép chặt người vào Joe.....ánh mắt ngập tràn hạnh phúc.....

Hồi tưởng

Sáng hôm sau...Ariel vẫn chưa hết bàng hoàng về chuyện xảy ra đêm qua....

Nó yêu cầu ss Ella tường thuật chi tiết diễn biến vụ việc.....

SS kể lại...khi nghe xong cuộc điện thoại bất thường của Ariel...mọi người đổ xô đi tìm.....

Mỗi người một hướng....gọi điện đến cửa hàng thì ông chủ bảo em về lâu rồi.....Nhưng không ai ngờ là em đi bộ về.....Chị có gọi cho Joe.....khi ấy cậu ấy đang trên đường về.....

Joe chạy đi tìm em....trên đường cậu ấy thấy hai gã con trai đè một người xuống đường.....may mà can thiệp kịp...Không em chắc gặp nạn lớn rồi.....Số em suy cho cùng con son chán....

Joe xông vào đánh nhau với 2 gã.....Nói chính xác thì Joe bị hai gã đó đánh cho te tua luôn....Một anh sinh viên trời gả không chặt như Joe thì đánh đấm được gì....nhưng cậu ấy rất can đảm.....và biết chịu đòn....

Khi đó mọi người chạy đến....

Bọn nó thấy đông nên chạy.

suýt nữa...Joe và cả em phải đi cấp cứu.....May mà em tỉnh lại.....Chun công em về nhà....

Nói đến đây....Ariel mới thở phào....

Rainne nắm chặt tay nó:

-Lỗi tại mình hết....đáng lẽ mình không nênvề trước cùng Mike.....mình có lỗi với cậu....

-Không sao mà Rainne....giả sử tối qua có cả cậu đi nữa....thì cũng đâu giải quyết được gì.....có khi cậu cũng thành người bị hại như tớ.

Rainne kinh hãi.....

Mike nói...“phải đó” ...nếu là Rainne chưa chắc can đảm được như Ariel.....Rồi Mike và Rainne ôm chặt lấy nhau.....Rainne quay sang hỏi Mike....“nếu hôm qua người bị hại là em thì anh tính sao?”-“Có liều chết anh cũng phải cứu em”.Mike thẳng thắn đáp.....

Ariel nghĩ.....đúng là tình yêu có khác.....

ss Ella cũng hỏi Chun:

-Nếu tôi gặp chuyện anh có bảo vệ tôi không???

-Đương nhiên.....mà như bà thì gặp chuyện thế nào được???Bọn nó chỉ nhắm vào những đứa con gái yếu đuối như Ariel thôi.....gặp phải bà....quá như gặp hổ dữ.....mấy thằng ấy mới đáng thương.....

Chun cũng lạ...hôm qua vừa mới sục sôi quyết tâm trả thù xong...hôm nay đã xẹp lép.....

-Còn anh???Nếu giả sử hôm qua em bị hại thật....anh có coi thườngrẻ rúng em????(Ha na)

-Em nói linh tinh gì thế???...Anh không muốn trả lời câu hỏi vô duyên này.....Chúng ta đã quen nhau bao lâu mà em còn nói thế????(Jimmy trả lời...mà mặt nóng bừng)..

Thôi..thay đổi không khí tí đi.....mọi người đừng nhắc chuyện này nữa.....Joe nói....

Cả nhà chăm chú lắng nghe lời nói của “một vị anh hùng”-mới được phong từ đêm qua.....

Cả nhà quyết định đi chơi một ngày thật thoải mái.....

_Không được....em phải gọi điện xin phép ông chủ đã....(Ariel)

-Khỏi...anh đã gọi rồi...và cũng báo là em sẽ không làm ở đây nữa....(JOe).

-Sao anh tự ý thế??????

-Sao không được???Anh là người yêu của em ...đương nhiên anh có quyền...

-Hồi nào thế????Ai đã nhận mà anh nói như đúng rồi.....

-Hôm qua...chẳng biết ai ôm chặt lấy anh ấy nhỉ????

Cả nhà quay ra nhìn hai đứa...thấy hai đứa lúc này...chả khác gì một đôi vợ chồng trẻ mới cưới.....

Chuyến du lịch này định là chỉ kéo dài trong một ngày....nhưng do một số nguyên nhân khách quan:tuyết rơi dày quá.....Và nguyên nhân chủ quan...là ai cũng muốn ở lại chơi lâu nên chuyến đi đã được kéo dài hơn dự định...

-Hơ.....ơ.....không khí trên này thích thật.....chẳng giống như ở nhà.....(Chun sướng lên bắt đầu ngâm nga hát....)

-Uhm...công nhận,.....không khí trên núi rất thích hợp để thư giãn....(ss đồng ý)

Nơi được chọn là một ngọn núi xinh đẹp ở phía Bắc.....thành phố.....Mùa đông ngọn núi này càng đẹp lạ thường...tuyết phủ trắng xóa....những bông tuyết rơi nhẹ nhàng uyển chuyển.....

Mọi người định thuê một căn nhà lớn để trọ nhưng tìm mãi không thấy căn nhà nào...nên đành cắm trại ngủ qua đêm...

Đêm đầu tiên vui lắm....Mọi người thức rồi cùng hát hò tới khuya.....

Đêm thứ 2:diễn ra cuộc thi kể chuyện ma.....Mỗi câu chuyện đều có màu sắc kinh dị riêng....chuyện ma của Rainne kể thì ủy mị quá...mà suy cho cùng thì cũng chẳng sợ mấy....Ha na chẳng biết chuyện ma nào nên để Jimmy kể thay.....chuyện của Jimmy kể thì chỉ có một chi tiết đáng sợ là ma xuất hiện ở nhà vệ sinh.....làm mọi người thấy sợ khi đi vệ sinh.....

Chuyện của ss Ella thì kinh dị quá...giết người cứ như ngóe...Joe ột câu kết luận là mấy con ma này bị thần kinh....gặp ai cũng giết.....ss Ella bảo...thì thế mới là ma.....

Chuyện của Chun là chuyện ma hài.....từ đầu tới cuối chỉ có người....có mỗi khi kết thúc Chun bảo ma nó đóng giả người...Hết...lãng xẹt.....

Mọi người nấu một nồi hầm to lắm...xì súp húp với nhau.....

Đêm thứ 3:mọi người chơi trò nói thật...

Kể nào bị quay trúng sẽ phải nói thật lòng dù câu hỏi có tẻ nhị thế nào đi chăng nữa....

Câu hỏi ban đầu rất đơn giản đại loại như nhà có mấy người??quý ai nhất...ghét ai nhất...Sau càng ngày càng quái hơn.

ss Ella bị trúng phát.Chun xung phong hỏi:Việc gì làm cô thỏa mãn nhất?

Trả lời:“Hồi năm lớp 11.....dứt tóc một đứa...ra một nắm tóc....”——>Khiếp quá...

Rainne trúng.Mike hỏi“Em đã từng trải qua bao nhiêu mối tình...dài nhất là bao lâu???ngắn nhất là bao lâu???”Trả lời.“bao nhiêu không nhớ...dài nhất 3 tháng.....ngắn nhất 1 ngày”.————>1 ngày...Rainne cũng yêu chớp nhoáng thật.

Ha na trúng.. Ariel hỏi.....“kỉ niệm nào của Ha na và Jimmy mà Ha na nhớ nhất”.....Ha na trả lời...“đó là lần Jimmy đứng giữa sân trường tỏ tình với nó”.....Lãng mạn thế không biết....

Joe trúng...Jimmy hỏi“điều gì ở Ariel thu hút anh”....Hỏi khó thế.....Joe điềm nhiên trả lời...“đó là tính cách mạnh mẽ và độc lập của Ariel”,...Ariel đỏ cả mặt.....

Năm mới

Cuộc đời vốn không hề đơn giản....

Đến ngay cả một con **** như Không Tên..... nó cũng biết điều ấy....

Chưa đầy một năm tuổi...Nó đã phải nếm trải những khó khăn của cuộc đời....

Chủ nhân yêu quý của nó(cả thấy 8 người) đã bỏ nó mà đi không một lời từ biệt.....

Mấy ngày qua.....Không ngày nào nó không nhớ nhung...mong mỗi...rồi cuối cùng trở thành sự thất vọng tràn trề với cái dạ dày trống rỗng....

Ngồi trong căn nhà tối....những kỉ niệm xưa tràn về.....Những ngày căn nhà sáng đèn rực rỡ.....Những ngày nó được ăn no.....Giờ đây cuộc sống khó khăn....

Hai ngày nay không có gì bổ bụng.....Nó buồn rầu.....ngồi gặm tạm cái giày của Chun cho đỡ đói.....vì nó thấy buồn mồm.....

Kít.....có tiếng xe trước cửa.....Không tên biết thế...nhưng không thể lê lét cái tấm thân còm cõi của mình mà nhồm dầy....tay chân nó mềm nhũn....

-Ê...Không tên..về rồi nè...cả nhà về rồi...(Chun)

Con bé nằm bất động...không có bất kì bộ phận nào trên cơ thể chuyển động ngoài cái lưỡi...đang liếm liếm không khí...Ý là “ĐÓI LẮM RỒI”.....

Cả nhà lúc ấy mới tá hỏa.....chạy ngược chạy xuôi lo hồi sức cho con **** đáng thương...

-Thôi...em cho nó ăn ít thôi...cẩn thận nó bội thực đấy.....(Jimmy quay sang bảo Ha na khi Ha na đang cố hết sức tọng thêm thìa cháo nữa vào cái miệng xinh xắn của Không Tên.....)....

Không tên qua cơn đói đã tỉnh táo hơn....Nhưng nó nghĩ đi nghĩ lại.....nó không thể dễ dàng “tha thứ” cho những chủ nhân vô tâm của nó được.....

Nó quyết định...“DỐI”

Chun ném cho nó quả bóng.....Nó lấy chân đá quả bóng ra chỗ khác...mắt không thèm nhìn Chun lấy một lần.....

Chun ngây thơ chẳng hiểu vì sao...cứ nghĩ là nó vẫn giận Chun từ dạo ấy.....

Rainne thay áo cho nó.....Nó nhất quyết không mặc.....Nó trốn....rồi nó nghĩ...thà “cởi truồng” còn hơn.....

Mọi người không biết làm sao để dỗ nó.....

Mike có sáng kiến là cho nó sang giao lưu với mấy bạn **** nhà bên cạnh.....

Quả thật hữu hiệu...thấy mấy con **** bạn nó...Nó mừng nhảy cẫng lên...hết vờn nhau...rồi lại chồm lên người nhau.....chạy đuổi nhau thực mạng.....Nó chạy hăng tới mức...lông bợt cả về phía sau...

Mọi người nhìn nó nghĩ là....Không biết làm sao nó khỏe lên nhanh thế....Lúc trước còn ngắc ngoải...tưởng chết vì đói đến nơi.....

Đêm hôm nay là giao thừa....

Mọi người đều có kế hoạch cả...

Tối nay mọi người sẽ cùng nhau ra trung tâm thành phố xem bắn pháo hoa.....

11.30:Quảng trường thành phố đông nghịt người.....

Không khí giao thừa sôi động khủng khiếp....

Đây là giao thừa đầu tiên mọi người cùng nhau đón.....Năm ngoái....hội Chun-Ella-Mike-Joe đều về Đài Loan ăn Tết cả,, „Không như năm nay....Mọi người quyết tâm ở lại Mỹ.....

Chen lần đến mệt....

Chun và Ella phải xách theo đồng chí Không Tên....(Các cặp khác tay trong tay cả gòì....nên không tiện.)Lần này mà để nó ở nhà nữa,, „đảm bảo nó DỐI đến già....

Không tên thích lắm...mấy thuở được ra đường đón năm mới....Chắc cungdx chỉ có nhà này mới nghĩ ra trò đưa **** đi đón Giao thừa.....

Nhưng vì nó bé quá....suýt mấy lần bị người ta giẫm vào người cho...nó đâm hoảng...thấy ai đến gần nó nằm ẹp xuống.....

Chun thương tình kiệu nó lên vai...Ella thấy thế cười:

-Kìa Không tên...gọi bố Chun đi con.....

-Gọi cả mẹ Ella của con nữa.....con có thích ra mẹ bé không???(Chun bế Không tên...dúi về phía Ella)

Đám đông bắt đầu đếm ngược.....10.8.....7.....6.....5.....4.....3.....2.....1

VÀ 0.....

.....NĂM MỚI TỚI RỒI...CHÚC MỪNG NĂM MỚI.....

Mọi người chúc nhau những lời chúc tốt đẹp nhất....bằng vẻ mặt hân hoan nhất.....Cặp Rainne và Mike ôm nhau....âu yếm.....Ha na và Jimmy nắm chặt tay nhau.....Joe và Ariel cùng ngước lên nhìn bầu trời với những loạt pháo bông rực rỡ.....Hai người cùng ước những điều ước đầu tiên của năm....

Người ta bảo là...cùng người yêu đón giao thừa...cùng ngắm pháo hoa và ước...thì điều ước đó sẽ linh nghiệm.....

Rồi các cặp kiss nhau rất tình cảm...tự nhiên như chỗ không người....Mà cũng chẳng có gì phải ngại....Xung quanh...mọi người cũng thế...Nước Mỹ mà....

Chun và Ella đỏ mặt quay đi chỗ khác.....

Lúc về.....Chun đưa tay ra phía sau:

-Nắm chặt tay vàoKhông lạc đây.....

Ella cũng đưa tay cho Chun...cười.....Chun nắm chặt tay Ella...Hai người rảo bước cùng nhau...

Về tới nhà...mọi người con ăn mừng tăng nửa....cả đêm không ai ngủ...ngồi nói chuyện...Khui Sâm panh.....đến sáng.....Khi mọi người đều đã thấm mệt...ngủ lả lác ra ghế lớn ở phòng khách.....có cặp...ngủ trong tình tứ tay trong tay.....

Khoe

Hôm nay là năm mới năm me....

12.00 trưa hôm sau...cả làng mới thức dậy.....

Sau đó ai cũng hối hả chạy vô nhà vệ sinh.....Có lẽ tại hôm qua mọi người uống nhiều quá.....

Sau đó mọi người quây quần với nhau...ăn món ăn truyền thống...Hôm nay cả nhà đều diện áo ĐỎ....vì với người Trung Quốc màu đỏ tượng trưng cho sự may mắn...

Thế nên cả nhà đỏ choét choét.....

Không tên em ý cũng diện yếm đỏ...Duyên lắm cơ.....

Hôm nay là dịp đầu năm....trong nhà phải giữ hòa khí.....

Chun và Ella cùng thống nhất là hôm nay sẽ cùng nhau diễn vở:GIA ĐÌNH HÒA THUẬN...

Vì thế cho dù ai trong hai người có quá đáng đến đâu thì người còn lại cũng phải nín nhịn.....

Bữa cơm tối,Ella lén lút trộn vào bát của Chun lưng thìa ớt tươi.....Chun ăn vào mặt đỏ tía tai.....Tức không làm sao kể xiết.....nhưng vẫn phải Giả Vờ là không hề chi.....Tức nhất là cái mặt ss cứ căng căng....Thật quá đáng ghét....

Khuya

Mọi người đốt pháo....

Âm thanh pháo nổ rộn rã vô cùng....

Chun cho ngay một quả pháo(loại nhỏ thôi) vào cái mũ phía sau áo của Ella.....

Pháo nổ.....ss Ella giật mình cái nẩy...chẳng biết trời trăng gì....sợ đến suýt nữa thì khóc.....

SS Trử Thủ mạnh tay hơn.....xin Jimmy một quả pháo đại cối...(đây là loại pháo lộ da.....bên trong thì nhỏ nhưng bên ngoài thì to).....Nhân lúc Chun không chú ý.....cho thẳng quả pháo vào cặp quần Chun...

SS bạo tay quá.....

Quả pháo chưa nổ ngay...nó cứ kêu xèo xèo...

Chun hỏi:"Cái gì kêu thế nhỉ?"

Hỏi tới lần thứ 3.Pháo nổ tung bừng...ngay trong quần Chun...

Mike đánh giá là rất có thể...Chun sẽ mất quyền làm bố.....

Joe bảo ss Ella đã làm tan nát đời trai của Chun.....

ss Ella mặc kệ Chun nhăn nhó

Đêm.....mọi người tắt đèn.....nhóm đèn *****g.....

Trong phòng Jimmy hội con trai tụ tập làm điều gì không rõ....

Ở phòng ss Ella...hội con gái đang tâm sự với nhau.....

ss Ella giữa cuộc chạy sang phòng Jimmy xin số điện thoại bác Lâm(người quen để chúc Tết)...

Sang đến nơi...ss vô tình chứng kiến một cảnh....làm ss cười liên mấy ngày...

Hôm đó...bọn con trai đương thì thục..

18. Chương 18

-Chú nói thế nào chứ rồn anh làm gì mà lỗi(Chun khi ấy đang mặc quần đùi đỏ...cởi trần.....)

-Rồn anh như thế là lỗi rồi...nhìn rồn em mà xem....hơi bị đẹp nhé....(Jimmy cũng đang khoe rồn....)

ss vào chẳng đúng lúc gì cả.....

Chun sa sầm mặt mày....Hội Mike và Joe ôm nhau cười lăn ra đất....

Khi ss đi rồi.....

Trong phòng Chun mới thổ lộ:

-Mấy lần rồi.....toàn thế cả.....anh ngại không để đầu hết.....Lần này may có cả Jimmy...chắc cô ấy nhìn chưa rõ lắm...

Jimmy nhìn Chun cười:

-Em thì có gì phải giấu...Ngày xưa toàn chị ấy tắm cho em.....nhìn thì cũng đã nhìn hết rồi...

Chun xịu mặt:

-Ừ nhỉ?????

ss Khi ấy đã bắn vào phòng tường thuật chi tiết những gì vừa nhìn thấy ở phòng Jimmy cho hội con gái nghe.....Mấy nàng nghe xong cũng cười xoắn cả rồn.....

Sáng hôm sau.....Chun mãi miết chăm sóc sắc đẹp.....Chun mới sáng tạo ra một câu danh ngôn mới trên cơ sở nền tảng của một câu danh ngôn cũ:"Không có người đàn ông xấu...chỉ có người đàn ông không biết mình là xấu..."

SS thấy Chun đứng đó...cười thật tươi rồi nói:"Không có người đàn ông xấu...chỉ có người đàn ông không biết mình là xấu..."

Hiệp ước hòa bình sắp sửa chấm dứt.....

-Sao cô cứ thích gây sự thế hả?????ý cô là chê tôi xấu chứ gì????

-Ừ đấycó sao hok???Anh tự nhận trước...tôi chỉ đồng tình thôi...

-ừ tôi xấu thì có sao????Cô trẻ trung xinh đẹp thế mà có ma nào nó thèm ngó không??? Cô sắp ế tới nơi mà còn tinh tướng.....nhìn mà coi...các em trẻ đẹp nhà mình có nơi có chốn cả rồi.....

-Ừ chuyện của tôi liên quan quái gì đến anh????

-Cô lúc nào cũng xù lông như nhím...con trai chẳng ai dám đến gần...cô mà không thay đổi đi...thì sau này chẳng ai thèm ngó ngang cô...lúc ấy đừng trách tôi không nói trước.....

-Kệ tôi

-Chẳng kệ thì sao..tôi chẳng thèm ...cãi nhau với cô ...có khi đông cả năm...

-Đúng rồi...tôi xui xẻo....làm ơn tránh xa tôi ra nhé.....đừng có đến gần tôi...

ss đóng sầm cánh cửa.....

Cả nhà đều hiểu...ss giận rồi...

Chuyện hiếm thấy.

Mọi người thấy thương Chun quá....chẳng dễ dàng gì làm ss nổi giận...vì thế chắc chắn rất khó khăn mới làm ss nguôi đi...

Hãy tha thứ cho....Chun

Thấy ss cau có....Chun cũng cau có theo....

Ngồi phịch xuống ghế....Chun chẳng nói chẳng rằng...mọi người nhìn ss Ella rồi nhìn Chun...

-Tôi cá \$5 là Chun sẽ xin lỗi trước...(Mike)

-Em cá \$5 là Chị Ella sec cho anh Chun bầm giập.....em quen quá rồi....chị ấy mà nổi giận đừng bao giờ nghĩ tới hai chữ “nương tay”.(Jimmy)

-Làm gì mà anh nói xấu chị Ella hết lời thế????(Ha na)

Nhưng suy cho cùng mọi người đều có chung một ý nghĩ là“CHết CHun gòi”

Ban đầu...

Chun...khí thể(100°C)...nóng như lửa:

-Anh làm gì sai chứ...nói có dăm ba câu đã dỗi...tính trẻ con vừa thôi....Dỗi anh cho dỗi luôn....

CẢ nhà đều có ý kiến là không phải ss tính trẻ con.....mà thực ra Chun nói thế cũng là quá đáng...

Chun lúc này nóng vào khoảng 50°C...hạ hỏa nhanh thế.....

- Ủ...nhưng hôm nay làm sao cô ấy nóng thế nhỉ....

Jimmy mới biểu là:

-Tại anh nói chị ấy xui xẻo...thế là động vào nỗi đau của chị ấy rồi.....

-Nỗi đau gì???Cả nhà tròn xoe mắt....

Jimmy bắt đầu kể lại.....

Cách đây khoảng 2 năm....ss Ella gặp một chuyện rất đau lòng...mà có lẽ đến bây giờ chị ấy vẫn chưa thể quên được...

Nếu ai bảo Ella là chưa từng yêu...chưa từng có một thời mơ mộng...lãng mạn...thì quả đó là một sai lầm....

Ella đã từng có một thời như thế.....Ella yêu một cậu bạn nhà hàng xóm.....lại học cùng lớp....

Chị ****e cũng nhiều.....kỉ niệm cũng không ít.....Đó là Dennis.....

Dennis được cả nhà Jimmy yêu quý....một người anh rể hiền lành.....Hai người đáng lẽ...đã từng có một tương lai thật tươi sáng...

Ngày ấy...chị Ella rất hạnh phúc.....Lúc nào cũng thấy chị ấy tươi cườiMột nụ cười trọn vẹn.....

Nhưng ông trời quả thật quá ác.....và những gì xảy ra.....phải chăng là một điều không thể tránh khỏi....

Ngày hai người tốt nghiệp.....Ella đang đi giữa đường thì bị một nhóm nữ sinh quây phá trong trường chặn lại...(Căn bản là do Ella cũng hay gây sự với nhóm nữ sinh ấy cơ...)....Ella thân cô thế cô.....mặc dù đã cố gắng cầm cự nhưng vẫn bị đánh cho tơi tả(Tổng kết nợ nần trong năm)

Dennis thấy vậy xông ra cứu Ella.....Nhưng băng qua giữa đường thì bị cán ngang người bởi một chiếc ô tô tải.....Sự việc xảy ra quá nhanh...tới mức không ai có thể ngờ tới.....

Câu cuối cùng mà anh ấy nói.....Ella đã từng có thời gian điên loạn.....mà lặp lại không ngừng“Đợi anh nhé.....anh sẽ bảo vệ em”

Dennis không chết ngay khi ấy....Bằng một nỗ lực phi thường....anh ấy đã sống....Nhưng bác sĩ bảo ...cả đời anh ấy không tỉnh lại được....anh ấy phải sống đời sống thực vật....

Mọi cố gắng là vô ích...gia đình Dennis dù đã vắt kiệt nước mắt...nhưng cũng đành bỏ cuộc.....

Đáng lẽ...mọi người sẽ rút ống thở của anh ấy....Nhưng Ella nhất quyết không đồng ý...

Chị ấy bảo cho dù cả đời anh ấy không tỉnh lại...chị ấy vẫn ở bên chăm sóc anh ấy...

Dennis ra đi vội vã vào một ngày đầu năm....

Cả tuần Ella không ăn uống....tính tình như điên như dại.....Chị ấy khóc nhiều ngày liền.....Cuối cùng thì phải vào bệnh viện...

Bố mẹ em quyết định đưa chị ấy đi học xa để quên đi nỗi đau này....VÀ khi chị ấy đến Mỹ....chị ấy đã phần nào hồi phục.....Nhưng em nghĩ...từ sâu trong trái tim chị ấy...chị ấy vẫn còn rất yêu anh Dennis.....và chị ấy chưa bao giờ ngừng trách mình.....

Người chết đi vẫn còn đẹp mãi trong trái tim người còn sống...

Hoa tàn rồi hoa lại càng nở đẹp hơn.....

Nghe xong mọi người thấy cảm động quá.....Mike vỗ một phát thật đau vào lưng Jimmy:

-Sao bây giờ chú mới nói????

-Thì có ai hỏi đâu mà em nói

-Không hỏi chú cũng phải biết đường mà khai chứ.....

Chun nghe xong..thì bản thân cả người.....Chun chẳng nói gì chỉ nhìn chăm chăm cốc nước...

Nhiệt độ lúc này giảm xuống -10°C

Thì ra đằng sau vẻ ngoài mạnh mẽ của Ella còn ẩn chứa một nỗi khổ tâmkhác...Chun thấy mình vô tình quá.....

Chun thấy hối hận vì những gì đã nói...Một lần nữa...hắn đã làm tổn thương Ella...khoét sâu hơn vào nỗi đau ấy.....

Về phòng...Chun suy nghĩ thật kĩ rồi quyết định viết một lá thư....

Ella thương mến....

Tôi ngồi đây viết thư này mong rằng dù có thể là rất khó khănnhưng xin Ella hãy tha lỗi cho sự vô tâm của tôi sáng nay.....

Thực ra thì tôi không có ý gì khác đâu.....Chẳng qua tôi chỉ định trêu đùa Ella như mọi khi mà không biết Ella có tâm sự.....Không biết không có tội...Ella chẳng từng nói thế là gì...???

Ella ơi...tôi sai rồi..tôi xin lỗi...hãy tha thứ cho tôi ...Ella nhé.....Đọc xong lá thư này...nếu Ella tha thứ cho tôi hãy để ở phía trước cửa một tờ giấy màu đỏ....

Mong thư của Ella...

Kí tên:

Chun.

ss đọc xong...chẳng nói gì...chỉ nhìn xa xăm ra phía ngoài cửa sổ...

Cuối chân trời có một vì sao sáng quá...hệt như ngôi sao trong lòng ss...Ngôi sao mà ss chẳng thể nào quên.....

Nhớ

Cả đêm Chun không ngủ.mắc thâm quầngSáng sớm thấy br Chun xồng xộc xông ra gõ cửa phòng ss Ella:

-Ra đây Ella...tui có chuyện muốn nói....

Mọi người quay lại xem có chuyện gì...

-Ra đây nào Ella...nói chuyện thẳng thắn với nhau.....đừng giam mình trong ấy nữa.....Chẳng phải nhà mình có luật là không để bụng ,không thù dai là gì.....Ella.....ra đây ngay.....

-ELLA ...ELLA.....Chun bắt đầu hét lên....

Cửa phòng mở ra,Ha na xuất hiện:

-Sao sáng sớm anh đã la hét inh ỏi thế???ss Ella sáng nay đã về Đài Loan rồi....còn ở đây đâu mà anh gọi...

Chun lặng người đi....đứng bất động.....

Mọi người rót nước cho Chun uống.....

-Anh cứ bình tĩnh.....không phải chị ấy giận quá mà về Đài Loan đâu.....Hôm nay là ngày giỗ của anh Dennis....năm nào chị ấy cũng về thăm mộ anh ấy mà.....

Chun không nói gì.....

Mike mới nói:

-Khai đi ông tướng....có phải ông thích ss Ella rồi???Không có ss ở đây...cứ nói thậtanh em sẽ nghĩ cách giải quyết.....

-Có lẽ vậy....Chun nói kèm theo một tiếng thở dài....

HURA ...HURA.....CẢ NHÀ REO HỒ ẦM ĩ.....

-Sao bị giờ mới nói????Đàn ông gì mà kém quá đi.....Mike cười.....

-Nói cũng được ích gì...với Ella thì tôi chẳng là gì cả...cô ấy không bao giờ quên được người xưa.....(Chun bị giờ thành ra tự lự thế không biết....)

Mà Chun nói cũng có lý.....Cả nhà cùng đắm chiêu suy nghĩ....mong sớm nghĩ ra cách giúp Chun.....

Chưa có cách nào thực sự khả quan cả....

Nhưng tất cả ý kiến đóng góp của mọi người đều đã được lưu vào một quyển sổ.....gọi là sổ Những điều cần biết khi yêu....có sự đóng góp nhiệt tình của các quý cô....và sự trợ giúp từ các anh chàng.....giàu kinh nghiệm....và đã thành công ít nhất 1 lần....

Tối hôm đó mọi người ngồi với nhau...mà chẳng biết nói gì....

Ss đi có một hôm mà mọi người ai cũng thấy nhớ.....Nhớ cái bóng tròn tròn của ssvà những cuộc đấu khẩu không biên giới...ss đi rồi...người buồn nhất là Chun.....

Ngày hôm sau mưa tầm tã....Ai cũng bảo là mưa đầu năm thì rất có lộc ...nhưng với Chun thì không.....Phải là khi con người ta yêu vào rồi...sẽ có nhiều điều phải trăn trở????

Ngày thứ 3...ss về.....Cả nhà ai cũng mừng.....mặc dù cố giấu đi.....Nhưng ai cũng có cảm giác mong ss như mong mẹ về chợ....

Ss về lần này mang theo rất nhiều quà.....

SS phân phát cho từng người.....

Đến lượt Chun ...mặt Chun cứ đơ ranhận quà của ss mà như trẻ con mẫu giáo nhận phiếu bé ngoan.....

SS nhìn Chun....cười...coi như không có chuyện gì xảy ra.....

Tối hôm đó...trước cửa phòng ss có dán một tờ giấy màu đỏ.....

Mọi người có rất nhiều dự định cho năm nay....Điều mà mọi người thích nhất là được cùng nhau đi du lịch....Một tour vòng quanh nước Mỹ.....

Thế nên cả nhà cố gắng dè sẻn ,tích góp tiền.....

Tuy vậy ...cái kế hoạch hoành tráng này vẫn chưa thực hiện được....vì vào năm mọi người ai cũng bận.....

Ha na đầy rẫy bài tập ở trường....không những vậy cô bé còn thực hành cắt may tại nhà.....Ha na học thiết kế.....

Mọi người trong nhà.....từ lớn tới bé đều bị Hana lôi ra làm người mẫu hết.....

cả không tên cũng thế...Nó có cả một bộ sưu tập Xuân hạ thu đông.....

Ban đầu đường kim mũi chỉ của Ha na còn chưa đâu vào đâu...nhưng càng ngày càng tiến bộ hơn.....càng lúc càng độc đáo...Mọi người ai cũng mừng cho Ha na.....cái quan trọng là không mất tiền may quần áo mấy.....Ha na may cho cả nhà mà.....

Ss Ella và Br Chun sắp tốt nghiệp.....cũng bận học suốt ngày....Riêng Chun còn bị đe dọa là nếu nợ môn thì sẽ không được tốt nghiệp.....Nhiều lúc Chun ngồi tưởng tượng ra mình.....khi đã già mà vẫn chưa trả hết nợ môn ...vẫn miệt mài đèn sách mà thấy sợ quá.....

Joe và Jimmy hay học cùng nhau(Hai thằng vốn thông minh mà...)Mức độ khó của lượng kiến thức học ở trường ngày càng tăng.Khi giải lao cũng thấy mỗi ông một quyển sách.....dày cộp.

Ariel từ nửa năm nay không phải làm thêm vất vả nữa...nên có nhiều thời gian cho việc học....Kết quả cao ngất ngưỡng....

Mike và Rainne đi học lúc nào cũng có đôi có lứa với nhau....có lẽ yêu đương nên có thêm động lực....Mike học hành ngày càng tấn tới....

Nửa năm trôi nhanh vèo vèo.....Quay đi quay lại....trời đã vào hè.....cái nóng làm mọi người thích đi dã ngoại khủng khiếp....

Như đã định.....khi kì nghỉ đến....cả nhà sẽ khăn gói một chuyến đi chơi.....

Nghỉ hè

Cả nhà đấu tranh tư tưởng mãi để định đoạt số phận của con Không Tên....Sẽ có hai khả năng....

1.Một là gửi nó bên hàng xóm cho nó có bầu có bạn...

2. Hai là cho nó đi cùng cho vui....

Con Không tên thì nó thích đi cùng cả nhà hơn....Nhưng kể ra cho nó đi cũng hơi bị phiền phức.....Rainne sợ nó đi đường bị cảm...

Nó thấy tình hình có vẻ xấu đi...nên nó sấn vào nịnh Chun để Chun xem thế nào giải quyết cho nó đi cùng với,,.....

Dạo này Chun và Không tên rất ư là thân nhau.....Mỗi lần nghe mọi người gọi tên Chun là con Không tên nó phi ra cửa kiểm traxem có phải Chun về không.....dù đang ăn hay làm jì nữa....Dù Chun đang ở trong nhà...

Nó hình thành một phản xạ rồi...

19. Chương 19

Chun thương tình nó ở nhà buồn...mà lần này mọi người đi cũng lâu nên quyết định cho nó đi theo...

Không tên sướng quá....Nó lao sang nhà hàng xóm tạm biệt bạn bè.....Nó leo lên xe.....nhìn lại.....Bạn bè nó đứng xếp hàng ở cửa nhìn theo.....chắc là ganh tỵ lắm.....

Mọi người định là đi vòng quanh nước Mỹ...

Nhưng vì lý do....Nước Mỹ rộng lớn như thế...nếu đi tất cả...e là sang năm mới hết....

Và vấn đề thứ hai là vấn đề...TIỀN ĐÁU..

Thế nên rút lại ...mọi người sẽ đến những thành phố hay thăm thú những tiểu bang đẹp có tiếng mà thôi....Điểm xuất phát là nhà mình...

Điểm đến đầu tiên là New York.....

Cùng là nước Mỹ nhưng đến New York có cảm giác như lạc hoàn toàn vào một thế giới khác...

New York sầm uất...rực rỡ...được mệnh danh là thành phố không ngủ...

Càng về đêm ,New York càng đông vui sầm uất hơn.....

Mọi người thuê khách sạn...cỡ bình bình thôi mà tiền chẳng bình bình chút nào....

Thôi thì "ăn chơi không ngại mưa rơi:.....Đêm ...mọi người rảo bước cùng nhau....ngắm quang cảnh thành phố về đêm....Tượng nữ thần tự do hiện lên rực rỡ quá.....Phải đến gần mới thấy hết sự hùng vĩ của bức tượng...Vẻ đẹp hoành tráng của Phong cách Mỹ....không lẫn vào đâu được.....Không như những gì được thấy trên TV.....

New York là một trong những thành phố đẹp nhất nước Mỹ....Một thành phố công nghiệp hiện đại.....nhưng bên cạnh đó...ẩn khuất sau những tòa nhà cao tầng lộng lẫy....đâu đó vẫn có những căn nhà ổ chuột....dành cho tầng lớp hạ lưu trong xã hội.....Đi qua khu phố ấy mà mọi người có cảm giác như lạc vào một thế giới khác....

Những con người ở đây tuy nghèo khổ nhưng cũng tài hoa....

Trên đường nhiều người hát dạo.....giọng hát vang lên ngân nga da diết.....làm mọi người nhớ mãi.....

Hôm sau mọi người lên đường đi Chi ca go.....Chi ca go cũng được đánh giá là một địa danh đẹp.....Nhưng chỉ tiếc là khí hậu ở đây hơi khắc nghiệt...cái lạnh thấm thấu qua nhiều lớp áo rét.....Mọi người đi sát lại gần nhau.....Còn Không tên bị giờ trông như Gấu Bắc Cực...đã thế nó còn chui tọt vào phía trong áo khoác dày của Chun....gọi thế nào cũng không ra....

Sáng hôm sau mọi người đến thăm công viên Chi ca go...

Ở đây cây ôn đới và Hàn đới...cây gì cũng có....Vào thăm công viên mà có cảm giác lạc vào giữa rừng cây.....

Công viên vào một ngày giữa tuần vắng vẻ lắm....hầu như không có ai khác ngoài 8 người...

Mọi người đến thác nước.....Thác nước mừng rỡ tung bọt trắng xóa....

Chun có thắc mắc là làm sao người ta khiêng được cái thác nước vào đây....Đúng là Chun.....Thác nước có từ trước.....người ta căn cứ vào đó mà xây dựng công viên này....

Trưa ..

Mọi người trải thảm ngồi ăn trưa trên cỏ....

Thức ăn toàn do hội con gái thức dậy từ sớm chuẩn bị hết để đỡ được phần nào chi phí.....

-Ariel nấu món này phải không???Thảo nào ăn ngon thế.....Joe cười....khen người yêu một cái cho nó tình cảm.

Mike thấy thế cũng hỏi:

-Thế Rainne nấu món nào để anh còn ăn???

Rainne cười bảo :

-Anh cứ ăn thì biết....

Như vậy có thể nói là tài năng nấu ăn của Rainne đã xéair thiện rõ rệt...món của Rainne mà mọi người không nhận ra đúng là tiến bộ lắm rồi....

Ha na đút cho Jimmy món kim pak đen sì.....cơm cuộn rong biển là món ăn truyền thống của Hàn Quốc....
Jimmy lúc đầu nhăn nhó....nhưng ăn đến miếng thứ 2 thứ 3 lại thấy ngon...còn động viên mọi người ăn thật nhiều.....

Bữa cơm trưa hôm ấy quả thật rất vui vẻ...

Ăn xong mọi người nằm dài trên cỏ...

Chun nói:

-Có đi mới biết...trên thế giới này còn quá nhiều nơi đẹp mà người ta chưa đi...Ella à.....Nếu được chọn...thì Ella thích đi đâu nhất.....???

-Đi Nam cực.....ss trả lời...

-Hả ???Nam cực????ở đó có gì ngoài băng đâu???

-Ai biểu thế...có rất nhiều Chim cánh cụt...dễ thương lắm....

-Chim cánh cụt thì vào vườn thú mà xem....đến Nam Cực làm gì cho tốn công???

-Kệ tui...hỏi người ta được xong bây giờ lại quay ra bắt bẻ.....

Jimmy hỏi Hana...

-Nếu đi tuần trăng mật thì em thích đi đâu??(Eo ui...tính xa quá.....nhưng thực chất hai đứa cũng iu nhau khá lâu rồi...)

-Đi Úc nhé...em thích khí hậu ấm áp ở đây....bãi biển cũng đẹp hết ý....

-Ừ được đây...đến cả Ha Oai nữa.....nước biển ở đây sạch lắm....

Mike cũng hỏi Rainne câu hỏi của Jimmy:

Rainne trả lời rằng thích đi Trung Quốc trước...Quê hương mình mà.....cũng còn nhiều cảnh đẹp mà mình chưa biết.....

-Còn em thì sao????(JOe)

-Ồm...có lẽ là sang Nhật....em thích ngắm hoa anh đào...

Mọi người thả hồn lên mây.....

Đến khi trời sẩm tối mới kéo nhau ra khỏi công viên.....Mọi người ngủ quên ít nhất 3-4 h đồng hồ trong đây....

Điện thoại khẩn

Tạm biệt Chi ca go....Mọi người lên đường đi Las Vegas-sòng bài nổi tiếng thế giới....

Thành phố này kì lạ...ban ngày ra đường thì vắng teo...đêm đến thì đông vui sầm uất....

Bao nhiêu sòng bài..đồng loạt sáng đèn....Tiếng reo thắng tiền của máy chơi bài tự động làm xốn xang con tim của hai kẻ rất thích đỏ đen là Chun và Mike....

Hai người cũng thử dăm ba lần nhưng kết quả là có đi mà không có lại.....

Mặt tiu ngủi.....Chun và Mike qấy mắng cái máy là trò lừa đảo...

vừa quay mặt đi...lại có tiếng chuông thắng trận vang lên.....

Ngày cuối cùng của tuần đầu tiên.....Đang lúc mọi người ăn uống hăng say thì Joe nhận được một cuộc điện thoại....từ gia đình nơi phương xa...nội dung là về gấp.....Biết có chuyện chẳng lành.....Vì mấy hôm nay Joe cứ đánh rơi đồ liên tục.....Ariel bảo thế là có điềm xấu(mê tín vớ vẩn...).

Không biết làm sao.....Joe thì chẳng thích về tẹo nào.....Nhưng lại không dám Kháng chỉ.....chưa từng ai trong nhà biết là ông bà Trịnh đáng sợ tới mức nào.....

Mọi người quyết định là về cùng Joe.....Chẳng lẽ..Joe có chuyện bị lỗi tuột về nhà mà cả nhà lại bình thản đi chơi tiếp.....

Về tới nơi...Joe vội vã xếp hành lý....ôm từ biệt Ariel một cái.....rồi đi thẳng ra sân bay....cũng không yêu cầu mọi người tiễn làm gì cho rườm rà....

Ariel nhìn theo bóng Joe đi khuất mà thấy như xa vời vợ...đột nhiên cô bé có một linh tính là có thể có việc gì sẽ xảy ra ngoài ý muốn của hai đứa.....

Hôm sau Ha na ,Jimmy và ss Ella cũng về Đà Loan...

Vì mommy của Ha na gọi điệp giục con gái cứng về nhà.....lâu lắm rồi Ha na không chịu về.....chính xác là 1 năm nay.....ha na cũng lạ...hồi ở nhà thì không muốn xa mẹ nửa bước....nhưng sang đến đây rồi.....chẳng biết nhớ nhà là gì...Căn bản nhà nó vui quá...mommy của Ha na...nhớ con đến mòn con mắt.....

Mọi người ở lại.....mạnh khỏe nhé...độ tuần nữa là chúng tôi lại về.....(Jimmy nói trước khi bước ra khỏi cửa.....)

Căn nhà lúc này chỉ còn 4 người:

Rainne+Ariel(hai người này vì lý do kinh tế hơi eo hẹp lên không muốn về.....)

Mike(Chẳng có lý do gì để về...nhà thì không nhớ lắm...người yêu thì ở đây.....)

Chun...(chẳng thích về nhà...vì về đến nhà là thấy chán ngán cái thái độ của mọi người.....Lúc nào cũng thích Chun học thành tài...thành bác học...đầu to mắt cận.....)

Con Không tên cũng ở lại nhà,,,,nhìn theo ngẩn ngơ..

4 người rồi rồi không có việc gì làm.....nên ngồi chơi bài.....

Chun thì thắng suốt nhưng xùng không có khí thế lắm.....ngước lên bầu trời cao vòi vọi mà thấy quá nhiều mục tiêu đang ở phía trước...chưa mục tiêu nào thành.....

Br Chun tuy tốt nghiệp được nhưng có lẽ không đủ khả năng để học tiếp Cao học...vì thế Chun rất buồn...

Chun buồn không phải vì kết quả mà buồn vì có lẽ từ giờ không học chung cùng ss Ella được nữa.....Rainne thì an ủi là dù sao ít nhất cũng ở cùng nhà...như vậy cũng tốt....

Chun từ lâu đã nuôi hoài bão trở thành nhà kinh doanh xe hơi....Thị trường nội địa rất phong phú mặt hàng...Khách hàng tiềm năng thì ở đâu cũng có.....Chun chẳng nào cũng không muốn học cao học nên đành rẽ ngang.....

Nhìn mọi người lo tính cho tương lai của mình mà Ariel chợt thấy lo lắng....Nó đi men theo bể bơi...thở dài....

-Anh ngồi đây được chứ???

Ariel quay ra đã thấy Mike ngồi đó...

-Vâng...

-Em sao thế ???...có vẻ có chuyện gì không vui????

-Dạ.....em đang lo???

-Lo chuyện của em và Joe???

Dạ.....

-Uhm.....nhưng về điều gì mới được????Joe đối với em thì một mực hết lòng...Em còn lo lắng gì????

-Vâng...nhưng ở phía em ấy...Em thấy ...đôi lúc..Joe quá tốt với em....em thấy mình không xứng....

-Vì mối quan hệ của em và Jimmy????

-Có lẽ thế!!!!

-Đừng lo.....em chẳng đã nói....Jimmy với em chỉ là quá khứ....bây giờ....Joe mới là tương lai của em...

-Có lẽ vậy.....Ariel cười khi.....

Mike quả biết nói những câu làm người khác mát lòng.....

-Gia đình của Joe.....em đã biết nhiều về họ chưa??

-Em có vài lần hỏi....Nhưng Joe không muốn nói...

-chắc cũng sắp đến lúc phải nói rồi....

-Sao cơ ạ.....có vấn đề gì ạ???

-Một gia đình khủng khiếp...sẽ khó khăn cho em lắm nếu em về làm con dâu nhà họ.....

-Dạ thế ạ...iAriel không biết nói gì...nó miên man nghĩ....

Chẳng mất công nghĩ nhiều.....sáng hôm sau nó nhận được điện thoại khẩn của Joe..Nội dung là lên máy bay về nước gấp.....ba mẹ anh muốn gặp em...

Choáng quá trời.....

Mọi người không để Ariel đi một mình...mà về cùng nó...

Chun có dăm ba chuyện phải bàn.....

Mike và Rainne kì này định về ra mắt luôn.....

Đóng lại cửa...mọi người hối hả đi bắt taxi.....Con Không tên ở lại.(bị gửi hàng xóm).....nhìn theo bóng chủ nhân bằng ánh nhìn da diết....

Mẹ kế.

"Bạn có tin vào những câu chuyện cổ tích...Khi Hoàng tử đem lòng yêu một cô gái nghèo nhưng nhân hậu....Đám cưới được tổ chức.....Và hai người sẽ sống trọn kiếp bên nhau.Cả thế gian sẽ giành tỵ với cô gái nghèo....nhưng may mắn ấy.....phút chốc từ một con vịttrở thành thiên nga....???"

Có lẽ bạn sẽ tin nhưng chẳng thể tin hoàn toàn được...Thực tế và truyện cổ tích khác nhau nhiều lắm.Hoàng tử chưa chắc đã hạnh phúc khi là Hoàng tử....cô gái nghèo chưa chắc đã phút chốc vì tình yêu nơi dòng dõi hoàng gia mà rời xa gia đình nghèo khó của mình"

(Trích Nhật kí Ariel)

Chuyến bay dài nhưng bỗng chốc trở nên ngắn ngủi.....Mike thao thao bất tuyệt kể cho Ariel nghe về thân thế của Joe..Càng nghe Ariel càng cảm thấy mình và Joe có quá nhiều điểm khác nhau....

Joe sinh ra lớn lên trong nhung lụa.....người hầu kẻ hạ nhiều không kể xiết.....

Gia đình Ariel thì khác...đã có những thời gia đình nó phải khó khăn lắm mới lo được cho cuộc sống của nó và Rainne.....Nhớ thời xưa...ba mẹ nó nghèo....lao động cật lực mà đồng lương còn còi.....Ariel và Rainne thời ấy....sau giờ học phải đi bán hàng.....hôm nào ế còn phải bán dạo nữa...

Nó chưa bao giờ kể với Joe những việc như thế....Liệu Joe có hiểu????Và Joe cũng chưa bao giờ kể với nó về gia cảnh thực sự của mình....

Rồi nó nghĩ.....giữa nó và Joe....căn bản còn quá nhiều khoảng cách.....hơn 6 tháng hai người quen nhau....liệu đã đủ.....để vượt qua.....

Một lần nữa ...Joe đưa nó vào thế bị động.....

Xuống sân bay...Ariel nhận được điện thoại của Joe....

Mọi người lập tức đưa Ariel đi đến cửa hiệu thời trang có tiếng ở Đài Bắc...chọn cho Ariel một bộ áo dạ hội hoành tráng nhất....trang điểm kĩ càng.....

6.00 Pm:Ariel buộc phải có mặt tại Khách sạn Hoàng Gia.....

Ariel ngẩng đi ngẩng lại mình trong gương.....khá là perfect rồi....nhưng không hiểu sao nó vẫn thấy vô cùng lo lắng...

Một buổi ra mắt.....Nó vẫn chưa nghĩ tới.....

Khi đưa Ariel đến cổng khách sạn...mọi người toan về...thì thấy Ha Na .Jimmy và ss Ella đã đứng ở bên kia đường....vậy vậy....

-Hé lô Ella....Chun cười...

-Giờ phút nào rồi mà còn cười....mọi người nhanh nhanh....Joe đang đợi....

-Em tưởng hôm nay chỉ có Ariel đi ra mắt???(Rainne hỏi)

-Phút cuối cậu ấy gọi lại...bảo chị nhắn với mọi người là cùng đến...chuẩn bị nhanh nhanh...còn vào...

Mọi người cuống cuống lên.....

20. Chương 20

Jimmy trấn an Ariel:

-Hôm nay trông em đẹp lắm.....

Ariel thấy hơi lạ...ra mắt đáng lẽ chỉ có hai nhà...sao lại đi đông thế...Nhưng có mọi người ở bên nó cũng thấy yên tâm hơn.....

6.30....

Mọi người vào chỗ ngồi ...bữa tiệc đã bắt đầu...

Không như nó tưởng tượng...

Căn phòng diễn ra “buổi ra mắt” là một đại sảnh lớn.....lung linh ánh đèn ánh nến.....Nó chưa từng bước vào nơi hoa lệ thế này nên hơi bị rợn ngợp...

Càng không như nó tưởng....Căn phòng chật ních người....tiếng cười nói rộn rã....

Khi nó bước vào...đám đông quay ra nhìn....

Ấn tượng nhất là:

Một người phụ nữ khoảng 50 tuổi..xinh đẹpnổi bật.....chỉ cần liếc qua đã thấy ánh lên vẻ đẹp quyền quý của giới quý tộc thượng lưu rồi...

Rainne bảo là mỹ phẩm mà bà ta dùng là loại cực xịn..che được mọi khuyết điểm.

Ha na bảo quần áo trang phục của bà ta...cả Đài Bắc này cũng không có được 2 người mặc.....

Tiếng nói của người phụ nữ cắt ngang mọi lời bàn tán:

-Giới thiệu với mọi ngườiNhững cô cậu đây là bạn học cùng với con trai tôi ở Mỹ.....Joegiới thiệu mọi người đi con.....

Người phụ nữ chỉ tay về phía Joe....Khi đấy cả nhà mới thấy Joe đang ngồi đấy.....ăn vận rất bảnh bao.....nhưng cử chỉ có vẻ hơi luống cuống...

Joe nói:

-Giới thiệu với mọi người đây là bạn bè của tôi:

Anh Chun....sinh viên vừa tốt nghiệp chuyên ngành điện tự động....

Chị Ellasinh viên vừa tốt nghiệp chuyên ngành marketing...đang chuẩn bị học cao học....

Mike là sinh viên năm cuối ngành Công nghệ thông tin.....

Ha na sinh viên năm 2 khoa thiết kế...

và cuối cùng là Jimmy ,Rainne,Ariel sinh viên năm 2 chuyên ngành quản trị....

Mọi người cúi chào

Đám đông nhiệt liệt hưởng ứng.....

Lúc Joe chỉ tới Ariel ...nó ngược mắt nhìn Joe một cái...làm Joe luống cuống suýt làm đổ ly rượu.....

Người phụ nữ mà bây giờ được nhận định là mẹ của Joe lại lên tiếng:

-Nào bi giờ chúng ta cùng khai mạc buổi tiệc.....tôi xin tuyên bố lý do của bữa tiệc hôm nay.....là sinh nhật của Kim tiểu thư...

Xin mọi người một tràng pháo tay chúc mừng sinh nhật lần thứ 20 của tiểu thư Kim....

Đèn tắt....dập dìu trong ánh nến....bánh ga tô được đẩy ra....Kim tiểu thư bước ra...một cô gái.....ban đầu mọi người không nhận raNhưng khi đèn bật sáng hẳn.....không lẫn vào đâu được....

-Là cô ta.....ss Ella không giữ được bình tĩnh....

Mọi người quay ánh nhìn về phía ss...(hắn mọi người còn nhớ.....người con gái mấy lần xông xộc tới nhà...lần thì đòi ở chung....lần thì muốn đánh ghen...)

Ả quay sang ss cười và nói bằng giọng giả tạo hết sức:

-Vâng ...chào...chị...Chị vẫn khỏe chứ ạ....

Mọi người ngả ngửa.....Chun khi đó ko hiểu chi.....quay sang Jimmy hỏi:“Cô ta là ai???Sao anh ko biết???”

Jimmy bầu nhẹ vào tay Chun ra hiệu là bình tĩnh xem thế nào....

Bà Trinh khi đó cười nói:

-Đây...tôi đã bảo mà...bọn nó thân nhau.....ngay cả bạn bè Joe cũng biết cô Kim.....Kim à...cháu thật là khéo léo....

Kim cười...bên lên.....

-Nhân đây tôi cũng xin giới thiệu....Cô Kim và cậu Joe nhà chúng tôi đã có một quãng thời gian tìm hiểu rất dài.....hai người từ sớm đã có hôn ước.....nếu không có ji thay đổi.....đợi khi hai đứa chúng nó tốt nghiệp...sẽ tổ chức lễ cưới.....xin mọi người nâng cốc chúc mừng đôi bạn trẻ....

Mọi người cùng hò reo....

Đám Ariel lặng đi....

Chun thấy vô lý:

-Thời đại nào rồi mà còn hôn ước nữa.....Những gia đình giàu có thật khéo bày trò...

Ariel đứng chết trân.....

Thì ra hôm nay là sinh nhật cô ta....Vì ai nó phải bay vôi vàng tới đây....Vì ai nó phải ăn mặc thế này.....Ra mắt ji chứ.....ngay cả lúc giới thiệu....Joe cũng chỉ nói nó là bạn bè bình thường....

Ariel thấy mình như một con hề....ăn mặc thế này...đến đây mua vui.....

Bàn bên cạnh...đám bạn của Kim tiểu thư đang buong lờ tán tỉnh Rainne và Ha na....Mike thấy bực lắm.....nhưng mọi người cũng chẳng thèm để ý...tất cả sự quan tâm lúc này đều dành cho Ar....

Ar nhìn Joe.....Joe khi đó đang bị khóa chặt trong vòng tay của cô Kim....cô ta khi đó đang nhăn nhó cười.....

Ar nhìn Joe....ánh mắt đó muốn Joe giải thích.....Ar cho Joe 1 phút.....

Mọi người đồng loạt nhìn Joe...Chun còn ra ám hiệu là nói ji đi chứ,,,”,,,”

Sau 1 phút....Joe vẫn không nói gì.....

Ariel đặt ly rượu xuống....

-Xin phép cả nhà...tôi đi trước có chuyện.....

Mọi người cũng chạy theo Ariel.....Joe khi đó mới đứng dậy.....Đám đông còn lại trong Đại sảnh chẳng hiểu gì.....Dù chỉ có người phụ nữ ấy là tình ý.....bà ta đã nhìn nhận ra vấn đề...

-Ariel.Mọi người.đợi tôi đã.....Joe chạy theo học tốc....

-Mọi người....kệ anh ta...(Ariel nói bằng giọng sắc lạnh.)

Hội Ha na và Rainne có quay nhìn lạinhưng rồi cũng đi theo Ariel.....

Nhưng cho dù mọi người có cố gắng....chẳng mấy chốc Joe cũng đuổi tới nơi...chặn Ariel lại....

Ariel khi đó vẫn còn đang túm váy.....mắt nhìn đi chỗ khác.....quyết không chịu nhìn Joe.....

Joe định đến gần....Mike và Jimmy chặn lại....:

-Anh phải nói cho rõ ràng trước chuyện hôm nay.....anh hãy giải thích đi....

Joe đáp ứng:

-Tôi.... và cô ấy.....chỉ là bị gia đình xếp đặt....hoàn toàn không phải ý của tôi....

-Từ khi nào??đã lâu chưa...ý tôi nói là chuyện hôn ước này đấy(SS Ella hỏi)

-Từ lâu rồi nhưng em không quan tâm.....(Joe)

Trong đầu Ariel bỗng bình lời nói của Joe...đối trá.....họ quen nhau đã lâu mà Joe bảo không quen.....hôn ước này nữa...từ lâu đã có...mà Joe vẫn lừa dối nó.....Màn kịch hôm nay thật đáng để xem.....TÔI ,.....CÔ ẤY.....Nó không chịu đựng nổi nữa:

-Những gì cần nghe thì tôi cũng đã nghe rồi/.....bây giờ tôi đi được rồi chứ???

Ariel xách tay Rainne...hai đứa phi ra khỏi khách sạn...bắt taxi về thẳng nhà.....

Chiếc taxi phóng thẳng về nhà.....về tới nhà.....Ariel cố gắng hết sức để có bộ mặt thật tươi tỉnh.....Ba má nó cũng chẳng thể phát hiện ra...

Nó lên gác thay quần áo...trong khi Rainne tranh thủ đánh lạc hướng mọi người...

Thay xong quần áo nó xuống.....Ngồi vào bàn.....Mâm cơm đã được dọn sẵn...má nó vào bếp nấu ăn với tất cả tình yêu thương với cả hai cô con gái yêu....

Nó cố gắng ăn.....món ăn của má nó nấu quả nhiên rất ngon...Rainne cứ khen mãi.....nhưng nó nuốt không nổi.....Nước mắt nó chảy....Họng thì đắng ngắt....

Lúc ấy ba má nó mới quay ra nhìn....

-Con xin phép.....

Đây là lần thứ 2 trong ngày nó nói câu ấy.....

Mọi người nhìn theo dáng nó lên gác.....

Má nó buông đũa....quyết tra khảo Rainne xem có chuyện gì....

Rainne lúc đầu không định nói....nhưng má nó xử ép quá...nên Rainne đành nói ra sự thật....

Má hỏi Rainne:

-Cậu Joe ấy là người như thế nào?????

-Cái đó thì con không biết nói ra sao...nhưng anh ấy đối với Ariel mà nói.....tình cảm rất sâu đậm.....Anh ấy đã từng cứu Ariel

-Ừ.....mẹ cũng nghĩ cậu ấy là người tử tế....mấy lần nói chuyện ...thấy nó cũng là người hiểu biết.....

-Cái đó thì.....vàng...có lẽ thế....nhưng giữa Ariel còn quá nhiều khoảng cách....con e là hai người sẽ xảy ra chuyện.....

Má nó nhìn Rainne.....thở dài.....hai cô con gái....đang từng bước rời xa vòng tay của bà....

Ariel ngồi lặng lẽ giữa phòng.....nhìn ra phía ngoài qua cửa sổ.....gió thổimột chiếc lá vàng lặng lẽ rơi xuống đậu trúng bàn tay của Ariel....

Nó bất giác nghĩ tới câu chuyện.....CÂY GIÓ VÀ LÁ.....

Vì sao lá lại lia cành.....???? vì gió cuốn lá đi hay vì cây không muốn giữ lá lại bên mình????

Mặc dù lá rất yêu cây.....Nhưng lá vẫn phải rời xa cây.....vì với câylá chẳng là gì cả.....cây còn nhiều lá khác.....

Nó giờ đây trong mắt Joe đâu có là gì???

Joe không cần đến nó nữa.....người Joe cần...người môn đăng hộ đối là Kim tiểu thư cơ.....

Đối với Joenó chỉ là một sự bông bột nhất thời...ở Mỹ....xa quê hương.....thiếu vắng tình cảm và sự chăm sóc...Joe cần có nó....Giờ đây...khi tất cả đã về vị trí cũ.....Joe đâu cần một đứa con gái xuất thân hèn kém??????

Vĩnh biệt thật rồi.....Tất cả đã chấm dứt.....

Biết là thế...nhưng sao nó vẫn đau lòng.....

Bà Lâm và Rainne đẩy cửa bước vào...nó ôm chầm lấy bà...khóc.....

Không nơi đâu yên ổn trên thế gian này bằng gia đình mình cả.....phải.... gia đình ...về đây...nó lại là chính mình.....

12.00

Ngoài trời bắt đầu trở gió.....Mưa bắt đầu tuôn....

Mùi mưa nồng nàn quá....

-Ariel à... ình ngủ chung nhé.....Rainne cười.....kéo chân bước vào...

-Uhm....sao tự dưng khách sáo thế????

-Mình thấy bồ đang suy nghĩ nên không dám làm phiền....

-Suy nghĩ gì đâu....

-Vậy hả....????...Mình nghĩ...Joe có điều khó xử...

-Có lẽ vậy...mình chính là điều mà anh ấy thấy khó xử.....(Ar)

-Bồ sao thế???Bồ không tin anh ấy???Bồ không yêu anh ấy nữa à????

-Không..mình.....mình tin anh ấy đã nói thật lúc ở khách sạn.....Nhưng mình không tin vào tình yêu của bọn mình.....Anh ấy đã không thể làm gì được....mình thấy thất vọng....

Một cái cây cổ thụ không thể bị chôn vùi bởi gió bão.....Nhưng lại đổ khi thân cây rỗng ruột từ bên trong.....

-

Tình yêu này cũng vậy.....Hai người không tin tưởng nhau hoàn toàn.....

Cả mình và anh ấy đều không tin tưởng vào tình yêu này.....ở bữa tiệc anh ấy đã lựa chọn rồi...Không phải mình...mà là cô ấy.

-Bồ bình tĩnh đã nào.....Joe đâu đã nói sẽ cưới cô ấy????

-Không nói gì mới là đồng ý.....Mình cảm ghét thái độ ấy...Thà anh ta nói là anh ta không cần mình....anh ta đã có vợ chưa cưới.....hay dội ình một chậu nước vào mặt...mình còn cảm thấy thoải mái hơn thái độ mập mờ khi này.....MÌNH THẬT SỰ THẤT VỌNG.....

Rồi Ariel gạt nước mắt.....Mình sẽ đếm từ 1 đến 100. Mình sẽ gạt đi hình ảnh ấy ra khỏi tim mình.....

1.....2.....3.....15.....20.

Chuông cửa reo.....

-Ai gọi giờ này nhỉ.....????Ông Lâm ra mở cửa...

-Chào bác.....bác cho cháu gặp Ariel....

-Con bé đã ngủ rồi...Mai cháu hãy đến nhé.....

-Nhưng thưa bác.....cháu có việc gấp phải gặp cô ấy.....

Thấy thái độ nài nỉ của Joe...lại cộng thêm bộ dạng ướt nhẹp vì mưa.....Ông Lâm đành lên gác gọi hai đứa....

-Đừng mở cửa....Ariel quả quyết.....

Biết là thế nhưng Rainne thương tình Joe đến lúc đêm hôm...nên con bé vẫn xuống nhà gặp Joe...

-Ariel không muốn gặp anh.....anh phải đợi cho nó bình tâm lại đã..

-Nhưnganh.....cho anh lên gặp cô ấy được không???

Rainne chặn Joe lại:

-Anh lên lúc này chỉ làm mọi việc rối tung lên thôi.....tốt nhất anh cứ về đi.....mai hãy đến.....

Joe nhìn Rainne ...thấy ánh mắt Rainne rất quả quyết.....Joe đành chào mọi người rồi đi về.....

-Khoan đã.....anh cầm áo mưa cho đỡ ướt.....

-Không cần đâu.....

Joe lao thẳng ra giữa trời mưa.....

Cuối góc phố.....sấm giạt đùng đùng.....

Ngày hôm sau....Ariel không chịu chui ra khỏi giường.....Nó thấy mình bốc sốt và hơi thở thì hỗn hển.....Nó không ngờ mình lại yếu đuối như thế.....phải chăng khi yêu rồi...con người ta dấn ra bi lụy.....

Sáng nay Joe lại đến nữa.....mặc dù nó đã dặn mọi người là đừng có tiếp Joe nhưng pa pa và ma ma của nó vẫn bỏ ngoài tai lời của nó....:

-Con đừng trẻ con như thế...xuống gặp cậu ấy ngay.....(Ma ma)

-Con không xuống.....con mệt.....

-Hay là má bảo cậu ấy lên đây nhé.....

-Không má đừng làm thế.....con giận đấy.

21. Chương 21

-Mày cứ ủ dột thế này không được con ạ.....chuyện gì thì chuyện chứ.....lớn rồi....nghĩ cho thông đi.....

Rồi má nó xuống nhà.....bảo với Joe:

-Nó ở trên gác.....không muốn gặp ai cả.....nó ốm.....hay cháu cứ lên thăm nó....đừng nói là bác cho phép nhé.....

Joe hớn hờ chạy lên.....

Ariel đã biết trước tình huống này...nó cài then...chèn đủ mọi vật sau cánh cửa.....

-Arielmở cửa....mở cửa.....

-Anh về đi...đừng đến làm phiền tôi nữa....về với tiểu thư Kim của anh đấy.....

-Em đang ốm đúng không??? Sao nói khều khào thế???

-Tôi ốm thì liên quan gì anh.....bạn học ốm mà mất công anh lo lắng thế sao???về với vợ chưa cưới của anh đi.....không cô ta lại tìm tôi đánh ghen đấy.....

-Em

-Về...về ngay.....tôi không muốn thấy mặt anh.....

joe không tài nào nói nổi Ariel...Nếu cậu không xuống dám nó phá tan cái nhà.....bắt đầu thấy nó nện thành hình trên gác rồi.....

-Chiều cháu sẽ quay lại.....Joe chào mọi ngườira về

Một lát sau lại thấy chuông cửa reo.....

Ariel nhắm ngay một xô nước dội thẳng xuống.....

-Ái cha.....nước ở đâu thế này???Người lãnh quả là Chun.....hum ni mang hành lý đến cho 2 đứa...

Mọi người cũng đến chơi.....tranh thủ ghé qua nhà hai đứa xem thế nào.....

Chun ướt như chuộtvào nhà hong khô.....

-Em xin lỗi...em không biết là anh.....

-Không sao....mà em ốm đấy à???

-Em không sao...hôm qua trời mưa nên em cảm.....

-Chuyện hai người thế nào rồi???(ss Ella hỏi)

-Chuyện gì cơ???Giữa em và anh ta có thể có chuyện gì được chứ????mà nếu có đi chẳng nữa...cũng kết thúc lâu rồi.....

-kết thúc???(Jimmy)

-uhm....chẳng có gì là lạ.....công tử đào hoa...với một cô gái nghèo...chuyện tình nửa năm....mọi người sao phải lạ nhỉ???

-Em đang ốm nên không tỉnh táo....đợi khi nào em khỏe lại....ss sẽ nói chuyện với em sau.....em nghỉ sớm đi nhé.....

Mọi người đóng cửa ra ngoài.....

trước khi điss quay lại nhìn Ariel lần nữa.....

-Ariel này.....cứng cổ lên nhé.....

Mọi người xuống nhà...trò chuyện rất rôm rả.....Mike và Rainne cũng tranh thủ ra mắt luôn....có vẻ hai bác rất hài lòng về cậu con rể tương lai này...cuối buổi đã thấy Mike chào hai bác là “bố mẹ vợ” rồi.....

Ariel ở trong phòng.....nó suy nghĩ....rồi nó thấy mình không thể dễ dàng bỏ cuộc như thế.....

Xuống giường...nó mặc quần áo.....và ra khỏi nhà....

-Con đi đâu thế???(bà Lâm hỏi...khi đó đương dở tay)

-Con đi dạo.....

-Đợi Rainne về rồi cùng đi.....

-Không cần đâu....con tự đi được.....

Nó ra khỏi nhà.....

Rồi nó tha thẩn.....không nhìn gì khác ngoài bước chân của mình.....

-Đi đâu vậy cô bé????

-Ai vậy???Nó quay lạithì ra là Joe.....

-Là anh...tôi tưởng anh về rồi chứ???

-về làm sao được???Không gặp được em anh không thể về.....

-Thế sao anh biết tôi sẽ ra đây???

-Bí mật.....

-Sao cũng được.....

Rồi nó bước đi....

Joe đi theo nó...

-Sao anh cứ đi theo tôi thế????Anh không thấy mệt à???

-Không.....Anh chẳng từng hứa là sẽ cùng em đi cùng trời cuối đất đó thôi.....

-Anh còn nhớ??? ...nhớ để làm gì.....nó là quá khứ rồi.....

-Quá khứ???Em nói vậy là có ý gì???

-Chúng ta chia tay.....Ariel.....

-Sao cơ????

-Em chỉ nói một lần thôi.....

Rồi Ariel quay gót đi về phía nhà nó.....

-Khoan đã.....joe chạy đến nắm chặt tay nó.....

-Sao không dừng em lại đòi chia tay.....???

-vì em mệt mỏi.....ngay từ đầu em đã thấy mình không hợp nhau.....

-sao trước đây chưa bao giờ em nói như thế ???Có phải vì chuyện hôm nọ...ở bữa tiệc.....

-Không liên quan...chuyện hôm nọ chỉ làm tôi củng cố thêm quyết tâm mà thôi.....

-Em nói dối.....rõ ràng là tại chuyện hôm nọ.....Nói cho anh nghe Ariel..tại sao em lại nói với anh những lời như thế(joe nắm chặt vai Ariel).

-Đơn giản.....anh trước bữa tiệc đã phản bội tôi....Tôi còn nói thế nào được.....nữa....chẳng nhẽ lại nói là“hãy trả anh ta cho tôi.....???”Cô Kim ấy...là tiểu thư danh giá...tôi chẳng thể bì được.....rồi cô ấy sẽ hỏi“Cô là gì của anh ấy”Tôi sẽ trả lời sao đây??‘Là bạn học chắc???’.....Tôi chẳng là gì cả.....chẳng là gì.....Ariel ngồi thụp xuống đất.....

Joe cười:

-Em đang ghen đúng không???

-Ai ghen chứ??/

-Đi theo anh....

-Đi đâu???/chẳng phải đã nói chúng ta chia tay rồi đó thôi.....

Chưa kịp nói hết câu Joe đã kéo Ariel đi thẳng lên một chiếc xe đậu ở gần đó....

-Đi đâu vậy???(Ariel hỏi)

-Đi ra mắt.....

-Hả???trong bộ dạng thế này???

-Ừ...có sao....trông em càng tự nhiên.....

-Không..... cho em xuống.....Á á.....

Chiếc xe đã đến chỗ cần đến....

Trụ sở tập đoàn nhà họ Trịnh..Joe dắt tay nó lên thẳng phòng chủ tịch hội đồng quản trị.....

Bà Trịnh và ông Trịnh tất cả đều ở đó..

Joe bước vào tay nắm chặt tay Ariel.....Ariel thấy run quá..

-Mẹ đây là người mà con yêu....Con muốn lấy cô ấy làm vợ....

(Gi chú???Ariel nghĩ trong đầuquá sốc vì câu nói ban nãy của Joe).

Rất bình tĩnh....bà Trịnh ngừng dũa móng tay....Ông Trịnh đặt tờ báo xuống...nheo nheo mắt....

Bà Trịnh cất tiếng.....

-Gi vậy con trai....tháng sau sẽ tổ chức lễ đính hôn rồi mà con còn đùa được.....Sang Mỹ lâu rồi thành ra tự do quá....chẳng biết lễ phép gì cả....Cô gái này là.....

Ariel cuống cuồng:

-Dạ chào hai bác...cháu là Ariel.....

-Ariel à...trông cháu dễ thương lắm...cháu có thể ra ngoài một chút được không???Gia đình bác có chuyện muốn nói riêng với Joe.....

Joe nắm chặt tay Ariel....nhưng thấy thế,,,,Ariel ko muốn làm mọi người khó xử....nó khéo léo rút tay ra:

-Em chờ anh ở phía ngoài.....

Trong phòng.

-Gi chú???Mày điên à???có biết mày vừa nói gì không???Hôn nhân là chuyện có thể đem ra làm trò đùa????...Ông Trịnh quát.....

-Nếu hôn nhân không phải trò đùa sao bố còn cố tình định đoạt việc hôn nhân đại sự của con.....

-Mày cảm mến cho tao.....đồ cóc ngồi đấy giềng.....mày có biết vì lo cho tương lai của mày ...tao mới kì công dàn xếp chuyện này không???Nhà họ Kim rất bề thế.....mày mà về làm rể nhà ấy không thiếu thứ gì.....rồi mày muốn gì có nấy...mày có gì không bằng lòng????

-Phải đấy....con đừng có cố chấp nữa.....(bà Trịnh quay sang an ủi).....con bé đó...tuy là xinh xắn nhưng không hợp với con.....gia cảnh nhà nó ko tương xứng với nhà mình.....hai đứa ko bao giờ có được hạnh phúc.....Chơi bời thì có thể được....Tuyệt đối không được nghĩ tới chuyện cưới xin.....

-Mẹ quá coi thường cô ấy....xuất thân thì có j quan trọng...chẳng phải ngày trước mẹ cũng xuất thân trong một gia đình nghèo đó thôi.....???

-Cảm mến....bà Trịnh cho Joe một cái tát.....mày có biết.....tao để có được ngày hôm nay đã phải cố gắng thế nào ko...tao không thể để mày và đứa con gái ấy phá hủy sự nghiệp mà tao và ba mày đã kì công gây dựng.....Lớn lên nữa rồi mày sẽ hiểu.....đừng bao giờ có cái suy nghĩ ấu trĩ ấy.....

-Cả đời này con cũng không thể hiểu.....rốt cuộc cái sự nghiệp của nhà họ Trịnh to lớn đến mức nào mà tình thân cũng không cần thiết.....bao nhiêu năm qua.....con sống mà chẳng ai thèm đoái hoài.....rốt cuộc con là gì trong mắt hai người????Hai người có thật sự thân sinh ra con?????

Joe chạy nhanh ra ngoài.....

-Kệ nó...ở cái nhà này...không có chỗ cho sự chống đối.....Để xem với sức của nó thì nó làm được gì(Ông Trịnh cất tiếng chắc nịch).

Ở ngoài Ariel đang đứng chờ.....thấy mắt Joe đỏ...Ariel hỏi nhỏ:“Anh có sao không?”

Joe không nói gì...nó ôm Ariel vào lòng....như thế là quá đủ...

Đối phó

Chiếc xe phóng thẳng về nhà Joe....Ariel ngồi đợi khoảng 3 phút...Joe chạy nhanh vào nhà lấy hành lý.....Kể ra cũng chẳng mất nhiều thời gian lắm vì từ hôm về tới giờ hắn đã thèm lấy ra đâu.....

Sau đó chiếc xe đỗ xích ở cửa nhà Ariel....Joe chờ Ariel lên cất hành lý....còn mình đứng tiếp chuyện với Rainne và hai bác Lâm.....

-Sao ?????Đi ngay bây giờ????

-Dạ vâng....bọn cháu về Mỹ gấp...có việc cần thu xếp....’

-Nhưng Ariel nó đang yếu lắm...

-Con không sao.....Ariel kịch nịch xách cái vali to oành xuống.....Joe đưa tay đỡ cái vali.....

-con chào ba...còn chào má...Rainne.....mình đi nhé.....

-Ừ ...lên đường mạnh giỏi...tuần sau mình cũng về Mỹ.....(Rainne thẽ thàng).

-Hai đứa đi cẩn thận.....khi nào sang tới nơi nhớ báo cho cả nhà....

-Vâng tụi con biết rồi....

Hai đứa tạm biệt cả nhà....Ra tới cửa.....Bà Lâm còn nói cổ với Joe:

-Nhờ con chăm sóc cho Ariel nhé....

Joe cười.....gật nhẹ đầu.....

Chuyến bay thì dài.....Ariel mệt quá nên ngủ li bì.....đầu nó ngả vào vai Joe.....

Đến nơi....Ariel mới tỉnh.....Nó bắt đầu chạy nhảy như sáo....Joe thì bơ phờ....mỏi hết một bên vai...

-Anh làm sao thế???Trông không được khỏe....

-Không sao...mình về thôi.....

Hai đứa chúng nó lúc này thật hạnh phúc....hết như đôi vợ chồng trẻ mới cưới....nhưng có ai biết rằng bản chất thực sự lại là những kẻ tội đồ.....đang trên đường chạy trốn.....

Hai đứa về nhà...đón con Không tên từ nhà trẻ bên cạnh về...nó mừng xoắn xuýt cứ lom lom nhìn vào đồng hành lý của hai đứa xemcó quà không????.....Nhưng vì hai đứa đi vội thế nên làm gì có.....

Buổi tối...Ariel nấu cơm....ăn xong hai người cùng rửa bát...rồi ra vườn ngắm sao.....

Đêm

Hai đứa ngủ chung một phòng(cho đỡ sợ),người trên giường,kẻ dưới đất...hết hàn huyên rồi lại nhìn nhau.....

-Ba mẹ anh là người thế nào?????

-Là người rất đáng sợ.....

-Thế sao bây giờ mới nói em biết?????

-Vìanh lo cho em biết sớm lại nghĩ ngại lung tung.....

-ji chứ...đã xác định tư tưởng rõ ràng....thì chẳng việc gì phải sợ.....

-Anh thực ra không phải là con đẻ của mẹ anh.....thực chất quan hệ giữa anh và mẹ anh bây giờ là bác-cháu.....mẹ ruột của anh làm gái của mẹ bây giờ đã mất khi sinh anh.....

-À vậy là bác ấy đón anh về nuôi...Chúng tỏ bác ấy là người tốt..

-Em nhầm rồi....tại mẹ hiện nay của anh không có khả năng sinh đẻ.....nên đã ép em gái mình làm thay nghĩa vụ ấy.....

-hả....để mướn á?????Sao có thể có chuyện ấy được.....????

-Có đấy....một người phụ nữ khi giành giật hạnh phúc...trở nên đáng sợ vô cùng.....

-Em có ý kiến thế này...sao anh dù không ưa...mà vẫn mẹ con ngọt xớt thế???Nghe chói tai lắm.....Em ...ý em là.....à mà thôi....chỉ ít em cũng ko nên xui anh tạo phản....

-À chẳng qua anh quen rồi.....sống dưới chế độ quân phiệt từ bé....trừng trị bằng roi da.....làm sao có thể không ngoan cho được.....có thể nói trước kia.....anh là đứa trẻ biết nghe lời nhất.

-Thế bây giờ thì sao?????

-Anh có thể chịu được sự tổn thương hay thất vọng.....nhưng không muốn mọi người coi thường em ..vì thế anh quyết không nghe theo sự sắp đặt này.....Cả đời này.....ngoài em ra....anh sẽ không lấy ai cả.

-ý cha cha.....anh thề chứ.....

-Thề có trời cao chứng dám....Tôi _Trịnh Nguyên Sướng cả đời này sẽ chỉ yêu và lấy cô Lâm Y Thần.....nếu phản bội lời thề.....trời tru đất diệt,,,,

-Thôi anh không cần phải thề độc thế.....em hiểu mà.....

22. Chương 22

Cùng lúc đó.

tại nhà họ Trịnh.....

Bà Trịnh đang nhăn nhó ngồi trước máy điện thoại.....

-Cô Kim đây à?????phiền cô đến ngay nhà họ Trịnhcó chuyện gấp.....

Kim tiểu thư hốt hải.....ăn diện.....phấn son ...chạy đến....

Bà Trịnh ngồi đó...quắc cái nhìn đáng sợ về phía cô ta....

-Ngồi xuống...tôi có chuyện cần bàn....

-Dạ vâng...cháu.....

-Một năm qua.....cô và Cậu Joe nhà tôi có gì tiến triển không????

-dạcháu có mấy lần đến nhà.....nhưng không gặp anh ấy....

-hả....????Không gặp....một năm qua mà không gặp nhau.....cô vô dụng quá...để một năm qua...nó đi yêu đứa con gái khác rồi.....

-Dạ...thế cháu phải làm sao????

-Có đầu sao không tự nghĩ đi....hạnh phúc của mình mà không quản được.....chẳng trách Joe nó chẳng thèm nhìn cô lấy một lần.....Tôi quá thất vọng vì cô...cô nương ả.....

-Bác giúp cháu.....thật sự cháu không biết làm sao để tiếp cận anh ấy...

-Được rồi....tất nhiên ta không giúp cháu thì giúp ai.....để xem nó chống đối được bao lâu nữa.....

Một tuần trôi qua....hai đứa có những khoảnh khắc riêng tư tuyệt vời nhất.....coi như là nghỉ giải lao trước một trận đấu.....

Ngày thứ 7....

Cả nhà về

-Há há....bắt quả tang nhé.....Hai anh chị đương.....ở chung với nhau(Chun bắt thành linh bật cửa——> vô duyên không chịu được)

-Oai...không ngờ quan hệ hai người tiến nhanh thế....kết đậm rồi....(Mike cười với Jimmy)

-Ji chứ.....nói năng linh tinh.....Ariel nhồm dậy.....đi ra bàn....

Chun vừa đi vừa vặn hỏi Joe.....

-Thế hai người vẫn chưa có gì à????sao chú kém thế????phải tay anh thì.....

-Thì sao???có mỗi bà chị mà cửa cũng chẳng xong mà anh bày đặt dạy khôn em chắc.....

Chun tiu ngẩn..lon ton ra bàn.....

-Nói chị nghe...hai đứa đã có kế hoạch tác chiến chưa????(ss Ella)

-Dạ cái đó...bọn em đang nghĩ....

-Giờ nào rồi mà còn nghĩ...tưởng hai đứa kéo nhau về đây có kế hoạch gì hay lắm.....(ss nảo nùng)

-Thế chị khuyên em thế nào???

-Ba mẹ em đã gặp Ariel chưa????

-Rồi ạ....(Joe)

-Thái độ thế nào????

-Không khả quan...

-Biết ngay mà(ss Ella)

-Ariel...em phải cố gắng lấy lòng mẹ Joe.....

-Em sẽ cố.....

-Khó lắm chị à...mẹ em là người đàn bà Thép...

-Thép thì cũng có lúc bị chảy.....Ariel ...em có tự tin không????

-Em có....

-Tốt.....

Đây là bước thứ 1 thôi.....chờ xem diễn biến thế nào...sẽ có bước thứ 2....

Người phụ nữ nọ đã bắt đầu hành động....bà ta đặt vé chuyến bay sớm sang Mỹ...

Với hi vọng giải quyết cái mớ bòng bong...và lôi cậu con trai quý tử về

Mẹ chồng nàng dâu

Mấy hôm sau trời yên bể lặng...mọi người vẫn lặng nghe xem có động tĩnh gì....

Ariel nhận được một cuộc gọi...Nó hơi bị bất ngờ...

Đầu dây bên kia là mẹ của Joe...bà muốn tìm Ariel uống nước nói chuyện.....

Ariel hơi choáng một tý...Nhưng đã có mọi người ở bên nên cũng đỡ lo....

-Không được ...anh phải đi cùng em...(Joe quyết tâm đòi theo đuôi tới cùng...)

-Chú ngồi xuống...biết gì mà nói....đây là chuyện phụ nữ với nhau...Ariel phải tự giải quyết.....(ss can Joe)

Mọi người ra ngoài trước để chúng tôi(tức là hội con gái ấy)nói chuyện riêng...

ss ra sức truyền đạt cho Ariel hiểu những khó khăn trong lần đầu gặp mặt thế này...những câu hỏi có thể hỏi....

ss còn đóng giả vai bà Trịnh...hỏi Ariel mấy câu.....Ariel đáp lưu loát làm ss rất hài lòng...

Ha na thì bảo Ariel phải cực kì tự nhiên...đừng lúng túng.....như thế sẽ dễ dàng tạo được thiện cảm hơn.....

Rainne bảo ngày mai Ariel phải trang điểm thật kĩ...không để sơ suất gì để dựa vào đó mà bà ta hoạch học được...

Ariel đêm ấy lo không ngủ nổi....

Trong đầu nó vạch ra hai giả thiết....

Một là cố gắng hết sức để bà ta chấp nhận mình....dù sau này có chịu thiệt thòi đi nữa...thì cũng coi như là vì Joe....Chỉ cần bà ấy chấp nhận...có ức chế...có khổ sở nó cũng chịu được....Joe đã vì nó mà chịu đựng...nó chẳng nhẽ không vì Joe mà cố gắng sao.....

Cách thứ 2:nếu bà ta nhất định không thừa nhận....Nó sẽ lộ rõ quyết tâm của mình đến cùng.....nó sẽ không lùi bước.....Nó tin sẽ có ngày...bà ấy chấp nhận mình.....Gia đình Joe sẽ chấp nhận nó...

Tính cách của Ariel thì hợp với cách thứ 2 hơn...Nhưng vì lo cho tương lai của Joe..nó buộc mình phải hóa trang thành một nàng dâu hiền thảo.....

Trong suy nghĩ của nó đột nhiên lóe lên cảnh....Nó...áo rách....tóc tai rối bời...hì hụi lau nhà.....trong khi mẹ của Joe thì đứng chống tay.....Nó ngẩng mặt nhìnthì bị lườmnó lại cúi xuống ...lau nhà....Chậu nước đen sì....hệt như tương lai u ám của nó.....

Nhưng rồi nó lại nghĩ đến nụ cười của Joe.....nụ cười làm nó cảm thấy mãn nguyện.....

Nó kéo chănđi ngủ.....kệ....ra sao thì ra.....

7.00

Cả nhà đều đã dậy...Ariel đang được trang điểm và trau dồi lý thuyết....

Hội con trai cũng tán loạn...đi ra đi vào.....

Lúc Ariel ra...mọi người nhìn nó....cười....nhưng trong lòng ai cũng thấy lo lắng.....

-Thôi...chào mọi người ...em đi....

Ariel đi cùng Jimmy(Jimmy lái xe đưa nó đi)

Mọi người nhìn theo như thể Ariel sắp ra Pháp trường...hay tệ hơn thì là bị đưa đi cống tiến.....

-Cố lên...Ariel(jimmy động viên Ariel lần cuối)

Ariel cườibước vào quán....

QUán ăn được chọn....là một quán fast food.....quán không đông khách lắm màu sắc và mọi thứ đều nhã nhặn.....chúng tỏ người chọn cũng rất có khướu thẩm mỹ.....

Ariel vừa đến...đã thấy bà Trịnh ngồi đó...(mất điểm rồi.....ai lại bắt mẹ chồng tương lai đợi bao giờ)

-Cháu chào bác.....Ariel cúi chào rất lịch sự.....

-Ừ....cháu ngồi xuống đi...cứ tự nhiên nhé.....bà Trịnh mỉm cười....

Ariel thoáng nghĩ bà ấy không kinh khủng như mình tưởng.....lại còn thấy bà ấy có nét dễ thương....

-Cháu uống gì????

-Dạ....cho cháu nước chanh....

-Uhm...bà Trịnh gọi một ly đen và một ly nước chanh.....

-Lần trước gặp cháu hơi vội...bác chưa kịp hỏi.....cháu và Joe quan hệ thế nào????

-Dạ cháu và anh ấy đã quen nhau hơn nửa năm nay.....

-Vậy à????có bạn cũng tốt...thằng Joe nhà bác vốn ít bạn mà.....có bạn dễ thương như cháu...bác cũng yên tâm.....à...mà tháng sau...Joe sẽ đính hôn...cháu đã biết chưa????tháng sau cháu nhớ về dự nhé.....bà Trịnh đánh đòn phủ đầu.....Ariel bị dồn thế bí....

Nhưng ngay lập tức Ariel phản đòn:

-Dạ thưa báccháu nghĩ là bác hiểu lầm rồi....Cháu và Joe không phải là bạn thông thường...Bọn cháu đã yêu nhau hơn nửa năm nay.....

-Vậy à???cháu cứ nói tiếp...

-Và Joe đã bảo với cháu là anh ấy không muốn cưới Kim tiểu thư....cháu biết...chẳng thể trong chốc lát mà bác chịu chấp nhận cháu...nhưng cháu xin bác hãy cho cháu và Joe có được một cơ hội.....

-Ariel à....bác nghĩ cháu cũng là một cô gái hiểu biết....người như cháu...chắc hẳn có nhiều người con trai để ý.....Nhưng cháu cũng phải nghĩ cho gia đình bác...Joe nó là con mộtlại là niềm kì vọng của gia đình.....bác không thể để nó có những quyết định sai lầm được.....

Ariel nghĩ ngay là bà ta ám chỉ nó là quyết định sai lầm.....của JOe...

-Dạ thưa bác..theo đuổi hạnh phúc của mình...đâu có gì là sai lầm?????

-Cháu không hiểu rồi....với đàn ông...sự nghiệp là trọng....hạnh phúc chỉ có dựa trên nền tảng kinh tế ổn định.....thời buổi giờ làm gì có thứ tình yêuhay hạnh phúc trong một túp lều tàn???Cháu hãy nghĩ thực tế một chút.....Cháu với Joe không có tương lai.....Joe lấy gì đảm bảo cho hạnh phúc của cháu.....

-Cháu không nghĩ thế....nhiều người hoàn cảnh còn khó khăn hơn...mà họ vẫn hạnh phúc(nó bắt giác liên tưởng tới bố mẹ mình)...

-Thế cháu yêu Joe ở điểm nào?????

-Ở con người anh ấy..tất cả....thưa bác.....

-Thôi đi.....đừng có đóng kịch với tôi.....nếu Joe nó không phải là cậu chủ nhà họ Trịnh....cô lại bám theo nó chắc....

-Bác nói thế là có ý gì????

-Thử hỏi nó chỉ có trên răng dưới chân xem...một cô gái nghèo như cô chắc chẳng thèm để ýcô bám theo nó...đơn giản vì nó giàu.....cô như chuột sa hũ nếp...rất tiếc...nhà họ Trịnh chẳng phải là hũ nếp mà cô tưởng bỏ.....đừng có ảo tưởng nữa.....Chuyện này tôi sẽ phản đối tới cùng.....

-Bác nghĩ sao cũng được.....cháu đúng là nghèo.....nhưng chỉ nghèo về vật chất.....nhưng nhân cách cháu...ít nhất không nghèo nàn như bác tưởng.....bác có thể phản đối.....cháu và Joe sẽ đấu tranh tới cùng.....cháu không tin bác có thể chia cắt được chúng cháu.....

Xin phép bác...cháu về.....

Ariel bước ra ngoài...nó thấy thất vọng tràn trề về những gì đã nghĩ ban đầu..về bà Trịnh.....

Đã có lúc nó ngồi tưởng tượng rằng ...bà ta sẽ dùng tiền để mua chuộc nó...rồi nó sẽ đứng lên bảo vệ danh dự bản thân mình bằng cách ném tiền lại...ném qua ném lại.....

Nhưng thực tế thì không....bà Trịnh sắc đá...khôn ngoan....không phải loại người chỉ biết lợi dụng đồng tiền.....Khó đối phó đây...Nó thở dài.....

Về tới nhà...mọi người hỏi han tình hình.....Ariel tường thuật lại.....

Ss bảo ...gay đây...phải nhanh tay thực hiện kế hoạch 2...

Kế hoạch 2????(cả nhà chum đầu hỏi)

JI...đám cưới chứ gì nữa.....

Hả.....???????...đám cưới???

Cả nhà giật mình trước ý tưởng của ss.

-Không được...em còn đang đi học....(Ariel)

-Đi học thì vẫn cưới được.....

-Nhưng như thế quá gấp...(Joe)

-Không sao...chị đã lo cả.....

-Cúoi thật hả chị(Rainne hỏi)....

-Không...cúoi giả thôi...để các bậc phụ huynh trở tay không kịp.....sự đã đành.....

Cả nhà khi ấy mới công nhận ss thông minh...mới nghĩ ra chiêu này.....

Joe cười...hỏi Ariel:

-cười chứ????

-Uhm...thì cưới.....

thế là mọi người bắt tay chuẩn bị cho đám cưới.....

Ai cũng thấy hân hoan trong lòng.....

Giờ lành đã định....

đám cưới được tổ chức ngay tại vườn nhà.....

Khách mời là toàn những bạn học của mọi người ở trường đại học....Nghe quảng cáo được đi ăn miễn phí(không mất tiền mừng mà) lên kéo nhau đi đông lắm.

Phù dâu:Ha na và Rainne.....đám cưới mà có những 2 phù dâu....

Phù rể:Jimmy và Mike.....

Đại diện nhà gái:ss Ella

Đại diện nhà trai:Chun

Cha sứ:bạn học của ss...

Cũng tuyên thệ cũng nâng cốc chúc mừng.....

Cũng khiêu vũ....đủ cả....chỉ thiếu mỗi tuần trăng mật...vì đám cưới giả nên không cần.....

Ảnh thì được chụp ở mọi góc độ...để còn làm bằng chứng.....

Tối mọi người dọn bỏ hơi tai...tiền tổ chức lễ cưới giả cũng khá tốn kém...nhưng vì mọi người cùng góp nên...cũng dễ thở.....

Như dự đoán...hôm sau tin hai người cưới nhau lan khắp trường...chẳng sớm thì muộn..cô Kim cũng biết.....

Và bà Trịnh cũng biết khi cố tình đến trường xin thôi học cho Joe.....Mặc dù cố gắng...nhưng nhà trường không chịu giả quyết...Một khi Joe không đồng ý thôi học.....

Hôm sau...ss kêu hai đứa đi làm giấy đăng kí kết hôn...để hợp pháp hóa quan hệ.....Không còn kẻ hở nào....muốn phá cũng khó...vì hai đứa là vợ chồng trên pháp luật.....

Ss quả thông minh....

Kí giấy xong.....Joe nghiễm nhiên có vợ:cô Ariel...và Ariel trở thành bà Joe rồi.....hơi ngượng một tý nhưng cũng còn hơn.....

23. Chương 23

Này.....

Này.....

Thì này....

Hàng loạt những bức ảnh...được nhân bản nhiều lần.....và rải ra khắp nơi trong thành phố như rải truyền đơn.....

Nhóm thực hiện:Ella và những người bạn...

Hiển nhiên chỉ chưa đầy 12 h đồng hồ sau...một số bức ảnh đậu lên ngay mặt báo....**NỘI DUNG:QUÝ CÔNG TỬ NHÀ HỌ TRỊNH ĐÃ KẾT HÔN NGÀY HÔM QUA.....**

các bức ảnh.....các cuộc phỏng vấn ùn ùn....nhưng đối tượng không phải là hai nhân vật chính mà là những gương mặt chủ chốt của gia đình Trịnh thị...

Ông bà Trịnh quyết không thừa nhận.....còn nói đây chẳng qua là một trò đùa dai

Kim tiểu thư giận lắm....vò đầu bứt tai con búp bê.....rồi bức xúc quá....dứt nguyên một mảng tóc của nó....con búp bê bị giờ trụ húi.....

Ở Mỹ...đôi bạn trẻ cũng trở nên nổi tiếng....vì ảnh cưới của họ ngập đường phố...chưa thấy cái đám cưới nào mà lại nhiều ảnh đến thế...

bà Trịnh không ngờ tới con nhỏ Ariel lại có cái dũng khí đó....cưới thì cưới luôn...khiến bà trở tay không kịp....Giờ thì làm được gì nữa nào???

ba mẹ Ariel có coi qua báo...thấy hình con mình thì rất ư là lạ:"Thế

"lày".....là thế "lào"???Ông Lâm không khỏi ngỡ ngàng.....

So với một cái hôn ước vợ vịn thì một cái đám cưới thực tế hơn nhiều.....

Bà Trịnh lợi dụng giới báo chí.....tung lên những tin đồn không tốt về Ariel...mong mỗi sẽ làm con bé ăn không ngon ngủ không yên.....

Kệ.....

Cả nhà chúng nó vẫn ăn "ngon",ngủ tốt...cười đùa vui vẻ.....

Chun và không tên tình cảm ngay trước mặt mọi người....Chun khoe là nó vừa liếm má Chun....thích lắm...

Ella cười nói:

-ừ ...nó vừa liếm cái ...ý ...xong nó lại liếm má Chun.

-Eo ơi ...bẩm....(Chun lườm con Không tên)

Joe liên tục nhận được điện thoại của ba má nó gọi về....Nhưng ý chí đã quyết..Không về là không về.....

Chun sau đám cưới của AR-Joe...tức cảnh sinh tình....cả buổi tối thấy hùng hục ghi ghi chép chép.....giấu giếm giếm không cho ai xem.....

Mãi sau mọi người mới biết là Chun...viết thư tình cho ss....

Nội dung thư viết thế này...(Nhờ Mike đọc lên)

Ella thương mến.....

Nghĩ cũng thật là kì khi ở cùng nhà với nhau lại viết thư cho nhau.....

Nhưng quả thật...trước mặt Ella,tui không tài nào diễn đạt hết tình cảm của mình cho Ella hiểu.....

Từ lâu,với tôi mà nói....Ella là một người rất quan trọng.....là người luôn thấu hiểu tôi.....san sẻ khó khăn với tôi.....Ella à...thực sự.....với tui Ella không chỉ là một người bạn đơn thuần....Chắc Ella cũng hiểu...tôi muốn nói gì.....tôi chỉ muốn nói là Tôi thích em.....

Tôi là người thích đùa cợt ...nhưng trong truyện tình cảm thực sự rất nghiêm túc....tình cảm của tôi dành cho Ella là chân thành.....Mong Ella hiểu cho lòng tôi.....

Ella hãy hứa với tôi là suy nghĩ thật kĩ chuyện này nhé.....tôi chờ hồi âm của Ella.....à mà không.....Tôi muốn Ella trực tiếp nói cho tôi biết....Ella nghĩ gì về tôi.....

Dành mọi tình cảm cho em:

Chun

Lá thư ấy được Chun gói ghém cẩn thận và đưa tận tay cho ss....bên ngoài phong thư còn ghi to đoành địa chỉ hai người hẹn nhau nói chuyện trực tiếp....

CẢ nhà ai cũng biết....Định đi rình nhưng lại sợ làm hai người ngại nên thôi....

Với lại...chuyện ss và br có thành hay không không ai đoán trước được....

8.00...Công viên thành phố...

Chun ăn mặc bảnh bao...đứng đó chờ.....

9.00....ss vẫn chưa đến....

30 ' trước Chun đã nhận được tin nhắn của ss với nội dung là ss không đến được vì ss đang ốm.....

Chun không tin...quyết không gặp không về.....làm gì có chuyện tự nhiên mà ốm cơ chứ.....

10' sau..Rainne bảo là Chun về đi..ss không đến được...ss đang nằm ở nhà đây này...

Chun vẫn không tin...vẫn cố dám ăn xôi...nghĩ là đây là trò ss bày ra để thử thách Chun....

10 h kém...

Sắp tới h giới nghiêm....ss vẫn không đến.....

Chun thất thểu ra về.....

Về tới nhà...không khí chẳng khác nào cái bệnh viện...chạy ra chạy zo...

Không chỉ có ss mà cả Joe và Mike và Ariel đang bị dị ứng nặng....mặt thì sưng phù...mụn đỏ nổi đầy người:

Chun chạy vào xem mọi người thế nào...

ha na đứng chống tay:

-Trưa anh ọi người ăn con gì mà bây giờ ai nấy dị ứng hết người thế hả????

-Con hàu...đặc sản đấy...dị ứng thế nào được....

-Bụng dạ anh tốt thì không nói....anh nhìn mọi người xem....thê thảm lắm....

Mike khi đó đang trên đường phi vào nhà vệ sinh...không quên dừng lại.....kính Chun một câu nói:

-Ông hại tôi rồi....ôi trời ơi.....

ss nằm cuộn trong chăn.....chỉ thò mỗi cái mặt ra ngoài.....

-Tôi...xin lỗi...

-Không sao ...mọi người quen rồi...lần sau có các thêm tiền cũng không ăn thực phẩm không rõ nguồn gốc mà Chun mang về đâu...ss cười.....

-Chuyện hôm nay....

-Chuyện gì???

-Cái hện.

-À.....ss lấy hơi.....Tui nói cho anh biết...lớn đầu rồi mà còn con nít thế..thời đại jì rồi còn viết thư???

-Chỉ tại tui....hơi nhút nhát.....ý Ella thế nào....

ss tắt nụ cười:

-Xin lỗi Chun.....tuichưa thể quên được Dennis.....

một thoáng im lặng.....Chun thấy mình chẳng còn một tý sức lực nào.....

Nhưng Chun cũng vẫn nói:

-Tui có thể chờ.....

-Đừng chờ tui.....hãy quên tôi đi....(Ella)

-Tôi không quên được Ella.....dù cho Ella không chấp nhận tui bi giờ.....tui tin...mình vẫn là bạn...được không Ella???

-Bạn???

Hiển nhiên rồi...bạn tốt ạ.....

Chun chạy ra ngoài...chạy vô toa lét...chẳng biết là Chun có khóc không.....

ss Ella ngồi trong phòng.....buồn rười rượi.....nhìn lên bầu trời....có ít nhất hai ngôi sao đang le lói.....

ss lẩm bẩm :“Xin lỗi Chun”.....

Một cái bầy

Sáng hôm sau thấy Chun dậy sớm...nằm dài ra bànnghe nhạc...rồi thở dài.....Không muốn ăn.....Có dấu hiệu của việc buồn bực.....

Bình thường chẳng thấy Chun như thế bao giờ...Mọi người thấy ngỡ ngợ....Còn con Không tên nó cứ sủa.....ý là Chun hơi bất thường.....

-Anh làm sao thế???

Ồm hã???(Ariel ân cần)...

-Không.....anh không sao...mọi người cứ ăn đi(Chun kéo ghế đi ra chỗ khác)...

-Sao Chun lạ vậy nhỡ???(Mike thắc mắc)....

ss Ella cúi mặt xuống.....ss thấy cứ có lỗi thế nào ấy.....

Cùng lúc đó...

Sau khi kế hoạch nói xấu sau lưng thất bại hoàn toàn....bà mẹ của Joe lúc đó mới tính đến kế hoạch G....

-Con muốn nắm giữ Joe và chiến thắng con bé hiện ở cùng Joe thì con phải chịu thiệt thòi một chút...Con thấy thế nào???

Tiểu thư Kim mau mắn trả lờiqua điện thoại)

-Vâng...bác cứ nói...con sẽ nghe theo bác hết.....

Ngày hôm sau.....trước cửa nhà mọi người xuất hiện một nhân vật.....tuy lạ mà quen....

Tiểu thư Kim lộng lẫy.....tới mức độ ****i mắt.....

Thấy quân địch đến gần.....hội con gái vào thế phòng thủ....

-Chị hỏi ai???(Rainne)

-Joe có nhà chứ???(Kim tiểu thư)

-Anh ấy đi vắng.....nhưng vợ anh ấy thì có nhà.....(Rainne quay vào trong...ới gọi Ariel)

Ariel từ chỗ núp đi ra:

-Chị gặp anh nhà tôi không biết có chuyện gì.....(diễn hay hơn thật)

-À không có gì...chỉ là một lá thư...mẹ anh ấy nhờ tôi chuyển trực tiếp cho anh ấy.....(Kim tiểu thư liếc nhìn Ariel một cái...)

-Anh ấy đi vắng...chị cứ đưa tôi...rồi tôi chuyển cho anh ấy.....

-Không được chị ạ.....Lá thư này rất đặc biệt...phải tận tay tôi chuyển cho anh ấy.....Khi nào anh ấy về...chị nhắn lại giùm.....

Rồi cô ta ra về.....Con Không tên nó nhìn theo...vì nó thấy lạ....

Ariel cũng thấy sao hôm nay cô ta hiền thế.....

Tối Joe mới về tới.....

Mọi người kể lại cho nghe...nhưng Joe không tin.....và cậu nghĩ là đây chỉ là cái cớ để bà Trịnh ép Joe gặp riêng cô ta.....

8.00 Pm

Joe nhận được điện thoại...của cô Kim.....nhắn là muốn gặp Joe để chuyển lại lá thư.....lá thư này là của người mẹ quá cố viết cho Joe khi Joe chưa chào đời...

Cả nhà thấy lạ là nếu có lá thư như thế thật thì sao bao năm qua không thấy bà Trịnh nhắc đến.....

Nhưng ý nghĩ có được lá thư cứ thôi thúc Joe đến gặp cô ta.....

Mẹ của cậu...đến một lần gặp mặt cũng chưa có.....Mẹ mất khi Joe vừa ra đời,,Bà đã đánh đổi mạng sống của mình để cứu Joe.....Kí ức về mẹđối với Joe thật mờ mờ quá.....Nhưng tự sâu trong đáy lòng cậu...mẹ đối với cậu là người đáng kính nhất trên cõi đời này.....

-Anh phải đi lấy lá thư.....(JOe)

-Khoan đã...nhỡ đây là cái bẫy....(Chun)

-Em vẫn phải đi.....

-Từ từ đã.....(Mike)Ariel...em nói gì đi chứ???

-Anh về sớm nhé.....(Ariel)

Vậy là Ariel cũng đồng ý để Joe đi.....cô hiểu Joe khao khát được biết tất cả mọi điều về người mẹ ruột của mình.....

-Cậu đi cẩn thận nhé.....(ss Ella)

-Này...cô ta đưa gì thì đừng có uống(Chun lo xa)

-Vâng....(Joe)....anh đi nhé...ở nhà chờ anh

Chiếc xe lao nhanh ra khỏi biệt thự.....Joe chưa đi thì Ariel đã thấy nóng lòng rồi.....

10.00 Pm

Joe vẫn chưa về.....cả nhà cũng sốt ruột....

10.15

Ariel đi ra đi vào....

Mưa bắt đầu lâm thâm....

10.30

Mưa nặng hạt...Ariel cầm ô ra ngoài chờ Joe...Rainne định đi theo nhưng Ariel bảo là không cần thiết.....

10.45 Joe về tới....bước trong xe ra mà người Joe lảo đảo.....

Ariel chạy lại.....

Joe ôm chầm lấy Ariel...

-Anh sao thế????

-Không có gì...tự dưng anh thấy nhớ em.....(Joe)

Rồi Joe hôn nó:

Ariel cổ ngược thật cao để nhìn Joe....Joe tránh ánh nhìn của nó.....

-Nói cho em biết...chuyện gì đã xảy ra.....Nó đặt tay lên mặt Joe.....

-Anh.....

-Vào nhà rồi nói.....

-Không.....anh phải nói ngay bây giờ.....

-Thế rồi cuộc có chuyện gì....anh làm em không thể kiên nhẫn nổi.....

-Anh có lỗi với em ..Ariel ạ...Joe đột nhiên bật khóc nức nở.....

Ariel chẳng biết nói gì.....Nó dìu Joe vào nhà....

Vào tới nơi mọi người xúm lại hỏi han sự tình.....

Joe sau khi đã bình tĩnh lại....kể lại mọi chuyện.....

Em đến chỗ hẹn...thấy cô ta ngồi đó...em chỉ chào hỏi qua loa rồi hỏi vấn đề chính là bức thư.....

Cô ta đưa em bức thư....mời em uống một ly rượu.....Từ lúc em cầm bức thư đã thấy trong người khó chịu.....

Em ko uống mà muốn về luôn.....nhưng ra đến gần cửa thì em thấy mắt tingle....lá thư đó....đã tẩm thuốc mê.....

Và em mê man không biết gì...Khi tỉnh lại...em thấy mình ở trong khách sạn....và cô ta nằm cạnh đó....Em hoang mang không biết chuyện gì xảy ra....thì cô ta bảo.....Em đã.....

-Trời ơi...cậu ngu quá....sao lại để con nhỏ đó đưa vào tròng thế?????(ss Ella giận giữ...)

-Nhưng nó thủ đoạn thế...thì làm sao mà biết trước được.....Con nhỏ đó đã gài bẫy rất tinh vi.....(Chun)

-Phải làm sao bây giờ????(Ha na)

-Làm sao gì nữa....Nó nhất định sẽ bám vào đó mà bắt anh Joe chịu trách nhiệm.....Chỉ tội nghiệp Ariel..(Rainne)

Ariel ngồi đó...nước mắt chảy..trong vô hồn.....

Joe quay lại:

24. Chương 24

-Em sao thế???...Anh biết mình thật ngu ngốc.....Anh đã phụ em rồi.....Anh..... không xứng với em.....Joe cũng khóc.....

Ariel vẫn thất thần..:

-Giờ em phải làm sao???LÀM sao đây????.....sao mọi việc cứ rối tung lên thế này???

-Hãy đánh ...hãy chửi anh.....anh xứng bị như thế.....Joe phẫn uất.....

-ji chứ??? Anh đã bình thường lại chưa????Ai cũng có quyền trách anh.....Nhưng em thì không.....đây là một cái bẫy.....em hiểu anh mà.....em tuyệt đối không thể vì thế mà đầu hàng.....em sẽ bảo vệ anh.....tới cùng.....bảo vệ tình yêu của chúng ta tới cùng.....Ariel gục đầu vào vai Joe khóc.....

Càng trong im lặng.....mình càng nghe thấy nhiều hơn.....Cuộc sống của mình từ trước tới nay vẫn đầy sóng gió.....và từ khi Joe bước vào cuộc đời mình....Sóng gió cũng đổ lên đầu anh ấy.....Mình thật đen đủi.....Sao ông Trời cứ thử thách tình yêu của mình như thế????Bằng những tình huống ngang trái nhất.....Chuyện lần này....Mình phải làm sao đây???Cô ta có vì thế mà ép Joe rũ bỏ mình??

Nhưng dù sao đi nữa.....mình cũng là một người mạnh mẽ....Mình sẽ cho cô ta thấy mình mạnh mẽ thế nào.....

Tình yêu của mình cũng thế...Không thể vì thủ đoạn bẩn thỉu này ...làm chi cắt

Nhật kí Ariel.....

Đêm hôm ấy,...là một đêm thật dài....Mọi người tuy không nói ra nhưng ai cũng đang cố tìm cách thay đổi cục diện này.....Joe thì biết mình sắp thăm tới nơi.....

Đêm....

Joe nhận được điện:

-Mẹ nghe nói giữa con và Kim tiểu thư xảy ra chuyện.....Mẹ biết ngay mà...con thích Kim tiểu thư đúng không???Nó cũng chẳng trách ji con đâu.....Mai con về nhà nhé...để hai bên còn bàn bạc.....

-Con đã có vợ rồi....Cô ấy là Ariel...(Joe)

-Ji chứ....giờ là giờ nào còn nói năng thiếu suy nghĩ thế?Mai về ngay....đừng để nhà họ Kim làm ầm lên ...lúc ấy chẳng còn ra thể thống ji nữa đâu.....

Rồi bà Trịnh cúp máy....

Joe nghe tiếng tút tút mà não cả lòng.....

Trong phòng Ha na:

-Em thấy sợ cô ả....dù sao cũng là thiên kim tiểu thư mà lại giở cái trò mặt hạng ấy.....(Ha na)

-Tiểu thư thì tiểu thư chứ....đều là con gái cả...ghen ghét đồ kị.....(ss Ella)

-Theo chị thì giữa hai người liệu có xảy ra chuyện????

-Em nói ai???

-Joe và cô ta.....

-À.....chị cũng không biết....Joe say thế....chắc là tưởng cô ta là Ariel...mà không....hai đứa chưa từng thân mật.....có thể là không có ji.....Nhưng cô ta cứ nói là có thì làm ji được????Tóm lại...vụ này.....hai đứa nó...không đồng tâm hiệp lực thì khó mà qua.....

-Uhm...số Ariel lận đận tình duyên chị nhỉ....chẳng thuận buồm xuôi gió như bọn em....

-uh...mỗi người mỗi số phận...ss thở dài.....à em có biết ông Kim bố cô ả không???

-Em cũng không rõ.....

-Nghe đồn là một người rất tử tế...đứng đắn.....

-Thế mà lại sinh ra một đứa con gái như cô ta....

-Thì đã bảo mà....mỗi người mỗi số....

Vỏ quýt dày có móng tay nhọn

Kim tiểu thư gọi điện muốn gặp Joe...nhưng Joe không muốn gặp.....

Cô ta bây giờ thì chẳng phải kiêng nể gì ai nữa rồi....

-Nói cho em biết cô ta hẹn anh ở đâu???Đích thân em sẽ đi gặp cô ta.....(Ariel quả quyết)

-Phải đó...phải cho cô ta biết ...mình không dễ bắt nạt.....(Rainne)

-Cố lên Ariel...nói cho cô ta bề mặt.....cái thứ con gái chỉ chuyên bày trò.....

Ariel khăn gói đi gặp tình địch.....

Ariel định bụng đến nơi sẽ phải mắng cho cô ta một trận...

Thế này

Thế này

Thế này nữa

Nhưng khi tới nơi thì nhuệ khí rụt hẳn.....

Cô ta ngồi vắt vẻo ở đó...Ariel thấy là mỗi lần...gặp cô ta....sự đáng ghét của cô ta tăng theo cấp số nhân.....

-Tưởng ai...là cô à????Thế Joe sao không đến mà cô phải đến???(Cô Kim lên tiếng trước)

-Chị tìm anh ấy có chuyện gì????(Ariel)

-Chuyện chúng tôi liên quan gì cô???

-Giữa hai người thì có chuyện gì cơ chứ???

-Sao lại không????Cô coi thường tôi quá.....nói cho cô biết.....đừng tưởng cô kết hôn với Joe mà thắng được tôi.....à phải rồi...nhân đây cũng nói cho cô trước để cô liệu đường mà rút.....Chúng tôi sẽ cưới nhau.....cô lo mà làm thủ tục ly dị đi nhé.....

-Tại sao chúng tôi phải ly dị???Chúng tôi đang rất hạnh phúc cơ mà....

-Hạnh phúc????(Cô ta cười nhếch mép).....Làm sao mà Joe có thể hạnh phúc khi ở cạnh một thứ rác rưởi như cô????

-Nếu tôi là rác rưởi thì cô là loại phụ nữ cần bã.....và đáng thương.....mua chuộc tình cảm người khác bằng thủ đoạn.....thật đáng thương.....

-Ji chứ???(Cô ta đập bàn)..Thương ỉnh trước đi nhé....trước khi thấy đáng thương cho tôi.....Nói cho cô hay.....tôi đã có con với anh ấy.....mẹ con tôi sẽ đuổi cô ra khỏi nhà họ Trịnh...để xem rồi ai đáng thương???

Rồi cô ta đi thẳng.....Ariel thấy ***ng mặt...mọi thứ tối sầm lại.....

Cô ta có con...với Joe...Trời ơi...chuyện gì đang xảy ra thế này.....

Rồi trong đầu Ariel hiện lên hình ảnh...nó ra đi...không một lời từ biệt...joe cùng cô Kim đứng đằng sau...chăm chú nhìn vào cục cưng của hai người...

Joe còn nói“Em ra đi mạnh khỏe nhé!!!Anh đã yên bề gia thất rồi.....””

Nó chết mất.....

Nó thất thủ về nhà...bộ dạng như đờ đẫn.....ss thấy thế sai Ha na lấy cho nó cốc nước

-Sao thế Ariel...lúc ra khỏi nhà bỏ khí thế lắm cơ mà.....(ha na hỏi)

-Cô ta nói với mình là.....

-Nói sao(Rainne không nhịn nổi)

-CÔ TA ĐÃ CÓ MANG.....

-Hả

-Trời.....thủ đoạn cũ đây....(Chun đăm chiêu)

Joe mặt cắt không còn hột máu.....

-Có mang thì rắc rối to.....(Mike)

Cả nhà náo loạn..duy chỉ có ss bình tĩnh:

_Cô ta nói với em thế à???

-Dạ vâng.....

ss cười:

-Không có gì phải lo...cô ta nói dối đấy...

-Sao chị biết???(Ariel)

-Em giận mất khôn rồi.....làm gì có chuyện là mới đêm qua mà hôm nay đã biết là có mang.....

-ừ nhỉ????(CẢ nhà...cười)

-Nhưng cũng đừng vui mừng quá sớm.....Nhỡ chẳng may cô ta có mang thật..thì vấn đề chỉ là sớm hay muộn thôi...

Joe tiu nghỉu.....khi nãy mặt vừa mới phấn chấn một lúc.....

-Chị có cách này.....

-Cách gì...????

-Cách này chỉ hội con gái và Joe được biết thôi....

Rồi mọi người ngồi bàn nhau kế hoạch tác chiến.....

-Ông nghe gì chưa????(bà Kim chăm chăm nhìn chồng)

-Chuyện gì?????

-Con Kim nhà mình và cậu Joe????

-Chuyện gì nữa????Người ta đã có vợ rồi mà con tơ tưởng à????

-Không.....hai đứa chúng nó đã ở với nhau.....

-Hả????Chuyện như thế mà bà cũng nói ra được...bà làm mẹ mà dạy dỗ con kiểu gì thế?????

-Chỉ tại...con Kim nhà mình nó yêu cậu Joe quá....

-Con mới cả cái.....không thể hiểu nổi nó nghĩ gì.....mà cậu Joe ấy...không ngờ cũng lẳng nhăng như thế.....Thế bà định tính sao ???/

-Tính gì nữa????phải để bên ấy chịu trách nhiệm.....bắt Joe chia tay vợ rồi lấy con gái mình.....

-Như thế có được không?????

-Yên tâm...vụ này tôi sẽ lo tới nơi tới chốn.....

-Thì tùy bà đấy....Ông Kim lắc đầu.....

-Sao lại là mấy người?????(Kim tiểu thư)

-Joe anh ấy đâu???cô ta nói tiếp.....

ss Ella cười.....

-Thì em cứ ngồi xuống đã.....

-Tôi không có gì phải nói với chị.....

-Thế à?Chị chỉ phiền em một tý thôi....Chắc cũng không mất nhiều thời gian quý báu của em đâu.....

-chị định đưa tôi đi đâu???

-Sang bên kia đường.....khám sức khỏe cho em.....(ss cười)

Ha na và Rainne....mỗi người một tay kéo cô ả sang bên kia đường...khó khăn lắm mới lôi sang được.....Cô Kim gào hét điên cuồng.....nhưng cũng không ai quan tâm lắm.....vì không ai ngờ rằng những cô gái dễ thương như Ha na và Rainne lại làm điều gì khuất tất....

-Yên tâm đi ...không phải tiêm đâu mà em hét to thế..chị chỉ muốn nhờ bác sĩ kiểm tra xem thai nhi của em thế nào thôi.....

Ba người tổng cô ta vào phòng khám.....

Một lát sau một nữ bác sĩ đi ra đưa kết quả xét nghiệm.

(Cô bác sĩ này là bạn cực tốt của Ella)

-Cô ta vẫn còn trong trắng thì làm sao có thai được????

Ye.....

Ba người vỗ tay vào nhau.....

-Hết chối cãi nhé....đồ quỷ quyết.....dám bày trò để “Bẫy ngổ Joe”làm gì có chuyện dễ thế.....

Ba người cùng cười

Ariel và Joe sẽ vui lắm khi biết cái này đây.....Rồi ba người cùng về.....

Gánh nặng rút xuống...Cả nhà ăn mừng...

Joe thở phào nhẹ nhõm.....

Ngoài ban công phòng Ariel....

-Em thấy sao????(Joe)

-Sao là sao??(Ariel)

-Ít nhất anh cũng chưa đến nỗi tồi tệ như em tưởng????

-Anh nói thế mà nghe được à????Từ khi xảy ra chuyện...em đã trách anh câu nào đâu???

-Cũng đúng...thế anh mới yêu vợ của anh nhiều hơn.....Joe choàng tay ôm chặt lấy Ariel....

-Anh có biết...lúc em nghe cô ta nói cô ta có thai...tâm trạng của em thế nào không????

-Chắc là muốn ngay lập tức về nhà tìm anh trút giận???đúng không???/

-Anh này...không phải..>Em thấy ghen tỵ.....

-Ghen tỵ????Tất cả con gái trên thế giới này phải ghen tỵ với em mới đúng.....vì em là người được anh iu nhất.....

(Nổ quá ông ơi.....ban công phòng Ella....sau tấm rèm)

-Ariel này.....

-Ji ạ????

-Nếu anh mà có con...thì anh chỉ muốn đích thân em sinh nó cho anh...không phải ai khác...ngoài em.....

-Sao anh nói năng kì thế???

-Kì đâu mà kì???đăng nào chúng ta cũng là vợ chồng rồi.....

-Chỉ trên giấy tờ thôi.....

-Anh muốn em là vợ anh thật cơ.....

-Hả???

(Quay mặt đi.....tre con không được xem cảnh này....Ai trẻ con?????.....Ấ đừng chen....khẽ cái mồm thôi....đứng lui ra tý.....sau tấm rèm...ban công phòng bên cạnh)

Hôm đó...Rainne phải đi tản sang phòng ss...vì lý do tế nhị...

Jimmy cầu hôn Ha naHa na sau vài giây lưỡng lự đã đồng ý.....

Hai đứa chúng nó ngồi vạch kế hoạch...cưới nhanh thắng nhanh.....

Đôi Mike và Rainne thấy dạo này tốc độ tiến triển của hai đứa hơi chậm...Bằng chứng là đã bị đôi Ariel và Joe vượt mặt.....đang tính xem làm sao để đổi mới tình yêu.....

Chun ngao ngán nhìn hai cặp....mà nghĩ...ước mơ về một mái ấm gia đình...chẳng biết khi nào mới được mở ra.....

Bất trộm

-Làm sao để em diễn tả hết lòng biết ơn của bọn em với chị đây?????Ariel vừa xoa bóp vai cho ss Ella vừa nhìn ss Ella bằng ánh mắt đắm đuối.....

-Không có gì...tháng này rửa bát cho chị...chị thấy như thế cũng ổn rồi....ss quay sang cười với Ariel.....

Ariel bảo chuyện nhỏ.....Joe cũng cười

-Còn chú.....ss chỉ sang Joe.....

-Em ạ???(Joe)

-Chiều nhớ mua kem và bánh ngọt về đãi cả nhà.....bánh ngọt thì phải của Pháp...còn kem thì thế nào cũng được.....ss đưa ra yêu sách.....

Joe đồng ý tức thì...

25. Chương 25

Cả nhà được ăn trực cũng thấy vui phơi phới.....

Tối...đánh chén no nê...xong mọi người đi ngủ.....

ss uống say lên ngủ sớm.....

Ha na và Jimmy khó khăn lắm mới dìu được ss vào phòng.....

11.00

ss xông vào phòng Chun:

-Này ông ngủ chưa???

Mặc dù CHun đã ngủ say...nhưng nghe ss gọi thì bật dậy như con lật đật...tỏ vẻ tỉnh táo lắm:

-Chưa....chưa ngủ.....

-Thế à??Thế ngủ đi nhớ....hớ hớ....

Thì ra ss bày trò trên Chun...lâu rồi Chun vẫn chưa trở lại trạng thái bình thường.....

Chun lâu lâu tới tiếng thứ 3 thì ngủ típ.....

12.00 đêm

-Sao uống nước mà cũng bắt mình đi theo????(Rainne)

-Mình dạo này hơi yếu bóng vía...hi hi(Ariel)

Uống xong cốc nước.....Ariel đặt cái cốc xuống.....toan định đi thì nó giật người lại.....

-Này....

-Ji ???làm mình giật cả mình.....(Rainne)

-Lúc này bỏ tắt điện ngoài vườn chưa????(Ariel)

-Rồi !chưa tắt để mà đóng thuế à????(Rainne đáp)

-Thế sao đèn sáng thế????

-Đâu???

Rainne và Ariel nép chặt vào tấm kính dõi theo ánh sáng phát ra từ khu vườn.....

Có ít nhất...3 4 bóng người đang lụi cụi...đào đào bới bới ji ở đấy.....

Khiếp quá....Rainne run rẩy

CÓ THÍCH KHÁCH.....NÓ HẾT LÊN...NHƯNG CHỈ ĐỂ TRONG NHÀ NGHE THẤY...

Cả nhà đã quá quen thuộc với việc cảnh sát Chun đi tuần về đêm....gây náo loạn.....

Nhưng hôm nay nghe nói có thích khách...tất cả trong vòng chưa đầy một phút có mặt ở hiện trường....

ss mặc váy ngủ...xông ra....tay cầm hai cái giày...ngung nguỷ:

-Đâu???Thích khách đâu????

Lập tức Chun bùm mồm ss:

-Khẽ chứ...nhìn đi.....Chun chỉ ra ngoài vườn.....

-Tối quá..chẳng nhìn thấy ji(Ha na định với tay bật công tắc điện)

Jimmy ngăn nó lại:

-Em mà bật điện bây giờ là chúng nó biết ngay.....

CẢ nhà nín thở nhìn ra ngoài.....

-Chúng nó đào cái ji thế nhĩ?????(Mike)

-Chắc là chôn người chết.....Em nghe nói ở quanh đây rất nhiều mafia...giết người như ngóe....chắc là vừa thủ tiêu nhân chứng rồi đem chôn tạm ở đây.....(Rainne)

-Eo ôi....(Ariel)

-Rõ ràng khu này an ninh không tốt.....(Joe) thảo nào mà thuê ở đây rẻ thế.....

-Em nghe bà hàng xóm nói là bà ý vẫn nghe thấy tiếng súng nổ vào ban đêm.....(Ha na)

-Bà cụ ấy già thế rồi...tai lãng....nói to bà ấy chẳng nghe thấylẽ nào bà ấy nghe thấy còn bọn mình thì không????(Jimmy)

-Nhưng người già khó ngủ...có thể bà ấy nghe chính xác đấy.....(Ha na)

-Không biết là hôm nay mới xảy ra chuyện này hay hôm nào cũng thế??Ariel nói mà trong đầu nó liên tưởng tới cảnh ra ngoài vườn dạo chơi....

Ngó hướng Tây có vài ba xác chết...ngó hướng Đông có dăm bảy cái thây...mà rùng cả mình.....

-Không có đâu.....Hôm nay mới thấy(Joe)

-Sao anh chắc thế???

-Vì đêm nào anh cũng học tới khuya nên anh biết....

Đèn tắt.....nhóm người nọ đi tuần tự về phía cuối con đường.....

Cả nhóm đứng này giờ đã thấy mỗi chân...nên quyết định ai về phòng này...Mai điều tra típ.....

Sáng hôm sau...Mọi người tụ tập lại quanh vị trí mà tối qua những kẻ lạ mặt đào xới....

Hội con trai cũng thử đào lên...

Hội con gái hồi hộp...rùng mình khi nghĩ tới một cái đầu lâu hay một cánh tay thối rữa.....

Nhưng không phải...nhất xéng cuối cùng lộ lên một bịch ni lông....bên trong...có chứa một thứ hàng cấm:MA TÚY.....

Thì ra..họ giấu ma túy ở đây....đây chắc chắn là một tổ chức buôn ma túy xuyên quốc gia.....(hội con gái)

-Không phải đâu....Lượng ma túy ít thế này...chắc là của mấy con nghiện.....Đạo này cảnh sát lòng ki quá nên giấu tạm vào đây.....(jimmy)

Cả nhóm đến khai báo sự việc....Cảnh sát làm một cuộc truy quét.....thế nên an ninh ở khu này những ngày sau được thắt chặt....Người người cũng thấy yên trong lòng.....

Tối hôm đó,Joe bay về Đài Loan....

Trước mặt ông bà Trịnh và ông bà Kim,cậu thẳng thắn bày tỏ quan điểm của mình.....

bà Kim còn lên tiếng bênh vực con gái mình đòi Joe có trách nhiệm....

Joe khi ấy mới đưa ra bằng chứng là cậu chưa thêm làm gì con gái bà.....

Hai bên đôi co,ông Kim đứng dậy..kéo tay vợ mình:

-Như thế là đủ mất mặt lắm rồi.....trước mặt ông bà Trịnh...ông xin lỗi Joe.....

Xong việc Joe định đi thì bị chặn lại:

-Chưa xong đâu mà đi(Ông Trịnh)

-Thế ba mẹ còn muốn thế nào nữa????

-Mày không hỏi han ý kiến ai...lấy con nhỏ ấy làm vợ....mày sỉ nhục ba mẹ mày đủ chưa???Đồ bất hiếu.....(Ông Trịnh)

-lấy được cô ấy là diễm phúc chứ không phải là một điều sỉ nhục.....ba mẹ đừng có mà nói xấu cô ấy.....

-Mày thì lúc nào chẳng đúng.....Mày thì giỏi giang lắm nhĩ???thử rời tay tao ra xem.....có mà đi ăn xin.....thế mà lúc nào cũng lên mặt tinh tướng.....cái loại Ếch ngồi đáy giếng.....

-Thưa ba thưa mẹ....nếu vậy con từ nay sẽ tự lo cho cuộc sống của mình.....Không cần ba mẹ quản nữa.....tất cả những thứ này con xin trả lại.....

Joe chìa ra toàn bộ thẻ tín dụng.....

-Mày dám????

-Con chịu đựng đủ rồi....ba mẹ đừng có ép con thêm nữa.....Con không bao giờ yếu đuối như trước kia.....như một con búp bê .để tự ý ba mẹ bắt ngồi thì ngồi...nằm thì nằm...khi cần thì đem ra ôm...khi chán rồi thì vứt lẩn lóc.....

-Con nhỏ đó dạy mày nói với ba mẹ mày thế à????(bà trinh trợn mắt)

-Không.....cô ấy đã cố hết sức để mẹ chấp nhận....nhưng mẹ chẳng cho cô ấy lấy một cơ hội.....dù sao cũng cảm ơn mẹ...vì nhờ có mẹ....con mới biết cô ấy quan trọng thế nào.....Cô ấy luôn nghĩ cho con.....nghĩ lại ba mẹ chưa bao giờ nghĩ cho con cả.....cái mà ba mẹ suy tính cho tương lai của con thực chất chỉ là cho hai người mà thôi.....

-mày nói jì thế????Đồ bất hiếu...Ra khỏi nhà tao...đừng bao giờ bước chân về đây nữa.....Ông Trình quắc mắt,...đuổi Joe..

Nhìn hai người lần cuối....

Joe đi thẳng....

Cậu thoát ra khỏi địa ngục và đi về nơi mà duy nhất ở đó...cậu có cảm giác là nhà mình.....

Đám cưới

-Anh nói thế thật(Ariel đặt tay lên trán Joe)

-uh thì sao???(Joe)

-Công tử ơi.....công tử có biết là công tử đã nói jì không???

-Hiển nhiên.....

Ariel liên tưởng tới cuộc sống tương lai của hai đứa nó....

Nó ăn mặc rách rưới...tay bông con...lê lét ở phía cuối con đường.....Joe ngồi cạnh nó.....lôi thôi lếch thếch không kém.....thằng nhỏ con nó(không phải cái thằng đang bế)kéo tay Joe:

-Ba ơi con đói.....

Joe nhìn nó mà thương....cả nhà ôm nhau khóc.....

Cả nhà sống bằng nghề đàn hát....qua ngày.....

-Không đến nỗi khấp như em tưởng đâu.....joe làm nó hồi tỉnh....

-Sao anh biết em tưởng cái jì????

-Nhìn mặt là biết.....

-HẢ???

-Anh và Jimmy đã tính cả rồi....Hai vợ chồng mình và vợ chồng cậu ấy sẽ chung sức mở một công ty...Ở Mỹ này....Công ty chuyên về dịch vụ hoa...đủ các loại....

-Anh tính từ bao giờ thế???(Ariel hỏi)

-Cả anh nữa(bà xã tương lai của Jimmy cũng hỏi)

-Ờ thì...đàn ông mà....ai chẳng có hoài bão.....(Jimmy)

-Nghe hay đấy em ủng hộ hết lòng.....em sẽ tự tay thiết kế những mẫu đẹp nhất...đảm bảo độc nhất vô nhị.....(Ha na)

-uh...bà xã của anh thì giỏi rồi....(Jimmy ôm Ha na)

-Tự nhiên quá...thế công ty của bố cậu vất cho ai...??ss Ellla

-Cái ấy trăm sự nhờ chị.....(Jimmy cười)

-À...nhân đây báo với cả nhà..tin vui....là...(Jimmy)

-Tin jì nói nhanh lên...

-Tuần sau bọn em sẽ tổ chức lễ cưới....

-hả??Làm jì mà gấp thế???

-Không gấp đâu chị...bọn em yêu nhau lâu lắm rồi.....

-Được 4 năm chớ mấy.....

-4 năm là nhiều lắm rồi.....

-Giới trẻ bây giờ học đòi....hở tý là cười(Chun bình luận)

-Uh,hồi tôi bằng tuổi chúng nó..tôi có thể đâu.....

-Thì bà hơn chúng nó ba tuổi chớ mấy....

-Ba tuổi là nhiều lắm rồi.....ss cười...

-Thế nào???ngạc nhiên chưa???

4 nàng bước ra từ 2 cánh cửa(là tụ điểm để Ha na trang điểm....dợt sẵn cho lễ cưới.....)

-Anh thấy em thế nào???Đẹp chứ..??(ha na)

-Em lúc nào chả đẹp.....

-Còn em thì sao???(Rainne)

-Rainne của anh xinh quá.....hay chúng mình cưới luôn đi...(Mike)

-Thôi đi...anh đừng có học đòi Jimmy....cậu ấy khác mình mà....chưa ra trường thì chưa có tương lai được....(Rainne)

-Sao em nói như bà già thế???

-hả ???Anh chê em già???

-Anh không có ý đó.....sao em hơi tý thì dỗi thế...

-Lúc trước anh nói em càng nhũng nhẽo càng dễ thương cơ mà...bây giờ anh mệt mỏi rồi phỏng???

Thôi xin hai người....mấy tuổi rồi hả???Rainne có cần kẹo mút không???Mike có cần đồ chơi 5 anh em siêu nhân không???(ss Ella và Chun can)

-Ella này.....bà ấy.....nói đừng tự ái nhé.....bà đeo cái toong teng ấy.....giống quảng cáo pho mát Bò Cười lắm....tháo xuống đi.

-Này...Chun này...nói Chun đừng để bụng...tôi đeo toong teng thì giống bò hừm.....còn Chun mà không đeo nơ thì ta gọi là bò quên nơ.....

-Ý Ella nói là tôi ngơ ngác dễ thương như bò đeo nơ chứ ji...khen thì cứ việc khen...sao phải ngại.....

-Uh bé Chun ngơ ngác đáng yêu lắm...cho bé Chun một phiếu bé ngoan....Cả nhà vỗ tay khen bé nào.....

Cả nhà vỗ tay....

Joe nhìn Ariel:

-Giá như anh cưới em một lần nữa.....

-Khi nào cưới lại nhé anh....lần trước không tính.....

Jimmy và Ha na lên về từ đầu tuần.....để chuẩn bị đám cưới.....

Cuối tuần cả nhóm bùng học tập thể.....đi ăn cưới ngại chi trốn học.....

Đám cưới của Ha na và Jimmy vui lắm....

Tất cả đều màu trắng.....

Sau lễ cưới....ss vô tình bắt được hoa....Rainne nỳ nèo...thế là ss quyết định cho nó một nửa.....

Hai người nghỉ tuần trăng mật tại Úc còn cả nhóm quay về Mỹ.....

Sau tuần trăng mật.....mọi người ai cũng có quà.....

Cả nhà vui vẻ chia nhau...

Tuy vậy...có một vài sự xáo trộn nhỏ...

ss Ella chuyển sang phòng Jimmy ở.....để Jimmy ở chung với Jimmy.....vì theo như Chun nói phá hoại hạnh phúc của đôi vợ chồng mới cưới là tội lỗi.....

Tý quên.....ss ở cùng Rainne vì Joe cũng dọn sang phòng Ariel ở.....công khai quan hệ.....

Sĩ số của gia đình vẫn là 8 người nhưng số hộ thì chỉ còn 6:vì Ariel và Joe được coi là một hộ...Jimmy và Ha na cũng thế.....

Kể từ đó...Jimmy và Joe không phải đợi dài cổ.....vì được đặc cách vào toilet buổi sớm....dù sao tụi nó cũng là vợ chồng rồi.....mặc cho Mike hát hò rền rĩ khi đợi Rainne hay Chun đá sưng cả chân mà ss vẫn chưa ra..

26. Chương 26

Happy baby

-Này ăn ít thôi....ăn jì mà lảm thế????Chun nhìn con Không tên đang vục đầu ăn....

Dạo trước nó giữ ý giữ tứ chỉ ăn hương ăn hoa....không hiểu dạo này sao nó ăn khỏe thế...quay đi quay lại đã hế bát cơm...lại còn ỉ ôi....xin một miếng nữa.....

Nó dạo nỳ béo tròn.....căng.....chỉ phát triển bề ngang...chẳng thấy phát triển chiều ấy.....

-Tính đến giờ phút này...phòng tôi mất 15 cái mắc rồi....Ông có định trả hay không đây????(ss Ella ngồi gần lại Chun)

-Để mấy hôm nữa tôi trả cả thế.....(Chun)

-Ông uốn nó thẳng tưng như thế rồi thì trả thế nào được????

Dạo này Chun thành ra mắc hội chứng“hồi xuân”...ngây thơ lạ....suốt ngày ngăm cây mới chọc tổ chim.....không kiểm được cái que nào dài...Chun cứ nhón lấy mắc áo của ss và Rainne...mỗi hôm mấy chiếc.....

Mike và Rainne dạo này tích cực đổi mới tình yêu...vì thế hai đứa chành chọc nhau suốt.....chẳng như ngày trướcđược mệnh danh là một cặp nghiêm túc đồng lòng.....

-Chẳng hiểu sao ngày xưa tôi lại thích Rainne,bây giờ nghĩ lại ngày ấy có mắt không trông(Mike khiêu khích)

-Tôi mới là người phải nói câu ấy,ngày xưa tôi mù....Rainne quay sang nói với HA na....

-Người đâu mà dễ đổ..tán vớ tán vẩn đã đổ.....(Mike)

-Người đâu mà ngây thơ.người ta nhận lời bừa mà cũng tin....(Rainne)

Hai đứa chỉ trêu nhau thế thôi.....chứ thực ra tình cảm vẫn mặn nồng lắm...

Từ ngày Jimmy và Ha na cưới nhau...HA na ra dáng làm bà nội trợ đảm đang lắm...thức dậy sớm và chuẩn bị bữa sáng.....

Mọi người vẫn tới trường...về nhà thì quây quần với nhau...cuối tuần thì đi chơi đâu đó...ngày qua ngày rất thanh thản.....

Joe bây giờ làm trợ giảng ở trường..thu nhập cũng khá.....Có gia đình rồi thì phải khác chứ.....

Cuối tuần ...cả nhà không lượn lờ ngoài China Town thì cũng lên núi ngắm trăng sao.....

Vui thì vui vậy...chứ trong lòng ai cũng dồn dập sức ép.....

ss Ella đang học hành vất vả...học cao học mừ...khó khăn hơn đại học nhieu.....

Chun thì bận rộn với những khách hàng ở khắp nơi trên nước Mỹ...trong việc mua bán tiêu thụ xe hơi.....Công nhận Chun dạo này chững chạc lắm... ple cavat...cả nhà không nhận ra.....

Mike cũng đang chuẩn bị tốt nghiệp....đag lo tìm chỗ thử việc.....

Còn hội Sinh viên năm 2 thì như thường...bài vở....kiểm tra....tỷ tỷ thứ.....

Quay đi quay lại đã gần hết năm....

Mọi người dần có chỗ đứng trong xã hội....

Duy chỉ có một thứ di chuyển chậm chạp đó là tình cảm của Chun và Ella....

Từ dạo đó tới h....ss và Chun vẫn là bạn tốt....thậm chí còn trên cả tốt.....

Có lần Chun về khuya..đi qua phòng ss(h thì ở ngay cạnh nhau rồi) ,cửa không khóa(nhà này chẳng bao giờ khóa cửa).....thấy ss đang ngủ...Rainne mãi tám bên phòng Mike.....Chun nhẹ nhàng bước tới.....

Trông ss ngủ rất đáng yêu....miệng thì như đang nhóp nhép nhai cái gì ấy.

Chun nhìn ss ngủ mà thấy buồn cười...

Bất chợt Chun đặt tay lên má ss....thấy má ss mềm mềm ẩm ẩm.....

Không có ai ở đó Chun tranh thủ hôn trộm lên má ss một cái.....(ý cha)

Đột nhiên ss nói:Chun ơi

Chun hoảng quá tưởng bị bắt quả tang...đứng yên một lúc...thấy ss không mở mắt.....thì ra ss nói mơ....Chun cười thầm trong bụng...trong mơ mà cũng mơ thấy mình...

ss lại tiếp:Rồn lồi quá.....

Hả????nói xấu mình...Chun tức khí về phòng...đuổi Rainne về....làm Mike lườm ột quả rách mắt.....

Từ dạo hai phòng ở gần nhau...

Chun và ss nghĩ ra trò...liên lạc qua tường.....

Mỗi bên một cái chai gõ vào tường....rồi truyền tín hiệu cho bên kia....

Lúc thì hát nhau nghe...

Lúc thì bảo nhau thần kinh rồi thì nhau nói xấu đối phương.....

Khi thì kể chuyện cười.....

Rồi ngồi cười với nhau.....

Mike và Rainne cứ thấy hai người khùng khùng.

Hai người trong nhà mệnh danh là “Những con người vượt lên tuổi tác”

Hôm nay Ariel đi tắm mà quên “áo nhóc”nó định với gọi Rainne thì đã thấy Joe đứng đó rồi...trên tay cầm “áo nhóc”của nó.....

Nó vội giật lấy,mặc vào rồi hỏi Joe“Anh cầm mà không thấy ghê tay à???”

-Không sao ,Jimmy cũng toàn phải cầm thế suốt...

Ariel quay ra thấy Ha na đang néo gọi Jimmy....chắc cô nàng lại quên mang đồ vào rồi.....

Một hôm...cả nhà đi về....phát hiện có một sinh vật khả nghi ở góc tường....một con chuột bạch...Rainne sợ chuột nên quỳnh quảng cả lên....

mọi người vào điều tra...nhìn kĩ không phải là chuột...mà là cọn gì cũng không rõ.....nó không động đậy...Mất nhấm nhghiền.....

Con Không tên khi ấy đang gào rú.....chạy như ngựa....

Mọi người tưởng nó lại muốn mót....cắt cử Joe đi làm nhiệm vụ.....Nhưng không phải.....Ngay lập tức...một con nữa rơi xuống sàn...trắng tinh....

Lúc đấy mọi người mới ớ ra...THÌ RA KHÔNG TÊN ĐỂ CON.....

trong vòng nửa tiếng 4 chú *** con ra đời....Chưa con nào mở mắt.....

Không tên nằm giữa nhà...vênh mặt lên...cho các con bú.....ra điều là CON EM ĐẤY...XINH HOK??????

Cuối cùng thì Không tên cũng làm mẹ gọi.....cả nhà thêm nhân khẩu mới.....

-3 *** đực,1 *** cái(Chun)

-Sao ông biết????(Ella)

-Nhìn thì biết(Chun)

-Nhìn làm sao biết????con nào chẳng giống con nào????(Ella)

-Nhìn đi...cái ý nó ở cuối thì là *** cái.....(Chun giơ một con lên)

-Còn cái ý nó ở phía lui lên một tý thì là *** đực....

Cả nhà thấy phục Chun...chỉ cần liếc qua là biết.....

ss Ella cười :

-Nhìn cái đấy cho lắm vào ...thảo nào học dốt.....

Chun sẵn sàng chiến đấu với ss.....nhưng mọi người can.....

Nhìn bày *** đang bú....

Joe hỏi Ariel:

-Sau này em xinh cho anh một cậu con trai nhé.....

-Con trai thì sao mà con gái thì sao????

-Anh thích con trai trước rồi mới tới con gái....

-Anh gia trưởng quá đấy.....Ariel nhăn nhó nhìn Joe....

-Còn anh thích con ji????(Ha na)

-Con ji anh cũng quý cũng yêu....(Jimmy)

-Thế mới ngoan chứ.....(Ha na cười)

-Đấy anh xem...Jimmy có đòi hỏi đâu(Ariel)

Chun đột nhiên sững lên phát ngôn tùy tiện....Mấy đứa mà có nhóc thì nhà thành nhà trẻ.....mỗi nhà hai đứa....4 nhà 8 đứa...

-Ai một nhà với anh mà anh tinh vi....(Ella)

-Bọn em vẫn còn đi học mà.....(Hội 4 người nói)

Chun cười..thật xảo quyệt....

Trốn tìm

Mỗi ngày như mọi ngày,Chun ke ngoài việc ban ngày lang thang đi tìm mối khách làm ăn...tối về đều phải ẵm ngửa mấy con *** con ra đút sữa....

Có hôm Joe đi về muộn...thấy con Không tên đang hồn nhiên đá bóng với thằng bạn trai nó trước cửa.....Joe gọi nó vào:

-Không vào nhà chăm con đi còn đứng đấy à???

Thấy Joe giục nó chạy vào theo Joe.....

Con này cũng lạ...làm MẸ rồi mà vẫn hồn nhiên tưng tưng như thường....Chỉ thấy mấy hôm đầu nó chăm con nó ...mấy hôm sau vì con nó bú đau....nên nó cứ trốn....Nhiều lúc mọi người phải giữ lấy nó thì nó mới chịu cho con bú.....Không cứ nhìn thấy con là nó lẩn đi.....

Chun và Ella thường xuyên phải đút sữa cho từng con...Có con ngoan thì ăn thun thút...con nào mà không biết cách ăn thì cứ sặc liên tục.....

4 con mỗi con một tính cách.....tuy vẫn ở giai đoạn bò trườn.....

Thấy mẹ về là cả đàn nhao nhao nhao.....xông ra bú....

Nhưng mẹ nó chỉ cho bú một lúc lại chạy đi chơi....

4 con ***...mỗi con một vẻ...Không con nào giống con nào...

Con thì trắng muốt ...lông hơi xù....

Con thì loang nâu....rất dễ thương....

Cũng có con thì bị nắm nhẹ trên lưng...con này chậm chạp...Nhưng nghĩ cũng rất đáng thương.....(Vì nó bị chất độc da cam nên gọi là CAM)

Cả nhà tranh nhau con này con kia.....

Quyết định cuối cùng là rút thăm...mỗi nhà phụ trách một con.....tùy ý đặt tên...Không để không có tên như mẹ nó nữa.....

-Ai bốc trúng thăm con Út thì lấy con lông xù mà trắng...(Chun)

-Ai trúng con CAM thì phải nuôi em Cam.

-Còn lại...con loang mà là *** cái...thì viết là Loang cái....

-Được thì viết là loang được...Okie????

Sau khi phổ biến xong mỗi nhà đại diện ra bốc.....

-Cổ lên nhé(Rainne động viên Mike)

-Em thích con loang cái...anh phải bốc bằng được cho em...(Ha na đe Jimmy)

Kết quả chung cuộc.....

Nhà Chun-Ella nhận phải em Cam....Chun ngán ngẩm...ss thì cười...tự ông viết phiếu ,tự ông chọn....Méo cái gì????

Nhà Ha na trúng em Loang được....sau đổi tên thành Haji

Nhà Mike trúng Loang cái...sau đổi tên thành Mine

Nhà Rainne trúng con em Út.....sau đổi tên thành Arjoe

Thế là mọi người phân nhau ra nuôi...

Chun cặm cùi tĩa tót lông cho em CAM hi vọng sẽ cải thiện chút ít.....

Một thời gian sau...con nào con ấy lớn nhanh như thổi...đã hết công đoạn trườn bò mà chuyển sang công đoạn...chạy nhảy rồi...

Răng thì chưa mọc nên vẫn phải uống sữa....

Con Loang được nhà Jimmy rất là búống bình...lần nào uống nó cũng nhè ra...mặt thì căng căng.....Ha na bảo con này là bất trị.....

Con Loang cái nhà Rainne càng lớn càng xinh....được bầu là *** đẹp của đoàn.....

Con em Út của Joe thì rất dễ thương.....có lần rơi từ tầng 2 xuống đất mà không chết...Được bầu là *** dũng cảm nhất.....

Con Cam của Chun nhờ Chun nuôi mát tay..lớn nhanh như thổi....càng ngày càng xinh..đạt giải “vượt qua mặc cảm”

Chỉ mỗi con Không tên là nghịch ngợm không thể tả....Có lần nó úp cả 4 con *** con trong cái chậu...May là Jimmy về kịp...không thì ngạt thở chết mất....Mở ra con nào cũng nhể nhại mồ hôi....

Jimmy phát cho Không tên một cái vào mông,“nghịch dại này”

Mấy con *** khôn lắm...chưa có răng nhưng đã nhấm nhấm ăn cháo của mẹ...có mấy lần ăn vụng...phồng cả lưỡi....

Có ai thấy con Haji nhà em đâu không????(Ha na)

Con này là con rất thích chơi trốn tìm...Hở một cái nó trốn một góc...đố mà tìm được....khi thì nhà tắm...Khi thì sau bình ga...khi thì sau khe tủ lạnh....Có vẻ như nó tìm một chỗ thật yên tĩnh để ngấm ngấm sự đời.....

-Nó ở khe máy giặt ấy....(Chun)

Ha na tóm được nó.....nó ngơ ngác.....

-Ngơ cái gì....đi ăn thôi....

Ha na bế nó ra chỗ mọi người tập trung để đút sữa....

-Gâu.....ứ ứ..

-Con gì kêu thế????(Joe hỏi)

-Không phải con không tên đâu(Ariel)

-Gâu ừ..

-Thì ra là con Mine nhà Rainne...công nhận khôn...chưa có răng mà đã biết sữa.....

cả nhà nhìn con *** con...mắt tròn xoe.....

-Ai vừa tắm cho Không tên thế???(ss Ella)

-Tui(Chun)

-Hôm nọ mới tắm sao hôm nay đã tắm???...À biết rồi...nó lại vừa chê ông xấu trai hả????

-Bà nói gì mà như thật thế???(Chun cười)

Con Cam nhà Chun có sở thích là nằm ngửa...ưỡn bụng...ss bảo là nó thích khỏ rốn giống Chun.....

Con Út nhà Ariel thì lúc nào cũng nhảy chân sáo...gọi tên là nó...tình tính tang chạy ra ngay.....

Các con thì con nào cũng ngoan.....và không sợ tắm mấy.....Chẳng bù cho con mẹ..lôi nó vào là nó run như cây sậy....

Duy chỉ có con nhà Jimmy là ghét tắm....

Nó giẫy khùng khiếp...

Mà con ấy lông nó ngắn...tắm xong thì lông nó khô luôn rồi...

Thế là mặt nó lại căng căng:“KHông hề chi,không hề chi”.....

Ác mộng

Hai năm sau.....

Hôm nay Ha na lại nằm mơ thấy ác mộng....

Nó mơ thấy mình rụng mất một cái răng....máu chảy đầm đìa..rất đau đớn...

Đã gần một tháng nay....nó vẫn mơ như thế...Chưa một giấc mơ dài nào mà lại ám ảnh nó lâu đến vậy.....

Nó tỉnh giấc sớm...kéo chăn ra ngoài...Nhìn bên cạnh nó...Jimmy vẫn say sưa ngủ....

Ha na khép nhẹ cửa...ra bàn ngồi....

-Sao bồ dậy sớm thế???(Ha na hỏi khi thấy Ariel đã ngồi đó)

-À ..mình có mấy việc phải làm....(Ariel trả lời)

-Lại viết thư???lá thứ mấy rồi???

-Thứ 50 rồi....mình lấy chồng đã 2 năm nay mà ba má mình lo ình như con nít....mặc dù các cụ rất ưng Joe nhưng vẫn cứ lo.....Nghĩ lại cũng chẳng có đứa con gái nào lại như mình...Lấy chồng mà ngay cả ba má cũng không biết...

-Thì chuyện ngoài ý muốn mà.....Ha na cười.....miễn sao bồ thấy hạnh phúc.....

-Uh...mình rất hạnh phúc.....mà sao hôm nay bồ dậy sớm thế???

-Mình không ngủ được...mình mơ thấy ác mộng....

-Ác mộng...nói mình nghe xem nào????

-Mình mơ thấy rằng mình rụng....rất đau đớn và chảy rất nhiều máu.....

-Ji cơ???Thế thì bồ phải tìm cách giải ngay giấc mơ ấy.....

-Sao lại thế???

-Mơ như vậy là có điềm gở...Chảy máu răng.....Như vậy là bồ sắp mất người thân.....Bồ nghĩ xemxung quanh bồ có ai ốm sắp mất không???

-Không có...mọi người đều khỏe mạnh bình thường mà.....bồ làm mình sợ quá...(Ha na)

-Thôi quên đi...đừng nghĩ ngợi nữa...cho thêm mệt mỏi.....

Đúng lúc ấy cả nhà tỉnh giấc....Chun và ss Ella lại cuộc chiến nhà vệ sinh như thường lệ..

-Xê ratôi chạm vào cánh cửa trước.....(ss Ella)

-Nhưng chân tôi thò vào trong trước(Chun)Chun khi đó đang cố thò chân qua khe hở hông chiếm chỗ..

-Thích thò không???(ss kéo chân Chun ra...vô cùng mạnh bạo...vào phòng đóng cửa....cười ha ha)

Chun cau có đứng đó.....

-Còn nhiều chỗ trống mà.....(Ariel gợi ý)....

thế là Chun tốt vào phòng khác...

Jimmy cũng đã tỉnh giấcgãi đầu gãi tai.....

-Sao hôm nay em dậy sớm thế???(Jimmy)

-Dậy sớm còn chuẩn bị bữa sáng cho ông xã.....(Ha na cười)

-Thôi hôm nay em không phải nấu đâu....đích thân anh sẽ nấu.....Em thích ăn trứng kiểu ji????

-Em thì kiểu ji cũng được.....nhưng ăn trứng đầy bụng lắm....đạo này em thấy hơi đầy bụng.....

-Nhưng anh chẳng biết nấu món ji ngoài món trứng.....

Thế là Jimmy trở tài...bữa sáng hôm đó cả nhà tha hồ thưởng thức tài nấu ăn của Jim...tất cả các món đều là trứng(đủ loại)...vàng ươm.....có vài miếng thì cháy.....

Mike dùng đĩa gấp lên...quay sang hỏi Rainne:

-Bữa nay em nấu à???

27. Chương 27

Rainne cho Mike một phát nhéo tai.....

Dạo này chẳng hiểu làm sao mà cả nhà thấy khẩn trương...dậy rất sớm....

ss và Chun nghĩ ra trò mới là cả nhà cùng nhau chạy thể dục buổi sáng....chạy thẳng tới bãi biển.....

Cả nhà rất hứng

Chạy được hôm đầu tiên....

Hôm sau lết không nổi...giữa đường bắt taxi về.....

ss và br thấy như thế là không được...phải chỉnh đốn tác phong mọi người....

Nhưng mọi người cũng có ý kiến là chạy tới bãi biển thì xa quá.....

Sau đó mọi người đưa ra sáng kiến là đi xe đạp tới biển rồi mới chạy.....

CẢ nhà đồng ý...

4 con xe đạp lon ton trên đường.....

-Sao bà nặng thế????(Chun nhể nhại mồm hôi)

-Nặng thì xuống để tôi lai...(Ella)

Được lời như cởi tấm lòng....Chun nhảy phắt xuống....

-Ồ thế tưởng thật à???(Ella)

Nhưng rồi Chun nghĩ lại“mẹ đánh không đau bằng ngồi sau con gái” nên Chun lại cố gồng mình đạp tiếp.....

Ra tới biển ...mọi người chạy được mấy bước thì dừng lại....

Bình minh trên biển làm rạo rức lòng người.....Không khí tươi mát của buổi sáng.....và Gió biển.....Tất cả mơn trớn da mặt

-Dễ chịu quá....Rainne thốt lên.....

-Ừ...chẳng mấy khi ra biển.....mới biết biển đẹp thế này....(Mike)

Ariel và Joe ngấm mặt trời mọc....tay cổ đang hết cỡ để luồng không khí mát mẻ vào sâu trong ***g ngực.....

Ha na và Jimmy thơ thẩn bên bãi cát....nhặt nhạnh....

-Sao không nhặt giúp em mà còn ngồi đấy???

-Nhìn em thì anh thấy vui rồi...Jimmy cười....

Rainne được Mke công đọc bãi biển.....rất tình tứ....

Chun và Ella thì đứng tâm tình

-Biển làm lành mọi vết thương lòng.....đấy(Chun nhắc khéo Ella)

-Biết là thế nhưng có những vết thương chẳng bao giờ lành được.....

-Vậy sao????Vấn đề ở chỗ người mang vết thương có muốn nó lành hay không thôi.....

ss không nói gì...thở dài.....Đôi khi ss nghĩ....cả đời này ss không bao giờ quên Dennis...ss sẽ cố hạn bản thân mình....để nỗi đau làm ss nhớ tới Dennis nhiều hơn.....

Tháng 6 rồi...trời nóng.....mọi người toàn mua kem về ăn.....Ăn nhiều quá..nên có cảm giác ai cũng béo ra.....

Tháng sau mọi người tốt nghiệp.....Tất cả đã dự tính trước...

ss Ella đã tốt nghiệp cao học năm ngoái...nhưng vẫn chần chừ chưa về.....ss lấy lí do là phải thâm nhập thực tiễn...để thích ứng với nghề quản lý sau này.....

Nói thì hay vậy chứ toàn thấy ss ở nhà...thử hỏi thực tiễn ở đâu ?????

Cuối năm học...ai cũng gấp rút.....

Joe sau khi tốt nghiệp...ở lại trường làm giảng viên....Nhưng với Joe thì đó chỉ là công việc tạm thời.....Joe chờ Jimmy tốt nghiệp là anh em cùng bắt tay xây dựng công ty cho riêng mình....Kế hoạch đã được lên từ lâu lắm rồi.....

Ngày 4 đưa tốt nghiệp....Cả nhà chúc mừng rất hân hoan...

Chụp cũng khá nhieu ảnh.....

Mọi người ăn mừng...cho sự kiện lớn.....

Đêm hôm đấy...ai không say thì không về.....

Chuyến bay cuối cùng

-Ella.....à.....rất cuộc thì khi nào con định sang Nhật để tiếp quản công ty đây.....Ba già rồi....không cang đáng được mọi chuyện nữa.....

-Ba à...ba phải bình tĩnh chứ...rồi con sẽ sang mà.....

-Hôm nào giục mà con chẳng nói thế.....bà nó ơi....tôi nói mà nó có chịu nghe lời tôi đâu...

ma ma của ss Ella cầm máy:

-Má cho con chọn...hoặc là lấy chồng ngay...hoặc là sang Nhật làm việc...Chọn đi....

-Ồi má ơi...má đừng ép uống con chứ....

-Nói nhẹ mà mày có ưa đâu.....má nghĩa thấy.....con ông Tịch rất vừa mắt....khi nào về tranh thủ đi coi mắt đi nhé.....

-Con xin má...Ha na nó có chuyện muốn nói này,má nghe nhé....

-A lô....con chào má...

-HA na hả con...dạo này con thế nào????

-Con vẫn khỏe

-Mau có cháu á bé nha...ở nhà chỉ có 2 thân già buồn lắm....

-Dạ....Ha na cười.....tháng sau tụi con vềmá có cần gì không???Bọn con sẽ mua????

-cần gì..nhà đủ cả...con chu đáo quá....à mà con nhắn với Jimmy là nó về gấp tối nay....Ba có chuyện bàn gấp với nó,hay con cũng về luôn đi nhé.....

Jimmy nói chen vào:

-Chuyện gì mà gấp vậy má???

-Anh cứ về thì biết...thời gian qua anh tự tung tự tại quá đấy...trước khi lo sự nghiệp riêng...thì nghĩ tới gia đình trước...làm hết nhiaac vụ với gia đình rồi thích đi đâu thì đi.....

Cúp máy...Jimmy nhăn nhó..má lại tình ca mùa xuân rồi

Jimmy thu xếp hành lý.....Ha na giúp cậu một tay....Jimmy sẽ bay chuyến bay lúc 11.30...Chuyến cuối cùng trong ngày.....

Mọi người ngồi uống nước,Ha na khi ấy mới nói:

-Dạo này em hay thấy chướng ***i trong bụng.....nên hôm qua đi khám bác sĩ.....bác sĩ bảo em đã có thai...hơn 2 tháng rồi.....

-Thiệt sao????Jimmy đứng dậy....

-Em đùa làm gì...

-Hura ...vợ yêu của anh có em bé....anh vui quá.....Jimmy ôm chặt lấy Ha na...nhảy tưng tưng.....

Cả nhà vỗ tay nhiệt liệt...Ha na hơi xí hổ týt.....

-Về rồi anh sẽ mua quần áo và đồ chơi cho con chúng mình...>Em nghĩ xem nó sẽ thích gì nhỉ????

-Anh tính xa quá...quần áo thì không cần đâu...em sẽ tự may.....

-Anh sẽ báo cho các cụ để các cụ mừng.....

-Vâng tùy anh.....

Joe quay sang nhìn Ariel ánh mắt tọc mạch:

-Em có thấy khó chịu chỗ nào không???

-Không ạ.....em ăn khỏe ngủ tốt.....

-Sao lâu thế nhỉ..anh cũng muốn làm ba rồi.....Joe làm bộ không nghe....

-Anh tỉnh vì quá đầy....

Mike và Rainne mơ màng tới cảnh hai đứa sau này...

Hai đứa định tháng sau sẽ về Đài Loan tổ chức cưới.

Chun nhìn Ella....

-Bà mà có em bé chắc bụng phải to lắm nhỉ.....cỡ này....hai người ôm không xuể.....

-Tôi là trâu hay sao mà bụng to thế.....ss xắn tay áo....

-Ấy muộn giờ rồi...anh phải đi ngay....

Nhìn cái dáng tất tả của Jimmy ai cũng thấy thương cho cậu,,,...đi vào lúc nửa đêm.....

12.30:Giấc mơ quái ác lại ám ảnh Ha na....

Nó bật dậy mấy lần mà không tài nào ngủ tiếp được.....

5 h sáng..chuông điện thoại reo làm cả nhà thức giấc.....

ss nhắc máy nhưng mấy lần bị mất tín hiệu.....

6.00 sáng điện thoại lại đổ chuông

ss nhắc máy...đầu dây kia có tiếng nói...

5 phút sau....

ss ngồi thụp xuống....chiếc điện thoại lặn lóc.....

Mặt ss ghệt ra.....rồi ss nấc...lên nghẹn ngào....

Mọi người chạy ra.....Chun đứng ngay cạnh ss....đỡ ss dậy nhưng ss không đứng lên nổi...ss khóc càng lúc càng to hơn.....

Nước mắt rơi lã chã.....

Mọi người xúm lại...động viên ss..

Sau đó ss mới nói...trong tiếng nấc:

-Jimmy.....cậu ấy.....xảy ra chuyện.....chuyến bay.....Jimmy.....

rồi ss lại càng khóc to hơn....

Rainne gục đầu vào vai Mike, lệ tuôn thành suối.....

Ariel khóc không lên tiếng.....Nó có cảm giác mát mát nhen trong ***g ngực.....

-Tại sao????tại sao lại xảy ra chuyện này.....Jimmy cậu ấy...lúc đi còn vui vẻ thế mà.....Ariel khóc to hơn.....

Joe ôm chặt lấy nó...mặt vẫn thất thần.....

Mike cũng chảy nước mắt...còn Chun ngồi thụp xuống đất.....ss ôm lấy Chun....khóc như chưa bao giờ được khóc.....

Chỉ còn lại duy nhất HA na.....

Cô ấy không nói không rằng....cũng không khóc.....

Jimmy.....con chúng ta.....nụ cười của Jimmy.....câu nói của Jimmy....tất cả xoay vòng vòng.....

Ha na bất tỉnh.....

Ha na....Có tiếng gọi đâu đó xa xăm.....

-Là anh phải không????

Hình ảnh Jimmy hiện lên tươi rói.....

-Em biết mà.....là anh.....sao hôm nay anh không nói gì thế????

À...anh muốn nhìn em đúng không...cả con nữa....Anh ơi con chúng mình...nhất định sẽ giống anh lắm.....vì em yêu anh thế cơ mà.....Mình sẽ đặt tên cho con là gì anh nhỉ????Anh đã nghĩ ra chưa????Sao anh không nói.....

JimmyJimmy ơi

Ha na choàng tỉnh....

Mọi người ở xung quanh.....

-Jimmy anh ấy đâu???

-Cậu ấy....ss thực sự bối rối....

-Em phải đi tìm anh ấy.....Anh ấy đang đợi em.....

Ha na kéo chân bước xuống giường....

-Ha na...em định đi đâu????(Chun kéo tay HA na)

-Tất nhiên là đi tìm anh ấy rồi....Anh buông tay em ra.....

Ariel và Rainne đỡ Ha na:

-Nói gì biết....anh ấy ở đâu????Có thể ở đâu được nhỉ????Không sao...dù anh ấy có ở đâu thì mình cũng sẽ tìm ra.....Jimmy ...anh ở đâu thế???

-Ha na à...Bình tĩnh lại...(Rainne)

-Bỏ tay mình ra...sao lại cản mình đi tìm Jimmy.....bồ không biết đó thôi...ngày trước Jimmy và mình rất hay chơi trò này....Mình tìm anh ấy...anh ấy tìm mình thật vui vẻ.....

Rồi Ha na lại nói tiếp....

-Coi như em thua.....em đếm đến 20 anh lại ra nhé.....

1.....2.....3.....4..... ..5

Rồi Ha na bắt đầu hoảng loạn

18.....19.....20

Anh ở đâu rồi???Sao không ra đây đi????JimmyJimmy ơi.....

Ha na khóc:như đứa trẻ lạc mẹ.

-Anh ở đâu rồi????Đừng trốn em mãi thế?????Em sợ lắm....anh ra đây đi mà.....

Ở đây không có.....ở đây cũng không.....ha na lục lọi trong tủ.....dưới gầm giường.....

ss Ella khi ấy mới cất tiếng:

-Đừng tìm nữa...Ha na....cậu ấy ...cậu ấy.....đã đi rồi.....ss khóc....

-Anh ấy có thể đi đâu được chứ???Trong khi em còn ở đây???Chị nói dối...chị giấu anh ấy ở đâu....trả lời em đi.....Ha na nắm lấy cổ áo ss.....

Ella không làm sao trấn an được Ha na lúc này....

Ha na gọi tên Jimmy như điên cuồng...

Anh ở đâu????Ở đâu chứ.....Em sợ lắm....anh ra đây đi.....Jimmy.....Em nhớ anh lắm....em không thể mất anh được.....JimmyJimmy ơi....trả lời em đi.....

Không có...ở đây không có....ở kia cũng không có....rốt cuộc anh ở đâu???Ở đâu vậy????????????

Anh đã bỏ rơi em rồi....Khi em cần anh nhất.....

Ha na khóc....

Ariel lại gần:

-Anh ấy không bỏ rơi bồ.....anh ấy chỉ là đi xa thôi.....dù anh ấy ở đâu trái tim anh ấy vẫn ở bên bồ mà.....

-Đi xa..???là đi đâu vậy Ariel.....Đừng có nói dối tôi.....Các người đừng có nói dối tôi.....JIMMYANH ẤY ĐÃ CHẾT RỒI.....ĐÃ CHẾT.....JIMMY ĐÃ.....

Ha na hoàn toàn mất đi tỉnh táo....

Cô bé bắt đầu...lảm nhảm.....rồi cườii...rồi hát...hát bài mà cô thích nghe nhất....bài tình ca “cô bé hàng xóm nhìn qua đây”rồi lại khóc.....Ha na không cho ai động vào mình.....

Mọi người kéo cửa ra ngoài....cả đêm mọi người cùng nhau thức trắng....

ss Ella cứ mỗi lần nghĩ tới Jimmy lại khóc:

-Nó là thằng em hiền lành nhất,biết nghe lời nhất.....vậy mà tại sao nó lại ra đi như vậy.....Ông Trời quá phù phàng.....Lấy đi lần lượt từng người từng người tôi thương yêu.....

Rainne cũng khóc:

-Jimmy anh ấy lúc nào cũng muốn người khác vui lòng.....luôn tử tế.....tại sao anh ấy lại gặp sự cố...vào ngày anh ấy hạnh phúc nhất????

Ariel buồn rầu:

-Còn Ha na...cô ấy sẽ ra sao????

-Chắc chắn cậu ấy không muốn thế...số phận thật oan nghiệt.....(Mike)

Joe ngược lên bầu trời như thể nói chuyện cùng Jimmy“Cậu đành lòng ra đi vậy sao?Đành lòng vậy sao?”

Trong phòng Ha na vẫn cười nói một mình:

-Em nghĩ lại rồi...Anh hãy mua cho con một bộ xếp hình nhé...Nó chắc chắn sẽ thích mà.....Mình sẽ cho con ra biển chơi....Anh kiêu nó lên vai...còn em sẽ đi sau đỡ nó.....Cả nhà cùng đi bên nhau.....Anh sẽ nắm tay em.....Chúng mình sẽ có những tháng ngày hạnh phúc.....

Nhưng rồi Ha na như chợt tỉnh:“KHÔNG ĐƯỢC NỮA RỒI.....NHỮNG NGÀY THÁNG VUI VẺ NHƯ VẬY SẼ KHÔNG CÒN NỮA.....ANH MẤT ĐI.....EM CÒN SỐNG ĐỂ LÀM JI???”

Trong cơn cùng quẫn.....Ha na đập vỡ một cái khung ảnh...lấy mảnh nhọn...tự cứa vào cổ tay mình.....

-Tôi hận ông Trời...đã lấy đi người tôi thương yêu nhất....Vậy thì cũng giết luôn tôi đi....Đồ độc ác....Đồ xấu xa.....rồi Ha na cười.....

Ngôi nhà dấu yêu....

Nghe thấy tiếng động lạ.....cả nhà tá hỏa đập cửa....

Ha na đã khóa trái cửa.....

Cả nhà ra sức xô cửa.....

-Đáng lẽ không nên để con bé một mình trong ấy....nó thế nào xúng nghi quẫn.....ss cuống quýt....

-Phải làm sao???(Rainn hoảng hốt)

-Phá cửa.....

Thế là cả nhà cùng phá cửa.....

3 phút sau...cánh cửa bật tung.....Ha na nằm giữa sàn nhà...bất động...

-Ôi lạy Chúa....con bé có làm sao thì tôi biết làm thế nào????(ss)

-Chị yên tâm...cô ấy không sao...chỉ nhất thời hoảng loạn mà ngất đi...(Joe)

-Hoảng loạn mà tay bê bết máu thế này à??ss chỉ xuống cánh tay đang đầm đìa máu....

Ariel nhanh như sóc lấy khăn băng vết thương lại,vừa băng,Ariel vừa khóc:

-Cô ấy không thiết sống nữa...Ha na ...cô ấy định tự tử.....

CẢ nhà nhìn Ha na đang yếu dần mà xót xa lòng....

20 phút sau Ha na tỉnh lại....

-Em tỉnh lại rồi...May quá...Em làm chị lo quá

-Chị đừng lo cho em.....rồi em cũng sẽ đi gặp Jimmy mà...em sẽ nói với anh ấy là chị rất thương anh ấy,mọi người rất thương anh ấy....

ss gạt tay Ha na...ra:

-Em đừng có điên như thế được không????Nếu chết thì gặp được Jimmy thì cứ đi mà chết đi...Jimmy nhất định sẽ mừng vì nó mà em chết...mà không chỉ có em...cả con hai đứa nữa....Nghĩ cho kĩ đi...liệu Jimmy có vui nổi không????

Ha na bắt giắc sờ vào bụng mình....

-Chị ấy nói phải đó,Ha na...bồ phải sống...vì con và vì Jimmy.....Jimmy ở trên trời nhất định không muốn bỏ tiêu tụy thế này.....(Ariel động viên)

-Con???(Ha na)

-Uh...đó là con của hai người....đứa con đầu lòng mà Jimmy yêu quý nhất....vì nó...bồ phải sống....đừng phụ lòng Jimmy....(Rainne)

-Nhưng anh ấy phụ mình.....

-Jimmy không có lựa chọn nào khác...Còn bồ thì có đấy...hãy sống thật tốt.....vì Jimmy và vì con của hai người.....

Ha na thôi khóc....

Chun lồi con Ha ji và an ủi Ha na.....con Ha ji nó ngơ ngác....nhìn...Ha na....Ha na ôm lấy nó vào lòng.....

ss nhặt lên bức ảnh lúc trước rút ra khỏi Khung và đưa cho Ha na...

Ha na nhìn bức ảnh.....khóc.....

Sau đó cô bé gạt nước mắt...nói với Jimmy:

-Em sẽ cố gắng....vì con chúng ta....

Bức ảnh tràn đầy kỉ niệm của hai người hồi ở China Town

Hôm sau..mọi người về nước dự đám tang của Jimmy....

Đã bảo nhau là phải kiên cường hơn nhưng cứ nhìn thấy ảnh thờ của Jimmy là mọi người lại không cầm nổi nước mắt....

Nụ cười của Jimmy cứ như vẫn còn vương vấn đâu đây..

28. Chương 28

Ariel cùng Joe đứng trước mộ Jimmy...

Ar nói thầm "Jimmy à...cuộc đời thật bất công.....sự ra đi của anh để lại một chỗ trống không thể nào bù đắp trong lòng mọi người....Da nhiều khi em thấy ganh tỵ với tình yêu của hai người...Anh và Ha na....Sao hai người luôn suôn sẻ còn em và Joe thì gặp không ít sóng gió???"

Nhưng bi giờ em mới hiểu....mỗi người một số mạng....Nỗi đau mà Ha na phải gánh chịu.....có lẽ không ai có thể vượt qua.....Nhưng cô ấy rất can đảm.....Vì thế....anh ở trên trời cao hãy phù hộ ẹ con cô ấy.....sống vui vẻ...Dù em biết rằng điều đó thật khó khăn.....

Ai dường như cũng có tâm sự muốn thổ lộ với Jimmy...

Ha na đã thôi khóc....nhìn mọi người mỉm cười.....

ss cũng thấy yên trong lòng....

Mike và Rainne nắm chặt tay nhau...trải qua bao nhiêu chuyện...hai đứa mới thấy cần phải trân trọng biết bao hạnh phúc đang có.....

-Em còn yếu lắm...đừng về Mỹ khi này.....(ss ngăn Ha na khi cô cố tình về cùng mọi người)

-Em không sao chị ạ....em muốn quay về Mỹ một lần nữa....Lần cuối để chính thức chào tạm biệt Jimmy...

Biết là không ngăn được Ha na...mọi người đành đồng ý cho Ha na đi cùng.....

Trước khi đi,Ella đến trước mộ em trai mình mà nói:

-Jimmy à!!! Hãy sống tốt nhé...hãy bảo vệ vợ con em...con bé mọn mõi vì em ...chị thấy thương nó quá....Chị đến để chào tạm biệt em...Chị sẽ sang Nhật tiếp quản công ty của ba.....Em hãy phù hộ cho ba má.....mau bình tâm trở lại....Còn chị,em đừng lo lắng nhé.....Chị sẽ hạnh phúc mà.....Jimmy này.....đã bao giờ chị nói là chị thương em chưa nhỉ???Chắc chưa phải không???Chị thật là vụng về.....hôm nay chị nói thật cho em biết.....Chị thương em nhiều lắm.....

Có em là em trai chịĐó là hạnh phúc của đời chị...

Jimmy này...nếu có kiếp sau...chị em mình vẫn là chị em chứ???

Chị thương em lắm Jimmy ơi....

Tạm biệt.....

Về tới nhà...mọi người chần chờ một lúc mới mở cửa.....

Ở đâu...bất cứ chỗ nào trong ngôi nhà...cũng đầy ắp hình ảnh của Jimmy....

Ha na xuống bếp.....

Bồng bênh hình ảnh.....Jimmy bên cái bếp

-Anh có biết rán trứng không đấy....

Jimmy không nói gì chỉ cười.....

Ở góc tường.....Cây đàn ghi ta vẫn dựng ở đó....

hình ảnh jimmy gảy đàn mà hát...cứ vang vọng đâu đây...Tiếng đàn...giọng hát của Jimmy...mới đó thôi mà như vọng về từ một nơi xa lắm.....

Ha na nhỏ một giọt nước mắt.....

Cô đẩy cửa bước ra ngoài.....Còn đó ...bãi cỏ mỗi ngày hai đứa tưới nước nô đùa....

Còn đó cánh cổng hai đứa vẫn thường đu đẩy.....

Cảnh thì vẫn thế mà người nay ở đâu....

Ha na sắp xếp xong hành lý..

Bước ra ngoài.....

-Em muốn đi đâu???(Chun hỏi?)

-Em muốn ra biển.....

Mọi người sẽ đi cùng em.....

Ha na bước ra khỏi căn nhà.....nhìn lại mà thấy cuộn lên một cảm giác nghẹn ngào....

Chiếc xe màu đỏ tươi...vẫn còn ở đấy...Chiếc xe mà ngày nào Jimmy cũng ngồi đó đợi Ha na...cùng đi học....

-Sao em lâu thế???

-Em biết rồi...lần sau sẽ không để anh đợi nữa.....

Kí ức tràn về.....Ha na vội quay mặt đi ngăn dòng nước mắt

Biển....dịu dàng.....từng đợt sóng nối đuôi nhau xô bờ....

Ha na lặng lẽ nói với biển tâm sự của mình.....

Jimmy à...em yêu anh lắm.....những ngày tháng sống chung với anh là những ngày tháng đẹp nhất trong đời em...cho dù nó có ngăn ngui nhưng đối với em...như vậy là mãn nguyện lắm rồi...

Dù anh ở đâu...anh vẫn là ngôi sao sáng nhất và cũng là duy nhất trong lòng em...Cuộc đời em có được tình yêu của anh thật là ý nghĩa....Em không còn gì để hối hận....

Em đến tạm biệt anh.....tối nay em sẽ về Đài Loan....

Em nhất định sẽ sinh cho anh một đứa con thật kháu khỉnh...rồi sau này lớn lên...em sẽ kể cho nó nghe chuyện của chúng mình.....

Em yêu anh lắm....hãy ở bên em nhé.....như vậy...là đủ rồi.....

Ha na về nhà trước....Ariel Rainne và Mike,joe về cùng Ha na...ss ở lại...nhìn biển...tới khi trời tối hẳn mới về.....

Chun đi cạnh ss...

Con đường ánh lên một màu đỏ le lói của đèn đường....

Hai người đi cạnh nhau ...Không ai nói gì.....

Một lúc sau....ss lên tiếng:

-Em sẽ đi Nhật....ngay ngày mai...

Chun không nói ..chỉ nhìn ss...Một ánh mắt thật nồng ấm....

-Em hãy giữ gìn sức khỏe nhé...

-vâng....

Đi thêm một đoạn nữa....Chun quay sang hỏi ss:

-Để anh công em được không???Một lần này thôi.....

ss gật đầu....

Chun công ss.....con đường đi mãi đi mãi không hết...

Chun chỉ mong con đường cứ dài mãi...

Còn ss mong có thể cùng Chun đi mãi thế này.....

Về tới nơi....

Ha na đã ra sân bay....

cả nhà sau khi biết ngày mai ss sẽ lên đường thì buồn lắm.....không ai nói gì...Rainne và Ariel ôm ss khóc:

-Em sẽ nhớ chị lắm.....

-Chị cũng nhất định sẽ nhớ các em lắm....ở lại mạnh khỏe nhé....

Sáng sớm Hôm sau ss chào từ biệt mọi người.....

-Không cần tiễn.....như vậy chị mới tự đi được.....(ss mắt đỏ hoe)

-Nhưng(Joe)

-Mike và Joe...hãy chăm sóc thật tốt cho Rainne và Ariel...các em hãy sống thật hạnh phúc....nhé...

-Chị đừng quên tụi em nhé....Ariel khóc ôm chặt lấy ss

-Tất nhiên rồi...Chúng ta là một gia đình cơ mà....

ss ôm từng người....ánh mắt lưu luyến bịn rịn...

-Mọi người hãy bảo trọng nhé...ss quay gót....

Mọi người nhìn theo bóng ss....Nỗi nhớ những ngày tháng cũ cồn cào trong lòng...

Ha na rồi cả ss nữa....mọi người cứ đi dần...Ngôi nhà trở nên hiu quạnh....

Ngồi ở bàn.....mọi người nhìn nhau mà không nói câu nào...

Đột nhiên Chun đứng dậy:

-Anh phải sang Nhật..để cô ấy một mình anh không yên tâm.....

Chun chạy nhanh vào thu xếp hành lý.....

Chun bế theo con CAM chào từ biệt mọi người....Mọi người cùng cổ vũ cho Chun..

-Anh tin là mình sẽ mang đến hạnh phúc cho cô ấy.....(Chun quả quyết)

Rồi Chun cũng bước ra khỏi nhà.....để đi tìm hạnh phúc.....

Rainne và Mike cũng bàn bạc là sẽ trở về Đài Loan.....

Ariel và Joe thì không nói gì.....

Mọi người thấy thật hụt hẫng.....

Hôm sau.....Mike và Rainne lên đường.....

Hôm sau nữa...Joe và Ariel dọn nhà....ngôi nhà bây giờ chẳng như trước nữa...Nơi đâu cũng ngập tràn hình ảnh của mọi người.....hai đứa quyết định chuyển đến một nơi nhỏ hơn....ấm áp hơn....

Trước khi đi...Ariel còn ngoái nhìn lại...

Em nhất định sẽ nhớ nơi này lắm.....

Hồi ức trở về.....ngôi nhà nơi chất chứa kỉ niệm của những tháng ngày hạnh phúc và cả những giọt nước mắt đau buồn.....

Nhìn lại...nơi đây có quá nhiều kỉ niệm..mà có lẽ mỗi người chẳng thể nào quên...

Hít một hơi thật sâu.....

Ariel tự nhủ....Có lẽ bây giờ mỗi người sẽ tự đi trên con đường của mình.....

tuy là chia tay....

Nhưng rất có thể phía cuối con đường có một khúc giao nhau....

Và khi đó mọi người sẽ lại gặp nhau....

Mỉm cười...Ariel bước lên xe.....ở đó Joe đang đợi.....

5 năm sau

- Jimmy con làm cái gì vậy ???

Hana đang vẽ bản thiết kế vừa quất thẳng con trai yêu quý

- mẹ ơi

thằng bé ngó nhìn mẹ nó bằng ánh mắt long lanh có chút gì đó hững hờ, Hana rời khỏi chiếc ghế xoay, ngồi xuống cạnh thằng bé

- sao vậy ??? con trai

- tại sao bạn lớp con lại bảo con là đứa trẻ ko có bố ah

Nghe câu hỏi ngây thơ của thằng con trai bé bỏng dường như Hana lại muốn khóc, Jimmy đã ra đi được 5 năm, nhưng tất cả những gì về hân còn đọng lại 1 cách rõ ràng in đậm trong trí nhớ nó Nó khẽ vuốt đầu thằng bé và nói dịu dàng

- vì bố con là 1 người tốt!!!! thượng đế cần bố con !!!!

- thượng đế !!!! thượng đế là ai hả mẹ !!!! sao thượng đế lại cần bố con

- mẹ cũng ko biết nói sao nữa!!!! lớn rồi con sẽ hiểu

Reng Reng Reng : con dễ thân yêu khiến Nó giật bắn cả mình, bỏ lại nỗi nhớ về Jimmy câu nói ngu ngốc của đứa bé nó nhắc máy ...

- alo!!!! tôi Hana xin nghe ah

- He he chào cô thiết kế nổi tiếng

- chị Ella ah

- uhm chị đây!!!! hỳ

- có chuyện gì mà chị gọi lúc này thế

- nhớ em chị gọi ko được sao ????

- nhớ em chị có phét hok thế !!!! cái nhớ đấy chị dành hết cho anh rể Chun rồi làm gì có phần em

- con bé này nhanh mồm nhanh miệng nhở

- thì cũng bình thường thôi!!!! thế chị gọi nem có chuyện gì ????

- ngày kia là ngày dỡ 5 năm của Jimmy rồi em có về Đài loan ko !!!!!

- nhất định em phải về rồi !!!!

- vậy hẹn em ngày kia gặp nha!!!!

Chưa kịp để nó nói gì ss đã cúp phát máy chỉ để nó đứng đấy khê lắc đầu lẩm bẩm

- 5 năm rồi mà tính vẫn thế!!!! cưới chồng rồi mà chẳng thay đổi gì cả

Rồi nó lại quay sang thằng con yêu quý

- Jimmy ngoan!!!! ngày kia về đài loan nghe con

- ủa sao mẹ bảo chỉ có dịp tết mới được về

- bây giờ thì khác rồi !!!! mẹ cũng cần cho 1 người gặp mặt con

Khác gì chứ !!!! hình dáng nó khác hay lòng nó với chút đã được thanh thản Nó sẽ giới thiệu với ai với Jimmy người bố đáng thương của thằng bé ư.....

~Thôn ngư gia

- oáp !!!!

Nó ngáp cái ngáp dài đến tận mang tai

- mấy giờ rồi anh !!!!

- 8 giờ rồi đó

Joel trả lời nó ngón tay vẫn lia thoăn thoắt trên cái máy laptop

- mau mau gọi con đi học !!!! muôn mắt thôi

Nó nhanh ***ng trèo xuống giường

- Còn để em gọi sao!!!! Nó đã đi theo xe buýt của trường rồi

Nó thở phào nhẹ nhõm

- may thế !!!!

Xin giới thiệu ọi người nghe, đôi vợ chồng tôi vừa nhắc đến là ariel & joel, 1 cặp vợ chồng hạnh phúc, joel làm trưởng phòng maketting tại 1 công ty lớn, còn con bé ariel chấp nhận làm 1 bà nội trợ ko những hiền, đảm đang mà con còn hiểu tâm lí con gái cực kì, đây nhắc mới nhớ nó có 1 đứa con gái năm nay mới lên 3 tuổi rưỡi nhưng con bé đây nó khôn đáo để sáng ko cho nó bit tết nó hok chịu đi học phải cho cả nó mặc váy nữa cơgiới thiệu thế đủ rồi quay lại câu chuyện chính

- ariel này!!!!

Joel xoay cái ghế sang nhìn ariel, Nó cũng chớp chớp cái mắt nhìn lại

- sao anh???

- em còn nhớ Jimmy ko

mặt nó trùng xuống nó dường như suy nghĩ 1 cái gì đó

- em nhớ

- ngày kia là giỗ 5 năm của cậu ấy chúng ta về đài loan nhá

- uhm!!!! được !!!! chúng mình sẽ về thăm cậu ấy

Nó nhớ và hẳn cũng nhớ từng nụ cười từng cái nhìn từng cái dỗi hờn tất cả dường như ko mất đi đâu được

Cùng lúc ấy tại Mĩ !!!!

- anh !!!! anh Mike quần quần đùi thàng bé nó lại tè đầm rùi

- đợi anh tí !!!!

Mike chạy ra chạy vào với chức vụ ông chồng đảm đang sau khi cưới chúng nó đến mĩ làm việc và sống tại ngôi nhà cũ tại ngôi nhà này to bỏ ko thì phí mà ở đây còn đầy ắp kỉ niệm nữa chứ ngoài ra chúng nó có 1 đứa con 1 tuổi, bọn này cưới thì hok muộn nhưng lại để muộn

- anh này !!!!

Rannei vừa thay tã cho con mắt vẫn vừa ngược lên nhìn Mike ” yêu quý ”

- năm nay mình về đài loan được ko anh !!!!

- uhm cũng được thôi!!! nhưng tại sao em lại muốn về đó!!!!

- Em muốn đến thăm mộ Jimmy lâu lắm rồi em chưa tới đó !!!!

Vừa nói nó vừa đưa ánh mắt buồn bã về chỗ phòng Jimmy ngày trước nó với Jimmy có thể ko thân chưa từng 1 lần ngồi nói chuyện nghiêm túc nhưng nó lại nhớ nhớ tất cả mọi thứ về Jimmy bài hát Jimmy đã từng hát cái nhìn , nụ cười

2 ngày sau !!!! tại đài loan

- chúng con ra mộ Jimmy đầu mẹ ah

- uhm được rồi !!!! về nhanh còn ăn cơm

mẹ ss nói vọng ra

- vâng ah !!!

đây chắc chắn là giọng của Hana hôm qua nó vừa mỒI bay về đài loan xong

Trên đường đi chúng nó nói đủ thứ chuyện còn Chun đâu sao chẳng thấy xen lời vào ah hoá ra ông này con đang bận bù đầu với mấy cái dự án

- cô ơi bao giờ em bé mới được sinh ra ah

thằng bé con của Hana hỏi ss Ella rồi lại ngược nhìn lên cái bụng to tướng của ss

- hỳ !!! sắp sinh rồi !!!! bé Jimmy đẹp zai của bác

~~ rồi !!!! anh xong việc rồi đang trên đường đến đây (tiếng Chun oang oang trong điện thoại)

- anh đến mau lên !!!! ko em giết đó

- vợ sinh đừng có ảnh hưởng đến thai nhi

- rồi đến ngay nhé

ss lại chơi trò cúp điện thoại chẳng kịp để Chun nói tiếp

- kittttttt tiếng ô tô phanh gấp làm chủ nhân cả 2 chiếc xe giật cả mình

- làm cái trò gì thế đui ah

lần này cả 2 chủ nhân lại cùng ngó mặt ra chữi sau 5s ngạc nhiên 10' chuyển sang chế độ ngờ ngàng

- CHUN là anh sao ???

- Mike là chú đó hả???

~~~ lá la la !!!! la la la cháu lên ba .....

- con bé này im để bố lái xe coi

Joel quát con bé, con bé sợ im luôn ..... mẹ nó cũng chẳng bênh ai bảo nó bố đang lái xe thì cứ ngêu ngao hát cho lắng vào

Kittttttttttt

- mời 2 mẹ con xuống xe

Joel hơi bị lịch sự ..... mở cửa để ariel cùng đứa con nhỏ bé bước xuống ..... tay 2 đứa cầm 2 tay nhỏ nhắn của đứa con ..... dắt lên ..... lên đến nơi ..... Nó thật sự ko thể ngờ rằng nó lại được gặp lại tất cả mọi người ..... Mike ..... Rannei ..... Hana ..... Chun và tất cả ss Ella nữa ..... tất nhiên mọi người mất đến 10s cho sự bất ngờ rồi lại cùng nhau mỉm cười ..... ss Ella đang có thai ..... rannei có đứa con 1 tuổi ..... thằng bé con Hana giờ đã lên 5 ..... còn con nó mới chập chững 3 tuổi rưỡi ..... rồi tất cả mọi người cùng nhìn lại bức ảnh của Jimmy dường như Jimmy đang cười 1 nụ cười hạnh phúc ..... Hana nghĩ ” Jimmy ah, em đã thực hiện đúng lời hứa, em đã sống để nuôi dạy tốt đứa con của anh, điểm chung duy nhất của 2 chúng ta ..... mọi người đều hạnh phúc ... là nhờ có anh phù hộ ..... mong rằng anh sẽ yên lòng ” ..... Cuộc sống luôn là vậy, luôn có nhiều bất ngờ lẫn nhân duyên thú vị ....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/gia-vo>